

11 ستمبر

مرکی اور مقالی

Ketabton.com

۱۱ سپتامبر

فهرست

عنوان	فهرست	صفحه
-------	-------	------

د ناشر مقدمه	۱
د سپتامبر ۱۱	۱
امریکائی چارواکو ته توصیه	۵
نامه عنوانی کوفی انان	۷
تهاجم کور در شب تاریک	۱۲
چه کسی بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟	۱۴
د امت له ورخپانی سره مرکه	۱۸
د پاکستان له درنې ورخپانی "خبرین" سره مرکه	۲۳
مقایسه ای میان عملکرد های کمونستها و گروههای تحت حمایه امریکا ..	۳۲
نمونه ای دیگر حقوق بشر امریکایی	۳۵
مصاحبه با روزنامه عرب زبان الشرق الاوسط	۳۸
مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی	۴۳
مصاحبه با خبرنگار آژانسهای خبری روسیه در تهران	۶۰

أ

۷۱.....	مذاکرات بن و دست آوردها
۷۲.....	محاسبه غلط
۸۰.....	ما و اداره مؤقت
۸۳.....	د نیویارک عملیات او فضایی ډال !!
۸۷.....	کی بہتر است؟
۸۹.....	د جاپان NHK تلویزیون سره مرکه
۹۵.....	کمونست ها می گویند: بیرک کارمل ما بہتر بود !!
۹۸.....	کدام یکی را باور کنیم؟
۱۰۲.....	قصر سفید، قهر سخ!
۱۰۲.....	طالب ملامت دی !!!
۱۱۰.....	ظاهرخان او پینستانه !!
۱۱۳.....	عملیات انتحاری غرض ترور احمد شاه مسعود
۱۱۶.....	شهکاری ای دیگر !!
۱۱۸.....	شعله های آتش در خانه من
۱۱۸.....	فرصت طلایی برای همسایه من
۱۲۳.....	نقش روسیه و ایران در این مرحله!
۱۲۲.....	پاسخ ها به سوالات
۱۲۲.....	در کنفرانس خبری منعقدہ دفتر ایسنا
۱۴۱.....	د بن ډرامه
۱۴۵.....	داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان
۱۴۷.....	خلاصه اظهارات برادر حکمتیار در باره حمله امریکا
۱۵۰.....	جنگ امریکا در افغانستان به کجا خواهد کشید؟
۱۵۲.....	تغییرات به زور و بازوی کی؟ و به نفع کی؟
۱۵۹.....	آیا ایران از موضعگیری تنگین جبهه شمال حمایت می کند؟

اداره مؤقت و مشکلات مالی.....	۱۲۱
مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (C.N.N).....	۱۲۴
نامه به آقای کوفی انان.....	۱۷۱
خو مهمنی لارنسونی.....	۱۷۲
در پاسخ به سوالات خبرنگار مجله مستقبل.....	۲۰۷
پاسخ ها به سوالات مجله جهاد کشمیر.....	۲۲۲
د انکونه ناکام عملیات.....	۲۲۹
شرعی فتوی.....	۲۳۲
کوم جهاد افضل دی؟.....	۲۳۲
د شوروی په خلاف جهاد که د امریکا په خلاف!.....	۲۳۲
د سی آی ای راکتی حمله.....	۲۴۴
مؤقته اداره.....	۲۴۹
په شپړو میاشتو کې د دوو وزیرانو ترور!!.....	۲۴۹
تروریست خوک دی؟.....	۲۵۴
د ارزگان خونپی پېښه څه وايی؟.....	۲۵۴
لویه جرګه.....	۲۶۲
د افغانانو لپاره د دیموکراسی امریکائی نسخه.....	۲۶۲
لویه جرګه او زموږ موقف.....	۲۷۰
ارضای امریکا به بهای خشم خدا!!.....	۲۷۳
بیان.....	۲۷۸
د پکتیا جګړي.....	۲۸۰
اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان	۲۸۳
بله توره ورخ، د اکتوبر ۷.....	۲۸۷
له اسلام آن لاین سره مرکه.....	۲۹۵
په کسیت کې ثبت شوی وینا.....	۳۰۲

۱۱ سپتامبر

فهرست

۳۱۲	په کسیتې کي ثبت شوي وينا
۳۱۹	پرانستى ليک د امریکا د دیموکرات گوند مشر
۳۲۳	د الجزيري له تلویزیون سره مرکه

۱۱ سپتامبر

د ناشر مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

د ناشر مقدمه

په دې خوبش يو چې دا دئ ستاسو مخې ته د محترم ورور حکمتیار د هغه مهمو مقالو او مرکو مجموعه بدو چې د افغانستان د تاریخ په ډپرو حساسو شېبو کي په بېلاړېلو ورڅانو، راډيوګانو او تلویزیونونو کي خپري شوي. دا هغه شبې وي چې امریکائی ځواکونو زموږ په ګران هېواد د بريد لپاره بدې رابروهلهې وي، د بريد ګواښ ئې کولو، تیاري ئې نیولو، سیمې ته ئې فوځونه رالېبل، له افغاني ډلو نه ئې غونښتل چې د دوى په خوا کي ودرېږي او د دوى تر قومندې لاندي د طالبانو او القاعدي په ضد جنګ ته تیاري شي، زموږ ګاونډیو او د نړۍ ټولو هېوادونو ته ئې په ډانګ پېيلې ویل چې يا به له امریکا سره د تروریزم په ضد اعلان شوې جګري کي ملګرتیا کوئي يا تاسو هم د تروریستانو ملګري ياست، د بې طرفې او درېیم انتخاب مجال نشيته!! ډېږي ډلي او ډېر هېوادونه له امریکا سره ملګري شوو، په افغانستان د امریکا د یرغل ملاتې ئې وکړ، يا ئې خپل هوائي میدانونه د امریکایانو په واک کي ورکړل، يا ئې خپل عسکري قطعات د امریکایانو په ملګرتیا زموږ هېواد ته راولېبل، يا ئې تر خپلی حمایې لاندي افغاني ډلو ته وویل چې له امریکایانو سره ملګري شئ او د دوى تر

قومندي لاندي د طالبانو به ضد و جنگپرئ. يا ئې د طالبانو او القاعدي د غرو په نیولو او امريکاياني ته ئې په تسلیمولو کي د دوى مرسته وکړه!! امريکا د زخمی مار په خېر هر چاته سترګي برګي کړي وې، په ډپرو د دوى رعب پروت وو، مخصوصاً چې ليدل ئې په دې جنګ کي روسيه، اروپا، چين، او زموږ ګاوندي هپوادونه د ایران او پاکستان په شمول په دې جنګري کي د امريکا ملګرتيا کوي او په ټولي نېۍ کي هيڅ داسي هپواد نشته چې د امريکا په ضد د خه ويلو او کولو جرأت وکړي، خاصه توګه هغه وخت چې د طالبانو حکومت ډېرژر او د ټولو د انتظار خلاف نسکور شو، او امريکائي ځواکونه وتوانېدل چې د افغانستان پلازمېنه او ټول لوی بنارونه تصرف کړي او خپل لاس پوشې ورباندي مسلط کړي، په همدي حساس پړاو کي، ورور حکمتیار داسي دریئ غوره کړ او د داسي خه ويلو او کولو ته چمتو شو چې فقط د ايمان خاوند او په لوی الله د توکل او اعتقاد په صورت کي انسان هغه ته چمتو کېږي. د دې کتاب د مقالو او مرکو په ترڅ کي به وګورئ چې دوى له اسلام او هپواد نه د دفاع په اړه او د هغو طالبانو په هکله چې د ده په خلاف بې موجبه جنګبدلي وو، خو اوس د امريکاياني له ګوابن سره مخامنخ وو، خه ويلی او خنګه ئې ټولو ته بلنه ورکړي چې مخکني اختلافات هير کړي، یوه بل ته د وروري لاس ورکړي او په ګډه له خپل هپواد نه دفاع وکړي!!

د "ميثاق ايشار" نشيرو په خپلو ګن شمېر ګنيو کي د دغو مقالو او مرکود نشر افتخار لري، او دا دئ اوس ئې د ۱۱ سپتامبر تر نامه لاندي د کتاب په بنه کي خپرووي.

لكه خنګه چې د دې پړاو حالات ورو ورو کړکېچن شوي او حوادث لا زيات سخت شوي، د دې کتاب مرکې او مقالې به هم دې ته ورته وموسي، هر خومه چې د کتاب په مطالعې کي مخکي درومئ ليکني او مطالب به ئې ژور، دقیق، او د مزيد پاملنې وړ وموسي. دا مرکې او مقالې د ۱۱ سپتامبر له پېښي نه وروسته تر ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۲ پوري د تېر یوه کال پېښو پوري تعلق لري.

۱۱ سپتامبر

د ناشر مقدمه

اميده دئ الله پاك په افغان مجاهدينو باندي د امریکائي يرغلگرو د ماتي او
زمور له هپواد نه د دوي د وتلو ورخ هم وگوري، او له شوروسي اتحاد نه وروسته دا
مغور طاغوتی حوالک هم د دوي په لاس په زوال محکوم کړي او اسلامي امت د
هغه له شرنه وژغوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

د میثاق ایثار اداره

۱۱ سپتامبر

په افغانستان د حملې ګواښ

د سپتامبر ۱۱

او په افغانستان د حملې ګواښ

په نیویارک او واشنگتن برید وشو، داسی ستر برید چي په تاریخ کي ئې بېلګه نه شو موندلی، د نولسو سرتبرو ټوانانو له لوري، او په داسی حال کي چي امریکا ځان د نړۍ یوازینې زبرؤواک ګنې، او ګمان ئې دا دئ چي د نړۍ هیڅ ټواک ئې د مقابلي جسارت نشي کولی، او هیڅوک ئې مخي ته نشي ودرېدی!! دې ناخاپې برید امریکایان او د امریکا په متکي ټواکونه ولژول، د امریکا هیبت ئې ختم او حیثیت ئې په خاورو ولړو.

امریکائي چارواکي عجله لري چي د خپل حیثیت د اعادې لپاره په فوري او عجولانه اقدام لاس پوري کړي، او نړیوالو ته وښی چي امریکا په خپل حیثیت د تېري په خلاف هر څه کولی شي. دوى د خیرنو او تحقیقاتو له تکمیل نه د مخه خپل مدعی په ګوته کړ او د مدعی او پناه ورکوونکي په خلاف ئې د قاطع، فوري او دوامداره نظامي اقدام ګواښ وکړ، له پاکستان او روسانو نه ئې وغوبنتل چي په دې عملیاتو کي د دوى مرسته وکړي. د دې خبری معنا دا ده چي امریکایان افغانستان ته د ګاونديو هېوادونو له فضا او ځمکي نه په استفادې سره د فوځونو

۱۱ سپتامبر

په افغانستان د حملې ګواښ

د لپېلو اراده لري او هلتنه نه یوازي په پېښي کي د تورنو کسانو ځپل غواړي بلکي په کابل او کندهار کي د موجوده نظام په ځای د یوه داسي نظام راوستل غواړي چي په افغانستان او په دې منطقې کي د امریکا ګتني تضمین کړي او د افغانستان له خاوری نه د امریکا د مخالفینو د هر راز استفادې امکانات د تل لپاره پای ته ورسوی.

د امریکائی چارواکو له خرگندونو نه هر افغان ته دا اندېښنه راپیدا شوې چي بنايی امریکا به د غچ ترnamه لاندي زموږ په هېواد برید وکړي او د پېښي د اصلی عاملیینو په ځای به افغانانو ته سزا ورکړي.

عجیبه دا ده چي ئینې خلک له یوې خوا په نیویارک او واشنگتن کي د تېږي او نې، عملیات محکوموي خو له بلې خوا امریکایانو ته دا حق ورکوي چي د انتقام ترnamه لاندي پر افغانستان برید وکړي، نور او زموږ کينه کښ ګاونډیان خو پرېرده په خپله د افغانانو په ليکو کي داسي نافغانان ګورو چي نه یوازي امریکایانو ته د دې برید حق ورکوي بلکي د فوري برید غوبښته ترې کوي!!! او اطمئنان ورکوي چي تيار دي د امریکایانو د Ҳمکنیو فوئونو په خېر د دوی تر قومندې لاندي وجنګېرې!!! آيا دا عجیبه نه ده چې خوک په نیویارک او واشنگتن باندي برید غندې خو په کندهار او کابل باندي دې ته د ورته عملیاتو ملاتر کوي؟! که د مسعود ملګري يا په نیویارک او واشنگتن کي د وزل شوو کسانو اقارب د امریکا د فوري عکس العمل او په افغانستان د لوبي حملې غوبښته کوي، هغوي معذور دي، خو نه پوهېرې نور کسان خنګه یو تروریستي عمل ناجائز ګنې او هغه محکوموي او بل جایز ګنې او د هغه ملاتر کوي.

دې ته هم حیران یو چي اسلام آباد خنګه د افغانستان په خلاف د امریکا د برید ملاتر کوي او واشنگتن ته د هراز مرستي وعده ورکوي؟! د پاکستان چارواکو ته خو پکار دا وه چي د امریکا فشارونو ته د تسلیمېدو او له افغانانو سره په جګري کي د نسکبل کېدو په ځای ئې امریکا ته ويلىي وي: موږ تروریزم محکوموو، له امریکایانو سره خواخوبې لرو، د تروریزم او تروریستانو په خلاف

۱۱ سپتامبر

په افغانستان د حملې ګواښ

په هر هغه اقدام کي برخه اخلو چي عادلانه وي او د بین المللی موازینو سره ارخ لګوي، هغه هم د خپل هېواد په حدودوکي، نه په بل هېواد کي، او نه په بل هېواد د تېري په صورت کي. موب نه غواړو چي له افغانانو سره په جګړي کي بنکېل شو، موب ته له هند سره د جګړو سرخورې کفايت کوي، په نورو جګړو کي د برخي اخیستو نه توان لرو او نه هغه د خپلو ملي مصالحو په ګټه ګنو او نه زموږ ولس لداسي جګړي سره توافق کوي.

سوال دا دئ چي آيا هغه خوک چي صهیونیست رژیم ته وسلې ورکوي، او د ذې رژیم د وحشیانه او تروریستی اقداماتو ملاتې کوي، د تروریستانو حامي ګنيل کېږي که نه؟ او د تروریزم د حاميانو په خلاف هغه عملیات چي همدا اوس ئې امریکایان په افغانستان کي ترسه کول غواړي جائز ګنني که نه؟ آيا امریکایان هفو خلکو ته د اسرائیل د حاميانو په خلاف د نظامي عملیاتو حق ورکوي چي وايی: اسرائیل د مظلومو فلسطینیانو په خلاف تروریستی عملیات ترسه کوي او هره ورڅه لسهاوو مظلوم فلسطینیان په وینو کي ليت پیت کوي؟!

دادسي پېښو په اړه زموږ اصولي دریخ دا دئ: په هري هغې غمنجني پېښي خواشيني کېږو چي بې ګناه انسانان پکي وMRI. په ذې باور یو چي جنګ یوازي په هغه صورت کي جائز دئ چي د سولي او عدالت لپاره وي او د هغه چا په ضد وي چي د سولي او عدالت دبسمن او لاسونه ئې د مظلومانو په وینو سره وي. همداراز وايو: باید د جګړو عوامل ختم شي او د ترور جرري وايستلى شي. داسی غمنجني پېښي باید هر خوک ذې ته متوجه کړي چي له کومو لارو د ترور، انسان وژنو، جګړو، په یوه بل بريد، د یوه بل کور ورانولو او شتمنیو غارت کولو مخه نیولی شو؟ خنګه د داسی دردونکو پېښو د تکرار مخنيوی کولی شو؟ او خنګه په ټولی نړۍ کي داسی حالت راوستی شو چي نه زورور په کمزورو د تېري شوق وکړي او نه مظلوم له ظالم نه د غچ اخیستو لپاره انتحراري عملیاتو ته اړ شي.

ويل کېږي چي فرانسیس ویندرل د ملګرو ملتونو د سرمنشي خاص استاخې په خپلې هغې غونډي کي چي په سویس کي ئې د قبرس د غونډي له استاخو سره

۱۱ سپتامبر

په افغانستان د حملې ګواښ

درلوده، هغوي ته وویل: یو هبوا د افغانستان په خلاف د نظامي عملیاتو او له همدي په لاري د مخکني پاچا د راوستلو اراده لري. پکار ده تاسو د روم له بهير سره ملګرتیا وکړئ او په دې قطار کې خان ته مناسب خای ترلاسه کړئ. د همدي خبری له کولو نه خو دقیقې وروسته چا اطلاع ورکړه چې په نیویارک کې انفجارات شوي.

د ویندرل لدغو اظهاراتو نه معلومېږي چې امریکایانو لا دمخه د داسي عملیاتو اراده کړې وه، د نیویارک او واشنگتن بریدونو دا عملیات خو اونی رامخکي کړل او دوى ته ئې نښه پلمه په لاس ورکړه.

۱۱ سپتامبر

توصیه

امریکائی چارواکو ته توصیه

امریکائی چارواکو ته توصیه کوم چې د شوروی ټواکونو ناکامه تجربه مه تکراروئ. افغانستان ته نتوتل آسان دي خو وتل ګران. دلته ډپرو خپل سرخورلی، ډپ په هسک سر راغلې خو په تیتو سترګو وتلي، که له خپل دبمن نه غچ اخلى له افغانستان نه بهره ئې واخلئ.

دا خبره هیره نکړئ چې تاسو د "ستار وار" اعلان وکړ، نه روسان وتوانېدل ستاسو مخه ونیسي، نه ستاسو اروپا یا اندیوالان، نه چین او نه هم اسلامي هپوادونه، خودا دئ د ۱۹ کسانو د انتشاري عملیاتو په نتیجه کې هغه د ستورو جګړه او د فضایی ډال جوړولو کیسه پای ته ورسپد، آیا دا به غوره نه وه چې لاد مخه مو په ستار وار "Star War" سره د ګن شمېر هپوادونو د ناراضه کولو په خای د دوی غوبښني منلي وي او له دې کار نه مو لاس اخيستي وي. همدا راز پکار ده چې په افغانستان د تېري نه کولو په اړه همدا نن د نړیوالو غوبښنه جدي وګنې او له دې نه لاس واخلئ.

که خه هم د کابل د نیولو او هلتہ د خپل بېرک کارمل د تپلو بنې پلمه په لاس درغلې خو نه افغانان هومره ناپوه دي چې نه پوهېږي تاسو لا ډپر د مخه د همدا سې کار اراده درلوده، او نه هم نړیوال هومره ناپوه دي چې نه پوهېږي دا د

۱۱ سپتامبر

توصیه

تروریزم په خلاف عملیات نه بلکې د افغانستان د اشغال عملیات دي.

مګر نړیوال نه ګوري چې تاسو همدا اوس اوس د نړۍ د ډېر قبیح او شنیع تروریزم ملاتېر کوئ، تر اسرائیلو به ستر تروریست خوک وي؟! خوک نه پوهېږي چې د نیوبیارک او واشنگتن انتحاري عملیات يا له اسرائیلی تروریستانو نه ستاسو د قبیح ملاتېر عکس العمل وو، يا د نورو ولسونو په خلاف ستاسو د تپري او تجاوز عکس العمل او يا ستاسو د داخلی اختلافاتو نتيجه. که د تروریزم مخنيوی کوئ، نو اسرائیل په خپل ئای کښینوئ او د مظلومو فلسطینیانو په خلاف د دوى وحشیانه عملیات متوقف کړئ.

روسانو ته مې توصیه دا ده چې په افغانستان د ناجائز برید په کار کې د امریکایانو ملاتېر مه کوئ، له دې نه تاسو ته هیڅ ګټه نه رسېږي، پرېږدئ له امریکا سره هماغه خه وشي چې له شوروی اتحاد سره وشول.

افغانی شاه پرستانو ته وايم: د امریکایی تانکونو په سر کابل ته د رسېدو شوق مه کوئ او د کمونستانو په خپل ولس او هېواد په خلاف د پردیو په جګړي کې برخی اخیستو ته زړه مه بنه کوئ.

هغۇ کسانو ته چې پیسې او وسلې له روسانو ترلاسه کوي خو امریکایانو ته په افغانستان د فوري برید بلنه ورکوي او وايې چې موب هر خدمت ته چمتو یو، ډېر کارونه کولی شو، خو زړه مسلح کسان درکولی شو، دوى ته وايو: روسانو ته مو چې تر نه کوم خدمت کړي، او د خپل ولس او هېواد په خلاف چې د دوى د متړ په زور د دوى د ګټو لپاره جنګېدلې یاست همدا درته کفایت کوي، نور له مظلومو افغانانو نه لاس واخلي، په دې پوه شئ چې که روسانو کابل ته بیا ونه رسولی امریکایان مو نه رسوي، امریکا خپل مخلص خدمتگاران لري، تاسو ته په هغۇی ترجیح نه درکوي.

افغانانو ته مې پیام دا دئ چې اميد دئ خدائی رنا راولي او دا توره شپه پای ته ورسوي.

۱۱ سپتامبر

نامه به کوفی انان

بسمه تعالیٰ

نامه عنوانی کوفی انان

سرمنشی سازمان ملل

جناب کوفی انان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را پیذیرید.

در ارتباط به جریانات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آنرا با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنایی نمی‌کند. به خواست امریکایی‌ها مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفانی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می‌دهد که این حمله تنها یک اقدام تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن

سلط بر افغانستان، اسقاط یک حکومت و تحمیل حکومت دیگری بر این کشور است. و این همان چیزیست که امریکایی‌ها از مدت‌ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه‌گذاری‌هایی بر آن داشته‌اند و مکرراً گفته‌اند که از پروسه اسقاط حکومت طالبان و تعویض آن به حکومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت می‌کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس جمهور آن را کشت و حکومت دست نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و ببرک کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی ای با پی‌آمدی‌های وخیم و مهیبی را باعث شد. پی‌آمدی‌های حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، یک فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگری‌ها، مهاجرت‌ها، خونریزی‌ها و کشتار‌ها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان‌ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جویی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارک قانع کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن را ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین المللی علیه تروریزم باشد باید بگذارد یک هیئت بی‌طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس از عملیات انتحاری ایجاد کرده‌اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرزنش تمامی مخالفین را عنوان نموده و اعلام کنند که یا تمامی کشور‌ها در این جنگ به زعمات امریکا بپیوندند و یا اینکه تروریست‌اند و منتظر سرزنش و مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هوا پیما را به پایگاههای خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهایی است که از طریق این پایگاههای نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته

۱۱ سپتامبر

نامه به کوفی انان

است. مگر درست است که بخاطر مجازات یک شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارک و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هوایپماها به نقاط مختلف دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هر کی توان پوشیدن یونیفورم عسکری را دارد و داوطلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!

ما از موضعگیری کشورهایی که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه های آن، حمایت بلاقید و شرط شانرا اعلان کرده اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چک سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت متراffد با تشویق امریکا به هر اقدامی خودپسندانه علیه هر کی امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمیباشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشورها میگفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلی مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین المللی باشد و علیه مجرم اصلی بوده باعث آزار و اذیت مردم بیگناه نشود؟!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافعان سیاستهای ماجراجویانه امریکا عمل میکند، از پرسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت ها و گروههای افغانی را تشویق میکند تا به این پرسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحط شاهی حمایت نمایند.

نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمیکنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشید. گمان نمیکنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط یک نظام و جایگزینی

نظام دست نشانده با توب و تانک موافق باشد. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟ آیا شما رضایت می‌دهید که نام روشن تان در زمرة کسانی درج شود که با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت‌ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن، از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهرشاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پرسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلمات پاکستانی در مصاحبه ای که یک هفتۀ قبل با رادیو بی‌بی‌سی داشت با صراحت گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه‌ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومت دیگری به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان بپرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده است؟ چرا افغان‌ها را تشویق به انضمام با این پرسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت مؤقت، قابل قبول برای تمامی افغان‌ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون‌وسطایی و اعاده نظام منحط شاهی حمایت می‌کند؟!

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان یک مجمع معتبر بین‌المللی خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل یک محور مستقل ملی، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه

۱۱ سپتامبر

نامه به کوفی انان

افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروههای درگیر خودداری نموده، به افغان‌ها موقع بدنهن سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه‌ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این کشور جلوگیری کند.

با احترام
حکمتیار

۱۱ سپتامبر

تهاجم کور

بسم الله الرحمن الرحيم

تهاجم کور در شب تاریک

اعلامیه دفتر حزب اسلامی افغانستان در تهران

ما افغان ها حمله وحشیانه نیروهای امریکا و بریتانیا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و آنرا تجاوز بی رحمانه امریکا و متحدینش بر کشور جنگ زده و فقیر خود می‌خوانیم. این حمله که قربانیان دیگری را از میان افغانهای بی‌دفاع و بی‌گناه گرفت، نه تنها افتخاری برای زمامداران مغورو راشنگتن و لندن محسوب نمی‌شود، بلکه مایه شرم و ننگ تاریخی برای آنده کشورهاییست که با وسائل مدرن و پیشرفته خود، به کشتار وحشیانه مردم مظلوم و بی‌دفاع و ویرانی مزید کشور جنگ زده چون افغانستان رفته‌اند.

امریکا در حمله دزدانه یک شنبه شب خود در خلال چند نوبت بمبارد و پرتاب راکت ها در شهرهای ما، بیش از پنجصد میلیون دالر را در ویرانی کشورما و تخریب میدانهای هوائی و تأسیسات ملکی و نظامی مصرف نمود و بیش از پنجاه افغان بی‌دفاع و غیر نظامی را به خاک و خون کشاند. امریکا با این حمله خود احدي از کسانی را به قتل نرسانده که نامهای شانرا به عنوان تروریست در

۱۱ سپتامبر

تهاجم کور

لست سیاه خود داشت، بر عکس از شهروندان مظلوم و بی‌دفاع کابل و کندهار و
بقیه شهرها در حالیکه بخواب رفته بودند، انتقام کشید و خانه‌های گلی شانرا با
راکت‌های رهبری شده بر سر آنان فروریخت.

مرگ بر امریکا

مرگ بر بریتانیا

اعلامیه دفتر حزب اسلامی افغانستان در تهران

چه کسی بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟

گروه‌های شامل جبهه شمال، تا قبل از سقوط حکومت طالبان، با حمله امریکا بر افغانستان موافق و خواهان تشدید حملات و حضور فعالتر و گستردۀ تر نیروهای امریکایی در افغانستان بودند. اما پس از سقوط حکومت طالبان و پس از ایجاد اختلافات میان امریکا، روسیه و ایران در مورد ادامه حملات نیروهای امریکایی و استقرار دوامدار آن در افغانستان، برخی از این گروهها در ملاقات‌ها و دیدارهای سری و علنی شان با هیئت‌های روسی و ایرانی از موضع آنها جانبداری می‌کنند و بر عکس در دیدارها با امریکایی‌ها حضور این نیروها را بلامانع می‌خوانند، و برخی دیگری خط شانرا از دوستان سابقه جدا کرده‌اند و بر حضور فعال تر و گستردۀ تر نیروهای بیگانه در افغانستان اصرار می‌ورزند که دوستان ایرانی ما در مورد آنان می‌گویند: بالآخره امریکایی از آب درآمدند !!

غرب گراها، ملي گراها، و بقایای گروه‌های کمونستی چون پرچم، شعله جاوید و ستم ملي، که به روند بن پیوستند و در اداره مؤقت و کابینه آن حضور دارند، از ادامه حضور نیروهای بیگانه و افزایش تعداد آن و استقرار شان در شهرهای مهم دیگری علاوه بر کابل، حمایت می‌کنند، انگیزه‌های اصلی این

گروه‌ها در حمایت از حضور فعالتر و گستردۀ تر نیروهای بیگانه در افغانستان را در چند مورد می‌توان خلاصه کرد:

- اینها در رسیدن به قدرت مرهون حمله امریکا و استقرار نیروهای اجنبی در افغانستان اند، احساس می‌کنند که با پررنگ شدن حضور نیروهای امریکایی، دامنه سلطه آنان گستردۀ تر و بقای شان در قدرت مطمئن تر می‌شود.
- اینها از لحاظ قومی، سیاسی و اجتماعی، ضعیف و ناتوان اند، به اقلیت‌ها مربوط اند، گروه‌های محلی اند، از تائید اکثریت محروم اند، برنامه ای افغانستان شمول و متکی بر وحدت ملی و قابل قبول برای اکثریت جامعه ندارند، به جایگاه عادلانه و واقعیت‌نامه خود در جامعه و نظام اجتماعی کشور ما قانع نبوده، جایگاه فراتر از حیثیت خود و فروتنر از حق خود می‌خواهند. گمان می‌کنند که به این هدف فقط از طریق وابستگی‌ها به نیروهای اجنبی و استقبال از حضور فعال آنها در افغانستان نایل خواهند شد. راه‌های دیگر وصول به این اهداف را مسدود می‌شمارند. تلاش این گروه‌ها در حمایت از نیروهای اجنبی، از فزون طلبی‌ها و جاه طلبی‌ها مایه می‌گیرد، با دعوت از نیروهای بیگانه می‌خواهند تعادل در جامعه را به نفع خود تغییر دهند.
- اینها می‌خواهند حریف و رقیب نیرومند خود را که از حمایت بیشتر داخلی برخوردار است، به کمک حامیان بیرونی تضعیف و سرکوب کنند. وضعیت جامعه افغانی و ساختار اجتماعی، فکری و سیاسی آنرا چنان می‌یابند که توان مقاومت در برابر رقیب نیرومند تر را بدون حمایتهای گستردۀ و فعال بیرونی در خود نمی‌یابند.
- برخی از این گروه‌ها همواره در جستجوی مرجعی اند که آنرا تمویل می‌کند، به هیچ چیزی دیگر جز بدست آوردن چند پول نمی‌اندیشند، حاضر اند در کنار هر کسی و هر نیرویی بایستند و به هر کاری مبادرت ورزند. اینها در گذشته توسط روس‌ها استفاده شدند و به جنگ علیه ملت خود فرستاده شدند، امروز که مرجع تمویل قبلی را از دست داده اند، ناچار به امریکایی‌ها پناه بردند و

برای منافع آنها می‌جنگند.

- در میان اینها گروه‌های نیز وجود دارند که به قضیه حمله بر کشور خود و اشغال آن توسط اجنبی نیز از زاویه وابستگی‌های سیاسی خود می‌نگرد، اگر حامیان بیرونی شان بر این حمله صحه گذاشتند، ایشان نیز آنرا با هزار دلیل توجیه می‌نمایند، صدھا تحلیل دقیق و ده‌ها حجت شرعی برای آن ارائه می‌کنند. و اگر حامیان بیرونی آنان حمله را بعد از چند روزی با منافع ملي خود متصادم یافتند و با آن به مخالفت پرداختند، اینها نیز از حرف‌های قبلی خود عقب نشینی نموده، و موضع شان را با سیاستهای حامیان بیرونی خود هماهنگ می‌سازند و با حضور نیروهای اجنبی در کشور شان مخالفت می‌کنند.
- اگر کمونست‌ها از نیروهای اتحاد شوروی دعوت کردند و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند، از غرب گراها نیز نباید انتظار دیگری جز حمایت از حمله امریکا بر افغانستان را داشت. کمونست‌ها در شرایط خیلی بهتر از غربگراها قرار داشتند، حزب منظمی داشتند، از نفوذ قابل ملاحظه‌ای در ارتش و روشنفکران فریب خورده برخوردار بودند. روحیه قربانی در راه اهداف در آنان سراغ می‌شد، توانمندی‌های نظامی داشتند، ... غرب گراها افغانی از هیچ یکی این مزیت‌ها برخوردار نیستند، نه حزب منظمی دارند، نه روحیه قربانی در آنان سراغ می‌شود، نه توانمندی‌های نظامی دارند و نه نفوذ مردمی. اینها به کمک نیروهای اجنبی بیش از کمونست‌ها نیازمند اند، شعارهای استقلال، آزادی، مبارزه با امپریالیزم نیز نمی‌گذاشت کمونست‌ها بطور صریح و بی‌پرده از تهاجم نیروهای شوروی بر افغانستان حمایت کنند، چنین حمایتی را با شعارهای خود سازگار نمی‌یافتند، ناگزیر توجیهات دیگری برای آن ارائه می‌داشتند، چنانچه خلقی‌ها، رقبای پرچمی خود را متهم به دعوت از نیروهای اتحاد شوروی می‌کردند و بر عکس پرچمی‌ها، خلقی‌ها را عامل اصلی ارسال نیروهای شوروی به افغانستان می‌خوانند. غربگراها افغانی این مشکل را نیز ندارند، هیچ اشکالی را در دعوت از نیروهای اجنبی نمی‌یابند، و آنرا با هیچ

۱۱ سپتامبر اصرار بر حضور بیگانه

شعار خود معارض نمی‌شمارند، با کمال وقاحت از آن دفاع نموده، بر افزایش
تعداد نیروهای اجنبی و استقرار آن در تمامی کشور و ادامه حملات شان تا پایان
کار تأکید دارند!!

۱۱ سپتامبر

د امت د ورځانی مرکه

د امت له ورځانی سره مرکه

د "امت" درني ورځانی خپله يوه ځانګړي ګنه "د افغانستان د روان بحران د حل عملی لاري" لپاره مختص کړي او په همدي اړه ئې له ورور حکمتیار څخه غوبنټي چي خپل نظریات ولیکي. میثاق ایثار وغوبنټل چي د دوی خواب خپلو لوستونکو ته وړاندی کړي. دا تاسو او داهم د ورور حکمتیار څوابونه: محترم ورور احتشام سعید قريشي السلام عليكم و رحمه الله و برکاته و بعد:

د افغانستان د روان بحران د حل په اړه ستاسو پوبنتني ته هلتہ سم او دقیق څواب ویلى شو چي د دې بحران اصلی اسباب و پیژنو او په دې پوه شو چي د بحران د پیل داخلی او خارجی عوامل خه وو او د دوام اسباب ئې کوم.

د افغانستان جګړه او س هم او له دې نه د مخه هم له بهرنه تپل شوې جګړه ووه، دا جګړه مسکو پیل کړه، د روسي فوچونو د وتلو په وخت کي واشنگتن او مسکو په ګډه فيصله وکړه چي په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړ بدرو مخه په هره بیه و نیسي، دوی لومړي کوشش وکړ چي نجیب په اقتدار کي پاته شي چي همدا د جګړي د دوام باعث شو، او چي کله امریکا پوري له تپلو ډلو نه ائتلافی جبهه جوړه کړه، او له همدي ائتلاف نه ئې د

۱۱ سپتامبر

د امت د ورځپانی مرکه

جګري د دوام په لار کي استفاده وکړه. د طالبانو د راپیدا کېدو نه وروسته تاسو ولیدو چې کله د شمال جبهه له ماتې سره مخامنځ شوې نو همدغو څواکونو طالبان ترفسار لاندي نیولي چې د شمال د جبهې په خلاف خپل بریدونه متوقف کړي. حتی مسکو او واشنگتن د ملګرو ملتونو د امنیت له شوری نه دا پريکړه ترلاسه کړه چې د طالبانو په خلاف یو طرفه محاصره اعمال شي او مسکو ته د دې مجوز ورکړي چې د شمال له جبهې سره په خلاص لاس او بې دریغه نظامي مرسته وکړي. تاسو په دې پوهېږئ چې له بهرنۍ مرستي نه پرته هیڅ افغانۍ ډله په دوامداره توګه جګړه نشي کولی. دا ډلي د هغو ملکونو د نظامي او مالي مرستو په طفیل جګړو ته دوام ورکوي چې په دې منطقې کې خپلی ګټي د افغانستان د جګړي په دوام کې لتيوي، د دې جګړي اورته لمن وهي او جګړماري ډلي ئې د همدي مقصد لپاره استخدام کړي.

دا حقایق دغه خبره ثابتوي چې د افغانستان جګړه نه داخلی جګړه ده، نه قومي او مذهبی جګړه، نه د قدرت د ترلاسه کولو لپاره د سیاسي ډلو جګړه، بلکي له بهر نه تحميل شوې جګړه ده. د بحران لپاره د مناسب او عملی حل پیداکولو لپاره باید دا ټول حقایق په پام کې وساتو.

موږ تل دا خبره کړې چې د افغانستان بحران هلته حل کېدی شي چې:

- د افغانستان په کورنيو چارو کې بهرنۍ لاسوهني متوقف شي.
- افغان ولس ته د دې فرصت ورکړي شي چې له بهرنۍ فشار او لاسوهني نه پرته خپل برخليک وټاکي.

• د امریکا له حملې نه وروسته چې کوم نوي وضعیت را پیدا شوئ او بحران ته ئې نوي او پراخ ابعاد ورکړي، له دې حالت نه د هېواد د ایستلو دوې لاري دې:

۱. که امریکا د جنګ په دوام ټینګار وکړي، د افغانستان د نیولو او له هغه نه د یوې نظامي اډې د جوړولو او په دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت د تحميل له ارادې نه لاس وانځلي نو د افغانانو په وړاندې له مقاومت نه پرته بله

۱۱ سپتامبر

د امت د ورخپانی مرکه

لار نشه، افغانان مجبور دي له خپل دين، مقدساتو، خپلواکي او هبود نه دفاع وکړي. اميد دی افغان ولس په دې مقاومت کي یوه بله تاریخي بریا ترلاسه کړي او امریکا د شوروی اتحاد په خبر له ماتې سره مخامنځ شي.

۲. خو که امریکا له جګړي نه پرته د بحران له حل سره موافقه وکړي، په دې صورت کي باید د سولې د اعادې لپاره لاندي اقدامات وشي:

- د امریکا او بریتانیا هوائي بریدونه دي متوقف شي.

- امریکا او روسيه دي په دې خبری توافق وکړي چې د افغانستان په کورنيو چارو کي به له مداخلي نه لاس اخلي، له هیڅ افغانی ډلي سره به ملي او نظامي مرسته نکوي او د افغانستان ګاونډي هبودونه به دې ته اړ کوي چې نه به په خپله د دې هبود په کورنيو چارو کي مداخله کوي او نه به نورو ته اجازه ورکوي چې د دوى د ځمکي او فضا له لاري افغانستان ته وسلې او مهمات ولېږي.

- افغان ولس ته اطمینان ورکړي شي چې نړۍ دوى ته موقع ورکوي چې خپل مشکل په خپله حل کړي. افغانان په آسانی کولی شي د هغه مسلح ټواکونو سلطه پای ته ورسوی چې د پرديو د متوا په زورئې دوى يرغلمنولي.

- ټول هغه ټواکونه چې په افغانستان کي د جګړي د خاتمي او د سولې د اعادې پلوی کوي، باید له افغانانو سره مرسته وکړي چې لوړۍ یوه داسي شوري جوړه کړي چې د افغان ولس د ټولو پرگنو له واقعي او منتخبو استاخو نه جوړه شوي وي. دې شوري ته به د افغانستان د هري ولسوالۍ او د هغه افغانانو منتخب استاخي معرفی کېږي چې له هبود نه بهر په پاکستان، ایران، مرکزي آسیا، اروپا، امریکا او عربی هبودونو کي میشت وي.

- دا منتخبه شوري به لوړۍ یو مؤقت حکومت جوړوي، بیا به د هبود لپاره نوی اساسی قانون تدوین او تصویب کوي، د ملي اردو د تشکیل او د یوې مستقلې ټواکمني ستري محکمې د جوړولو په اړه به مناسب تصاميم نيسې.

- مؤقت حکومت به تردوو کلونو دوام کوي د دوو کلونو په پاي کي به د

۱۱ سپتامبر

د امت د ورخپانی مرکه

نوی اساسی قانون مطابق آزاد انتخابات ترسره کېږي او قدرت به منتخب حکومت ته انتقالېږي.

افغانان نه انتصابي شوری مني او نه د پرديو په لاس جوړ شوي حکومتونه. زموږ ګاونډي هپوادونه دا حق نلري چې د افغانانو لپاره د خپلې خوبنېي حکومت جوړ کړي او هر یو په دې حکومت کې خپلې لاس پوځي دلي ته په زړه پوري برخه وغواړي. د اسي حکومت به د پرديو حکومت وي نه د افغانانو، هر حکومت چې د یوې منتخبې شوری له لوري جوړ نشي او په ترکیب کې ئې د ګاونډيو او ذبده خلو هپوادونو شرایط مراعات شي، د تپرو حکومتونو په خبر به د کړکېچ او بحران عامل وي نه د سولې د تأمین ذريعه.

په همدي خاطر موب په دې خبرې ټینګار کوو چې لوړۍ باید د افغان ولس یوه ممثله شوری جوړ شي او همدا شوری دي د مؤقت حکومت او تولو نورو قضایاوو په هکله تصمیم ونیسي.

موږ په دې باور یو چې د امریکا په خلاف د افغان ولس مقاومت په اصل کې د اسلام او کفر جګړه ده، د اسلامي امت برخليک د دې جګړي په پایلو پوري تپلې دئ، که مسلمانان په دې جګړي کې بریالي شول، توله اسلامي نړۍ به د امریکا له سلطې نه آزاده او د امریکا له شر نه ژغورل کېږي. او که خدای مه کوه امریکا او متعددین ئې په دې جګړي کې بریالي شول، د امریکايانو غرور او تکبر به هغه پراو ته ورسېږي چې په تولی نړۍ د کاملې سلطې نه پرته به په بل خه راضي نشي. خپل مخالفین او هر هغه ملک به مجازات کوي چې د دوی سیادت نه مني.

په افغانستان او په افغان ولس کې دا وړتیا شته چې د امریکا د تپري په وړاندې مقاومت وکړي، د امریکا عزایم شنډکړي او د شوروی ټواکونو په خبر امریکا ټواکونه هم له ماتې سره مخامنځ کړي. بنایي الله تعالی دا اراده کړي چې دا مغروف او شریر ټواک په افغانستان کې د سرې امپراطوری په خبر له ماتې سره مخامنځ کړي او نړۍ د هغه له شر نه وړغوری.

۱۱ سپتامبر _____ دامت در چهارمین مرکز

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورخپانی مرکه

د پاکستان له درنې ورخپانی "خبرین" سره مرکه

زه امریکایي حمله په کلکه غندم
محترم ورور عدنان شاهد د پاکستان خبرین ورخپانی مسئول مدیر له ورور
حکمتیار سره د هېواد د وروستیو انکشافاتو په اړه تفصیلی مرکه کړي چې دا
دئ د هغې متن وړاندی کېږي. (اداره)
س: ستاسو په نظر د اسامه بن لادن او د طالبانو د مسئله عملی حل خه دي؟
ج: د اسامه بن لادن په خېرد نورو کسانو مشکل نه د دوى په وژلو حل کېدی
شي او نه امریکا ته د دوى په تسليمولو. دا مشکل د امریکا له غلطو سیاستونو
نه راولار شوی. ترڅو چې امریکا په خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ونکړي، خپل
فوځونه له اسلامي هبودو نه ونه باسي، د اسرائیلولو له حمایت نه لاس وانځلي، د
اسرائیلی فوځيانو په لاس د بېگناه فلسطینیانو بې رحمانه مرګ ژوبله متوقف
نکړي، په عراق بمبارې و نه دروي، د عراق د مظلوم ولس محاصره پاڼي ته و نه
رسوي، د اسلامي هبودونو د مطلقه او استبدادي نظامونو له ملاتې او په ټوله
نې، د خپلی خوبني عالمي نظام له تپلو نه لاس وانځلي، دا مشکل نشي حل

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

کبدی. اسامه یو له هفو زرگونو کسانو خخه دئ چي د امریکا د دغو سیاستونو مخالفت کوي. د اسامه مشکل په افغانستان کي نه، په واشنگتن کي حل کبدی شي.

دا امریکا او روسیه وه چي روانه جګړه ئې په افغانانو وتیله، او د هغې د دوام باعث شوو. دا دوى وو چي په افغانستان کي د یوه قوي مرکزي اسلامي حکومت د جورېدو مخه ئې ونیوله. که نن افغانسان د جګړي میدان او د تروریزم اډه ګنډل کېږي وجه ئې دا ده چي دلتنه د یوه داسي څواکمن منتخب حکومت د جورېدو مخنيوی وشو چې په قول افغانستان ئې سلطه قائمه وي، امنیت تأمین کړي او د داسي کارونو مخنيوی وکړي چي د سیمی سولی او امنیت ته صدمه رسوی.

زموږ په ګمان دا ستونزی هلتنه حل کبدی شي چي حمله متوقف شي، د افغانستان په کورنیو چارو کي بهرنۍ لاسو هنې پای ته ورسېږي، افغانستان ته د وسلو لېږل بند شي، د ملت په خوبنې منتخب اسلامي حکومت جوړ شي او همدا حکومت دا خبره تضمین کړي چي له دې نه وروسته به نه افغانستان د جګړي ډګر وي او نه د تروریزم اډه، نه به د ګاونه یو هېوادونو لپاره د سرخوږي عامل وي او نه به د دوى مخالفینو ته پناه ورکوي.

س: آیا په افغانستان کي د پراخښتیه حکومت د جورېدو امکانات شته؟

ج. افغانان نه پوهېږي چي آیا د وسیع البنياد حکومت معنی دا ده چي د امریکا، بریتانیا، روسیې، پاکستان او ایران په خوبنې به جورېږي، او په هغه کي به په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخه ورکول کېږي او که دا چي د افغان ولس نمایندګي به کوي او د افغان ولس تولو پرګنو ته به د منلو وړ وي؟ لومړي صورت ئې هیڅ افغان ته د منلو وړ ندي، هیڅ بهرنۍ هېواد حق نلري چي د افغانانو لپاره حکومت جوړ کړي، او د دې حکومت په ترکیب کي په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخې ورکړي شي.

د حکومت دوهم دول یوازی د انتخاباتو له لاري جوړیدی شي. لومړي باید

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

د اسي شوري جوره شي چي غري ئې د ولس له لوري غوره شوي وي، همدا منتخبه شوري کولي شي د اسي حکومت جور کوري چي د افغان ولس ټولو پرگنو ته به د منلو وړ وي. افغان ولس نه د پرديو په خوبنه جور شوي حکومت مني او نه د اسي شوري او جرګه چي غري به ئې بهرنې هېوادونه او یا پدوی پوري تړلې ډلي غوره کوي.

س: د پاکستان صدر جنرال پرويز مشرف چي د امريکي سره د تعاون کوم موقف غوره کړي دی آیا ستاسو له نظره دا موقف درست دي؟

ج: د جنرال پرويز مشرف موقف او له امريکايي فوئخونو سره په افغانستان د دوی په بې رحمانه او وحشيانه حملې کي د ده بلقييد او شرط ملګرتيا هم د اسلام ضد اقدام دي، او هم د بهنې ګاونديتوب خلاف. دا موقف نه د پاکستان په ګتيه دي او نه د عالم اسلام. له دي کارنه به پاکستان ته هومره تاوان ورسپږي چي جبران به ئې ممکن نه وي. ګمان کوم چي امريکايي مقاماتو پاکستانی چارواکو ته دروغ ويلې چي په افغانستان به د دوی حمله لنه وي، مشخص او محدود اهداف لري او د طالبانو حکومت به د اسلام آباد د خوبني په بل حکومت بدلوی، خو او سن امريکايان د اوږدي جګکړي خبری کوي، په ټول افغانستان، لويو بساړونو، مليکي او عسکري تاسيساتو، هوائي میدانونو، دولتي دفترونو، کليو او روغتونونو بمونه وروي، د شمال جبهې ته لار پرانزي، د طالبانو په لوړيو خطونو بمونه وروي تر خو د شمال جبهې ته لار پرانستل شي او کابل، تخار، او مزارشريف د دوی په لاس کي پربوئي.

پاکستانی چارواکو ته ويل شوي وو چي د پاکستان له هوائي او نه به یوازي د لوژستيکي مقاصدو لپاره استفاده کېږي، خو او سن ګورو چي ټولي کوماندوبي حملې له پاکستان نه ترسره کېږي.

س: په افغانستان کي د روانو شرایطو په نظر کي نیولو سره تاسي د خان لپاره د کوم کردار امکانات ګوری؟ آیا تاسو غواړي چي کوم کردار ولوبوی؟
ج- زه امريکايي حمله په کلکه غندم، له خپل هېواد نه دفاع د ټولو افغانانو

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

دینی فريضه ګنهم، د امریکایي څواکونو په خلاف له خپل هبود نه د دفاع په خاطر د خپل ولس په څنګ کي ودرېږم، زه او زما حزب به د امریکا د تېري په خلاف مقاومت کي هماغه رول ترسره کړي چي د روسانو په ضد موټر سره کړ.
س: آيا د شمالی اتحاد نه د ځمکنى جنګ په مقصد د کار اخيستو سره امریکا کولی شي کامیابی په لاس راوړی؟

ج - بش او د امریکا د دفاع وزیر وايی چي اميد دی د شمال جبهه د امریکا د ځمکنيو فوخونو دنده ترسره کړي. خودا جبهه په دې موقف کي نده چي امریکا له دې نه مستغنى کړي چي ځمکنى فوخونه افغانستان ته و لېږي. امریکا په دې شي توانېدي چي د شمال له جبهې نه په استفادې سره د ځمکي په سر خپل اهداف ترلاسه کړي. د شمال جبهې خپل اعتبار له لاسه ورکړي، د ملت اکثريت د دې جبهې خلاف دی، دا جبهه له یوې خوا له روسانو سره د ملګرتیا په وجه له ملت نه تجريد شوي، له بلې خوا ئې په افغانسان د امریکا له حملې نه د حمایت په وجه خپل پاتې حیثیت له لاسه ورکړي، صالح کسان يا ورنه بېل شوي او يا ورنه د بېلپدو په حالت کي دي، هیڅ مسلمان افغان نه غواړي چي د روسانو او امریکایانو لپاره د خپل ولس او ملک په خلاف و جنګکښي.

س: آيا امریکا په افغانستان کي د مستقلې اوهی قاییملو سره د چین کردار محدودول غواړي او غواړي چي په ایران باندي هم نظر ولري؟

ج - امریکا غواړي افغانستان ونیسي، په دې هبود خپل لاس پوځي حکومت مسلط کړي، خپل فوخونه دلته مستقر کړي، له دې هبود نه خان ته نظامي اوه جوړه کړي، له دې لاري د مرکزی آسیا د تیلو او ګاز په زیرمو مسلط شي، دا سیمه د روسانو له سلطې وباسي، د چین نقش محدود کړي، ایران محاصره کړي، په افغانستان کي د یوه اسلامي حکومت د جوړپدو امکانات له منځه یوسې او په ټولې نړۍ د خپلې واکمني او سیادات تپلو لاره آواره کړي.

س: آيا د امریکي د حملې په خلاف اسلامي ملکونه متحد کېدای شي؟
ج: متأسفانه اسلامي هبودونه له یوه بل نه هومره لري او هومره د پردیو تر

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

مستقیم او غیر مستقیم تأثیر لاندی دي چې په نزدی راتلونکي کې د دوى د یووالی هيله نشي کېدلی. د اسلامي هبادونو اکثر حکومتونه غیر منتخب، استبدادي، مطلقه، فردی، خاندانی، عسکري، له ولس نه پردي، او په پرديو پوري ترلي حکومتونه دي.

دا حکومتونه نه خپل ولسونه متحد کولی شي او نه قول اسلامي امت. تاسو گوری چې په افغانستان د امریکا د وحشیانه یړغل په اړه د اسلامي ملکونو ولسونه په یوې وادی کې او حکومتونه ئې په بلې وادی کې. ملتونه د امریکا حمله محکوموي، د امریکا بېرغونو ته اور اچوی، د جهاد اعلان کوي... خو حکومتونه ئې یا د حملې ملاتړ کوي، یا ئې امریکایانو ته نظامي اډې ورکړې، یا ئې د ترکۍ او ازبکستان په څېر سرتېږي او فوئیان ورکړې، یا بې طرفه او بې تفاوته پاتې شوي. خو موب په اسلامي نړۍ کې د امریکا په خلاف عکس العمل او د کرکۍ او نفرت اظهار ډېر قوي او تر خپل انتظار نه او چت ګورو. دا عکس العمل ترهغه ډېر شدید وو چې د روسي فوئونو د تېږي په خلاف نړۍ والو وښودو. له دې نه معلومېږي چې توله نړۍ مخصوصاً اسلامي امت له امریکا سخته کرکه لري، او هغه د نړۍ د ټولو ستونزو اصلې عامل ګنې.

س: تراوسه پوري د اسامه بن لادن د تم ئای پته ولې نده لګيدلی؟

ج: دا په دې خاطر چې افغانان د یوه مسلمان په خلاف له نامسلمان سره مرسته حرام ګنې، او دې ته ندی تیار چې د امریکایانو مرسته وکړې، داسي مرسته د څل دین، ايمان، غیرت او عزت النفس مغایر ګنې. د افغانانو له مرستي نه پرته د اسامه د اوسيډو ئای پیدا کول امریکا ته ممکن ندئ.

د امریکا د کاذب هیبت تر اغیزی لاندی کسانو داسي ګمان کولو چې امریکا هرڅه کولی شي، په خو ګنتيو کې به خپل قول اهداف ترلاسه کړې، د طالبانو حکومت به نسکور کړي او اسامه به په قتل ورسوي. خو د خو تېرو هفتونه بمباریو ثابته کړه چې د امریکا په هکله هغه تصور د امریکا له تبلیغاتونه راولار شوی وو. امریکا به کروز میزايلونو او ايف ۱۲ الوتکو بنارونه ورانولی شي، خو

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

نه مشخص افراد وژلی شي او نه ځمکه تصرف کولی شي.

د امریکا کوماندویی حمله نه یوازی ناکامه وه بلکې له کافې تلفاتو سره توام وه. د دوى دری اپاچي هليکوپتری نسکوری شوې او ۱۰ کسان ئې مړه او تپیان شول، شاید داسې بلې حملې ته په آسانې زړه بنه نکړي.

س: د اسامه بن لادن د حفاظتي اقداماتو په باره کې چې کومي قصې خپرپېږي آیا هغه رښتیا دي؟

ج: د اسامه بن لادن حفاظتي اقدامات بايد دقیق وي.

س: آیا ظاهر شاه د لوبي جرګې د رابللو اهلیت لري، او آیا د افغانستان خلک به دی د طالبانو د متبادل په توګه قبول کړي؟

ج: افغانان ظاهرخان ته امریکایي برک کارمل واي. امریکایان غواړي ټومړۍ کابل ونیسي بیا خپل بېرک کارمل راوري. ده د امریکا د حملې ملاتړ وکړ او هغه ئې په دوهمي نړيوالي جګړي کې د فرانسي په خلاف جګړي ته ورته وګنله. افغانانو لاد مخه لده نه کرکه درلوده اوس خودا کرکه خو خو خله زیاته شوې، دی په افغانستان کې د پښو خای نلري.

انګریزان غواړي د نادرشاه په خپر د ده زوی هم د لوبي جرګې ترnamه لاندي په افغانستان مسلط کړي. دوى په هند او پاکستان د خپل تسلط په وخت کې نادرخان د بمبئي-پشاور له لاري پکتیا ته ولپرو، په کابل ئې حمله وکړه، د کابل له نیولو نه وروسته ئې په شاهی مانۍ کې هغه قومندانان او قومي مشران چې لده سره له جنوب نه راغلي وو او د کابل ټینې بدنام کسان راغونه کېل، دی غونډۍ ته ئې د لوبي جرګې نوم ورکړ، خنو کسانو ته ئې وظيفه ورکړي وه چې په غونډۍ کې له یوې بلې ګونښي غږ او چت کړي چې نادرخان بايد د پاچا په حیث قبول شي. په دې ترتیب دی د تخت او تاج خاوند شو. انګریزان اوس یو خل بیا غواړي همدا تجربه تکرار کړي.

په افغانستان کې د لوبي جرګې ترnom لاندي نه عملاً کومه غونډه شته او نه د هغې ثابت او مشخص غړي. دا هسي یو نوم دې چې یا د پردېو په لاس قدرت ته

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځانی مرکه

رسپدلو واکدارانو او یا د ولې په زور په ملت مسلط شوو واکمنانو له هغې نه په استفادې سره خپل نامشروع واکمني نه غولونکي مشروعیت ورکړي.

افغان ولس د داسی انتصابي لوبي جرګه په ځای یوه منتخبه شوری غواړي، داسی منتخبه شوری چي غري ئې په خپله دوى تاکلي وي، نه لکه د روم جرګه چي نيمایي غري به ئې ظاهر خان غوره کوي او نيمایي نور د شمال جبهه او هغه هم په دې خاطر چي امریکا د ظاهر خان ترشا ولاړه ده او روسيه د شمال د جبهې ترشا.

س: تاسود پاکستان د حکومت نه د خنګه کردار ادا کولو هيله کوي؟

ج: له پاکستانی ولس نه مننه کوو چي په میرانه او جرأت سره ئې د خپلو افغانی ورونو ملاتر وکړ او د امریکا وحشیانه حمله ئې وغندله. هيله مند یو چي دا حمایت دوام وکړي، په اسلام آباد فشار لاهم زیات کړي او هغه دې ته او کړي چي د افغانستان په ضد خپل معاندانه سیاست کي تجدید نظر وکړي. د اسلام آباد غلطو سیاستونو دا مشکلات راولار کړل، پاکستانی چارواکو لومړي د امریکا د خوشحالولو لپاره د رباني ملاتر وکړ، هغه ئې په نورو ډلو تحمیل کړ، هلتہ به ئې ویل چي په کابل کي یو پښتون لیدر پاکستان ته د پښتونستان ستونزه راولاروی، باید یو غیر پښتون راواراندي کړو. بیاپی د طالبانو ملاتر وکړ هغه هم له نورو ډلو سره د دوى په جګړي کي، لومړي له حزب اسلامي سره بیا له نورو ډلو سره، اوس چي امریکایانو ظاهرخان انتخاب کړي، اسلام آباد واپي چي په حکومت کي باید پښتنو ته په زړه پوري برخه ورکړي شي او ظاهرخان د پښتنو نماینده ګنې.

پاکستانی چارواکو ته وايو چي د امریکا د خوشحالولو لپاره داسی سیاستونه مه غوره کوي چي نه د پاکستان په ګتیه وي او نه د افغانستان په ګتیه، د جګړي د ژر ختمولو او په افغانستان کي د یوه منتخب حکومت د جوړې دو په اړه له افغانانو سره مرسته وکړي.

س: ویل کېږي چي تاسود خپلو وسلو د ګوداماڼو په بنودلو سره طالبانو ته

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

وسلې برابری کړي دي آیا دا رښتیا ده که چیری رښتیا وي نو تاسو په کوم نیت سره دغه تعاون کړي دي؟ آیا په راتلونکي کي به هم له هغوي سره مرسته کوي؟
 ج: دا بې بنیاده افواهات دي، موب به له خپلو وسلو نه د تېري کوونکو په خلاف په خپله استفاده کوو. موب له طالبانو نه دفاع نه کوو، له خپل دین، وطن او ولس نه دفاع کوو. موب ټولو افغانی ډلو ته بلنه ورکړي چې خپل اختلافات هیرکړي، یوه بل ته د وروری لاس ورکړي او په ګډه له خپل هېواد نه دفاع وکړي.
 س: آیا د دې خبری امکان شته دي چې ستاسي په خېر نور رهبران هم د طالبانو سره مدد وکړي؟ ستاسو د مرستي په بدل کي طالبانو خه غږګون نبودلی دې؟

ج: د طالبانو اکثر غړي زموږ له دریئ نه خوشحاله دي او له موب نه غواړي چې داخل ته ولاړ شو او په ګډه د امریکا مقابله وکړو، خو متأسفانه څیني له دې نه ویرېږي، تراوسه د طالبانو رسمي او وروستی خبره لا خړګنده نده. موب له ټولو صالح مجاهدینو سره د وروری اراده لرو او په دې باور یو چې او س فقط له خپل هېواد نه د دفاع موضوع زموږ په مخکي ده. نور مسائل باید کاملاً شا ته غورزوລۍ شي، موب دې ته ترجیح ورکوو چې لوړۍ له طالبانو سره د ګډې دفاع د خرنګوالي په هکله توافق ته ورسپړو، بیا خپل ټول څواکونه فعال کړو. خو که دا کار ونشو موب په هر صورت د دفاع په کار کي فعاله ونډه اخلو.

س: د افغانستان د روانو حالاتو په اړه ایران خه موقف لري او آیا په ایران کي دا وړه شته چې امریکا به په افغانستان کي له میشت کېدو سره ایران ته ستونزی پیدا کړي؟

ج: په ایران کي یوه حلقة په افغانستان د امریکا حمله محکوموي، او په دې منطقې کي د امریکا نظامي حضور خطرناک ګنبي، خو بله حلقة داسي فکر کوي چې ایران باید له امریکا سره په دې جګړي کي مرسته وکړي او له دې لاري خپلې اړیکې له امریکا سره بنې کړي.

په ایران کي څنوا کسانو د نیویارک او واشنګتن په پېښو کي د امریکا يې

۱۱ سپتامبر

د خبرین ورځپانی مرکه

مرو لپاره په پارکونو کي شمعي بلې کري، خود امریکائي بمباريو په نتيجه کي د افغانانو په مرګ ژوبله ئې خواشيني خرگنده نکره او د هغو مظاهرو ملاتر ئې ونکړ چي په ایران کي د امریکا د حملېخلاف او له افغان ولس سره د خواخوبی په خاطر ترسه شوي.

س: په افغانستان کي د امریکا د اوبد مهاله حضور د مخنيوی لپاره ایران
څه اقدامات کولی شي؟

ج: ایران د ډېر څه کولو امکانات لري خو باید انتظار وکړو چي ایران کومه
لاره غوره کوي.

۱۱ سپتامبر

مقایسه میان کمونستها و غربگرها

مقایسه‌ای میان عملکردهای کمونستها و گروههای تحت حمایه امریکا

قضیه تسلیمی اسراء به امریکا و تأسیس زندانهای تحت سلطه و اداره امریکایی‌ها در خاک افغانستان یکی دیگر از قضایایی است که توجه افغان‌ها را بخود جلب کرده و آنانرا به قضاوت میان عملکردهای زمامداران کمونست و زمامداران تحت حمایه امریکا واداشته است.

اگر چند سال به عقب برگردیم و مقطعی از زمانی را در جلو خود بگذاریم که نیروهای شوروی کشور ما را در اشغال داشتند و صد و بیست هزار سرباز مسلح روسی در کشور ما مستقر و تمامی نقاط حساس و استراتیژیک افغانستان در اختیار آنها بود و کمونست‌ها تحت چتر حمایت این نیروها بر افغانستان حکومت می‌کردند، هر چند اداره کشور کاملاً در اختیار نیروهای روسی بود، ولی هم روس‌ها و هم کمونست‌ها تلاش می‌کردند تا نمای ظاهري مناطق تحت تسلط کمونست‌ها را چنان نشان دهند که قدرت در دست زمامداران افغانی بوده و نیروهای شوروی فقط برای حمایت از دولت در برابر فشارهای دشمن و در

صورت ضرورت وارد صحنه می‌شوند، نیروهای شوروی اکثراً در پایگاه‌های نظامی خود مستقر بودند، از ورود سربازان خود به شهرها جلوگیری می‌کردند، از مواجه شدن با مردم امتناع می‌ورزیدند، هرکاری را توسط کمونست‌ها انجام می‌دادند، نه به دستگیری مخالفین می‌پرداختند و نه زندانی را مستقیماً در کنترول خود داشتند، ظاهر ادارات حکومتی چنان بود که گویا اداره امور در دست زمامداران افغانی است و روس‌ها عنوان مشاورین آنان در این ادارات عمل می‌کنند و از مداخله در امور خودداری می‌ورزند. روس‌ها متصل تسلط بر شهرها درهای زندان‌ها را بازنموده و تمامی زندانیان سیاسی را آزاد کردند. بیانید این وضعیت را در کنار وضعیتی بگذاریم که امریکایی‌ها در کشور ما ایجاد کردند و عملکرد نیروهای تحت حمایه امریکا را با کمونست‌ها به ارزیابی بگیریم.

گروه‌های تحت حمایه امریکا مخالفین افغان خود را به عنوان تروریست دستگیر و دست بسته به امریکایی‌ها تسليم کردند، اداره پایتخت را به اجنبی سپردند، به نحوی که اکنون در تمامی جاده‌ها و خیابان‌های کابل و نواحی آن سربازان مسلح انگلیسی و متعددین شان با غرور و تکبر گشت زنی دارند و قرار است حداقل چهار هزار و پنصد سرباز اروپائی و امریکایی اداره تمامی کابل را در اختیار بگیرند و در تمامی نقاط حساس و حاکم مستقر شوند. اگر چگونگی استقرار این نیروها در کابل را با استقرار نیروهای روسی در افغانستان و اسقفار نیروهای اجنبی در کشورهای دیگر به مقایسه بگیریم، وضعیت کشور ما مخصوصاً پایتخت را قبیح تراز تمامی موارد دیگر می‌یابیم، در جاپان، سعودی، بحرین، قطر، کویت،... مردم حضور این نیروها را حتی در پایگاه‌های صحرایی، دور از شهرها و محلات مسکونی تحمل نمی‌کنند و آنرا منافی آزادی، استقلال و حاکمیت ملی خود می‌شمارند، عکس العمل نشان می‌دهند، تظاهرات به راه می‌اندازند، در برابر تجاوزات جنسی این سربازان عکس العمل‌های خشونت‌بار نشان می‌دهند. ولی گروه‌های تحت حمایه امریکا،

۱۱ سپتامبر _____ مقایسه میان کمونستها و غربگراها

کابل را با تمامی پیامدهای وخیم آن به نیروهای اجنبی تسلیم کردند، امریکایی‌ها با دست باز به دستگیری افغان‌ها می‌پردازند، آنانرا به زندانهای تحت اداره مستقیم خود انتقال می‌دهند، و قرار است همه را که احتمالاً تعداد شان به سه هزار نفر خواهد رسید به زندانی در جزیره‌ای در حاشیه کیوبا انتقال دهند.

افغانهای مؤمن، سربلند و آزادیخواه که در بیگانه ستیزی معروف اند و هرگز تسلیم دشمن نشده اند، با مشاهده این وضعیت درد آور بر کسانی لعنت و نفرین می‌فرستند که پایتخت را به نیروهای اجنبی سپردند، در کنار اجنبی ایستادند و با هموطن خود جنگیدند و از تجاوز نیروهای اجنبی بر کشور حمایت کردند.

افغان‌ها احساس می‌کنند که امریکا به این دلیل نیروهای بریتانی را برای اداره کابل فرستاده است تا این انتباهر را خدشه‌دار کنند که افغان‌ها در یک قرن با دو امپراطوری جنگیدند و زوال هر دو بدست آنان آغاز شد، افغان‌ها بیگانه ستیز اند و حضور نظامی اجنبی را بر سرزمین خود تحمل نمی‌کنند!! می‌خواهند شان دهند که نه نیروهای شوروی بدست آنان با شکست رو برو شده اند و نه سربازان انگلیسی. اگر چنین بود باید امروز سربازان انگلیسی را در پایتخت خود تحمل می‌کردند.

معلوم می‌شود که انگلیس‌ها جنگ بالاحصار و کشتار تمامی سربازان شان در تنگی جگدلك را فراموش کرده اند، شاید امریکایی‌ها نصایح افسران ارتش اتحاد شوروی فقید را که خاطرات تلخی از جنگ در افغانستان دارند، کم بها داده اند!! باید انتظار بکشیم تا به تمامی دنیا عملأ ثابت شود که واشنگتن با حمله بر افغانستان و ارسال نیروها به این کشور تجربه ناکام کرملین در زمان اتحاد شوروی را تکرار می‌کند.

نمونه‌ای دیگر حقوق بشر امریکایی

امریکا در معامله با اسراء جنگی نیز چهره خشن، ضد بشری و مغایر تمامی معیارهای حقوق انسانی را به نمایش گذاشت. آنچه امریکایی ها در رابطه با دستگیری، نگهداری و انتقال اسراء طالبان و القاعده مرتکب شدند، داغ ترکینی است بر جیبن تمدن غرب. هیچ کس گمان نمی‌کرد که امریکایی ها با آنهمه ادعاهای پرطمطراق دفاع از حقوق بشر، تا این پیمانه با انسانهای اسیر برخورد وحشیانه بنمایند.

امریکا بر کشور مظلوم، ناتوان و قربانی رقابت امریکا با شوروی، با تمامی وسائل مدرن و کشنده اش هجوم برد، با استخدام نیروهای داخلی افغانی - امریکایی و با استفاده از امکانات اطلاعاتی و نظامی کشورهای همسایه، حکومت طالبان را ساقط کرد و در عوض آن حکومت دلخواه خود را نصب نمود و به این ترتیب به یکی از دو هدف اساسی حمله دست یافت. ولی هدف دوم حمله، دستگیری و قتل ملا محمد عمر رهبر طالبان و اسامه بن لادن رهبر تنظیم القاعده، نه تنها توفیقی نداشت بلکه عدم مؤقتیتش در این زمینه، تمامی مصارف وسیع در این حمله گسترش داشت. وزیر دفاع امریکا در آغاز دستگیری اسراء اعلان کرد که امریکا با دستگیری اسراء علاقه‌ای ندارد. باید کشته شوند!!

متصل صدور این فرمان، در حدود هفتصد اسیر طالبان و القاعده در حالتی بطور دسته جمعی تپرباران شدند که دستهای شان از عقب بسته بود، آنانکه در این تپرباران وحشیانه و بمباری وحشیانه بر محل نگهداری شان در قلعه جنگی کشته نشدند و به زیر زمینی پناه برندند، در آن تیل ریختند و آتش افروختند، تا آنانرا بسوزند و یا از زیر زمینی بیرون بکشند و بکشند!!

امریکائی ها برای نگهداری این اسرای جنگی نخست زندان هایی در افغانستان تدارک دیدند، سپس عده ای را به زندانی در جزیره گوانتنامو کیوبا منتقال دادند که در آنجا هر زندانی را در محلی قفس مانند و تنگی نگهداری می کنند که روزانه فقط سه بار اجازه بیرون آمدن از این قفس ها به آنان داده می شود.

در اثنای منتقال این اسراء از کندهار به کیوبا، دست و پای آنان را با زنجیر ها بسته، و در داخل هوایپما نیز همه را با چوکی ها به زنجیر می بندند و در طول سفر که بیش از ۲۴ ساعت را احتوا می کند اجازه رفتن به تشناب به آنان داده نمی شود، در عوض خریطه هایی در اختیار آنان قرار می گیرد که برای رفع حاجت از آن استفاده کنند، و این در حالیست که زندانیان را قبل از فرا رسیدن موعد منتقال اطلاع نمی دهند، تا از خوردن و نوشیدن اجتناب کنند و در طول سفر ضرورتی به استفاده از خریطه احساس نکنند، این برخورد در واقع شکنجه شدید دیگری است که شاید برای افراد شریف تحمل آن نسبت به هر شکنجه ای دیگری دشوار تر باشد.

ریش های اسراء را تراشیده اند، چشم های شان را بسته اند و تا زندان گوانتنامو آنانرا در حالتی منتقال داده اند که نه چیزی را ببینند و نه حرفی را بشنوند.

وزیر دفاع امریکا اعلام می کند که اینها اسرای جنگی نیستند و کنسوانتیون حقوق اسرای جنگی در مورد آنان صدق نمی کند، در حالیکه نماینده سازمان ملل و تمامی ادارات، سازمان ها و اشخاصی که با حقوق بشر

۱۱ سپتامبر

حقوق بشر امریکائی

سروکاری دارند، برخورد امریکا با این اسرای جنگی را وحشیانه و مغایر حقوق بشر خوانده و آنرا مخالفت شدید با کنسوانسیون‌ها و معاهدات بین‌المللی در رابطه با حقوق اسرای جنگی می‌خوانند.

دستگیری این افراد توسط سربازان امریکایی و در کشوری غیر از امریکا، و نگهداری آنان در زندانهای تحت مراقبت امریکایی‌ها و انتقال آن به کشور دیگر نیز از نظر اکثریت حقوق دانان و سازمانهای حقوق بشری اختلاف تلقی می‌شود. اما غرور امریکایی‌ها به آنجا رسیده که نه به این اعتراضات اعتماء و التفاتی دارد، و نه به نتائج وخیمی که این عملکردهای وحشیانه باعث خواهد شد، اهمیتی می‌دهد.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با شرق الاوسط

مصاحبه با روزنامه عرب زبان

"الشرق الاوسط"

غالب درویش خبرنگار روزنامه کشیرالانتشار الشرق الاوسط امروز دوشهنه ۱۲ میزان ۱۳۸۰ گفتگویی با برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان داشت که در ذیل ترجمه دری آنرا مطالعه می فرمائید.

سؤال: وضع موجود در مسأله افغانستان در سایه تحولات جاری و نگرانی از درگیری آینده را چگونه ارزیابی می کنید؟

جواب: امریکا می خواهد جنگ دیگری را بر کشور ما تحمیل کند و این برای انتقام و یا سقوط حکومت طالبان نه بلکه برای اشغال افغانستان و سیطره امریکا بر این منطقه استراتیژیک و تحمیل حکومت مزدور بر کابل است. امریکا در صدد تحمیل یک نظام نوین امریکایی بر جهان است، برای آنکه برهمه مناطق استراتیژیک، از جمله افغانستان تسلط داشته باشد. از لشکرکشی و تحرکات نظامیکه امریکا به آن پرداخته و از اظهاراتی که مسئولین آن کشور و همپیمانش

۱۱ سپتامبر

____ مصاحبه با شرق الاسمط

انگلیس داشته اند، چنان پیداست که حمله امریکا با پرتاب موشک و بمبارانهای هوائی آغاز گردیده است. امریکا میل دارد که از واحدهای امریکایی افغانی قبل از ارسال نیروی امریکا به این کشور استفاده نماید و ممکن جبهه شمال این نقش را بازی کند.

ارسال قطعات کماندویی به ازبکستان دال بر این است که امریکا بر حمله زمینی از طریق ازبکستان و بکمک کماندوهای ازبکستانی که در زمان جنگ روسها در افغانستان تجربه حاصل کرده اند و بعد از خروج قوای روسی نیز تحت پوشش مليشیای جنرال دوستم جنگیده اند، اصرار دارد. امریکا می‌کوشد شهر مزار را اشغال کند و جنرال دوستم را بر آن مسلط نموده، راه را برای انتقال ظاهر شاه از روم به مزار بازکند و لوبیه جرگه را در آنجا دایر نماید.
 سؤال: آیا شما عملیات نظامی امریکا بر ضد طالبان را کمک می‌کنید و یا از شرکت در آن خودداری می‌ورزید؟

جواب: ما در برابر هر تجاوز خارجی بر کشور خویش مقاومت می‌کنیم و از تمامی گروه‌های افغانی دعوت می‌کنیم که اختلافات داخلی را کنار گذاشته، همه باهم از وطن شان دفاع نمایند و به امریکا توصیه می‌کنیم که تجربه اتحاد شوری را در افغانستان تکرار نکند و اشغال افغانستان را کار آسان تلقی نکند. رهبران کریملن چنین گمان می‌کردند ولی حالا به امریکایی‌ها توصیه می‌کنند که تجربه خونین ما را برای تسلط بر افغانستان تکرار نکنند.

گمان نمی‌کنیم هیچ مسلمانی که به الله ایمان دارد، در کنار امریکا بایستد در حالیکه می‌خواهد بر یک کشور اسلامی حمله کند، کسانی با امریکا همکاری می‌کنند که سابقه همکاری با روسها را نیز دارند. وزیر دفاع روسیه در مورد آنها می‌گوید: مسکو در گذشته این گروه را کمک کرده، حالا نیز کمک‌ها برایش جریان دارد و در آینده نیز ادامه خواهد یافت. برای مردم افغانستان این سؤال پیدا می‌شود که چرا مسکو این گروه را حمایت می‌کند؟ آیا این کمک‌ها بخاطر انتقام از مردم افغانستان نیست؟

چرا این گروه با دریافت سلاح از روس و دالر از امریکا علیه ملت خود می‌جنگد؟!

سؤال: رأى شما در بر انداختن حکومت طالبان چیست؟ شاید با این کار راهی برای ایجاد یک وضع جدید در افغانستان گشوده شود.

جواب: هیچ افغان غیوری راضی نمی‌شود که حکومت گروهی از گروه‌های افغانی بدست بیگانگانی چون امریکا سقوط کند.

سؤال: هنگام سقوط حکومت طالبان آیا در حکومت ائتلافی جدید اشتراك می‌ورزید و تصورتان از نظام سیاسی آینده در افغانستان چیست؟

جواب: هیچ حکومت مزدوری را که از خارج بر ما تحمیل شود، نمی‌پذیریم و هرگز در چنین حکومتی اشتراك نمی‌کنیم و چنین حکومتی هرگز دوام نخواهد کرد. مردم افغانستان حکومتی را که تجاوزگران بر ایشان تحمیل کند، نمی‌پذیرند.

سؤال: حسب معلومات، جبهه ائتلافی شمال از امریکا کمکهای نظامی دریافت کرده اند، به این پشتیبانی ها شما چگونه می‌نگرید و آیا با آنان در عملیات نظامی اشتراك می‌نمائید؟

جواب: متأسفانه جبهه شمال همواره در کنار اجنبی‌ها و علیه ملت خود جنگیده است. از روسها مساعدت‌های نظامی دریافت کرد و برای اهداف مسکو جنگید و حال از حمله امریکا بر افغانستان استقبال نموده و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکائی بجنگد. به ایشان گفتیم که از تجارب سلف تان، کمونستها، عبرت بگیرید. آیا تجربه تلغ و خونین آنان برای شما کافی نیست؟!

سؤال: از نقش پاکستان در آینده کشور تان هراسی ندارید؟

جواب: متأسفانه نقش اسلام آباد در قضایای افغانستان بعد از خروج نیروهای روسی تا امروز خیلی منفی بود. حکومتهای نواز شریف و بی‌نظیر بوتو به دستور امریکا تمامی این مشکلات را برای افغانستان ایجاد کردند و حال

رژیم نظامی پاکستان به امریکا اجازه می‌دهد تا کوماندوهای امریکایی با استفاده از حریم زمینی و هوائی پاکستان بر افغانستان حمله کنند. ما به زمامداران پاکستان گفتیم: پیامدهای این سیاست برای خود پاکستان نیز خطرناک خواهد بود. پاکستان گمان نکند که امریکا در حل مشکل کشمیر این کشور را کمک خواهد کرد. برعکس اگر امریکا به اشغال افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده برکابل موفق شد، قضیه کشمیر را به نفع هند حل خواهد کرد. واشنگتن همواره دھلی را بر اسلام آباد ترجیح می‌دهد، از نظر امریکا آزادیخواهان کشمیر ترویریست و افراطی می‌باشند.

سؤال: از وجود قوای غربی در سرزمین افغانستان چه اطلاعی دارید؟

جواب: امریکا برخی از جواسیس خود را در لباس افغانی به افغانستان فرستاده است، ضرورت اعزام اینها را زمانی احساس کردند که طالبان مؤسسات خیریه غربی را که اکثراً سنگر شبکه های جاسوسی بودند، از کشور بیرون کردند، امریکا برای جمع آوری اطلاعات دقیق به ارسال این نیروها ضرورت دارد، بر اطلاعاتی که جبهه شمال و بقیه جواسیس افغانی شان برای آنها فراهم می‌کنند، نمی‌توانند اعتماد کنند.

سؤال: آیا بر حدوث شکاف و دو پارچگی در صف طالبان و پیوستن افراد آنان به جبهه مخالف باور دارید؟

جواب: ما معتقدیم که حمله امریکا باعث صفت بندی جدیدی میان افغان‌ها خواهد شد. تمامی افراد مؤمن، وطنخواه، آزادیخواه و ضد اشغال کشور بدست نیروهای اجنبی در یک صف قرار خواهند گرفت و مشترکاً از کشورشان دفاع خواهند کرد و نیروهایی که تجربه خدمت گزاری برای اجانب را دارند و حاضر نند، ایمان، دنیا و آخرت و کشور شان را دربرا بپول بفروشند، در صف دشمن قرار خواهند گرفت و علیه ملت خود خواهند جنگید.

سؤال: قرار معلوم ربانی با شما در ایران اقامت دارند آیا شما با ایشان پیمان سیاسی و نظامی ای را با سایر گروهها تشکیل داده اید؟

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با شرق الاسط

جواب: ما و او اکنون در دو وادی جدا از هم قرار گرفته ایم، او از حمله امریکا بر افغانستان استقبال می کند و ما مخالف آن هستیم. امکان ائتلاف با او در چنین شرایطی وجود ندارد. اگر او در سیاست هایش تجدید نظر کند و در پی رسیدن به قدرت به کمک روس ها و امریکایی ها نباشد، حاضریم با او به تفاهم بنشینیم. ما معتقدیم که بحران افغانستان باید بدون مداخله اجنبي ها و از طریق تفاهم بین الافغاني و بطور مسالمت آمیز و بدون جنگ و خونریزی حل شود. ما تشکیل حکومت مؤقت و برگزاری انتخابات را راه حل می شماریم، هرگروهی که مخالف مداخلات اجنبي بوده، با تأسیس دولت منتخب اسلامی در آینده موافق باشد، ما حاضریم با آن به تفاهم بنشینیم.

سؤال: همه می دانند که شما نقش ممتاز نظامی در افغانستان داشته اید، پس در حکومت آینده چه نقشی را خواهید داشت؟

جواب: ما با تمام نیرو و توان خویش از وجب و جب سرزمین افغانستان دفاع خواهیم کرد و نقش حزب اسلامی در دفاع از اسلام و مقدسات ما همانگونه خواهد بود که در دوران جنگ افغانستان با روسها بوده است. و ما می خواهیم نقش ما در حکومت از جانب مردم و در نتیجه انتخابات مشخص شود.

پایان

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی

سه شنبه ۱۸ جدی ۱۳۸۰

تحلیل اوضاع افغانستان از زبان رهبر "حزب اسلامی" در مصاحبه اختصاصی با روزنامه جمهوری اسلامی که با این عنوان جلی به نشر سپرد:
حکمتیار: مبارزه با آمریکا بزودی سراسر افغانستان را فراخواهد گرفت
س: آقای حکمتیار! شما در هیچیک از تحولات سیاسی افغانستان حضور
فعال ندارید و کنار مانده اید. علت چیست؟

ج: کسانی که تحولات افغانستان را از دور بررسی می‌کنند شاید احساس کنند که ما در متن تحولات این کشور حضور نداریم، در حالی که چنین نیست. ولی متأسفانه این را می‌دانیم که کسانی در تحولات امروز افغانستان فعال هستند که حامیان بیرونی دارند و عامل اجرای توافقهای دولتهای بیگانه اند. علی‌الظاهر تصور این است که اینها هستند که در متن تحولات حضور دارند و گروههایی که وابسته نیستند، مستقل هستند و حامی بیرونی ندارند، از تحولات دور مانده اند. ما خدا را سپاس می‌گوئیم که در سازشها و توطئه‌ها علیه ملت خود شرکت نداریم و با عوامل تهدید کننده استقلال و تمامیت ارضی کشور خود همکاری نمی‌کنیم و شریک جرم آنها نمی‌شویم.

س: نظر شما راجع به اجلاس بین‌الافغانی بن که برای تعیین سرنوشت آینده افغانستان تشکیل شده چیست و چرا به آن انتقاد دارید؟

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

س: اجلاس بن یک اجلاس امریکائی بوده و تحت اشراف و نظر امریکا دائز شده است، امریکا توجیه می‌کرد، خط می‌داد، راه تعیین می‌کرد، متن می‌داد و از شرکت کنندگان می‌خواست آن را امضاء کنند. من تنگ دارم که در اجلاس تحت نفوذ امریکا شرکت کنم و افتخار می‌کنم که از این نشست شرم آور دور بودم.

س: البته شما به اجلاس بن دعوت نشدید. سوال این است که اگر از جنابعالی برای شرکت در این اجلاس دعوت به عمل می‌آمد، شرکت می‌کردید؟
ج - خیر اگر صدبار هم دعوت می‌کردند در آن شرکت نمی‌کردم، ما برای شرکت در یک اجلاس بین الافغانی بدون شرکت اجنبي آمادگی داریم، ولی در مذاکرات با حضور بیگانگان مخصوصاً تحت نظر امریکا، شرکت نمی‌کنیم و شرکت در آنرا یک تنگ می‌دانیم.

س: بدین ترتیب نظر خود را در باره اجلاس بن ابراز کردید. آیا در باره دولت آقای کرزی که از دل اجلاس بن بیرون آمد نیز همین نظر را دارید؟

ج: بلی، به عقیده من مذاکرات بن حول دو محور می‌چرخید. امریکا دو طرح را در افغانستان دنبال می‌کرد، یکی سقوط همزان دو دولت "دولت ربانی و دولت طالبان" و جایگزین کردن دولت جدیدی که کاملاً تحت اختیار اداره امریکا باشد. دیگری جلب موافقت افغانها برای اعزام نیروی امریکائی و اروپائی به افغانستان به عنوان شروعی بر طرح امریکائی کردن این کشور. در اجلاس بن امریکائیها به هر دو هدف رسیدند. از نظر ما بند مربوط به حضور نیروهای افغانستان، دولت مؤقت فعلی کاملاً مسلوب الاراده است. حتی اگر بهترین فرد را هم در چنین شرایطی در رأس دولت مؤقت قرار می‌دادند، اوضاع نه تنها بهبود نمی‌یافت که بدتر نیز می‌شد. برای آنکه فرد خوب و خوش سابقه در این شرایط باعث فریب مردم می‌شود. من نمی‌خواهم راجع به اعضای دولت مؤقت حرفی بزنم فقط تأکید می‌کنم این هیچ ارزشی ندارد.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

مسئله اساسی از نظر ما حضور نیروهای بیگانه است که مغایر با اسقلال، آزادی و حاکمیت ملی مردم افغانستان است.

س: آیا فکر می‌کنید حضور این نیروها در افغانستان دائمی است؟

ج: آری، امریکائیها نیامده اند که برگردند، آنان آمده اند برای اشغال افغانستان، برای امریکائی کردن افغانستان، برای تسلط بیشتر بر منطقه، برای تأسیس پایگاه نظامی در افغانستان. از نظر امریکا، افغانستان یک نقطه استراتژیک است که تسلط بر آن می‌تواند امریکایی‌ها را برآسیای مرکزی و منابع اقتصادی آن مسلط کند.

س: ولی افغانستان همیشه این ویژگی را داشته است، انتخاب مقطع فعلی تصور می‌کنید حساب شده است؟

ج: بله، انتخاب مقطع فعلی به عوامل زیادی بستگی دارد. تا به حال اوضاع در منطقه و در افغانستان برای تحقق سیاستهای امریکا تا این حد مهیا نبود، در امریکا جمهوریخواهان توسعه طلب بر منصه کار نبودند. حادث ۲۰ سپتامبر امریکا شکل نگرفته بود تا امریکا با تبلیغات خود بتواند افغانستان را "منشأ" تروریسم معرفی کند. حتی جمهوری اسلامی ایران هم تا این حد مواضع خارجی اش مورد پسند امریکا نبوده است، ایران هم اجلالس بن را تائید کرد و هم دولت مؤقت افغانستان را به رسمیت شناخت. بنابراین شرایط فعلی از هرجهت برای امریکا مهیا بوده است. در داخل افغانستان امریکائیها مدت‌ها برای فراهم ساختن زمینه دخالت نظامی خود در این کشور تلاش می‌کردند. شما لابد شنیدید امریکائیها حتی قبل از حادث ۲۰ سپتامبر طرح عملیات نظامی به افغانستان را مدنظر داشته اند. فرانسیس ویندلر نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان قبل از حادث نیویورک و واشنگتن در نشستی با نماینده‌گان افغانستان سخن از طرح امریکا برای عملیات نظامی در افغانستان به میان آورده بود و به آنها گفته بود که امریکائیها قصد بازگرداندن ظاهرشاه را دارند و حتی به آنان توصیه کرده بود که با پروسه امریکا در افغانستان همراهی کنند. یک دیپلمات پاکستانی نیز

دو ماه قبل از حادثه نیویورک و واشنگتن در مصاحبه با بی‌بی‌سی از طرح امریکا برای اشغال نظامی افغانستان سخن به میان آورده بود.

س: آقای حکمتیار، شما به چند مورد از اهدافی که امریکائیها به خاطر تحقق آن در افغانستان به این کشور نیرو اعزام کردند اشاره کردید. چه اهداف دیگری را در این خصوص بر دخالت نظامی امریکا مرتب می‌دانید؟

ج: شما می‌دانید امریکائیها قبل از اشغال افغانستان، در شمال این کشور یعنی در ازبکستان برای خود پایگاه نظامی ایجاد کردند. از جایگاه ازبکستان و قدرت تأثیرگذاری این کشور در آسیای مرکزی نیز مطلع هستید. غیر از این از معاہدات نظامی امریکا با تاجکستان، فرغیزستان، قراقستان، آذربایجان و دیگر جمهوریهای این منطقه خبر دارید. بوش با صراحت گفته است که اهداف امریکا فراتر از بازداشت یا کشتن بن لادن است. امریکائیها می‌خواهند از طریق ایجاد پایگاه نظامی در افغانستان، چین و ایران را تهدید کنند، مشکلات ایران و آذربایجان را به نفع منافع امریکا حل کنند، بر منابع نفت و گاز آسیای میانه چنگ اندازی کنند و امکان تسلط دوباره روشهای را بر منطقه از بین ببرند.

س: به عقیده شما اگر بن لادن و ملا عمر دستگیر شوند یا کشته شوند، چه فکر می‌کنید امریکائیها از آن پس حضور نظامی خود در افغانستان را چگونه توجیه خواهند کرد؟

ج: این توجیه همین الان هم که این دو نفر دستگیر نشده اند، پذیرفتندی نیست، مگر می‌توان باور کرد که به خاطر دستگیری دو نفر یا از بین بردن دو گروه، خلیج فارس و اقیانوس هند و جمهوریهای آسیای مرکزی و ترکیه و همه پنهان منطقه به اشغال نظامی بیگانه درآید؟

س: سوال من این بود که امریکائیها بعد از آنکه ملا عمر و بن لادن کشته شدند یا دستگیر شدند و پرونده آنها در افغانستان بسته شد، به عقیده جنابعالی چه توجیهی را برای ادامه حضور خود در افغانستان ارائه خواهند کرد؟

ج: همان توجیهی که بعد از بیرون راندن عراق از کویت و شکست دادن

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

ارتش عراق ارائه کردند، نیروهای امریکا برای دفاع از کویت و بیرون کردن نظامیان عراقي به منطقه آمدند ولی پس از خروج عراقیها از کویت باز دیدیم که در منطقه ماندند توجیه شان برای ادامه حضور چه بود؟

س: توجیه شان این بود که خطر حمله عراق همچنان باقی است، توجیه شان این بود که برای تضمین امنیت و ثبات در منطقه باقی ماندند و دلائلی از این دست.

ج: خوب این دلائل را عیناً در مورد افغانستان هم پس از خاتمه سناریوی بن لادن و ملاعمر ممکن است ارائه دهند. بگذارید من به شما بگویم آنها خود را در شرایطی می‌بینند که برای ادامه حضور خویش دیگر نیازی به اجازه یا موافقت دولت‌ها ندارند. آنها خود را بی‌حریف و بی‌رقیب در دنیا می‌بینند و احساس می‌کنند برای انجام اقدامات خود نیازی به مجوز کسی ندارند. آنها دنیا را تک قطبی می‌دانند و تصورشان این است که می‌توانند با دست باز عمل کنند، بنابر این نیازی به آوردن توجیه و دلیل برای ادامه حضور خود نمی‌بینند.

س: آقای حکمتیار، چقدر این اتهام را قبول دارید که بن لادن عامل حوادث ۲۰ سنبه نیویورک و واشنگتن بوده است؟

ج: هیچ، حوادث ۲۰ سنبه را خود امریکائیها بوجود آوردهند، ریشه حادثه در خود امریکاست، سیاستهای امریکاست که باعث این نوع عکس العملهاست. سیاست امریکائیها در مورد فلسطین و حمایت از اسرائیل، در مورد کشورهای اسلامی، در مورد نهضتهای اسلامی و حمایت امریکا از حکومتهای استبدادی، کودتائی، مطلقه و خاندانی، اینها است که عامل بروز حادثه مانند حادثه ۲۰ سنبه نیویورک و واشنگتن است. این رفتار و عملکرد باعث می‌شود که صدها و هزارها اسامه بن لادن در نقاط مختلف جهان علیه امریکا و سیاستهایش شکل بگیرد.

س: آقای حکمتیار! آن امریکائیها اینطور تبلیغ می‌کنند که مخالفین سیاستهایشان در داخل افغانستان یا حامی بن لادن هستند و یا حامی طالبان،

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

آیا شما نگران این نیستید که به دلیل مخالفتهایی که با سیاستهای امریکا در افغانستان دارید، از جانب آنان متهم به جانبداری از طالبان یا بن Laden شوید؟
ج: آنها هر طوریکه می‌خواهند تبلیغ کنند، ما از این هیچ باکی نداریم، ما مخالف حضور نیروهای اجنبي در کشور خود هستیم و حمله امریکا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و به شما اطمینان می‌دهیم که تمام نیروهاییکه بر ضد حضور نظامی روسها در افغانستان بوده اند، به همان پیمانه، به همان سویه و به همان شدت حمله امریکا را در کشور شان محکوم می‌کنند.
س: الآن متأسفانه اینطور نیست؟

ج: هنوز واقعیتها نمایان نشده است و از دور دشوار است که حقایق درک شود، ولی شما خواهید دید که اینطور نیست که الآن تصور می‌کنید . در روزهای اول تجاوز شوروی به افغانستان هم همین نا امیدی ها وجود داشته، همه احساس می‌کردند، در همان روزهای اول حمله، مخالفین مرعوب و مخالفتها سرکوب خواهد شد و اوضاع آرام خواهد گشت، حتی برزنف رئیس حکومت شوروی هم در یک کنفرانس مطبوعاتی در دهلی تأکید کرد که حد اکثر به سه ماه وقت نیاز دارد تا افغانستان را آرام سازد. سربازان متجاوز روس هم در افغانستان با غرور و تکبر در شهرهای افغانستان جولان می‌دادند. طوری رفت و آمد می‌کردند که گوئی در مسکو هستند، حتی خیلی از شهرهای بزرگ افغانستان را "مسکو کوچک" لقب می‌دادند، ولی همان زمستان اول سپری نشده بود که عملیات کوبنده و سرنوشت ساز مجاهدین آغاز شد، در همان اوخر زمستان، عرصه چنان بر نظامیان روس تنگ شده بود که آنان دیگر به هیچ افعانی اعتماد نداشتند. حتی به بسیاری از کمونستها هم اعتماد نداشتند، شما نگران نباشید. الآن اول کار است و مبارزه با امریکائیها هم آغاز خواهد شد.

س: ولی ظاهر امر اینطور نیست. متأسفانه همه گروههایی که در برابر ارتش سرخ در افغانستان ایستادند امروز یا در برابر سیاستهای امریکا ساكت هستند و یا مؤید آنان شده اند؟

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

ج: نه، این را نگوئید: من با شما موافق نیستم، ولی می‌گویم که ما به زمان احتیاج داریم، فقط چند ماه صبر کنید، به حرف من خواهید رسید. زمانی را می‌بینم که بسیاری از افغانها رو در روی امریکا ایستاده اند، و امریکائیها عرصه را برای ادامه حضور خود تنگ بینند و جنگ علیه امریکا به سراسر افغانستان توسعه خواهد یافت. متأسفانه برخی از گروهها همدست امریکا شده اند، ولی من معتقدم تجربه مقاومت در برابر نیروهای متداووز روس، دوباره تکرار خواهد شد و برای امریکا آسان نیست که در این کشور باقی بماند. اشغال کشور و تصرف شهرها آسان است، ولی حفظ این اشغالگری آسان نیست. برای امریکائیها واقعاً دشوار است که بتوانند در افغانستان باقی بمانند، شوروی‌ها در افغانستان لاقل یک حزب کمونیست را در اختیار داشتند که زمینه تشکیلاتی و روانی حضورشان را در این کشور فراهم سازد، ولی این پایگاه سیاسی در افغانستان امروز، برای امریکا وجود ندارد. شانس امریکائیها برای حضور در افغانستان به مراتب کمتر از روسهاست. از این رو امریکا در طرحهای خود در افغانستان موفق نخواهد بود.

س: آقای حکمتیار: نفوذ و منزلت محمد ظاهر، شاه سابق افغانستان در این کشور چگونه است؟

ج: افغانها ظاهرشاه را "بیرک کارمل امریکائی" می‌دانند. بدون عملیات نظامی امریکا و اشغال افغانستان توسط نظامیان بیگانه ظاهرخان هرگز توان حکومت بر مردم این کشور را ندارد.

س: آیا شما احتمال نمی‌دهید که ظاهر شاه پس از بازگشت به افغانستان در صدد احیاء حکومت سلطنتی سابق خود باشد؟

ج: امریکا می‌خواهد که حکومت شاهی در افغانستان احیاء شود و در این زمینه بر روی شخص ظاهر شاه هم عنایت ویژه‌ای دارد. من معتقدم به همین دلیل مایل نبود او ریاست دولت مؤقت فعلی را عهده دار باشد. زیرا در دوران دولت مؤقت امریکا می‌خواهد شهرهای افغانستان را بمباران کند، مردم را به اسم

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

نیروهای القاعده کشتار کند، خانه ها را ویران سازد. طبعاً مایل نیست اینها به اسم ظاهر شاه نوشه شود. پس از آنکه امریکائیها حضور نظامی خود را در افغانستان با این گونه حوادث تحکیم کردند، ظاهرشاه به صورت "ناجی" و "مصلح" به افغانستان می‌آید و مردم به دلیل آنکه دولت مؤقت را در برابر حملات امریکا نالایق دیدند به ظاهرشاه رأی می‌دهند، ظاهر شاه نیز از طرف لویه جرگه ای که در دوران حاکمیت دولت مؤقت تعیین شده است به عنوان رئیس حکومت آینده افغانستان انتخاب می‌شود. این برنامه و هدف امریکاست. حتی برنامه این است که قانون اساسی جدید افغانستان همان قانون اساسی ظاهرشاهی باشد که در ۱۹۷۴ تصویب شده است. اعضای لویه جرگه هم از طرف والیانی که توسط دولت مؤقت تحت الحمایه امریکا تعیین شده اند انتخاب می‌شوند، لویه جرگه ای که به این ترتیب شکل می‌گیرد، اکثر اعضای آن به حمایت ظاهر شاه رأی خواهند داد.

س: آقای حکمتیار شما آینده نا امید کننده و تاریکی را در باره آینده افغانستان برای ما ترسیم کردید؟

ج: این همان بندهای موافقتنامه بن است، اینها حرفهای دل من نیست. برنامه امریکائیهاست و از نمایندگان شرکت کننده در مذاکرات بن امضای آنرا دریافت کرده اند. اما اینکه امریکا می‌تواند تمامی این مراحل را عملی کند یا خیر بnde هرگز معتقد نیستم که امریکا قادر به اجرای نقشه های خود باشد. من متأسفم که بخش های پنهان موافقتنامه در مطبوعات ایران پخش نشده است.

چرا اسرار پشت پرده اجلاس بن در ایران منتشر نمی‌شود!

س: شما تحلیل اوضاع آینده را ارائه می‌کنید. این تحلیلها جزء مندرجات مصوب اجلاس بن نیست تا همه مطبوعات مبادرت به چاپ آن کنند؟

ج: بیینید نماینده ویژه سازمان ملل تصریح کرده که انتخابات افغانستان ممکن است تا سه سال آینده برگزار نشود، آیا می‌دانید مفهوم این حرف چیست؟
یعنی تا سه سال وضع همین است و انتخاباتی در کار نیست.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

س: شاید او حدس و گمان خود را مطرح کرده است؟

ج: خیر آنها در همین مسیر پیش می‌روند. انتخابات بعد از تشکیل لویه جرگه، بعد از تدوین قانون اساسی و بعد از پذیرش احزاب سیاسی و بعد از همه اینهاست. الان قضیه این است که کاری را که انگلیس‌ها با امان الله خان کردند با ظاهرشاه بکنند که نه شاه، نه لویه جرگه و نه دولت هیچ تعلق خاطری به مردم نداشته باشند.

س: آقای حکمتیار، مردم افغانستان در سال ۱۹۷۳ رژیم شاهی را کنار نهادند، بعد با حکومت داؤد خان جنگیدند، بعد با ترکی، امین، ببرک و نجیب کمونیست مبارزه کردند، در برابر اشغالگران روس مقاومت کردند، به مدت ۵ سال با طالبان جنگیدند آیا این تأسف آور نیست که پس از طی یک دوره ۲۸ ساله مبارزه باز به همان نقطه اول بازگردیم و شاهد احیاء تدریجی حکومت شاهی در افغانستان باشیم؟ آیا این بود نتیجه سه دهه مبارزه؟ آیا این به معنی یک دور باطل نبود؟

ج: خیر، معنی این واقعیت تلخ این است که افغانستان به طور مسلسل با توطئه‌ها مواجه است. بازگشت ظاهرشاه یقیناً مرحله جدید توطئه و نقشه‌ای است که برای ملت افغانستان طراحی شده است.

س: ولی ظاهرشاه پیرمرد مفلوک ۸۸ ساله‌ای است که قادر به راه رفتن هم نیست؟

ج: ولی امریکائیها کسی را به اندازه ظاهرشاه سراغ ندارند که تا این همه وفادار به آنان باشد و من تعجب می‌کنم که چرا دوستان ایرانی ما متوجه این خطر بزرگ نیستند. اجلس امریکائی بن، آمدن امریکائیها به پشت مرزهای ایران و استقرار آنها، بازگشت تدریجی ظاهرشاه و ... من تعجب می‌کنم که چرا در ایران هیچ حساسیتی نسبت به این تحولات وجود ندارد.

س: پس منظور شما چه کسی هست؟

ج: من می‌بینم که آقای خاتمی در کنفرانس مطبوعاتی خود ما را متهم به

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

مخالفت می‌کند. در حالیکه ما فقط این را گفته ایم که امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند و حق ندارد مردم ما را بکشد. من نگران این هستم که برخی دوستان ایرانی از تحولات امریکائی پشت مرزاها در افغانستان حمایت کردند و تصور کردند با حمایت از امریکا و اروپا در جنگ علیه آنچه که تروریسم نامیده شده، می‌توانند مشکلاتشان را با امریکا حل کنند، آنها برای کشته‌های امریکائی شمع افروختند ولی برای کشته‌های ملت افغانستان که روزی صد نفر از آنها زیر بمباران امریکائی‌ها کشته می‌شوند، شمعی در ایران افروخته نشد، متباوز از ۲۰ هزار نفر از زمان شروع حملات امریکا به افغانستان کشته و زخمی شده‌اند. ۱۰۰ نفر در یک قریه، ۷۰ نفر در یک قریه، ۳۵ نفر در قریه دیگری، صدھا زندانی در قلعه جنگی، صدھا نفر در پکتیا، در خوست، در نقاط دیگر، حتی مساجد زیادی تخریب شده است. ولی در ایران ابعاد این فاجعه درک نشده است.

س: آقای حکمتیار در این که یک طیفی در کشور ما همین طور فکر می‌کنند که شما می‌گوئید حرفی نیست. ولی این تفکر غالب بر جامعه نیست. در ایران اکثر مردم این طور فکر نمی‌کنند، مواضع رهبر انقلاب را مشاهده کنید، چرا موضوعگیری ایشان را معيار قضاؤت قرار نمی‌دهید؟

ج: من از ایشان سپاسگذارم، ولی احساس می‌کنم در کشور جمهوری اسلامی ایران نباید کسانی باشند که جور دیگری بیندیشند و با امریکائیها آنطور همدردی کنند و ما افغانها را به فراموشی بسپارند، ما سخت مظلوم هستیم، ما خیلی تنها هستیم.

س: آقای حکمتیار! اینکه شما می‌گوئید تنها هستید، اجازه بدھید محور بحث را عوض کنیم و راجع به تنهایی شما سئوالی را مطرح کنم. من مایلم به رفتار خود شما اشاراتی داشته باشم. شما از ابتدای بحران افغانستان در همه مراحل، آهنگ مخالفت نواختید، پس از سقوط رژیم کمونیستی با دولت مجددی مخالف بودید. با دولت ربانی مخالفت کردید، پس از آنها طالبان به قدرت

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

رسیدند، با آنها مخالفت کردید و در عین حال همزمان با مخالفین طالبان هم مخالفت کردید، با اجلاس بن و با دولت فعلی افغانستان هم مخالف هستید. این مخالفتها اگر چه در بعضی موارد قابل فهم و درک است ولی در بعضی موارد دیگر قابل فهم نیست. آیا تاکنون رفتار خودتان را مورد ریشه یابی قرار داده اید؟ شما همیشه در تاریخ دو دهه اخیر افغانستان به عنوان اپوزیسیون، مطرح بوده اید.

ج: اجازه بدھید من عرض کنم. شما کدام گروه سیاسی و حزب مخالف را سراغ دارید که تا قبل از رسیدن به قدرت در جبهه "اپوزیسیون" قرار نداشته باشد؟

س: شما به قدرت هم که رسیدید باز در جبهه اپوزیسیون بودید.

ج: من تا این لحظه هرگز به قدرت نرسیده ام.

س: چرا به قدرت رسیدید، نخست وزیر کشور شدید؟

ج: ولی شما ملاحظه کنید کدام یک از مخالفتها مغایر عادی بود؟ کجا نباید "اپوزیسیون" می‌شدیم که شدیم؟ من امروز می‌گویم با اجلاسی که مجری نیات امریکاست مخالفم آیا این اپوزیسیون ایرادی دارد؟

س: آقای حکمتیار من نمی‌خواهم پرونده مخالفتها شما قبل از اجلاس بن را در این وقت کوتاه مصاحبه یکی یکی مطرح کنم ولی در ارتباط با همین اجلاس بن من عرض می‌کنم که همه آنها هم که در اجلاس بن شرکت کردند، واقعاً مؤید امریکائیها نبودند؟

ج: چه کسی در آن اجلاس مخالف امریکا نبود به من بگوئید؟

س: بعضی افراد که شاید نام آنها را ندانم مخالف امریکا بودند؟

ج: ولی بعد دیدید که همه موافق از آب در آمدند. من به شما عرض می‌کنم هیچ فرد مخالف امریکا به این اجلاس دعوت نشد، حتی افراد بی طرف را هم دعوت نکردند. فقط گروههای دعوت شدند که طرفدار امریکا بودند. ما با طالبان مخالف بودیم. خوب همه دنیا با آنها مخالف بودند، شما هم مخالف

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

بودید. ولی با حمله امریکا به طالبان هم مخالفت کردیم. همکاری با گروههای ائتلاف شمال را هم نپذیرفتیم به دلیل آنکه آنها مورد حمایت روسیه هستند. س: آقای حکمتیار آیا شما واقعاً برهان الدین ربانی را عامل روسیه می‌دانید؟ این اتهام آیا پذیرفتنی است؟ آقای ربانی در افغانستان سالها در کنار شما و در کنار نیروهای شما پنجه در پنجه نظامیان ارتش سرخ داشت. با آنها جنگید و به این جنگ آزادیبخش در کشورش شهرت دارد. چطور می‌توانید به راحتی با یک اتهام ایشان را عامل روسها بدانید؟
ج: من می‌گویم که آنها مورد حمایت روسیه هستند. روسها پشتیبان آنها بوده‌اند.

س: کی؟ این حمایت مربوط به چه مقطع زمانی است؟
ج: مربوط به مقطع بعد از خروج روسها و سقوط حکومت کمونیستی تا به امروز، این فقط یک اتهام نیست؟ وزیر دفاع روسیه در مصاحبه مطبوعاتی خود تصریح کرده که ما از ائتلاف شمال افغانستان حمایت نموده، حمایت می‌کنیم و حمایت خواهیم کرد. شما خیال می‌کنید روسیه از سردلسوزی از گروههای افغان حمایت می‌کند؟

س: خیر احساس می‌کند در صورت اظهار حمایت از دولت ربانی امنیت مرزهای جنوبی جمهوریهای آسیای میانه را تضمین می‌کند، هر اظهار حمایتی را که نمی‌توان دلیل وابستگی دانست؟

ج: خیر، حمایت روسها به این معنی است که آنها سیاست توسعه طلبانه خود در افغانستان را می‌خواهند از طریق گروههای داخلی افغانستان دنبال کنند. منافع ستراتژیک روسها در افغانستان با ادامه جنگ در افغانستان گره خورده است. جبهه شمال را برای ادامه جنگ مورد حمایت قرار دادند. نخست با ما جنگیدند بعد با طالبان.

س: نه من این تحلیل را نمی‌پذیرم زیرا حمایت هیچ دولتی از دولت دیگر یا از یک گروه سیاسی را نمی‌توان در قالب نیت سلطه گری بررسی کرد. ولی اجازه

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

بدهید به شما عرض کنم آیا رفتار خود شما برای حاکمیت ملی افغانستان زیانبار نبوده است؟

ج: کدام رفتار؟

س: من معتقدم آقای ربانی از سر ناچاری بود که نخست وزیری و ریاست دولت کابل را به شما واگذار کرد زیرا می خواست از گزند ادامه جنگ شما در امان باشد.

ج: ما باهم جنگی نداشتیم.

س: پس این همه تلفات انسانی پس از تشکیل دولت ربانی بخصوص در شهر کابل برای چه بود؟

ج: بیینید ما هم حکومت مؤقت مجددی و هم حکومت ربانی را که متعاقب اجلاس پشاور تشکیل شد، قبول کرده بودیم ولی جنرالان کمونست که هیچ توافقنامه ای را قبول نداشتند کابل، وزارتخانه ها، رادیو تلویزیون، وزارت دفاع و همه ساختمان های اصلی و دولتی آن را در تصرف خود داشتند، ربانی با من می نشست، معاهدہ امضاء می کرد، جنرالان کمونست در کابل می گفتند: ما هیچ التزام و تعهدی در قبال این معاہدات نداریم. من با جنرالان کمونست مخالف بودم، من معتقد بودم سیاست ما این بوده و هست که رهبران باید تا برگزاری انتخابات انتظار بکشند، از طریق کودتاها، سازش ها و اتکاء بر اجنبي، جنگ، تسلط بزور تفنگ و رسیدن به قدرت را از طرق ناجائز تلاش نکنند، بگذارند انتخابات برگزار شود. باید برای انتقال قدرت از یکی به دیگری یک قطره خونی بر زمین نریزد، در زمانیکه نیروهای روسی کشور ما را ترک می گفت، نجیب از من دعوت کرد، بیرون کارمل قبل از او خط بسیار طولانی فرستاد که حتی قطرات اشکش هم بالای خط نمایان بود، خوب کسیکه نا مه را انتقال داده بود چنین حکایت کرد، بیرون کارمل گفت که بیائید حکومت ائتلافی درست می کنیم، خروج نیروهای شوروی را هم تو اعلان کن، تو را بعنوان برادر بزرگ قبول داریم، در رابطه با خروج نیروهای شوروی هم خودت در کابل بیا و

۱۱ سپتامبر

____ مصاحبه با جمهوری اسلامی

تصمیم بگیر، نجیب من پیام فرستاد که ده وزارت را خودت از وزارت‌خانه‌ها انتخاب کن و تو را بعنوان برادر بزرگ می‌شماریم و معتقد‌دیم که مشکل افغانستان فقط در نتیجه تفاهم بین حزب وطن و حزب اسلامی حل خواهد شد، برای من گورباچف، احوال فرستاد، هیئت رسمی و باصلاحیت و نماینده خاصش آمد و با همین پیام آمد که شما با حزب وطن ائتلافی درست کنید، حزب وطن که دیگر آن حزب کمونست قبلي نمی‌باشد، نام خود را هم تغییر داده، دیگر شما چه ملاحظه‌ای دارید و در قانون اساسی هم نوشته که دین رسمی افغانستان اسلام است، شما چه اشکالی را می‌بینید. یاسر عرفات بحضور داشت بی‌نظیر بتو و تمامی ارکان دولت به این صیغه بمن گفت که بر برادران تان رحم کنید، شما آینده دارید، جوانید، یک اداره مؤقت بسازید، بعد انتخابات برگزار شود و اگر این ممکن نیست یک حکومت ائتلافی بسازید و در رأسن ظاهرشاه باشد، ما گفتیم: نه، کمونست‌ها باید بلا قید و شرط حکومت را بسپارند به یک اداره مؤقت، من برای ریانی هم این را گفتم که بیائید یک اداره مؤقت بسازیم، مجاهدین ما باید مسلحانه وارد کا بل شوند و از این باید بیم داشته باشیم که فردا ما در برابر هم‌دیگر قرار بگیریم، ائتلافی با کمونست‌ها صورت بگیرد، جنگ دوباره آغاز شود، ما همواره می‌گفتیم که باید یک اداره مؤقت درست شود. امروز نیز همین را می‌گوئیم، به کرزی هم این را می‌گوئیم، به همه می‌گوئیم و موضع ما اینست که با هر گروهی حاضریم با دوشرط همکاری کنیم: خروج نیروهای بیگانه و برگزاری انتخابات. این سخن همیشگی ماست، اینکه ما تا این مدت از قدرت دور بودیم موضع اصولی ما حکومت مؤقت و برگزاری انتخابات بود و اینکه رهبران باید انتظار بکشند. مگر می‌شود این گناه باشد که در این اداره تا حال شرکت نکردیم و بر انتخابات اصرار داشتیم و مخالف کودتاها بودیم. دلیل دوری ما این بوده است.

س: البته که دلیلش اینها نیست؟

ج: شما بعنوان یک مسلمان باور کنید که دلائلش همین است، و در غیر آن نه

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

در زمان طالبان برای من مشکل بود که بروم و در حکومت شرکت کنم و نه همین لحظه مشکل است؟

س: اگر حکومت ربانی ایده آل شما نبود چرا با طالبان در یک جبهه قرار نگرفتید، طالبان هم قصد نابودی ربانی را داشت، علت مخالفت شما با طالبان چه بود؟

ج: طالبان قبل از اینکه با دیگران بجنگند با ما جنگیدند. آنها قبل از اینکه به مرکز کشور برسند، یک سال تمام با نیروهای حزب اسلامی در مناطق پشتون نشین افغانستان جنگیدند و بعضی گروههای شمال که تحت نفوذ ربانی بودند نیز برای تضعیف ما از آنها حمایت هم می‌کردند.

س: چرا طالبان با شما می‌جنگیدند؟

ج: ما مانع سلطه آنها بودیم. طالبان به هر حال از جنوب افغانستان حرکت خود را شروع کردند و ما هم در آنجا حضور داشتیم. آنها با عبور از مرز پاکستان با ما روبرو شدند. آنها برای تسلط بر جنوب مجبور به جنگ با ما بودند. ضمناً طالبان از حمایت آشکار پاکستان و پشتیبانی پنهان امریکا برخوردار بودند، این حمایتها به آنها نیرو می‌داد و در واقع اختلاف آنها با امریکا از زمانی آغاز شد که کابل را در پائیز سال ۱۳۷۵ به تصرف خود درآوردند.

س: چرا وقتی طالبان به کابل رسیدند، شما با آنکه نخست وزیر افغانستان بودید و یقیناً قدرتتان افزونتر شده بود، در برابر طالبان مقاومت نکردید؟

ج: ما می‌توانستیم مقاومت کنیم ولی در کابل نگذاشتند نیروهای ما نقش فعالی در برابر طالبان داشته باشند.

س: چه کسی نگذاشت؟ حمله طالبان حاکمیت ملی دولت شما و حکومت افغانستان را نشانه رفته بود. شما نخست وزیر بودید چه کسی در برابر شما که ریاست دولت را بر عهده داشتید مانع بود؟

ج: همان گروههایی که مورد حمایت روسیه بودند و از سلاح و مهمات و حمایت سیاسی آنها برخوردار بودند.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

س: ولی شما بعد از عقب نشینی از کابل، همکاری با دولت ربانی را پذیرفتید و بعد عضویت در اتحاد شمال را هم قبول کردید؟

ج: اشتباه کردیم، در اصل اتحاد با جبهه شمال یک اشتباه بود.

س: آقای حکمتیار اجازه بدھید بازهم بحث را عوض کنیم، آیا شما از نزدیک شناختی نسبت به ملا عمر دارید؟

ج: خیر، ملا عمر تا قبل از تأسیس حركت طالبان مطرح نبود و من هم شناختی از او نداشته ام، او در ابتداء در حد یک فرمانده کوچک مطرح بود.

س: بن لادن چطور، او را نمی شناختم؟

ج: بلی او را می شناختم، به عنوان یک داوطلب و رضاکار عرب به جبهه های جنگ علیه قوای ارتش سرخ آمده بود.

س: اینکه می گفتند او عامل "سیا" بوده است صحت دارد؟

ج: خیر این حرفها فقط در ایران زده می شود.

س: بن لادن داوطلب برای شرکت در جنگ، چطور شد که به اسمه بن لادن امروزی تبدیل شد؟

ج: در ابتدای بن لادن فقط در حد یک رزمنده داوطلب در افغانستان مطرح بود و فعالیت سیاسی نداشت. از اینگونه داوطلب ها از بسیاری کشورهای عربی به افغانستان می آمدند، حتی دولت سعودی بهای بليط کسانی را که از عربستان راهی افغانستان شده بودند به نصف تقلیل داده بود. با خروج نیروهای روس از افغانستان و سقوط حکومت نجیب، بن لادن راهی سودان شد.

س: برای اینکه با مسیحیان سورشی آن کشور بجنگد؟

ج: بلی، ولی در جریان این جنگ دولت سودان برای اخراج بن لادن تحت فشار امریکا قرار گرفت.

س: چرا؟

ج: چون امریکا از شورشیان سودان حمایت می کرد. پس از این اخراج، بن لادن به افغانستان بازگشت و مورد حمایت طالبان قرار گرفت.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با جمهوری اسلامی

س: آقای حکمتیار چرا در ایران اقامات کرده اید؟

ج: ایران بهترین نقطه برای اقامات من است. برای اینکه اگر روزی مرا امریکا طلب کند، تسلیم نخواهد کرد.

س: شما قصد بازگشت به افغانستان را ندارید؟

ج: چرا انشاء الله به موقع، به افغانستان بازخواهم گشت.

س: برنامه خاصی برای آینده ندارید؟

ج: چرا برنامه های خودم را دارم و به موقع آنها را به اجرا خواهم گذاشت. من می دانم جنگ علیه قوای امریکائی شروع خواهد شد. و امریکائیها مجبور به خروج از کشور ما خواهند شد. در همین چند روز اخیر چند امریکائی تا کنون توسط افغانها کشته شده اند. این طلیعه همان مبارزه ای است که من به شما عرض کرم.

من روزی سرانجام به افغانستان باز خواهم گشت و از همه گروههای افغانی برای یک اتحاد اسلامی دعوت به عمل خواهم آورد.

س: ولی هر یک از گروههای افغانی به نوعی در نظر شما مسئله دار هستند!

ج: (خنده) همه گروهها حتی آنهاى را که مسئله دار هستند و در حق ما جفاها کرده اند، به یک میثاق و اتحاد دعوت خواهیم کرد.

س: از اینکه در این مصاحبه شرکت کردید سپاسگزارم.

ج: موفق باشید.

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با خبرنگار روسی

مصاحبه با "افگینی زینب الدین" خبرنگار آژانسهای خبری روسیه در تهران

سؤال: محترم حکمتیار صاحب! اوضاع افغانستان را در حال حاضر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

جواب: متأسفانه وضع بسیار حساس است و ما منتظر یک فاجعه دیگر در منطقه و یک جنگ بزرگ و خونین دیگر، که بازهم قربانی اش ملت مظلوم افغان. امریکا مصمم است که حتماً اقدام عاجل تلافی‌جویانه داشته باشد و افغانها را به حمله تهدید می‌کند، آمادگی‌های وسیع گرفته است، تحرکاتی که نشان می‌دهد تنها برای افغانستان و تنها بخاطر انتقام نخواهد بود. فرستادن صدها هواپیمای ایف ۱۲ و بی ۵۲ و ناوهای جنگی به خلیج، به پایگاه‌های امریکا در کشورهای عربی، بحر هند، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان و قزاقستان و احضار ۵۰ هزار سرباز علاوه بر قطعات قبلی امریکا و اعلان این مطلب که این جنگ قرن ۲۱ است، جنگ صلیبی که امریکا حتماً باید در آن پیروز شود، و هر کی می‌تواند یونیفورم عسکری به تن کند باید آماده شود و ثبت نام کند و تخصیص چهل میلیارد دالر! اینها همه نشان می‌دهد که امریکا چیزی بیش از

انتقام و سرزنش کسانی را می‌خواهد که متهم به دست داشتن در عملیات انتحاری در نیویارک و واشنگتن اند. امریکائی‌ها گفته اند که: باید حکومت طالب‌ها سرنگون شود و در عوضش یک حکومت دیگری را جانشین بسازد، امریکا مصمم است که کابل و کندهار را اشغال کند، علاوه بر حملات راکتی و هوایی نیروهای خود را در افغانستان پیاده کند و یک حکومت دست‌نشانده تحت ریاست پادشاه مخلوع (ظاهرشاه) در کابل داشته باشد، این را امریکائی‌ها پنهان نکرده اند، و از مدت‌ها قبل این برنامه را داشته اند. شما حتی می‌دانید که افغانستان اهمیت خاص ستراتژیک کسب کرده، امریکا می‌خواهد از طریق افغانستان به آسیای مرکزی راه پیدا کند، منابع زیرزمینی آسیای مرکزی (نفت و گاز) که بعد از خلیج بزرگ‌ترین منبع است و کمپنی‌های نفتی امریکا را واداشته تا این ذخایر بدست آنها بیفتد، امریکا در پی تسلط بر این کشورها است، در پی اینکه دیگر کشورهای آسیای مرکزی از حلقه تأثیر روسیه بطور کامل آزاد شوند و از طریق افغانستان به امریکا بپیونددند و چاههای نفت آسیای مرکزی هم در کنترول کمپنی‌های نفت امریکا قرار بگیرد، برای رسیدن به این اهداف به پایگاهی در افغانستان ضرورت دارد. به یک حکومت دست‌نشانده در افغانستان ضرورت دارد، می‌خواهند افغانستان را اشغال کنند، از مدت‌ها قبل این برنامه را داشتند، سرمایه‌گذاری‌های زیادی کرده اند، ولی حالا با استفاده از جوی که پس از حوادث خونین نیویارک و واشنگتن در امریکا و سراسر دنیا ایجاد کرده اند، می‌خواهند این برنامه را عملی کنند و بر افغانستان حمله کنند، حکومت طالبان را کنار بزنند، حکومت دست‌نشانده خود را بر کابل مسلط کنند، حتی شنیده اید که امریکائی‌ها از مدت‌ها قبل این برنامه را داشتند "تیاز احمد نایک" یکی از دیپلماتهای پاکستان در مصاحبه ایکه با بی‌بی‌سی داشت، صریحاً گفت که: در جلسه‌ای که با فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل داشتیم، مدت‌ها قبل به همه اعضای جلسه گفتند که: امریکا قصد یک حمله نظامی وسیع را بر افغانستان دارد، می‌خواهد حکومت طالبان را ساقط کند

و عوضش ظاهر شاه را بیاورد. احساس می‌کردیم که این حمله شاید در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز شود، قبل از سرمای زمستان، آنها گفتند که امریکا قبلاً این تصمیم را داشت. این نشان می‌دهد که مسئله حمله بر افغانستان به هر صورت در برنامه امریکا بود، ولی حالا جوی ایجاد شده که می‌تواند از این استفاده کند و سریعتر وارد کار شود. احساس می‌کنیم که حمله حتمی است. و تنها بخاطر سرزنش اسامه بن لادن و طالبان نخواهد بود. بلکه اشغال افغانستان و تحمیل یک حکومت دست نشانده از اهداف برنامه حمله احتمالی امریکا بر افغانستان است. احساس می‌کنیم این به همه منطقه خطر است، خطریست برای ایران، خطریست برای همسایه‌های ما، خطریست برای چین، برای روسیه و برای پاکستان که متأسفانه اجازه داده تا از حریم زمینی و هوائی اش برای حمله بر افغانستان استفاده کنند. ما تعجب می‌کنیم که چرا ترکمنستان به امریکائی‌ها اجازه داده؟ چرا ازبکستان و تاجیکستان موافقه کرده اند؟ و این‌ها انتظار چه سودی را از این دارند؟ و چرا باید با حمله بر افغانستان امریکا را کمک کنند؟ مگر ادامه جنگ به نفع این منطقه است؟ مگر از جنگ و فاجعه دیگری در منطقه اینها سودی می‌برند؟ مگر تسلط امریکا بر کابل به نفع همسایه‌های ما است؟ ما تعجب می‌کنیم که چرا این کشورها از حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنند؟ چرا این کشورها نمی‌گویند که نخست ثابت کنید که متهم اصلی کیست؟ بعد بگوئید عملیات شما علیه کیست؟ و هدف و انگیزه عملیات چیست؟ آیا با موازین بین المللی سازگار است؟ آیا عادلانه است؟ و چرا باید ملت افغان در این جنگ قربانی شود؟ و اینکه آنها بدون آگاهی از چگونگی عملیات و بدون اطلاع از اینکه تاهنوز امریکا توانسته باشد شواهد و مدارکی دال بر دست داشتن اسامه بن لادن، در حوادث نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اینها از حمله احتمالی امریکا پشتیبانی می‌کنند، و اجازه می‌دهند که از حریم هوائی و زمینی همسایه‌های ما استفاده کند و بر افغانستان حمله کند، ما خیلی متأسفیم که این را می‌شنویم. توصیه ما و خواست ما از جامعه بین المللی و

جامعه جهانی اینست که همه نیروها صلح طلب و مخالف جنگ دست بهم بدنهند مانع این فاجعه شوند، از امریکا بخواهند که از حمله بر افغانستان خود داری کند، کافی است که یک فاجعه را در شرق میانه باعث شده و هر روز دهها نفر به خاک و خون کشانده می‌شود به دلیل حمایتهاش از صهیونیست‌ها، فاجعه دیگری را در اینجا باعث نشود، جنگ دیگری را در این منطقه آغاز نکند و بگذارد یک هیئت بیطرف بین المللی قضیه عملیات نیویارک و واشنگتن را بررسی کند، متهم اصلی شناسائی شود و بعد هر اقدامی که ضد تروریزم صورت می‌گیرد، باید مطابق موازین و مقررات بین المللی باشد، در چارچوب مقررات بین المللی و تحت اشراف و نظارت و سپریستی سازمان ملل صورت بگیرد، نه اینکه امریکا یک جانبه اقدام کند و بنام مجازات تروریست‌ها!! بگویند تعریف اینها از تروریزم چیست؟ مگر کاری را که صهیونیست‌ها در فلسطین می‌کنند تروریزم نیست؟ در باره تروریزم، تعریف شما را باید همه دنیا بپذیرند؟ و عامل اصلی کی است؟ FBI بگوید عامل اصلی عملیات نیویارک و واشنگتن کیست؟ چرا پنهان می‌کنید؟ چرا مدارک تازرا برای دنیا اعلان نمی‌کنید؟ چرا به یک هیئت بیطرف اجازه نمی‌دهید که موضوع را بررسی کند؟ چرا نمی‌گذارید که بررسی حادثه و عکس العمل از طریق سازمان ملل صورت بگیرد؟ مگر ممکن است که اسامه بن لادن توان کاری به این بزرگی و دقت را در نیویارک و واشنگتن داشته باشد؟ این امکانات را از کجا کرد؟ این آموزش را در کجا داد؟ در افغانستان که این شرایط میسر نیست؟ و نامهای را هم که شما اعلام کرده اید ۱۹ و یا ۲۰ نفر را، یک تعداد زیادی گفته اند که ما سفری نداشته ایم به نیویارک و واشنگتن، ما در خانه خود هستیم و زنده ایم و ما اصلاً از کشور خود سفر نکرده ایم. امریکائی ها رفتند، پوزش خواستند که آری ما اشتباه کردیم که شما را هم در این لست گرفته ایم. آنها را که اشتباه کردند، بقیه نامها را چطور قبول کنیم که در اینجا هم شما اشتباه نکرده اید؟ شما چه مدارکی دارید دال بر دست داشتن اسامه بن لادن؟ جامعه جهانی باید در جلو امریکا بایستد، و مانع حمله امریکا بر افغانستان

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با خبرنگار روسی

شود.

سؤال: آقای حکمتیار! گروه شمال اعلان کرد که حاضر است با عملیات امریکا کمک کند، نظر تان در مورد گروه شمال چطور است؟

جواب: متأسفانه که اینها خیلی موضع شرم آوری را اتخاذ کردند. گروه شمال پول و سلاح را از روسیه دریافت می‌کنند و خدمت را برای امریکائی‌ها انجام می‌دهند!! متأسفانه آنها گفته اند که: ما حاضریم دوش بدوش سربازان امریکائی بجنگیم، با کی؟ با ملت خود! علیه کشور خود!! بخاطر اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی!!! اینها گفته اند که ما حاضریم اطلاعات در اختیار امریکائی هابگذاریم! ده یا پانزده هزار نیرو در اختیار امریکا بگذاریم! نیروئی که تجارب خوب در جنگها در مناطق کوهستانی دارند!! و وزیر دفاع امریکا هم گفت که آری اینها می‌توانند نقش مهمی در کمک به امریکا ایفا کنند و از مسکو خواستند که باید به جبهه شمال کمک شود. تحلیل اینست که اعلان اخیر مسکو هم بنابر خواهش امریکا از مسکو بوده که کمک‌های تازرا به جبهه شمال بیفرائید، اینها که آمادگی نشان دادند که حاضر به هر نوع خدمت اند و امریکائی‌ها هم گمان می‌کنند که شاید از این نیروها بتوانند استفاده خوب بکنند.

دیروز وزیر دفاع امریکا گفت که: ما با گروه‌های چریکی مجبوریم عملیات چریکی داشته باشیم نه یک جنگ تمام عیار، باید کوماندوهای خود را به افغانستان بفرستیم، امریکاها بی از جنرال دوستم نام بردند اند که می‌توانند نقش خوبی داشته باشد. گمان می‌کنیم که امریکایی‌ها می‌خواهند بیشتر از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند و دوگروه را که می‌توانند بیشتر از آنها استفاده کنند، یکی جنرال دوستم و دیگری اسماعیل خان هردو را نام بردند اند که می‌توانند با ما همکاری خوبی داشته باشند.

سؤال: امریکائی‌ها چطور از اینها استفاده می‌کنند؟

جواب: شاید قطعات کوماندویی امریکا وارد شود، در کنار اینها بایستند

بعد بروند به عملیات، در گذشته احساس این بود که اینها نیروهای پیاده زیادی را پیاده می‌کنند و بخاطر اشغال کندهار و کابل و این در صورتی ممکن است که پاکستان اجازه بدهد. پاکستان با مشکلات داخلی مواجه شد، پرویز مشرف موافقه کرده، بوش هم از همکاریهای اسلام آباد تشکر کرد و گفت که همه شرایط ما را پذیرفته، ولی در پاکستان شرایط طوری است که آمدن قوای امریکائی از طریق حریم زمینی پاکستان مشکل است و شاید در پاکستان باعث مشکلات شود، به یک حرکت و مخالفت سرتاسری منتج شود. احتمال این هم می‌رود، ترجیح می‌دهند که از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند، از ترکمنستان راه مستقیمی به کندهار و هرات می‌رسد، یکی از اهداف مهم هم کندهار است، و از طریق ترکمنستان به آسانی می‌توانند وارد شوند، نیروهای امریکائی در ازبکستان پیاده شده، در این دوگروه کدام یکی برای آنها زیاد مفید تمام می‌شود؟ آنها فکر می‌کنند، گروه شمال در حالیکه بسیار ضعیف است، خیلی ضعیف است جبهه شمال در مجموع گفتند که ما ده هزار نیرو می‌توانیم آماده کنیم، ده هزار نیرو چه است در این جنگ؟ و نفر دوم جنرال دوستم است که می‌خواهند او را برمزار مسلط کنند، او هم به امریکائی‌ها و عده داده که با برنامه عودت ظاهر شاه موافق است، و مستقیماً تماسهای دارد و آنها حساب هم می‌کنند، می‌خواهند از این دو طریق وارد شوند، از ازبکستان و ترکمنستان.

ما به این دو کشور همسایه خود هم توصیه می‌کنیم که وارد جنگ با افغانها نشوند، این به نفع شان نیست، کافی است که یکبار نیروهای اتحاد شوروی از طریق شما وارد افغانستان شدند، این تجربه را باز تکرار نکنید، دست آورد خاصی نخواهید داشت، شما باید خواهان خاتمه بحران، جنگ و تشنجه در این منطقه باشید، نه اینکه افغانستان به یک جنگ طولانی دیگری کشانده شود، دیدیم که پیامدهای آن جنگ گذشته چه بود؟ این جنگ هم پیامدهای شبیهی خواهد داشت. هیچکس گمان نکند که شاید تجربه اتحاد شوروی باز در افغانستان تکرار نشود. و هیچکس گمان نکند که اشغال افغانستان، تحمیل یک

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با خبرنگار روسی

حکومت مزدور و دست نشانده برای قوای امریکا ممکن است، ما گمان نمی‌کنیم که امریکا وسائلی در اختیار داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا امکانات و تسهیلاتی داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا کاری بتواند بکند که اتحاد شوروی نمی‌توانست، برعکس گمان می‌کنیم که اتحاد شوروی امکانات بیش از امریکا را در این منطقه داشت و ازبکستان، تاجکستان و ترکمنستان در اختیار آنها بود، از این کشورها ضرورت به مجوز نداشت، با ما همزر بود و در ظرف چند ساعت می‌توانست نیروهایش وارد شود. این امکانات و تسهیلات را امریکا ندارد، امریکا باید از کجای دنیا بیاید به افغانستان، از فضای چندین کشور باید بگذرند و کشورهای متعددی، این تسهیلات را امریکائی‌ها ندارند، آنها اگر به میزائل های "کروز" خود حساب می‌کنند، اتحاد شوروی "سکد" داشت، اگر به ایف ۱۲ خود زیاد مغروف‌اند، اتحاد شوروی سوخی بیست و دو را امتحان کرد، سوخی ۲۲ مؤثرتر از اف شانزده بود، در جنگهای مثل افغانستان، در بمباردمانها. و سکد از داخل افغانستان انداخت می‌شد و قیمتش هم ارزان، به سویه "کروز" نیست که هر کدامش یک میلیون و دو صد هزار دالر. صد میزائل کروز فیرکردید، صدو بیست ملیون دالر مصرف کردید، دست آورده هم نداشتید!! به این خاطر ما به امریکائی‌ها هم توصیه می‌کنیم تنها توصیه من نیست، توصیه جنرال گراموف هم است که ماهردو باهم جنگیدیم در افغانستان، او قوای شوروی را در افغانستان سرپرستی می‌کرد، قوماندان قطعات شوروی در افغانستان بود و ما مجاہدین را رهبری می‌کردیم. هردوی ما به آنها مشوره می‌دهیم که اشتباه شوروی را در افغانستان تکرار نکنید، حمله تان بر افغانستان هیچ پیامد دیگری جز همان پیامدهای سابقه را نخواهد داشت.

سؤال: آقای حکمتیار! اگر گروه شمال، کابل، کندهار و جلال‌آباد را بگیرند و به حکومت ملا عمر خاتمه بیخشند از نظر شما جریان و تحول جدیدی رونما خواهد شد؟

جواب: جبهه شمال این توان را ندارد، مردم آنانرا نمی‌پذیرند، اینها امتحان

بدی داده اند، اینها با سلاح، امکانات و پول نمی‌توانند دوباره بر کابل مسلط شوند و اگر احیاناً به کمک بیرونی بتوانند بر کابل هم مسلط شوند تجربه گذشته تکرار می‌شود و کسی دیگری از مناطق سر بلند خواهد کرد و ملاعمر دیگری خواهد شد، امکانات تسلط آنها بر کابل وجود ندارد، آنها هم این را درک می‌کنند، گفتیم که آنها به امریکائی‌ها فقط ده الی پانزده هزار نیرو را وعده دادند که در اختیار شان می‌گذارند، همین مقدار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند. زیرا افغانها از این تنگ دارند که در کنار اجنبي علیه کشور و مردم خود بجنگند، اینها این ده پانزده هزار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند، و امریکائی‌ها هم این اشتباه را نکنند که می‌توانند از اینها به عنوان عنصر خیلی قوی استفاده کنند و من به رو سها هم توصیه می‌کنم که اینها پیش از اینکه دوست شما باشند، دوست امریکا اند و سلاح و پول از شما در یافت می‌کنند ولی خادم و مخلص امریکایی‌ها اند، تا حال شاید این را متوجه نبودید، حال شاید درک کرده باشد، بجای کمک به این گروه که آماده جنگ در کنار سربازان امریکائی اند شما مانع حمله امریکا بر افغانستان شوید، با کشورهای همسایه، با امریکا مشترکاً توافق کنید که بیایید جنگ را در این منطقه خاموش کنیم، در امور داخلی افغانستان مداخله نشود، سلاح، مهمات و پول به نیروهای درگیر فرستاده نشود و کشورهای همسایه در امور داخلی افغانستان دست اندازی نکنند، از افغانها بخواهند که شما خود تان مشکل خویش را حل کنید، در ظرف چند هفته بحران حل می‌شود، تمام گروههایی که وابسته به اجنبي اند و از طریق جنگ می‌خواهند بر افغانستان حکومت کنند، اینها کنار می‌روند و یک حکومت مؤقت در کابل ساخته می‌شود، از این طریق مشکل و بحران افغانستان حل می‌شود، بیایید این راه را انتخاب بکنید، بجای این که راه جنگ را که آزموده شده و نتایج خوبی هم تحویل نداده، چرا این راه را انتخاب نمی‌کنید؟ کشورهای همسایه ما باهم توافق کنند که دیگر در امور داخلی افغانستان مداخله نمی‌کنیم، از گروههای درگیر حمایت نمی‌کنیم، به افغانها می‌گوئیم که شما مشکل تانرا خود حل کنید، ما باور

داریم که در ظرف چند هفته جنگ خاموش می‌شود و یک حکومت مؤقت در کابل تشکیل خواهد شد، راه برای انتخابات باز خواهد شد، و بحران برای همیشه خاتمه خواهد یافت، افغانها حاضر اند این را تضمین کنند که افغانستان دیگر کانون بحران و جنگ نخواهد بود و پایگاه صدور تروریزم نخواهد بود، مایه درد سرهمسایه های خود نخواهد شد و در امور داخلی کشورهای همسایه مداخله نخواهد کرد، پایگاه مخالفین هیچ کشور نخواهد بود و در کنار این علیه او نخواهد جنگید، نه پایگاه پاکستان خواهد بود و نه پایگاه امریکا، ایران و روسیه. مشکل برای همیش حل می‌شود، چرا این راه معقول را انتخاب نکنیم؟

سؤال: اوضاع و احوال روز بروز عوض می‌شود، امریکا، روسها و فرانسه همه اعلان کردند که رژیم طالبان غیر انسانی بوده و باید از بین برود، می‌بینیم که فعالیت‌ها ادامه دارد، در صورتیکه حمله شروع شود شاید چند گروه نظامی که تعداد شان سی و چهل نفر باشد، مقاومت کنند، نتیجه چه خواهد شد؟ خوب متوجه باشیم وقتیکه طالبان از بین بروند پیشنهاد می‌کنند برای ظاهرشاه، آنروز می‌آید نتیجه چه می‌شود؟

جواب: عرض کنم که: رژیم طالبان را آنها آورده اند، دیروز کسی بنام "پرو" افسر سی‌آی ای از "سپیشل فورس انگلستان" در مصاحبه تلویزیونی خود گفت که: هژده ماه قبل از اینکه طالبان وارد جنگ با حزب اسلامی شوند، من آموزش طالبان را در پاکستان آغاز کدم، من افسر آموزش به طالبان بودم، "پرو" گفت: هدف این بود که حزب اسلامی سرکوب شود، و پایگاه‌های حزب اسلامی اشغال شود، پس شما طالبان را ایجاد کرده اید، مسئولیت آن به شما بر می‌گردد، به امریکائی‌ها بر می‌گردد، به امریکائی‌ها و انگلیسی‌ها، به آنها که آموزش دادند، سلاح دادند، حمایت کردند، تبلیغات کردند، شما بودید که می‌گفتید: طالبان فرشته‌های صلح اند. و مسئولیت این به شما امریکائی‌ها بر می‌گردد، شما، پاکستان، سعودی و امارات، اینها بودند که سلاح در اختیار شان گذاشتند، آموزش دادند، پول دادند، تبلیغات کردند، "بی‌بی‌سی"، "صدای

۱۱ سپتامبر

مصاحبه با خبرنگار روسی

امریکا" بحدی تبلیغات می‌کرد که می‌گفتند طالبان فرشته‌های صلح اند و امنیتی ایجاد کرده اند که در تاریخ افغانستان سابقه ندارد. و حال شما می‌خواهید طالبان را کنار زده و ظاهرشا را بیاورید؟ ظاهرشا به مراتب بدتر از طالبان است، چرا شما ظاهرشا را مفید می‌شمارید و طالبان را بد؟ از نظر شما ظاهرشا خوب است ولی از نظر ما بد است، او عامل همه این حوادث در افغانستان است، او بود که کشور ما را به این حالت کشاند و حال شما او را سوار بر تانکهای خود می‌آورید؟ از او ببرک کارمل خود ساختید و برمما تحمیل می‌کنید؟ اگر طالب بد است، و شما حمایت کردید، شما از حمایت تان دست بردار شوید، ما مشکل طالب را حل می‌کنیم، ما می‌گوئیم دو ماه برای ما فرصت بدھیم، شما روسيه کشورهائیکه به افغانستان سلاح و مهمات می‌فرستند، امریکا و روسيه و کشورهای همسایه ما، دو ماه برای ما فرصت بدھند، اعلان کنند که دیگر ما در امور داخلی افغانستان مداخله نمی‌کنیم، سلاح، امکانات و پول در اختیار گروههای درگیر نمی‌گذاریم، افغانها مشکل طالبان را هم حل کنند، مشکل جبهه شمال را هم حل کنند، مشکل گروههای جنگ طلب را که متکی به اجنبی اند این را حل کنند، افغانها این را به آسانی حل می‌کنند، در ظرف دو ماه این را حل می‌کنیم.

حکومت طالبان افغانها انتخاب نکرده اند، از پاکستان آمد و در تیجه حمایت‌های امریکا آمد، امروز افسر قوای خاص بریتانیا، اعتراف می‌کند، یک زمانی من می‌گفتم که: بریتانیا این مشکل را برای ما باعث شد، این گفتار مرا تکذیب کردند، ولی امروز در تلویزیون اعتراف می‌کنند که آری ما به طالبان آموزش دادیم، پس مشکل ما را شما انگلیسی‌ها و امریکائی‌ها باعث شدید، و از تحمیل جنگ دیگری بر افغانها خود داری کنید ببرک کارمل خود را نیاورید، بگذارید افغانها سرنوشت خود را خود تعیین کنند. پایان

۱۱ سپتامبر _____ مصاحبه با خبرنگار روسی

مذاکرات بن و دست آوردها

مذاکرات بن که به ابتکار امریکا و زیر نظر این کشور و تحت پوشش سازمان ملل انجام یافت، برای اطراف ذید خل دست آوردهایی داشت که اینک با اختصار به آن اشاره می‌کنیم:

- امریکا به اهداف اصلی خود دست یافت، کنفرانس بن به دست آوردهای امریکا در میدان جنگ صحه گذاشت. حذف طالبان و تمامی گروه‌های مخالف حمله امریکا بر افغانستان، تشکیل اداره مؤقت در کابل و توافق با ارسال نیروهای چند ملیتی به افغانستان از اهداف اصلی امریکا در این مذاکرات بود که به همه نایل شد. امریکا با مذاکرات بن نه تنها طالبان را از قدرت کنار زد بلکه ریانی را نیز حذف کرد و زمینه را برای انتقال قدرت به حکومتی که امریکا خواهان آن است فراهم کرد. اداره مؤقت در واقع مقدمه‌ای برای حکومت دائمی بریاست پادشاه مخلوع است که امریکا از سالها قبل بر آن سرمایه گزاری دارد.
- مطابق موافقتنامه بن، در ظرف شش ماه آینده، لویه جرگه انتصابی بریاست شاه مخلوع دایر خواهد شد، اعضای این لویه جرگه توسط کمیسیونی انتصاب خواهند شد که اداره مؤقت تشکیل می‌دهد، در این اداره مؤقت بیش از دو ثلث کایینه از کسانی ساخته شده که با هر پیشنهاد امریکا و هر طرحی که برای آینده افغانستان از سوی امریکا ارائه می‌شود بدون چون و چرا موافقه

می‌کنند. کمیسیون تدویر لویه جرگه و از طریق آن لویه جرگه به نحوی تشکیل خواهد شد که در ترکیب آن اکثریت از طرفداران امریکا باشد. به این ترتیب اداره مؤقت به حکومت ثابت مورد پسند امریکا و تحت ریاست شاه مخلوع تبدیل خواهد شد. لویه جرگه نه تنها رئیس تشریفاتی خود را به عنوان حاکم دائم العمر انتخاب خواهد کرد بلکه قانون اساسی کشور را نیز چنان تدوین خواهد کرد که از تأسیس دولت منتخب اسلامی در افغانستان برای همیش جلوگیری کند.

امریکا عملیات نظامی اش را بدون مجوزی از سازمان ملل و بدون موافقه افغان‌ها آغاز کرد و حال کنفرانس بن بر عملیات امریکا صحه گذاشت، به ارسال نیروهای چند ملیتی تحت قیادت امریکا مشروعیت بخشید و آنرا خواست افغانها وانمود کرد. امریکا پس از اعلامیه بن با دست باز عمل خواهد کرد، اگر همه چیز مطابق میل امریکا و مطابق معاهده بن پیش بروд نیروهای بیشتر ائتلاف بین المللی تحت قیادت امریکا به افغانستان فرستاده خواهد شد، امریکا به سلطه اداره مؤقت بر پایتخت و مجموع کشور تحکیم خواهد بخشید، شاه مخلوع را به کابل انتقال خواهد داد، امنیتش را با کماندوهای خود تأمین خواهد کرد، لویه جرگه دلخواه خود را بر ریاست شاه مخلوع دایر نموده و از این طریق نظام مورد پسند خود را بر کشور ما تحیمل خواهد کرد. از آغاز عملیات امریکا و تحرکات وسیع و گسترده نظامی اش و انتقال نیروهای زیاد به حول و حوش افغانستان کاملاً هویدا بود که امریکا قصد اشغال دائمی افغانستان، تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل را دارد. کنفرانس بن راه را برای امریکا باز کرد و کاری را که با بم افغان های بی ۵۲ ، جنگنده های ایف ۱۲ و کماندوهای خود آغاز کرده بود با اعلامیه بن مشروعیت بخشید.

جبهه شمال که به زور بازوی امریکا وارد کابل شد، گمان می‌کرد که به اهداف خود نایل شده و با تصرف پایتخت بار دیگری زمام امور کشور را در دست خواهد گرفت، ولی اکنون در کنفرانس بن از یک سو ریاست دولت را از

دست داد، و جنگ‌های خونینی که برای حفظ این مقام برای خود براه انداخته بود همه بهدر رفت، و حذف مؤقت آن از این مقام به حذف دائمی آن تبدیل خواهد شد. از سوی دیگر وزارت مالیه را که برای این گروه اهمیت حیاتی داشت، از دست داد، همه می‌دانند که وزارت مالیه به این دلیل برای این گروه اهمیت زیاد داشت که روسیه به پیمانه وسیع و بی دریغ برای این گروه پول چاپ می‌کرد و مشکل اکمالات شانرا از این طریق حل می‌کرد، با از دست دادن وزارت مالیه منبع بزرگ اکمالات مالی و نظامی خود را از دست خواهد داد.

وحدت و جنبش دو گروه مهم ائتلاف شمال به این دلیل از اداره مؤقت مقاطعه کردند که در توزیع وزارت‌خانه‌ها معاهده قبلي با آنان مراعات نگردید. قرار بود وزارت داخله به حزب وحدت و وزارت خارجه به جنبش دوستم تعلق بگیرد. ولی امریکایی‌ها قانونی و عبد‌الله را برای این پست‌ها مناسبتر تشخیص دادند و مطابق معاهده بن این وزارت‌خانه‌ها به ایندو تعلق گرفت. و ربانی با وجود آنکه در ابتداء مخالفت کرد ولی بنابر فشارهای امریکا مجبور شد از مخالفت دست بکشد و با طرح امریکا در مورد توزیع پست‌ها موافقت کند. به اتحاد سیاف نیز یک وزارت غیر مهم سپرده شده که احتمال مخالفت این گروه با آن قوی است. مخصوصاً که در اداره مؤقت یک وزیر از خانم‌های گرفته شده که در دوران کمونست‌ها به جنرالی رسید و مدال قهرمانی کسب کرد. معلوم نیست گروه‌ها جهادی شامل ائتلاف شمال حضور کمونست‌ها و شاه پرستان بدنام و بدسابقه را چگونه توجیه خواهند کرد و به افراد خود چه جوابی خواهند گفت.

مخالفت‌هایی که در پایان مذاکرات بن و متصل اعلام قطعنامه این کنفرانس از سوی گروه‌های شامل این مذاکرات ابراز شد به وضوح نشان می‌دهد که خوشبینی‌های حامیان و مؤیدین این مذاکرات و نتایج آن چندان واقعیبینانه نیست! امریکا با طرحی که بر اشتراك کنندگان کنفرانس تحمیل کرد نه تنها موجب بروز اختلاف جدی میان ائتلاف تحت حمایت خود شد و راه را برای درگیری‌های مسلح‌خانه میان آنها باز کرد، بلکه ترکیب کاینده این اداره و حضور

چهره های بدنام و بی کفايت در آن و عدم اعتناء به واقعیتهای جامعه افغانی و ساختار اجتماعی آن، و حذف و تحریر گروه های مؤثر سیاسی و قومی، و خیلی از قضایای دیگر باعث خواهد شد که تلاش های امریکا در جهت تحمیل حکومت دست نشانده بر افغانستان با چنان بن بستی مواجه شود که تلاش های سلفش، اتحاد شوروی با آن مواجه گردید.

آنکه از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کردند و یا به جهه شمال مشوره دادند که از این حمله حمایت نموده و در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنده افسران نظامی نیروهای ائتلاف جهانی، به رهبری امریکا، علیه طالبان بجنگد، سوار موج شود و سرنوشت خود را بدست امریکایی ها بسپارد و با جلب حمایت امریکا به سهم شایسته ای در نظام آینده کشور نایل شود، شاید اکنون به خط و خطای خود پی برد اند، و درک کرده اند که به خود و به آنانکه به مشوره ایشان گوش داده اند، جفا کردند!! اینها گمان می کردند که همکاری با امریکا در حمله اش بر افغانستان باعث خواهد شد که امتیازاتی از امریکا بدست آورند، هرچند به بهای قربانی ملت افغان و استقلال و آزادی افغانستان باشد. متوجه نبودند که امریکا پیروزی هایش را در جنگ افغانستان نتیجه برتری های خود و حاصل زوربازوی نیرومند خود شمرده و همکاری های نیروهای فرست طلب را نیز منبعث از ترس و بیم و یا فرصت طلبی آنان خواهد خواند. اینها نه به پیامدهای پیروزی امریکا در این جنگ متوجه بودند و نه به اهداف خطرناک امریکا در حمله به افغانستان! اینها نمی داشتند که امریکا قصد اشغال دائمی افغانستان، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور را دارد، می خواهد از این طریق سلطه اش را بر تمامی منطقه و ذخایر سرشار ثفت و گاز آن گسترش دهد و آسیای مرکزی را از دائره نفوذ روسیه بیرون کند و از طریق افغانستان بخود وصل نماید. امریکا قبل از اشغال افغانستان پایگاه های مستحکمی در آنطرف مرز در آسیای مرکزی تأسیس کرد، ولی تأسیس این پایگاهها فقط در صورتی مفید خواهد بود و سرنوشت این کشورها را بطور

۱۱ سپتامبر

مذاکرات بن

کامل در اختیار امریکا خواهد گذاشت که افغانستان در اختیار امریکا باشد.
مذاکرات بن و موافقنامه حاصل از آن راه امریکا را بسوی نیل به این اهداف باز
کرد.

محاسبه غلط

زمامداران قصر سفید با این محاسبه خاطئ شان فرمان آغاز حملات هوائی بر افغانستان را صادر کردند که افغان‌ها از جنگ به ستوه آمده‌اند، از جنگ سالاران منزجر‌اند، طالبان با اختلافات شدید داخلی مواجه‌اند، حملات هوائی بر نیروهای طالبان و مراکز و تأسیسات تحت تصرف شان از یک سو به نیروهای معتدل در صفوف طالبان فرست اقدام علیه تندروان را فراهم خواهد کرد و از سوی دیگر گروه‌های ناراض مردم را کمک خواهد کرد تا علیه سلطه طالبان قیام کنند. آنها جبهه شمال را در موقعیتی ارزیابی می‌کردند که پس از تخریب میدانهای هوائی و هوا پیماهای جنگی طالبان، و بمبارد خطوط مقدم شان، بسوی شهرهای تالقان و مزارشیری بشمول پایتخت پیشروی خواهند کرد و به این ترتیب حکومت طالبان سقوط نموده، راه برای تحمیل حکومت دخواه امریکا بر کابل باز خواهد شد و زمینه دستگیری و مجازات کسانی که امریکا آنانرا تروریست می‌خواند، فراهم خواهد شد. عده‌ای از افغان‌ها به امریکا اطمینان داده بودند که قبایل پشتون را در جنوب و شرق افغانستان، علیه طالبان بسیج خواهند کرد و جبهه جدید جنگ را علیه طالبان باز نموده و این مناطق را از تسلط طالبان آزاد خواهند کرد.

جبهه شمال به امریکایی‌ها اطمینان می‌داد که فقط برتری‌های هوائی طالبان مانع پیشروی آنان می‌شود. اگر نیروی هوائی طالبان نابود شود و خطوط

مقدم طالبان زیر ضربات شدید قرار گیرد، بزودی پیشروی خواهد کرد و کابل و تخار و مزار را تصرف خواهد کرد.

این محاسبه‌ها ای خاطعه و امیدواری‌های کاذب این پندار را در امریکایی‌ها باعث شده بود که جنگ بیش از چند روز دوام نخواهد کرد و بزودی و آسانی قضیه را یکطرفه خواهد کرد. ولی تا حال که بیش از یکماه از آغاز حملات هوائی امریکا می‌گذرد، امریکا به هیچ یکی از اهداف اساسی خود دست نیافته، نه حکومت طالبان را ساقط کردن، نه متهمنین به فعالیت‌های تروریستی را دستگیر نمودند، نه قادر به قتل و دستگیری حامیان آنان شدند، نه جبهه جدید جنگ را در شرق و جنوب افغانستان و مناطق پشتون نشین علیه طالبان باز کردند و نه اقوام و قبایل را به قیام تشویق نمودند، اولین عملیات کوماندوئی شان نه تنها ناکام و نافرجام بود، بلکه تلفات قابل ملاحظه‌ای در پی داشت، تا حال شش هلیکوپتر امریکایی سقوط کرده و در حدود ۲۵ نفر کشته و زخمی داده اند. کسانیکه ماموریت بازکردن جبهه جدید جنگ در شرق و جنوب افغانستان به آنان داده شده بود، قبل از رسیدن به موقعیت با کمین رو برو شدند و توفیق انجام هیچ کاری را حاصل نکردند.

امریکایی‌ها خود نیز می‌پنداشتند که افغانستان هدف آسان است و بزودی و آسانی بهمه اهداف خود نایل خواهد شد و به دیگران نیز می‌گفتند که این جنگ کوتاه مدت خواهد بود و دارای اهداف مشخص و محدود. ولی اکنون از دوام جنگ تا دوسال و حتی بیشتر از آن صحبت می‌کنند، از برنامه تصرف مزار شریف و تأسیس پایگاه نظامی در آنجا صحبت می‌کنند. از تاجکستان خواستند تا کولاب را در اختیار آنان بگذارد که از این طریق جبهه شمال را اکمال کنند و سلاح و مهمات کافی به بدخسان و تخار بفرستند. از ترکیه خواستند کوماندو‌ها و افسران این کشور را به کمک امریکا به افغانستان بفرستند. تعدادی از افسران امریکایی را به پروان و تخار فرستاده اند تا ارتباط دوامدار جبهه شمال را با وزارت دفاع امریکا تأمین کنند، به هواپیماهای امریکایی کوردینات بدھند و

نیروهای جبهه شمال را تنظیم کنند و به سربازان این جبهه آموزش های لازم بدهند. یک قطعه پنجاه نفری کومندو را نزد جنرال دوستم به دره صوف فرستاده، مشکلات مالی جبهه شمال را حل کرده و پول زیاد در اختیار آن گذاشته تا سربازگیری کند و فرماندهان طرفدار طالبان را بخورد و اختلافاتی در صفوف طالبان ایجاد کنند.

از وضع چنان پیداست که تلاش های امریکا نتیجه مطلوب تحويل نخواهد داد، نه تنها جنگ به نفع امریکا پایان نخواهد یافت، بلکه امریکا را به جنگ طولانی در افغانستان خواهد کشاند.

طبیعت این نوع جنگ ها چنان است که فقط آغاز آن در دست جنگجویان است، پایان آن از اختیار جنگ طالبان خارج می شود و به عوامل دیگری تعلق می گیرد.

اگر امریکا جنگ را در حالت فعلی اش ناتمام بگذارد، بدون تردید که این کار شکست تلقی خواهد شد و دارای پیامد هایی برای امریکا خواهد بود که جبران آن ممکن نیست و اما اگر برای رسیدن به اهداف جنگ، نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند، پیامدهای آن بدتر و خطرناکتر از تهاجم اتحاد شوروی بر افغانستان خواهد بود. اتحاد شوروی بیش از صد و بیست هزار سرباز را بطور دائمی در افغانستان مستقر کرد و یک میلیون سرباز را بطور متناوب به افغانستان فرستاد و در جریان این ده سال جنگ حدوداً ۷۵ هزار کشته و زخمی داشت، و تخمیناً هفتاد میلیارد دالر در این جنگ هزینه کرد، امریکا نه توان فرستادن این مقدار نیرو را به افغانستان دارد، نه تحمیل این مقدار تلفات جانی را و نه حوصله جنگ طولانی را.

روسها در چند ساعت اول و در روزهای نخستین تهاجم خود بر افغانستان، پایتخت و تمامی شهرهای بزرگ را تصرف کردند و نیروهای شانرا در تمامی نقاط حساس کشور ما مستقر ساختند، ولی امریکا تاهنوز نتوانسته قریه کوچکی را تصرف نموده و نیروهایش را در افغانستان پیاده کند.

روس ها هر روز از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامی بخاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، امریکایی ها تا حال نتوانسته نصف این پرواز ها را داشته باشند. امریکایی ها تا حال نتوانستند اداره مشترکی از عملاء و همکاران خود درست کنند. تلاش های شان در جهت توحید جبهه شمال و شاه پرستان نافرجام ماند، در حالیکه روس ها ببرک کارمل را در همان اولین روز تجاوز بر افغانستان به کابل آوردند و اداره تمامی شهرهایی بزرگ را در دست گرفتند. ارتش منظم افغانی در خدمت شان بود و حزب فعال کمونست در کنار شان. امریکا چنین حزبی در اختیار ندارد، گروه های شامل جبهه شمال بنابر ارتباط شان با روسیه و ایران نمی توانند مورد اعتماد زیاد امریکا باشند.

با توجه به تمامی این نکات با قاطعیت و اطمینان می توان گفت که امریکا در افغانستان با شکست مواجه خواهد شد و پیآمدهای این جنگ برای امریکا چون پیآمدهای جنگ قبلی برای اتحاد شوری خواهد بود.

ما و اداره مؤقت

امروز در برابر هر افغانی، مخصوصاً آنانکه برای آزادی کشور شان از سلطه اجنبی جنگیده اند و خواهان تأسیس دولت خالص اسلامی بوده اند، این پرسش قرار دارد که با اداره مؤقت ساخت بن و عودت محتمل شاه مخلوع به کشور چه برخوردي صورت گیرد؟ با حضور فعال نیروهای اجنبی در کشور و اشغال تمامی نقاط استراتیژیک توسط آنها چه خواهد کرد؟ برای آزادی کشور از سلطه اجنبی و تأسیس دولت منتخب اسلامی توسط خود افغان‌ها، بدون مداخله بیرونی و فشار خارجی چه اسلوبی اختیار کنند؟! در پاسخ به این پرسش‌ها باید گفت: هرچند عده‌ای اداره مؤقت و ترکیب آن را مهم می‌شمارند، و معتقدند که از طریق این اداره، تصحیح ترکیب آن و دخول افراد صالح در آن می‌توان آنرا به استقامت درست هدایت کرد و از اضرار آن مانع شد، ولی از نظر کسانیکه به عمق جریانات کشور دقیقاً متوجه اند، و قضایا را رده بندی می‌کنند و هریکی را در جایگاه خاص خودش به اهمیت می‌گیرند، از نظر آنان اداره مؤقت و ترکیب آن نه تنها از اهمیت خاصی برخوردار نیست و حضور افراد صالح و متعهد به اسلام و آرمانهای جهاد را در آن به اهمیت نمی‌گیرند بر عکس به این باور اند که حضور چهره‌های معروف به صلاح و دیانت و تقوی در این اداره، امریکا را در رسیدن به اهداف شومنش کمک می‌کند و باعث اغفال و تخدعه ملت می‌شود.

از نظر اینها مهمترین قضیه، اخراج نیروهای بیرونی و اعاده استقلال و آزادی کشور می‌باشد. امروز کشور ما به اشغال رفته، آزادی و استقلال کشور و حاکمیت ملی ما پامال گردیده، اختیار تعیین سرنوشت و انتخاب زمامت‌دلخواه از مردم ما سلب شده، این اشغالگران امریکایی و انگلیسی و حلفای غربی شان اند که در مورد سرنوشت مردم ما و چگونگی حکومت و ترکیب آن و نصب مهره‌ها در آن تصمیم می‌گیرند. اداره‌ای که به کمک ایف ۱۲، بی ۵۲ امریکا و به زور بازوی سربازان و قدرت باروت و دالر امریکایی بر اریکه قدرت تکیه می‌کند و تحت حمایه قطعات مسلح امریکایی بر کشور حکومت می‌راند نه تنها قابل اعتناء و التفات نیست و نباید به آن مشغول شد بلکه لازم است به قضیه اساسی و ریشه‌ تمامی مشکلات که از تجاوز اجنبی و حضور فعال نیروهای مسلح بیگانه در کشور مایه می‌گیرد تمامی توجه را مرکوز کرد و تمامی نیرو و توان خود را برای آزادی کشور بکار گرفت و هیچ لحظه و هیچ فرصتی را در کار دیگری ضایع نکرد و هیچ بخشی از نیروها و توانمندی‌های خود را در بخش دیگری بکار نگرفت. آیا اداره‌ای که قدرت، توان و جرأت آنرا ندارد که در حادثه بمباری وحشیانه و بی‌رحمانه بر قافله‌ای عکس العمل نشان دهد که مشتمل بر کسانی بود که غرض اشتراك در محفل انتقال قدرت عازم کابل بودند و در وسط راه بنابر درخواست جاسوس امریکایی حامل ستلایت مورد حمله قرار می‌گیرد و بیش از هشتاد نفر اعضای قافله و اهالی قریه به قتل می‌رسند، تعداد زیادی کودک و پیر و زن و مرد قریه به خاک و خون کشانده می‌شوند و هشت ساعت مکمل قریه و قافله تحت بمباردمان مسلسل قرار می‌گیرد. واکنش اداره مؤقت در برای بر این حادثه دلخراش و درد آور چنان عادی بود که گویا هیچ حادثه‌ای و هیچ اتفاقی صورت نگرفته. گویا چند پرنده‌ای قابل صید و چند حشره‌ای قابل نابودی کشته شده اند. امریکایی‌های مغرور نه تنها ضرورت آنرا احساس نمی‌کنند که از این اداره و ملت افغان عذرخواهی نموده و این اقدام جنایتکارانه و تروریستی را محکوم کنند، بر عکس با افتخار می‌گویند که در قطار مذکور افراد القاعده و

گروه طالبان وجود داشتند و قطار مربوط به دشمن بود!!! وزارت دفاع امریکا در گذشته و در هر نوبتی که قریه یا مسجدی را بمبارد می‌کرد و از اهالی بی دفاع قریه و نماز گذاران ده ها انسان مظلوم و بی‌گناهی را به خاک و خون می‌کشاندند، ادعای شان مکرراً این بوده که بهم‌ها اشتباه‌باشد به اهداف غیر عسکری اصابت کرده!! ولی اکنون و پس از تشکیل اداره ضرورت این را نیز احساس نمی‌کند که آنرا اشتباه بخواند و یا عذر خواهی کند. و اداره مؤقت نه تنها حضور قطعات اجنبی را در افغانستان ضروری می‌شمارد و موجودیت آنرا برای تأمین امنیت و مبارزه با تروریسم قابل توجیه می‌خواند بلکه متصل این بمباری و حشیانه اعلان می‌کند که تا هنوز برخی از مراکز تروریست‌ها در جنوب کشور باقی مانده است که گویا قریه ویران شده مذکور از جمله این مراکز بوده است. این اظهارات فقط بخاطر توجیه ادامه حملات و حشیانه امریکا و بمباری‌های بی رحمانه اش و کشتار افغانهای مظلوم و بی‌گناه بدست سربازان امریکایی صورت می‌گیرد.

با توجه به این دلایل باید گفت که لازم است افغان‌ها قضیه چگونگی اداره مؤقت و ترکیب آن و مشغول شدن در بحثهای مربوط به آن و تلاش برای اصلاح و تصحیح آن و نفوذ عناصر خوب در آن خودداری کنند و توجه و اهتمام جدی شان به استقلال و آزادی کشور و اخراج نیروهای بیگانه از افغانستان بوده، برای حفظ هویت اسلامی کشور، و حاکمیت ملی و حق تعیین سرنوشت به افغانهای سرblند و آزاد مبدول بوده، تمامی نیروها و توانمندی‌های شان را در این جهت بسیج کنند. امروز وضعیت کشور ما شبیه به وضعیت کشور در اثنای تجاوز قوای شوروی بر افغانستان و تحمیل بیرک کارمل بر کابل است و مسئولیت دینی افغانهای مؤمن و دین دار و طنخواهان و آزادیخواهان افغان همان است که در برابر تجاوز نیروهای شوروی بر کشور خود به عهده داشتند. باید تمامی نیروهای مؤمن، وطنخواه و آزادیخواه دست بهم بدند و برای وادار کردن دشمن به خروج از وجب و جب خاک افغانستان از هیچ تلاشی و هیچ کاری دریغ نورزند.

د نیویارک عملیات او فضایی ډال !!

امریکایان د خپل هېواد د تاریخ تر تولو ستر انتحاري عملیات گوری، هیچا ګمان نه کولو چې په امریکا او مخصوصاً د ډی هېواد د غرور او اقتدار په سترو ننسو، د پنټاګون په ستره مانۍ او د نیویارک د لوی تجارتی مرکز په دوو ۱۱۰ پورېزو برجنونو داسی ویرونکی برید کېدی شي. داسی حیرانونکي عملیات چې یوازي د هالیوود په فیلمونو کې ئې نښی موندلی شو. په یوه وخت کې د څلورو الوتکو اختطاف، د الوتکو د عملی لاسونه ترشا تړل، د الوتکو کنترول ترلاسه کول، د دغسي سترو اهدافو په لوري د الوتکو توجیه، او په ټول دفت او شدت سره هره یوه په خپل هدف یوه په بل پسی لکیدل او په څو دقیقو کې دا سترو ستری مانۍ له خاورو سره برابرول او په لسهاوو زره امریکایان په وینو کې لټ پت کول، ... چا ګمان کولو چې په امریکا کې داسی هم کېدی شي؟! بايد وګورو چې دا کسان څوک وو، ولې په امریکایانو دومره غصه وو، د کوم هدف لپاره ئې ځانونه قربانی کړل، د امریکا په پولیسی نظام کې ئې هومره امکانات خنګه ترلاسه کړل، ولې د امریکا پولیس، C.I.A او F.B.I او دنیا د حکومت کولو خوبونه گوری، په ډی ونټوانېدل چې د داسی انتحاري او سترو عملیاتو مخه ونیسي؟!

که هره الوتکه له ۳ تر ۲ کسانو اختطاف کړي وي، باید د اختطاف کوونکو شمېرله ۱۲ نه تر ۲۴ کسانو پوري وي. د دوى خلور کسان باید پیلوتان وي، ټولو باید په ګډه تصمیم نیولی وي چې په دې انتشاري عملیاتو کې برخه اخلي او قرباني کېدو ته چمتو دي. د نیویارک او واشنگتن په شان سترو بناړونو کې د سپینی مانی، پنځکون او د عالمي تجارتی مرکز د برجونو د موقعیت موندلو او په هغه لوري د طیارو د توجیه کولو دقیق معلومات ولري، د داسی انتشاري عملیاتو لپاره باید قوي انګیزه ولري، باید ډپرو نورو کسانو لدوى سره مرسته کړي وي... که دا او دې ته ورتنه نور مسایل په پام کې ولرو، دا عملیات باید د یوه ستر، منظم او ټواکمن لوري لخوا ترسره شوي وي. باید د امریکا کومه کورنۍ دله د هغه ترشا وي، په امریکا کې ډپري داسی ډلي شته چې د دې هباد له کورنۍ او بهرنې سیاستونو سره ضدیت لري. Ҳینې مذہبی انګیزی لري، Ҳینې تزادۍ او Ҳینې سیاسي او اجتماعي. له دې عملیاتونه د مخه، د امریکا یو فوځۍ افسر چې د خلیج په عملیاتو کې ئې برخه اخیستې وه او د امریکایو فوځونو په لاس ډپرو بې ګناه او مظلومو انسانانو د بې رحمانه مرګ ژوبلي شاهدwoo، تحریک شوي وو، غونښتل ئې د دې نظام په خلاف خه وکړي، په اوکلاهوما کې ئې یوه ستره دولتی مانی منفجره کړه، په سلهاوو کسان په دې انفجارکې مړه او تپیان شول، په لومړی سرکې امریکایانو د دې انفجار اتهام اسلامي افراطی ډلو ته راجع کولو خو وروسته ثابته شوه چې دا د "تیموکی مکوی" کار وو، ده اعتراض وکړ او تر هغه وخته ئې له خپل اقدام نه دفاع کوله چې اعدام شو. خه موده د مخه د امریکا پولیسو د یوې مذہبی ډلي په مرکز حمله وکړه، دی مرکز ته ئې اور واچاوو، د ډلي مشر سره له ګن شمېر مریدانو په اور کې وسوزیدل.

امریکا په بهر کې هم ډپر دېمنان لري، په دوهمي نړیوالی جګړي کې امریکایانو په هیروشیما باندي اتمى بم استعمال کړ او هغه لوی بناړئې له خاورو سره برابر کړ او د بناړ ټول او سپدونکې ئې په قتل ورسول . د جاپان سور فوڅ

"تل د غچ او انتقام په لته کي وو." Red Army

امریکا له یوې خوا د عربو پر ضد د اسرائیلو مرسته کوي، په فلسطین کي د دوى د تولو غیر انسانی جنایاتو ملاتړ کوي. تول عربان دا جګړه د عربو او مسلماناونو په خلاف د امریکا جګړه ګئي. له بلې خوا د امریکا فوچونه په ګن شمېر عربی هپوادونو او د دې هپوادونو شا او خوا سمندر کي ئای په ئای شوي. د دې هپوادونو ولسوونه له دې فوچونو نه کرکه لري. د دوى شته والي، خپل ستقلال، ملي حاکميت او خپلواکي ته ګواښ ګئي، په دې ټينګار کوي چي د فوچونه د دوى له هپوادونو نه ووچي.

له عراق سره چي امريكا خه کوي، له سودان سره چي خه روان دي، له ليبيا و ايران سره د دوى له دبىمنى ډک سلوك، په ټوله نړۍ د سلطې هختي... او دي ته

ورته سیاستونو امریکا ته بې شمپرە دبىمنان را پیدا کړي دي.

دې گونه ده چي په دومره دبمنانوکي د دې پېښي اصلي عاملين داسي ژر
يې گوته کري شي:

په گوته کړی شي.

اکثر مبصرین او خیرونکي په دې عقیده دی چې امریکایي حلقي عمداً هڅه کوي چې د دې عملياتو اتهام د مسلمانانو په سر وټپي، پداسي حال کي چې تر وسه دوی هیڅ داسې مدارک ندي ترلاسه کړي چې دا اتهامات ثابت کړي شي.
د ځنو امریکایي چارواکو له اظهاراتو نه معلومېږي چې د مسلمانانو په خلاف د دوی زرونه له خومره کړکي او عداوت نه ډک دې او خومره بد عزایم لري، معلومه نده چې دا کسان به امریکا د مسلمانانو په خلاف څه کولو ته وهخوی، او مریکا به د دې پېښي د جبران لپاره څه کوي؟

له هنو خرگندونو نه دا هم معلومېږي چې امریکا باید له روسانو سره په ګډه د افغانستان په خلاف داسې شدید عملیات ترسره کړي چې د دواړو ګډه مقاصد نزلاسه شي. امریکا نه د ایران له فضا نه په استفادې سره د افغانستان په خلاف عملیات ترسره کولی شي، او نه د پاکستان له فضا او ځمکي نه. دوی د نظامي عملیاتو لپاره یوازي یوه لارلري چې د تاجکستان له لاري، د روسانو په مرسته او

د شمال د جبهې ترnamه لاندي. که خه هم یوه روسي جنرال، د داسي عملياتو عواقب خطرناک وګنډ او وئي ويل: انگريزانو دری څله په افغانستان برید وکړ، هیڅ نتيجه ئې ترلاسه نکړه، مورډ دا اشتباه وکړه او له بدوم عواقبو سره مخامنځ شوو، دا ناكامه تجربه نباید تکرار شي. وبه ګورو چي امریکا د دي عملياتو پره په چا اچوي او عکس العمل به ئې خه وي؟!

د امریکا د تنه او بهر له ډپرو سره دا سوال را پیدا شوي چي که د ځمکي په سرا او د امریکا په زړه کي داسي ستر عمليات ترسره کېدى شي نو د هغه فضایي ډال ضرورت او ګټه به خه وي چي امریکا ئې د جوړولو هڅه کوي، پداسي حال کي چي ټوله نړۍ ئې مخالفت کوي او هغه د خطرناکي تسلیحاتي مسابقى عامل ګڼي.

خو یو شاعر خومره بنایسته وینا لري:

عیسى به رهی دید یکي کشته فتاده
حیران شد و بگرفت بدندان سرانګشت
ګفتا که کي راکشتي تا کشته شدی زار
تا باز کجا کشته شود آنکه ترا کشت
انګشت مکن رنجه بدر کوفتن کس
تا کس نکند رنجه بدر کوفتنت مشت
او یا د رحمن بابا شعر:
له آزاره چا بازار موندلی ندی
څوک چي بل آزاروي هغه آزار شي

۱۱ سپتامبر

کی بهتر است؟

کی بهتر است؟

نوجوانی که از پدر و مادر نامسلمانی بدنیا آمده و در شهری چون و اشنگتن، در فضای دور از معنویت به نوجوانی رسیده، در تظاهراتی ضد جنگ شرکت می‌کند و علیه تصمیم امریکا مبنی بر حمله بر افغانستان احتجاج نموده آنرا محاکوم می‌کند و شعار می‌دهد که نباید بخاطر انتقام جویی خون عده ای بی‌گناه به زمین ببریزد، پولیس او را دستگیر نموده، لت و کوب می‌کند، ولی او از شعارهای ضد جنگ دست برنمی‌دارد، این در حالیست که او شاهد حمله برکشورش بوده و عده ای زیاد هموطنانش در عملیات انتشاری نیویارک و واشنگتن کشته شده اند!! بمن بگوئید: آیا این نوجوان بهتر است یا کسیکه ادعای افغان بودن دارد و خود را مسلمان هم می‌شمارد، ولی از امریکا دعوت می‌کند تا بر مادر وطنش افغانستان حمله کند، به امریکائیها می‌گوید: باید حمله سریع و قاطع باشد و باعث سقوط حکومت طالبان شود، او خود حاضر است در کنار سربازان امریکایی بجنگد، ده الی پانزده هزار سرباز با تجربه در جنگهای کوهستانی حاضر خدمت می‌کند و اطلاعات مفید در اختیارش می‌گذارد. یعنی حاضر است چون جاسوس امریکا عمل کند و تحت قومنده امریکایی ها بجنگ هموطنانش برود !!

بیاید این دو چهره، آن نوجوان نامسلمان واشنگتن را با این سالخورده مدعی ایمان در کنار هم بگذارید و به قضاوت بنشینید، بگوئید: این بهتر است یا آن!! کسیکه قضاوت هایش سطحی بوده و ظواهری چون عبا و قبا و ادعا را

کی بهتر است؟

ملاک می‌گیرد، ممکن است در قضاوت میان این دو چهره متعدد باشد ولی برای کسانی که عملکرد ها و انگیزه های هر انسانی را ملاک و معیار می‌گیرند آن نوجوان بر صدها چنین سالخورده ای شرف دارد.

بمن بگوئید: کسیکه به امریکایی ها می‌گوید: با شمائیم و در کنار شما خواهیم جنگید و از حمله شما بر افغانستان حمایت می‌کنیم... ولی به ایران می‌گوید: از موضع شما مبنی بر مخالفت با حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنیم... آیا چنین کسی مصدق این آیه قرآن نیست که می‌فرماید:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا إِنَّا مَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيْطَنِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ
البقرة: ۱۴

و چون با مؤمنان روبرو شوند گویند: ما با شمائیم و چون با شیاطین خود خلوت کنند گویند: ما بی‌گمان با شمائیم، جز این نیست که "ما بر مسلمانان" استهزاء می‌کنیم.

بمن بگوئید: کسیکه همین حرف ها را به روس ها نیز گفت: در کنار سربازان روسی و سربازان افغانی روسها علیه مجاهدین جنگید، از روس ها خواست نیروهای شانرا به افغانستان بفرستند تا مزار و تخار را از تصرف طالبان بکشند و در اختیار او بگذارند. به اعتراف وزیر دفاع روسیه از چندین سال به این سو از روس ها سلاح و پول دریافت کرده است و امروز وزیر دفاع روسیه متصل مذاکراتی که میان روس و امریکا مبنی بر اقدام مشترک علیه افغانستان صورت گرفت، طی کنفرانس مطبوعاتی خود می‌گوید: ما کمک های خود را به این گروه افزایش می‌دهیم!! در مورد کسانیکه سلاح از مسکو دریافت می‌کنند و خوش خدمتی به امریکا می‌کنند و حاضر اند چون پیش قراولان و پیش آهنگان هر نیروی متهاجم بر کشور ما عمل کنند و در کنار هر گروه سربازانی می‌جنگند که از بیرون بر کشور ما حمله می‌کنند، چه از شمال باشد و چه از جنوب، چه از سوی مسکو فرستاده شود و چه از سوی واشنگتن، بگوئید قضاوت تان در باره این دو چیست؟

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مرکه

د جاپان NHK تلویزیون سره مرکه

س: محترم حکمنیار صاحب! د افغانستان روان وضعیت خنگه ګوری؟

ج: متأسفانه د افغانستان وضعیت او ستر مخکی نه زیات کړکېچن دی. د امریکا حملې او زموږ په هېواد کې د بهرنیو فوځونو شته والي او زموږ په کورنيو چارو کې د دوى پراخو لاسوهنو، زموږ د هېواد وضعیت مزید کړکېچن کړي. زه د افغانستان وضعیت هماگسي ګنډ لکه چې د روسي فوځونو د تېري په لوړیو ورڅو کې زموږ ولس ورسه مخامخ وو.

س: د بن د مذاکراتو په هلكه خه واياست؟

ج: زما له نظره د بن د مذاکراتو په ترڅ کې جو پشوي حکومت د دې وړندی چې په دې شرایطو کې ورباندي خبری وشي او د خرنګوالي یا ترکیب په هکله ئې خه وویلی شي. په افغانستان کې د امریکا، بریتانیا او د دوى د متحدینو د نظامي شته والي په حالت کې، ټول نور مسائل ثانوي اهمیت لري. او د هېواد د آزادی، خپلواکۍ، ملي حاکمیت او اسلامی هویت احياء او د بهرنیو فوځونو ایستل مهم او اساسی مسائل دي. او س بايد دا خبره وکړو چې افغانانو ته دي د خپل برخلیک د تاکلو حق ورکړي شي، افغانان باید دې ته پرښودلی شي چې د بهرنی لاسوهني او فشار نه پرته خپل برخلیک وتاکي او د خپلی خوبني نظام او

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مرکه

واکداران غوره کري. د افغانانو به وړاندی لوړۍ او اساسی مسئله دا ده چې تول بهرني فوځونه دي ژر او له کوم قيد او شرط نه پرته له افغانستان نه ووئي. افغانانو ته دي دا حق ورکړي شي چې د خپل هېواد د راتلونکي په هکله د خپل ايمان او عقیدي په رنما کي فيصله وکړي. د همدي لپاره مؤقته اداره، د هغې جوړښت او د وزارتونو ويشه زموږ له نظره خاص اهمیت نلري.

س: آيا ستاسو ډلي ته د دې بلنه ورکړي شوې چې په موقتي ادارې کي برخه واخلي؟

ج: موږ په دې ادارې کي د برخې اخیستو اراده نلرو، زموږ له نظره دا اداره د امریکا د لاس وهنو او فشار په نتیجه کي رامنځته شوې. موږ پداسي ادارې کي چه بهرني څواکونه ئې افغانستان ته جوړوي هیڅکله برخه اخیستل نه غواړو.

س: آيا دا مؤقته اداره کولی شي چې د افغانستان بحران پاڼه ته ورسوی؟

ج: دا اداره هومره توان او واک نلري چې د افغانستان د بحران د پاڼه ته رسولو په اړه کوم موثر ګام واخلي. هرڅه د بهرنيو فوځونو په واک کي دي. بهرني فوځونه د دې ادارې هري غوبنتنى ته د خپلې خوبنې جواب ورکوي. تاسو ګوري چې د طالبانو د حکومت د نسکورېدو او د القاعدي د مراکزو د ختمېدو سره سره او پداسي حال کي چې نور د القاعدي او طالبانو مشران په افغانستان کي نشته، خو د امریکایانو بې رحمانه او وحشيانه بمباری ادامه لري. هره ورځ د اسي دردونکي خبرونه ترلاسه کوو چې ګنډ شمېر بې دفاع او بې ګناه افغانان په قتل رسپږي، مکمل کلي له خاورو سره برابر کېږي، د لمانځه په وخت کي په جوماتونو بمونه ورېږي، پرون د یکشنبه په ورځ د نیازیو په کلي د بمباری، په نتیجه کي ۱۰۷ کسان په قتل ورسپېدل او ګنډ شمېر نور زخمیان شول، ټول کلي وران شو او خلک ئې تر چتونو لاندي دفن شول، داسي ډېر نور کلي په پکتیا، خوست او ننګرهار کي په همدي ورڅو کي وران شول، خو د موقتي ادارې چارواکي، دا جرأت نلري چې د دې وحشيانه وژنو په خلاف غږ او چت کړي او له امریکایانو نه د بمباريو د ختمولو غوبنتنه وکړي. که د دې ادارې یو غړۍ دا جرأت وکړي او وايى

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مركه

چي نور د بمباريو ضرورت پاى ته رسبدلي او د بهرنېو فوخونو مسلحنه عملیات بايد متوقف شي. بل په ھواب کي ورته وايې: په پكتيا او کندھار کي د طالبانو او القاعدي ئيني واره مراكز لپاتي دي، چي د دې مراكزو د ختمېدو لپاره بايد دا عملیات ادامه وکړي، او بايد بهرنېي فوخونه نه يوازي په کابل کي، بلکي د هپواد په نورو بنارونو کي هم ھاي په ھاي شي!! مؤقته اداره ئې داسي جوړه کړي چي د امریکایانو د خوبني خلاف نه خبره وکړي شي او نه گوم کار. د بهرنېي فوچ په شته والي کي دا اداره نه د خه کولو توان لري او نه اجازه. په دې خاطر دا معقوله نده چي خوک له دې ادارې نه د افغان بحران د ختمولو طمع وکړي. س: په افغانستان کي د امریکا او متحدینو د فوخونو شته والي ته په کومه سترګه گوري؟

ج: مورب د بهرنېو فوخونو تېرى او زموږ په هپواد کي د دوى استقرار په هکله غندو او هغه د افغانانو په خپلواکي، ملي حاكميت او ارضي تمامیت باندي خرګند او قبيح تېرى ګنو او په کلكه د دې غونښنه کوو چي دا فوخونه دي ژر تر ژره او له ھند نه پرته له افغانستان نه ووئي، په دې خبري په کلكه تینګار کوو. قول افغانان بايد همدا غونښنه ولري. قول مجاهدين او افغان ولس بايد یوه بل ته لاس ورکري، او بايد د هپواد د خپلواکي، ملي حاكميت او اسلامي هویت د تراسه کولو لپاره ملا وترې، بايد بهرنېي فوخونه دې ته اړ کړو چي له افغانستان نه ووئي، افغانان بايد اوس هماګه خه وکړي چه د روسي فوخونو په خلاف ئې وکړل.

س: ستاسو حزب اوس خه فعالیتونه لري؟

ج: مورب قول هغه خه په منظم او مسلسل طور کوو چي په دې ظروفو او شرایطو کي ئې ترسره کول ضروري دي او زموږ ديني مسئوليتونه او د ملت په وړاندي زموږ ژمني ئې غونښنه کوي.

س: مورب اوريدلې چي تاسو او د مولوي جلال الدين په شان ئيني نور شخصیتونه غواړي چي د امریکا ضد متحده جبهه جوړه کړي؟ په دې هکله خه

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مرکه

ویل غواری؟

ج: امریکایی فوچونه باید له افغانستان نه ووئی، ټول افغانان باید د دې فوچونو د ایستلو لپاره یوه بل ته لاس ورکړي. زه په دې باوریم چې د افغان ولس مطلق اکثریت د امریکایی فوچونو شته والی داسی ګنی لکه د دوی په هېواد کي د روسي فوچونو شته والی. ټول د دې فوچونو فوري، کامل او بلاقید او شرط وتل غواړي، دا ضروری ده چې ټول افغان څوکونه د تېري کونکو د ایستلو لپاره متعدد جبهه جوړه کړي.

س: د افغانستان غمیزه ۲۳ کاله اوږده شوه، اوسم د افغانستان جګړه مزید طولانی شوه، تاسو خه فکر کوي آیا افغان ولس به په دې موفق شي چې له امریکایانو سره دروسانو په خېر معامله وکړي؟

ج: دوی به حتماً او باید دا کار کوي. دا د دوی دینې دنده او وجیبه ده. هر افغان ته دا لوی مسئولیت متوجه دی. دوی به حتماً خپل مسئولیت ادا کوي. دا سمه ده چې موږ له ګن شمېر ستونزو سره مخامنځيو، خو افغانان په دې پوهېږي چې دا ستونزی د بهرنیو لاس و هنو زیژنده ده او په دې هم پوهېږي چې که وغواړي ستونزی پای ته ورسېږي نو یواحینې چاره ئې دا ده چې د بهرنیو څوکونو او د دوی د لاس پوڅو سلطه پای ته ورسوی. د افغان غمیزه به تر هغه دوام کوي چې زموږ په کورنیو چارو کي د بهرنیو لاس و هنه ادامه لري او په افغانستان باندي د پرديو لاس پوڅي حکومت کوي.

س: خه فکر کوي چې په افغانستان باندي د امریکا او متحدینو د حملې اهداف خه دی؟

ج: د افغانستان دائمي اشغال، په دې هېواد د یوه لاس پوڅي حکومت تپل، له افغانستان نه ځان ته نظامي اوهه جوړول، په دې هېواد کي د اسلامي حکومت د جورېډو مخنيوی، په مرکزي آسيا او زيرمو ئې د افغانستان له لاري د امریکایی کمپنیو واکمني. دا د امریکایانو اهداف دي.

س: ستاسو نظر خه دی، د افغانستان راتلونکي حکومت باید د انتخاباتو له

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مرکه

لاري جور شي که د لوبيي جرگي له لاري؟

ج: موب په دې باور یو چي د افغانستان بحران یوازي د یوه منتخب اسلامي حکومت په ذريعه حل کبدي شي، باید آزاد او عادلانه انتخابات ترسره شي، ترڅو افغانان خپل برخليک په خپله وتاکي او د خپلي خوبني زعامت انتخاب کړي، افغانانو ته باید دا حق ورکړي شي چي د بهرنۍ مداخلې نه پرته د خپلي خوبني زعامت غوره کړي. د افغانستان بحران له انتخاباتو نه پرته له بلې لاري نشي حل کبدي.

س: د افغانستان راتلونکي خنګه ګوري؟

ج: زه راتلونکي ته اميدواريم، اميریکایان به حتماً له افغانستان نه وتلو ته اړ کېږي، افغانان به حتماً دا فرصت ترلاسه کوي چي د خپلي خوبني اسلامي نظام جور کړي.

س: آيا تاسو د حامد کرزى حکومت په رسميت پیشني؟

ج: ما په دې هکله خپل نظر مخکي واضح کړ، پداسي حال کي چي بهرنيو ټواکونو زموږ په هېواد تېرى کړي، او ټول ستراتېژيك نقاطئي د کابل په شمول اشغال کړي، په دې حالت کي زموږ له نظره مؤقت حکومت او د هغې ترکيب د دې وړ نده چیورباندي بحث وشي. موب په دې هکله خه ویل هم بې فائیدي ګنو.

س: آيا ګمان کوي چي اسامه بن لادن او ملا عمر به اوس هم په افغانستان کي وي؟

ج: شاید دوى به په افغانستان کي نه وي، که نه نو اميریکایان به د دوى په وژلو یا نیولو موفق شوي وو، کله له اميریکایانو نه اورو چي اسامه وژل شوي، بیا دا افواهات خواره شي چي اسامه بن لادن له افغانستان نه وتلى، ځیني راپورونه خو داسي هم دي چي هغه له تولي دي سيمې نه وتلى دي. ځیني وايې چه خو هفتى د مخه په شهادت رسبدلى، د کابل ځیني چارواکي چي د اميریکایانو د عملیاتو او په کلو د دوى د بمباريو ملاتړ کوي، اميریکایانو ته غلط او دروغجن راپورونه ورکړي او وايې چي اسامه او ملا عمر په افغانستان کي دي او د دوى ځیني مراکز

۱۱ سپتامبر

جاپانی تلویزیون سره مرکه

په پکتیا او کندھار کي پاتی دي. په دې سره دوي غواړي لدغو سيمو او او سېدونکو خخه ئې غچ واخلي. دوي امریکایان دې ته هڅوی چي د پشننو سیمی بمبارد کړي.

امریکایان هم په بې رحمۍ او بې باکۍ سره رائۍ، دا سیمی بمبارد کوي او په سلګونو کسان وزني او په لسهاوو کلې له خاورو سره برابروی، د کابل چارواکي دا اظهارات یوازي د دې لپاره کوي چي داسې وحشیانه عملیات توجیه کړي. په درواغو وايې چي اسامه لا تر او سه په افغانستان کي دی او د همدې لپاره باید د امریکایانو عملیات او د کندھار، پکتیا او ننګرهار د بې وزلو خلکو وزنه ادامه وکړي. پای

۱۱ سپتامبر

کمونستها می‌گویند

کمونست‌ها می‌گویند: ببرک کارمل ما بهرتر بود!!

مذاکرات بن و موافقتنامه‌ای که مدعوئیین این گردهمائی در پای آن امضاء کردند، واکنشهای گوناگونی را میان احزاب و گروههای مختلف افغانی از یکسو و کشورهای حامی جنگ و جنگجویان از سوی دیگر در پی داشت. کمونستهای وابسته به مسکو که بجرائم دعوت از نیروهای اتحاد شوروی برای هجوم بر افغانستان و ایستادن در کنار این نیروها در جنگ علیه هموطنان شان مورد اعتراض افغانهای مجاهد قرار داشتند، پس از امضای معاهده بن توسط عده‌ای از گروه‌های افغانی با سابقه و شهرت جهادی، بدفاع از موضع‌گیری رهبری حزب کمونست پرداخته و گفتند: کارمل ما بهرتر بود!! کارمل هرگز به این اعتراف نکرد که از مسکو خواسته است تا نیروهایش را به افغانستان بفرستد، دعوت از نیروهای اجنبی را برای خود و خذب شرم آور و ننگین می‌خواند و از اعتراف به آن خودداری می‌ورزید. هواداران او همواره می‌گفتند که نورمحمد ترکی در تماس تلفونی اش از بریزنف خواسته بود تا به ارسال سلاح و مهمات اکتفاء نکرده با مقداری از نیروهای مسلح شوروی، او را در مقابله با نیروهای

ارتجاعی مورد حمایت امپریالیزم امریکا کمک کند!! و اما امروز کسانیکه ما را به وابستگی و دعوت از نیروهای اجنبی به کشور مورد اعتراض قرار می‌دادند، خود در پای معاهده‌ای امضاء کردند که به تهاجم مسلحانه امریکا بر افغانستان و ارسال نیروهایش به کشور ما مشروعیت می‌بخشد. اینها در مذاکراتی شرکت کردند که تحت اشراف امریکا دائم شد، و اطراف مذاکره و اعضای گرد هم آئی را امریکا انتخاب کرده بود، با پرسه امریکایی حل بحران افغانستان، اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکا و متحدینش، و تشکیل اداره‌ای که امریکا برای افغانستان در نظر داشت، توافق کردند، در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنه افسران ارتش امریکا با هموطنان خود جنگیدند، به طیاره‌های امریکا کور دینات می‌دادند، آنها را در بمباری‌های وحشیانه علیه مردم افغانستان کمک نموده و معلومات مفید در جهت شناسایی اهداف فراهم می‌کردند، و به هر پیمانه‌ای که امریکایی‌ها به بمباری‌های وحشیانه خود شدت می‌بخشیدند، اینها قانع نمی‌شدند و به صدای دهل و از طریق مصاحبه‌های شان با بی‌بی‌سی و صدای امریکا می‌گفتند که بمباری‌های مذکور کافی نیست، باید بیشتر تشدید شود، حتی بمبهای ۸۰۰ کیلوگرامه را کافی نمی‌شمردند.

مگر عملکرد کارمل و شاه شجاع بدتر از اینها بود؟ مگر ببرک کارمل روسی بدتر از ببرک کارمل امریکایی بود؟ آیا مگر جنگ در کنار سربازان روسی بدتر از جنگ در کنار سربازان امریکایی است؟ آیا جاسوسی برای اتحاد شوروی شرم آور بود ولی برای انگلیسها و امریکایی‌ها افتخار آفرین؟! مگر روس‌ها نیز با شعار تأمین امنیت، دفاع از حکومت قانونی، کمک به افغان‌ها و شعار خانه، نان، لباس برای افغانها وارد افغانستان نشدند؟ مگر ندیدیم که در عمل خانه‌های افغان‌ها را گورستان آنان و لباس شان را کفن آنان ساختند، گرسنگی و فقر را به ارمغان آوردن، کشور ما را به ویرانه مخوف و هولناکی تبدیل کردند. چه تضمینی وجود دارد که امریکائی‌ها نیز چنین نخواهند کرد؟ چه تفاوتی میان امریکا و روسیه وجود دارد؟ چرا مقاومت در برابر اتحاد شوروی جهاد مقدس

۱۱ سپتامبر کمونستها می‌گویند

اسلامی بود و مقاومت در برابر امریکا تروریزم است؟ مگر امریکایی‌ها با کشتارهای بی رحمانه شان در قلعه جنگی مزار، حمله بر شفاخانه کندھار، حمله بر قطار موسفیدان خوست که عازم کابل بودند تا در مراسم انتقال قدرت به اداره مؤقت شرکت کنند، حمله‌های بی رحمانه بر توره بوره و بر چپرهار، و قراء اطراف میدان هوائی خواجه روаш، جلال آباد، کندھار، و صدها نمونه دیگر ثابت نمی‌کند که امریکایی‌ها بی رحم تر و وحشی تر از روس‌ها اند؟
به این حساب کمونست‌ها حق دارند بگویند: ما بهتر از شما بودیم و کارمل ما بهتر از کارمل‌های شما!!

۱۱ سپتامبر

کدام یکی را باور کنیم

کدام یکی را باور کنیم؟

برخی از حلقه‌ها تبلیغ می‌کنند که پس از خروج نیروهای اتحاد شوروی از افغانستان غرب و در رأس آن امریکا افغان‌ها را تنها گذاشت، نه در خاتمه جنگ افغانها را کمک کردند و نه در بازسازی کشور و تخفیف رنج‌های ناشی از جنگ طولانی به کمک افغان‌ها شتافتند. اکنون به اشتباه خود پی برده‌اند، مجدانه وارد صحنه شده‌اند، مصمم‌اند که افغان‌ها را در خاتمه جنگ، اعاده صلح پایدار و بازسازی افغانستان جنگ زده باری دهند!! اینها به حمله امریکا بر افغانستان، بمباری شهرها، قراء، مساجد و کشتارهای بی‌رحمانه‌ای که نیروهای امریکایی و متحدینش مرتكب شده‌اند، از این دیدگاه می‌نگرند و آنرا نتیجه عنایت دوستانه و صلح خواهانه امریکا به قضیه افغانستان می‌انگارند و تمامی جنایات نابخشودنی سربازان امریکایی را قابل توجیه و به نفع افغانها می‌شمارند و می‌گویند: امریکائی‌ها اگر ب ریخته‌اند، دهات را با خاک یکسان کرده‌اند، مردم بی‌دفاع و غیرمحارب را به خاک و خون کشانده‌اند، همه بخاطر نجات ملت مظلوم افغان از سلطه طالبان و تروریست‌ها بوده، نه بخاطر اغراض توسعه طلبانه امریکا، تحمل حکومت دست نشانده بر کابل، تأسیس پایگاه نظامی در کشور ما و تسلط بر تمامی منطقه و منابع سرشار زیرزمینی اش!! مگر نمی‌بینید که امریکا و متحدینش در کنفرانس توکیو با سخاوت و دست باز و عده کمک‌های وافر مالی نموده، در ظرف سه چهار سال آینده کمک چهار مiliارد دالری

۱۱ سپتامبر

کدام یکی را باور کنیم

را بعهده گرفتند.

این حلقه مؤظف شده و همکران فریب خورده شان، وعده های کمک های کنفرانس توکیو را نشانه توجه مجدد غرب به وضع پریشان کشور ما بحساب آورده و اظهار اطمینان می کنند که تمامی مشکلات کشور ما بزودی حل گردیده، افغانستان به جاپان دیگری و یا علی الاقل به امارات متحده دیگری تبدیل خواهد شد.

به این عناصر مأمور و خوش باور باید گفت که طمع و توقع تان افراطی است و انتظارهای تان مبالغه آمیز، در دنیای تخیلات و تمنیات تان به ضرب و جمع پرداخته و واقعیت ها را نادیده گرفته اید، نمی دانید که دنیای غرب از قرن ها به این سو به معنویات پشت کرده، در آنجا هر معامله ای که سود و مفادی در پی نداشته باشد سفاهت و حماقت تلقی می شود، دوستی و دشمنی مادی شده، انگیزه های معنوی جای خود را به انگیزه های محض مادی تخلیه کرده، اخلاق خوب تا زمانی خوب است که سود مادی بر آن مرتب شود، از نظر آنان صداقت و راستی نیز "تجارت" خوب است که باعث افزایش مشتری هایت می شود، نوع دوستی، کمک به همنوع، ترحم، عاطفه، صدقه، خیرات،... مفاهیم کهنه، مربوط به قرن های گذشته است، در قرن ۲۰ و ۲۱ جایگاهی برای این مفاهیم وجود ندارد!! مگر تجربه مقاومت در برابر تجاوز اتحاد شوروی بر افغانستان برای تان کفایت نمی کند؟! تا زمانیکه تو در برابر دشمن مشترک که غرب از آن احساس خطر می کرد می جنگیدی، غرب تو را می ستود، حمایت می کرد، جنگجویان تو را قهرمانان آزادی می خواند. ولی در پایان و زمانیکه مسکو تصمیم گرفت نیروهایش را از افغانستان فراخواند با همین دشمن علیه تو و کشورت توطئه کردند، و جنگ دیگری را بر تو و کشورت تحمیل نمودند.

در این مدت افغان ها را فراموش نکرده بودند، بلکه در کنار روس ها قرار گرفتند و بخاطر جلوگیری از تأسیس دولت اسلامی سرمایه گزاری داشتند. ای کاش ما را فراموش می کردند، ما را بحال خود می گذاشتند، از ادامه جنگ در

۱۱ سپتامبر

کدام یکی را باور کنیم

افغانستان حمایت ننموده، و دست در دست دشمنان ما نمی‌گذاشتند و برویرانی مزید کشورما و کشتار مردم بی‌گناه ما سرمایه گذاری نمی‌کردند!! ائتلاف بین المللی را که امروز بطور علنی تشکیل داده اند، دیروز همین ائتلاف را داشتند ولی پشت پرده، و بطور سری، امروز با هوایپیماهای خود و سربازان جبهه شمال و علیه طالبان می‌جنگند، دیروز با هوایپیماهای جبهه جهادی - کمونستی و با استخدام سربازان این جبهه علیه حزب اسلامی می‌جنگیدند.

مگر تجربه وعده‌های کمک به حکومت خود گردان فلسطین و بوسنیا برای تان کافی نیست!! با اینها نیز وعده مiliارد ها دالر کمک صورت گرفت، وعده‌هایی که هرگز تحقق نیافت. خواستند از حکومت خود گردان برای سرکوبی نیروهای جهادی فلسطین و دستگیری آزادیخوان استفاده کنند، پولیس این اداره باید چون نیروهای زمینی اسرائیل عمل کند، تا وعده کمک‌های مالی تحقق یابد. اداره خود گردان تمامی وظایف خود را انجام داد، با صداقت عمل کرد، ولی نتوانست عنایت کاخ نشینان قصرسفید را جلب کند و رضایت شان را حاصل نماید و به کمک‌های شان نایل گردد.

حکومت بوسنیا را نیز در راه دستگیری، طرد و اخراج تمامی نیروهای داوطلب مسلمان بکار گرفتند. این نیروها غرض کمک به برادران مسلمان شان وارد این سرزمین شده، شهید دادند، زخمی شدند، در کنار آنان تا پایان جنگیدند. امریکایی‌ها در افغانستان نیز تجربه فلسطین و بوسنیا را تکرار خواهند کرد، از اداره مؤقت برای تصفیه کشور از مخالفین امریکا استفاده نموده، بر امور امنیتی، تشکیل نیروی پولیس، استخدام آن در تصفیه‌ها ترکیز خواهند کرد. وجوده مالی موعود را فقط در همین موارد و آنجا که امریکا را در نسلط هرچه بیشتر بر افغانستان یاری نموده و استفاده‌های تبلیغاتی از آن صورت گیرد، مصرف خواهند کرد، آنهم نه بدست اداره مؤقت، بلکه از طریق مؤسساتی که خود تأسیس کرده اند و یا تأسیس خواهند کرد.

ممکن نیست غرب یک دالر را نیز بدون در نظر داشت سود عاجل آن مصرف

۱۱ سپتامبر _____ کدام یکی را باور کنیم

کند. ممکن نیست امریکا برای آبادی افغانستان از خود مایه بگذارد. هر کی چنین تصویری داشته باشد یا کودن است یا مأمور تبلیغاتی امریکا. استعمار به هرجا می‌رود برای غارت سرمایه‌ها و ثروتهای آنجا می‌رود، و با این انتظار و این شعارهای تبلیغاتی که بومیان کشورهای مستعمره باید ممنون آنان بوده و منتظر کمکهای بلاعوض و بیدریغ از سوی آنان!! با شعارهای "اعمار"، "ترقی" و کمک با مردم مظلوم مستعمرات می‌روند. دست نشانده‌های شان را نیز ناجی و مصلح جا می‌اندازند، مخالفان آزادیخواه شان را شرور، تروریست و مرتجع می‌خوانند.

قصر سفید ، قهر سرخ!

تا هنوز که از عملیات انتخاری نیویارک و واشنگتن ۱۲ روز می‌گذرد ، از قصر سفید بیاناتی صادر می‌شود که خشم شدید زمامداران امریکا و اصرار شان بر حمله سریع، قاطع و طولانی را به نمایش می‌گذارد. سلسله این بیانات متصل حوادث مهیب نیویارک و واشنگتن آغاز شد و شدت آن تدریجیاً افزایش یافت. در ابتداء سخن از اقدام تلافی جویانه، انتقام و مجازات تروریست‌ها بود ولی بعداً مجازات دولت‌های حامی تروریزم و مشوق تروریست‌ها بر آن افزوده شد. رئیس جمهور امریکا جلوترفت و گفت: جنگ قرن ۲۱ آغاز شده، ما باید در این جنگ پیروز شویم! باید برای جنگ طولانی، قاطع و گسترده آماده باشید! جنگ صلیبی، نه عملیات تلافی جویانه و بخاطر انتقام از تروریست‌ها. کشورهای دنیا یا با ما اند، یا با تروریست‌ها، هرکشوری باید جایگاه خود را تعیین کند!! توأم با این اظهارات، تحرکات نظامی امریکا آغاز شد، تحرکاتی که چنان گسترده و چشمگیر است که هرگز نمی‌توان آنرا غرض حمله بر چند پایگاه اسامه بن لادن و یا افغانستان شمرد. ارسال صدها هواپیما به پایگاه‌های امریکا در کشورهای عربی و حول و حوش آن و بحرهند، ترکیه و ازبکستان و جلب‌دها هزار سرباز احتیاطی... یا از قهر سرخ قصر سفید نمایندگی می‌کند و یا از قصد سردمداران آن غرض استفاده از این فرصت و تحمیل هیمنت و سلطه خود بر تمامی دنیا، و

تحکیم هرچه بیشتر تسلط امریکا بر نقاط حساس دنیا.
این در حالیست که امریکا تا حال هیچ مدرکی دال بر دست داشتن اسمه بن
لادن در عملیات انتشاری نیویارک و واشنگتن ارائه نکرده است.

از میان ۱۹ متهمی که امریکایی ها نامهای شان را اعلام کرده است عده
ای گفته اند که زنده ایم، نه در این عملیات شرکت کرده ایم، نه سوار این هواپیما
ها شده ایم، و نه به خارج سفری داشته ایم، مقامات مسئول امریکائی از آنان
پوزش خواسته و بر اشتباہ خود اعتراف کرده اند.

سؤال این است که اگر یک چهارم اسمی این لست اشتباهًا متهم به دست
داشتن در این حادثه قلمداد شده اند چرا باید در مورد بقیه نیز شک نکرد و منتظر
اعتراف امریکا به اشتباه خود نشد؟! چرا امریکا نگذاشت نخست بازرگی به
پایان برسد، نتیجه تحقیقات روشن شود، سپس متهمین اصلی را نشانده
نموده و واکنش عادلانه ای علیه آنان صورت گیرد؟ چرا متصل حادثه، بن لادن را
متهم کردند، در حالیکه بن لادن ادعای دست داشتن در این عملیات را تکذیب
می کند؟ چرا امریکا اجازه نمی دهد یک هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی
کند، امریکا شواهد و مدارک خود را در اختیار این هیئت بگذارد. چگونگی
مجازات عاملین سانحه نیز از سوی یک مجمع بین المللی مشخص شود. نه اینکه
امریکا جنگ قرن ۲۱ را اعلام کند و هر کشوری را که با امریکا نایستد در لست
ترویریست ها بگیرد. اگر خشکاندن ریشه های ترویریزم در میان است باید چاره
عملیات ترویریستی صهیونستها علیه ملت مظلوم فلسطین را نیز سنجید، مگر
از لحاظ انسانی تفاوتی میان این و آن ترویریزم وجود دارد؟ مگر حمله با توپ و
تانک بر محلات مسکونی مردم بیدفاع فلسطین که جز سنگ سلاحی در اختیار
ندارند، ترویریزم نیست؟! چرا امریکا حاضر نیست علیه عملیات ترویریستی
اسرائیل و تصفیه های نژادی اش بر اعلامیه ای صحه بگذارد که مجمع ضد نژاد
پرستی دوربان به نمایندگی از همه دنیا تصویب کرد؟!

چرا امریکا در پی حمله بر افغانستان است، مردم بی گناه افغانستان چه

جرائم را مرتکب شده که قربانی حمله امریکا شوند؟ امریکا قبل از عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن قصد حمله بر افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و تحمیل حکومت دست نشانده بریاست پادشاه مخلوع را داشت. نیاز ای نایک دیپلومات پاکستانی در مصاحبه ای که با بی بی سی داشت به صراحت گفت که دو ماه قبل، فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل، در جلسه ای که نمایندگان چند کشور دیگر نیز در آن شرکت داشتند، گفت: امریکا پلان حمله مشترک بر افغانستان را روی دست دارد، تاجکستان و ازبکستان و عده همکاری داده اند، روسیه با ۱۷۰۰۰ سرباز خود در این عملیات شرکت خواهد کرد، تأسیس حکومت بریاست ظاهرشاه و سرکوبی پایگاه های تروریستی از اهداف این عملیات است که احتمالاً قبل از فرار سیدن موسی سرما و در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد. فرانسیس ویندرل همین مطلب را در جلسه ای که با اعضای اجلاس قبرص در سویس داشت بیان داشت و به آنان گفت که بهتر است با پروسه روم بپیونددید و جایگاه مناسبی در این قطار برای خود دست و پاکنید. با این همه آیا درست است بگوئیم که حمله احتمالی امریکا بر افغانستان فقط یک واکنش است؟ حقیقت این است که امریکا می خواهد از جوی که در داخل و خارج امریکا ایجاد کرده است، برای تحقق اهداف استراتیژیک خود استفاده کند، افغانستان از نظر امریکا هدف آسان ولی دارای اهمیت استراتیژیک است، امریکا به یک پایگاه دیگری شبیه اسرائیل در این منطقه ضرورت دارد، تسلط بر ذخایر هنگفت نفت و گاز آسیای مرکزی که بعد از خلیج بزرگترین ذخیره در سطح دنیاست، به تسلط بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل ضرورت دارد.

تعجب آور این است که شهروندان نیویارک که شاهد این حادثه خونین بوده و دوستان خود را در آن از دست داده اند، طی تظاهرات پرشکوهی از زمامداران امریکا می خواهند که به عملیات تلافی جویانه نظامی متول نشوند، نباید عده ای دیگر انسانهای بی گناه به قتل برسند!! ولی واشنگتن اعتنایی به این مطالبه

۱۱ سپتامبر

قصرسفید قهر سخ

انسانی ندارد و بر جنگ اصرار دارد.

و حیرت آورتر از آن اینکه امریکایی‌ها مخصوصاً شهروندان نیویارک با حمله نظامی بر افغانستان مخالفت می‌کنند ولی عده‌ای افغانهای بیگانه پرست از امریکایی‌ها می‌خواهند که سریعتر حمله کنند، حاضر اند دوش بدوش سربازان امریکایی‌ها بجنگند، اطلاعات مفید در اختیار شان خواهند گذاشت و پانزده هزار جنگجوی دارای تجارب کافی در جنگهای کوهستانی تحت قومnde آنان خواهند داد و میدان هوائی بگرام را در اختیار آنان می‌گذارند !!

ما افغان‌ها انتظار این نوع اظهارات شرم آور و تنگی را از هیچ افغانی نداشتیم، متأسفانه این گروه بیگانه پرست از روسها نیز خواستند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، مزار و تخار را از سلطه طالبان آزاد کنند و در اختیار این گروه بگذارند !! مدافعین حمله بر افغانستان گمان می‌کنند که از این طریق می‌توانند مجدداً به قدرت برسند !!

موضوعگیری کشورهایی که گفتند: از عملیات تلافی جویانه امریکا علیه تروریزم حمایت می‌کنند، نیز حیرت آورتر است. این موضوعگیری به معنای دادن چک سفید به امریکاست. به معنای تشجیع امریکا به حمله بر تمامی اهدافی است که در لست سیاه خود گرفته. این کشورها چرا نگفتند: نخست ادعای تان را ثابت کنید، مجرم حقیقی و عاملین اصلی عملیات را نشانده‌ی نمائید، سپس چگونگی عملیات تلافی جویانه تانرا توضیح دهید، بعد از آن و در صورتیکه این عملیات عادلانه بود، از آن دفاع می‌کنیم. چرا نگفتند: در جنگ صلیبی تان با شما نخواهیم بود، در جنگ قرن ۲۱ شرکت نمی‌کنیم، نباید تمامی دنیا را تهدید کنید که یا با ما خواهید بود یا با تروریست‌ها، یعنی هر کی به امریکا تسلیم نشود تروریست است !!

طالب ملامت دی؟!!

د شمال د جهادی. کمونستی جبهې ئینې ډلي خو له خپلو تولو کړو ورو نه راضي دي. که داله روسانو سره ملګرتیا وه او که د امریکا په خنگ کې ودرېدل، که له حزب اسلامی سره د دوی جګړه وه او که له طالبانو سره اوږدی نښتی. دوی اقتدار ته د رسپدو په لاره کې هر خه جائز گني. خو ئینې نوری ډلي ئې داسې دي چې که خه هم له کمونستانو سره ملګرتیا، د روسانو او بیا امریکایانو په خنگ کې ودرېدل او د دوی تر قومندې لاندي له خپل حریف او رقیب سره جنګبدل غلطی گنى، خو داسې غلطی چې مسئولیت ئې د دوی په غاره نه بلکې د دوی د داخلی رقبیانو په غاره دي. ګويا دا د دوی رقبیان وو چې دوی ئې له کمونستانو سره ملګرتیا او ائتلاف ته اړکړل!! او د دې باعث شول چې لوړۍ روسانو ته لاس اوږد کري او بیا د امریکا او بریتانیا د ځمکنیو فوخونو په څېر وجنګپېږي. دا استدلال کله هغه کسانو ته سوالونه راولاد کړي چې له حقایقو نه بې خبره دي او د ډلو او اشخاصو له سابقی، تګلاري، سلیقې، باوروونو او اعتقاداتو نه واقف ندي. ګمان کوي چې شاید مجبوريتونو دا کسان دې ته اړکړي وي چې د خپلی عقیدی او باور خلاف کله له کمونستانو سره ملګري کېږي، کله د روسانو په خنگ کې ودرېږي او کله امریکا او بریتانیا ته د دوستی او ملګرتیا لاس اوږدوي. خو حقیقت دا دئ چې دا کسان نه خپل دوستان د عقیدی او باور په

اساس غوره کوي او نه د شمنان. د دوى دوستان هماغه دي چي خپل غرض ته د رسپدو په لاره کي د دوى مرسته وکړي او د بنمنان ئې هغه چي د دوى او د غرضونو ترمنځ ئې حايل شي. د دوى له نظره کمونست یوازي په هغه صورت کي بد دی چي ده ته ئې د ګټي په خای تاوان ورسپږي. او اسلام او جهاد یوازي په هغه صورت کي بنه دی او د دفاع ور چي نه د بنمنان ورته راپیدا کري او نه د ده د اغراضو په وراندي خنډ شي. که د اسلام، جهاد او بنسته پالنۍ په خلاف د اسلام د بنمنانو په مبارزه کي د برخی اخيستو له لاري څه تراسه کولی شي او اقتدار ته رسپدي شي نو بنسته پالنې کرکجن کاردي، د جهاد وخت تېر شوي، او اسلام خو دفاع ته ضرورت نلري!! خو که همدا بنسته پالنې د عربو د مرستو پیلامه وي، نو بیا خو تر هر چا زیات او تر هر چا د مخه بنسته پال شي، او د کمونیزم، مليګرایی او غرب ګرایی شدید او نه پخلا کبدونکي دبنمن.

دا اوس اوس له څنو خولو نه اورو چي واي: د طالبانو دي کور وران شي چي امریکایان ئې راوستل !! طالبان دي د خدائ په غصب اخته شي چي موږ ئې د امریکایانو ملګرتیا ته اړ کړو !! دا طالبان وو چي موږ ئې مجبور کړو له روسانو نه نظامي مرستي تراسه کړو او له کمونستانو سره ګډه جبهه جوره کړو !! دغو کسانو او هغه ته چي داسي بې بنیاده او غولونکي استدللات مني بايد ووايو:

- دا منم چي طالبانو ډېری غلطی وکړي، له ډېر و سره بې موجبه او د کوم شرعی مبرر نه پرته و جنګېدل، پرديو استعمال کړل او د جنګري د دوام باعث شول خو دا خبره هیڅ با ضميره او با عقله انسان نشي منلي چي طالبانو امریکایان راوستل. امریکایانو خو په طالبانو بمونه ورولي، د دوى حکومت ئې نسکور کړي، د دوى مشران ئې وزلي او نیولي د دوى کورونه ئې وران کړي !! که د دوى امریکایانو ته تسلیم شوي وي او د امریکایانو شرایط ئې منلي وي، نه به ئې حکومت او واکمني ختمه شوي وي او نه به تاسو ته دا موقع په لاس درغلې وي چي د قدرت په ګډي تکيه وکړي او وزارتونه تراسه کړي. تاسو خو باید د طالب د سر دعا وکړي چي امریکا ته نه د تسلیمېدو غلطی ئې وکړه او د همدي غلطی په

وجه نن په کابل کې د دوی به ئای تاسو په کرسیو تکیه کړي!! هر با ضمیره انسان خو به دا قضاوت کوي چې د طالبانو د دنیا او آخرت لپاره همدا افتخار کافی دی چې دبمن ته تسلیم نشول، د دبمن شرایط ئې و نه منل، دې ته چمتو شول چې واکمنی ئې ختمه شي او په قتل ورسپري خو دا پیغور ئې قبول نکړ چې د دبمن په وړاندی د ذلت سرتیت کړي.

- امریکایان خو تاسو او ستاسو بهرنیو حامیانو راوستل نه طالبانو!! که تاسود امریکا او بریتانیا لپاره نه وی جنگیدلی، که ستاسو حامیانو د امریکا د حملې ملات پنه وی کړي او اډې ئې نه وی ورکړي او د دوی له خمکي او فضا نه په استفادې سره ئې په افغانستان د حملې مجال نه وی ترلاسه کړي، امریکا هیڅکله په دې نتوانبده چې افغانستان اشغال کړي، د طالبانو حکومت نسکور کړي او زموږ په هېواد کې نظامي اډې جوړي کړي.

- عقل او ایمان د دې تقاضا کوي چې انسان خپل دبمنان تفكیک کړي، درجه اول او درجه دوهم، داخلی او خارجی دبمنان، قوي او ضعیف دبمن، ډېر خطرناک او کم خطرناک دبمن سره بېل کړي، هر یو په خپل ئای کې ودروی، له هر یوه سره بېله معامله وکړي. خوک چې دبمنانو ته له دې زاویي ګوری د هغه دریئ به د افغانستان د پېښو په اړه داسي وي چې د طالب سل کاله واکمنی ته به د امریکا او په امریکا پوري د تپلو بې دینه حلقو تر یوې ورځي واکمنی ترجیح ورکوي. که خه هم د طالبانو په واکمنی کې دی د پېښو ئای نلري او په امریکایي حکومت کې ئې وزارتونه په برخه شوي وي.

- موږ نه یوازي د هغو افغانی ډلو دریئ ته حیران یو چې له طالبانو سره د اختلاف په وجه له کمونستانو، روسانو، امریکایانو، انگریزانو او غرب پاله ډلو سره ملګري شول، او پداسي حکومت کې ئې برخه واخیسته چې په هغه کې پنځه وزارتونه د پرچميانو او ستميانو، دوه وزارتونه د شعله یانو، دوه وزارتونه د افغان ملتييانو، خلور د غرب ګرایانو، او پاتي د هغو کسانو چې امریکایانو د دوی شته والی په دې ادارې کې مفید ګنلی.

۱۱ سپتامبر

طالب ملامت دی!

- د روسي او ايران دريئ ته هم حیران يو چي د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره ئې د امريكايانو مرسته وکړه، او په دې راضى شول چي په افغانستان باندي د امريكا د خونبي حکومت مسلط شي او له دې هېواد نه د امريكا لویه او خطرناکه نظامي اوه جوره شي، او له دې لاري امريكا په تولی دی حساسی سیمي او د حمکي لاندی زیرموبی مسلط شي. له طالبانو سره د مخالفت په وجه د امريكا ملګرتیا له هیچا نه د منلو وړ نده، دا دليل ډېر بې بنیاده دی او عقل او ايمان ئې نشي منلى.

ظاهرخان او پښتنه!!

بریتانیا او امریکا د بی بی سی او امریکا غړ له لاری تل د دې هڅه کړې چې
ظاهرخان د پښتنو ممثل معرفی کړي. خوراشي دا حقایق په پام کې وساتې او بیا
د دوى د تبلیغاتو په هکله قضاوت وکړي:

- هغه او د کورنۍ اکشرغري ئې په پښتو خبرې نشي کولی.
- ده په افغانستان د امریکا د هغه وحشیانه برید ملاتر وکړ چې په هغه کې
پښتنه په قتل رسبدلي، د پښتنو کورونه وران شوي، د پښتنو په کلیو، کورونو
او جوماتونو بمونه وریدلې.
- امریکا او بریتانیا د طالبانو حکومت د پښتنو حکومت ګنډلو، ظاهرخان د
دغه حکومت په خلاف د شمال له هغې ډلي سره ملګری شو چې غربیانو هغه د
پشننو ضد جبهه ګنډله.
- د امریکا د حملې له پیل نه تراوسه تقریباً شل زره افغانان یا وژل شوي یا
تپیان شوي. د دې مړو او تپیانو په سلو کې ۹۹ پښتنه دي، که په اسارت نیولی
شوی پښتنه دي، که کیوبا ته انتقال شوی پښتنه دي، که تر تعقیب لاندی دي
پښتنه دي. ظاهرخان د هغه چا په اوږدو سور کابل ته راتګ غواړي چې لاسونه ئې
د پښتنو په وینو سره دي.
- د ده حامیانو، بریتانیا او امریکا چې افغانستان ته کومه اداره جوړه
کړي، د هغې په کابینې کې ټول حساس پستونه او په سلو کې ۸۵ وزارتونه د غیر

پښتنو په لاس کي دي.

- د امریکا او بریتانیا ټول بمونه د پښتنو په سیمو او د پښتنو په سر وریدلې. که دا په خوست، ګردیز، ننګرهار، پکتیکا او کابل وو او که په کندهار. د خوست په یوه جومات باندي د تراویح د لمانځه په وخت کي بمباري وشه او تر سلو زیيات کسان په قتل ورسپدل، د خوست د سپین بیرو په قطار حمله وشه او ۷۵ کسان په قتل ورسپدل، د ګردیز د نیازیو په قلعه د بمباری، په ترڅ کي ۱۰۷ کسان شهیدان شول. د پچیر او آګام په کلو د بمباری، په ترڅ کي په لسهاوو بي دفاع او بي ګناه ګلیوال په وینو کي لټ پت شول. د ننګرهار د هوائي ډګر خوا ته د کلي په جومات بمباري وشه چي ګن شمېر خلک ئې په قتل ورسول. د تره خيلو د کلي په شمول د کابل په بنار بمباري، اکثراً د پښتنو په سیمو وې. په کندهار کي په لسهاوو کلي او جوماتونه وران شول..... ظاهر خان د دغو بمباريو نه یوازي غندنه ونکړه، او له امریکا خڅه ئې ونه غوبنتل چي د پښتنو په سیمو بمباری بندیکړي بلکي دا بمباری ئې تائیدولی او هغه ئې ضروري ګنلی.

- د ظاهر خان ملګرو په مزار، فارياب، بادغيس او هرات کي په زرهاوو پښتنه په قتل ورسول، د دوى کورو نه ئې لوټ کړل، د دوى په عزت او ناموس ئې تېږي وکړ، یوازي په هرات کي ۱۵۰ پښتنه تجاران په قتل ورسپدل.

- د افغانستان ځیني اقلیتونه بهرنی حامیان لري. هر ملک د ژبني، قومی او مذهبی اړیکو په وجہ د یوه خاص اقلیت پلوی کوي، خو پښتنه هیڅ داسي خوک په بهر کي څلوي چي د دوى د جائز و حقوقو ملاتې وکړي، تاجکستان او ایران د تاجکو او شیعه وو، ازبکستان او ترکیه د ازبکانو او ترکمنانو، امریکا د غرب پلوه او بي عقیدی کسانو، پاکستان د امریکي په خنګ کي ولاړ او د پښتنو په ضد جګړي کي د هغې مرسته کوي. ظاهر خان د هغه داخلي او بهرنی ائتلاف په مرسته افغانستان ته راوستل کېږي چي د همدغو څواکونو له لوري جوړشوي. په دې ائتلاف کي د پښتنو هیڅ خوا خوبې ملک نشته.

ظاهرخان او ملګري ئې په دې تینګار کوي چي بهرنی څواکونه بايد تر او بدی

۱۱ سپتامبر

ظاهرخان او پښتانه

مودی به افغانستان کې پاتی شي. د امریکايانو د بمباریو د توجیه په هکله وايی چې د هېواد په جنوبی سیمو او کندهارکې لاتراوسه د طالبانو او القاعدي ځینې مراکز پاتی دي. پداسیحال کې چې د امریکايانو بمباری په کلیو روانی دي نه د طالبانو په مراکزو.

عملیات انتشاری غرض ترور احمد شاه مسعود

افغان‌ها از هم‌دیگر می‌پرسند:

- عامل ترور احمد شاه مسعود کی بود و انگیزه اش چه؟
- چرا کسی از فاصله دور، از آنسوی برابع‌ظم افريقا، تصمیم می‌گیرد تا غرض اجرای عملیاتی به افغانستان برود که خودش نیز در آن کشته می‌شود؟
- چگونه موفق شد وارد افغانستان گردیده، سه هفته را چون مهمان در پنجشیر و گلبهار سپری کند، سپس ذریعه هليکوپتر به تخار فرستاده شود؟
- مواد منفجره و قطعات ضروری یک بم را از کجا دریافت کرد؟ چه کسی در اختیار او گذاشت؟
- او که بم را در کامره اش تعییه کرده بود و در اثنای مصاحبه با مسعود آنرا منفجر کرد، خودش از کمر نصف شد و مسعود را چنان مجروح کرد که پس از چند لحظه ای جان داد، چرا او را در اثنای وارد شدن به محل ملاقات تفتیش نکرده‌اند؟ به چه دلیلی نسبت به او این همه اعتماد را داشتند؟
- پس از غیابت مسعود، قضیه افغانستان به کجا خواهد کشید؟ جبهه شمال با چه سرنوشتی مواجه خواهد شد؟ پس از چه مدتی جنگ پایان خواهد

یافت؟ آیا این حادثه به سود طالبان می‌انجامد، جنگ به نفع آنان خاتمه می‌باید و یا بر عکس این حادثه آغاز زوال طالبان ثابت خواهد شد و پس از کنار رفتن مسعود از صحنه و سقوط جبهه شمال، سقوط طالبان آغاز می‌شود؟ اینها و ده‌ها سؤال دیگری که ذهن افغان‌ها را به خود مشغول کرده و تا حال پاسخ واضحی برای آن نیافته‌اند.

بی‌بی‌سی در تبصره‌ای که در این رابطه داشت گفت: مسعود دشمنان زیادی داشت، عده‌ای در خارج از جبهه متعدد شمال و عده‌ای در درون آن. این جبهه از نیروهایی تشکیل شده که درگیری‌های شدیدی باهم داشته‌اند، وجه ائتلاف آنها یا دشمنی با دشمن مشترک "طالبان" است و یا سلاح و پول... برخی از این گروه‌ها با سیاستهای مسعود در رابطه با ائتلاف با روشنفکران "کمونست‌ها" و پیوستن آنها به جبهه متعدد مخالف بودند.

بی‌بی‌سی دست داشتن گروه‌های داخلی جبهه متعدد در این عملیات انتحاری را محتمل می‌شمرد و بر این تأکید داشت که عاملین ترور ۳-۲ هفته را در پنجشیر و گلبهار توقف کرده‌اند و از آنجا ذریعه هلیکوپتر به تخار منتقل شده‌اند. طبیعی است که اینها نمی‌توانستند مواد منفجره را از اروپا به پنجشیر انتقال دهند، لابد باید آنرا در داخل افغانستان تهیه کرده باشند. اینکه نفر دوم عملیات انتحاری دستگیر شد ولی بلادرنگ به قتل رسید، قضیه را مغلوش ساخت. اگر او را نگه‌میداشتند، اطلاعات دقیق و مؤثثی بدست می‌آوردند که عاملین ترور چه کسانی بودند و با چه انگیزه‌ای به این اقدام متوصل شده‌اند.

عده‌ای از تحلیلگران به این باور اند که سفر اخیر احمد شاه مسعود به اروپا و تبلیغاتی که برخی از رسانه‌های خبری غرب در این جریان داشت، کسانی را تحریک کرد که در برابر سیاستهای غرب حساسیت دارند و از چهره‌های مورد حمایت غرب در کشورهای اسلامی متنفر اند و آنانرا عامل مشکلات موجود مسلمانان می‌خوانند. عاملین اقدام ترور علیه احمد شاه مسعود از این تبلیغات متأثر و چنان تحریک شده‌اند که آنانرا به عملیات انتحاری واداشته‌است.

ما همواره گفته ایم که خشونت، جنگ، ترور و حذف حریف و رقیب از طریق سازش‌ها، کودتا‌ها و استمداد از اجنبی شیوه هائیست که در کشور ما بارها تجربه شده ولی هیچ سودی به عاملین آن تحويل نداده است. چه شخصیتهاي بزرگی در پنجشیر، تخار، بدخسان، بغلان، کندز، سمنگان و سایر مناطق اطراف پنجشیر یکی پی دیگری و به شکل نامردانه ای ترور شده اند، به عنوان تفاهم و مذاکره دعوت شده اند ولی ناگهان با کمین روپرو گردیده و قربانی اعتماد بر حریف و صلح طلبی خود شده اند و به قتل رسیده اند و قاتل نیز از انتقام الهی مصئون نمانده و به جزای عمل خود رسیده است.

مکرراً بر این تأکید می‌کنیم و به تمامی افغان‌ها دعوت می‌دهیم که از تکرار تجارب تلغ، خونین و ناکام گذشته خودداری نموده، بجای جنگ، خشونت و ترور، سیاست تحمل همدیگر و رقابت معقول و صلح آمیز با همدیگر را اختیار کنیم و در عوض توسل به سازش‌ها و کودتا‌ها غرض رسیدن به قدرت، با مراجعه به آراء مردم، برگزاری انتخابات، انتقال مسالمت آمیز قدرت از یکی بدیگری و به کسی که مورد اعتماد اکثريت افغان‌هاست، توافق کنیم و از این طریق به جنگ و خونریزی‌ها خاتمه بخشیم. تا آنکه افغان‌ها با این مبادی توافق نکنند، وضعیت دردآور و غم انگیز کنونی ادامه خواهد یافت، امروز یکی از صحنه‌کنار خواهد رفت و فردا دیگری، نه این گروه با حذف حریف و رقیب خود بقايش را در منصه قدرت تضمین خواهد کرد و نه آن دیگری. اگر به سرکوبی این گروه رقیب و ترور شخصیتهاي مؤثر آن موفق شد، با مخالفت شدید تر گروه دیگری مواجه خواهد شد، و رقبای جدی تر به مقابله او خواهند شتافت. در این میان ملت مظلوم ما به خاک و خون کشانده خواهد شد و کشورما بیشتر ویران خواهد گردید و سود ادامه این وضعیت در پای دشمن خواهد ریخت. پس چه بهتر که این سلسله را برای همیش پایان دهیم و به دساتیر حیات بخش اسلام غرض حل و فصل منازعات خود پناه بریم و به قضاوت اسلام و رأی مردم خود تسليم شویم.

شہکاری ای دیگر !!

سریازان امریکایی، مجهز با اسلحه پیشرفته خود، بیمارستان کندهار را به محاصره کشیدند، راه های رفت و آمد به بیمارستان را بستند، در اطراف آن بر سر هر بلندی و در خم و پیچ هر کوچه ای نیرو مستقر کردند، به نیروهای افغانی - امریکایی دستور پیش روی صادر نموده، قبل از طلوع خورشید، فرمان انداخت صادر کردند، بیمارستان را از چهار طرف زیر آتش مسلسل گرفتند، پس از چند لحظه ای دود غلیظ از این و آن گوشه ساختمان بیمارستان بلند شد، انداخت ادامه یافت و تمامی روز را در بر گرفت، عصر همان روز و نزدیک غروب آفتاب تپراندازی ها خاموش شد و سریازان افغانی به فرمانده امریکایی عملیات مژده پیروزی را دادند و از آن سو به آنان دستور داده شد تا وارد بیمارستان شوند و از وضعیت دشمن اطلاع بدهنند. پس از مدتی به او اطمینان دادند که همه کشته شده اند، فرمانده امریکائی در حالیکه از پیروزی در این عملیات برخود می بالد، وارد بیمارستان شد، به اطاق ها سریع و یکی پی دیگری سر زد، شش کشته را بر روی تخت های خواب بیمارستان یافت که همه بدلیل جراحتهای قبلی شان در این بیمارستان تحت معالجه بودند، عده ای دسته های شان شکسته، عده ای پاهای شان و عده ای قادر به برخاستن از بستر و حرکت نبودند و در همین حالت کشته شده اند. این بود نمونه ای دیگر از عملیات کوماندو های امریکایی علیه عربهای مظنون به عملیات تروریستی و پیروزی های چشمگیر امریکا در

۱۱ سپتامبر

شہکاری ای دیگر

مبارزه با تروریزم!! پس از کشتار بی رحمانه هفتصد اسیر در قلعه جنگی مزار که دستهای همه از عقب بسته بود، و پس از بمباری بر مساجد خوست، قریه نکه، قلعه نیازی، قراء پچیر و آگام، قطار حامل موسفیدان ولایت خوست و ده ها نمونه دیگر که هریکی ماهیت تمدن مادی و خداستیز غرب و عاری از ترحم و عاطفه انسانی را به نمایش می گذارد.

شعله های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان، انتظار آنرا داشتیم که کشورهای اسلامی مخصوصاً آنهایی که یا ضد امریکا اند، و یا امریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامی امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملي خود و خطربرای امنیت منطقه می خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه، برخی موضع بی طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوائی و فرودگاه های خود را به امریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کومندویی از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هوایپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکایی در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرده که تمامی قطعات نظامی ازبکستان که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان، در کنار قطعات روسی در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروی از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری

ازبکستان با امریکا به پیمانه ای است که در برابر آن هشت مiliارد دالر دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از نقاط ستراتیژیک است که تسلط بر آن به امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی مسلط شود. اینک این منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیه نیز نیروهای کوماندویی خود را در اختیار امریکا گذاشته که به پایگاه امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشه های ازبکستان، از طریق ترمز وارد افغانستان گردیده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامی ایران با آنکه رهبر عالیقدر انقلاب، حمله امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است ولی عده ای موضع مغایر ارشادات جناب ایشان را اتخاذ نموده و گفته اند که: حمله امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است که باید با استفاده از این فرصت به روابط خود با امریکا بهبود بخشد، و به ائتلاف ضد تروریزم بر هبری امریکا بپیوندد و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایسته ای در ترکیب اداره بعدی افغانستان برای خود تدارک بیند.

ما اعتراضی بر این نداریم که ایران در پی بهبود روابط خود با امریکا باشد ولی این بهبود روابط نباید به بهای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی‌گناه ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است که این عده چرا پیامدهای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درک نمی‌کنند؟ چرا متوجه نیستند و یا عمدًا از اعتراف به این حقیقت طفره می‌روند که ادامه جنگ در همسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان بیش از هر کشور دیگری به ضرر ایران است و مصالح ملی ایران و امنیت منطقه را به خطر مواجه می‌کند؟ چرا از درک این حقیقت عاجز اند که تسلط بر افغانستان، امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را به آنجا خواهد رساند که هیچ نیرویی تاب ایستادگی در برابر سلطه کامل آن بر مجموع منطقه و حتی

۱۱ سپتامبر

_____ شعله‌های آتش در خانه من

دنیا را نخواهد داشت، و کشوری چون ایران را که در لست سیاه و بعنوان حامی تروریزم درج کرده است هرگز نخواهد بخشید و به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر ایران راضی نخواهد شد. این یک مغالطه قبیح است که عده‌ای در ایران می‌گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهای منافع ملی خود با این کشورها کنار آمد؟! این استدلال، بی‌مایه است و یک مقایسه بی‌بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادی با اروپا و صحه گذاشتن بر حضور نظامی امریکا در منطقه خلیج از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آنرا یکسان می‌شمارند که جرأت انکار از حقایق را دارند!! مگر درست است که عزایم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبهی عزایم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می‌نگرد که زمانی پایگاه نظامی این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامی آنرا از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاشهای گسترده‌ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتاها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامی دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می‌شود. در مواردی که کشور اسلامی ای و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامی قرار می‌گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی‌تفاوت یا بی‌طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله‌ای حمایت کنند.

قرآن می‌فرماید:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که

۱۱ سپتامبر

شعله های آتش در خانه من

با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبر شدمنی کرده است.

پیامبر (ع) می فرماید:

من مشی مع ظالم لیقویه و هو یعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.

هر کی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش، با آنکه می داند او ستمگر است، بی گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می کنیم که عده ای در پارکهای تهران برای کشته های حوادث نیویارک و واشنگتن شمع افروختند ولی برای صدھا کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاک و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره های که خانه های گلی شان با خاک یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشورهای دربسته همسایه خود سرازیر شده اند، نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سردادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغانهای مظلوم داشتند!! ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعا می کنند آزاد و مستقل اند ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می کنند که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها بر کسانی می تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محاکوم می کنند و با مردم مظلوم و بی دفاع افغانستان بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می نمایند. اینها کشورهایی را می ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان

۱۱ سپتامبر

شعله های آتش در خانه من

هایی ستایش می کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می خواند !!
چه نفرت انگیز است حرف هایی که در ستایش از ستمگر مغور و نکوهش از
ستمده مقهور، دهن آلوده می کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه .

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانستان آغاز شده است، برخی از
روزنامه های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و
از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل ها و تبصره های
جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می دهند و آنرا مبارزه برضد تروریزم و
اقدام تلافی جویانه مشروع می خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می تازند که این
حمله را تقبیح می کنند و پیامدهای آنرا برای تمامی منقطعه و خیم می خوانند. این
روزنامه ها از گروه هایی حمایت می کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به
امریکا اطمینان داده اند که حاضرند در کنار سربازان امریکایی علیه ملت و
کشور خود بجنگند. گروه هایی که رئیس جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس
های مطبوعاتی خود در باره آنها می گویند که امیدواریم این گروه های افغانی
چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمک می کنیم و با بمباردمان خطوط
مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز
می کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه ها پس از تجاوز امریکا بطور مکرر شاهد
نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه
هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می کند.
نمی دانم جز دفاع از مردم مظلوم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا برکشور چه
گناهی را مرتکب شده ام که باعث تحریک خشم نویسندگان این دشنام نامه ها
شده است؟!

نقش روسیه و ایران در این مرحله!

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری اشتراک ورزید که به اهتمام خبرگزاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان قبل از پرسش‌های خبرنگاران طی سخنان کوتاهی گفتند: **بسم الله الرحمن الرحيم: از کارکنان ایسنا و دوستانیکه در این محفل شرکت کرده اند، سپاسگزاریم.** باید عرض کنم که ما افغانها حمله امریکا و متعددینش را بر کشور خود به شدت محکوم می‌کنیم، از نظر ما این حمله یک اقدام تروریستی ای شبیه به حملات انتشاری نیویارک و واشنگتن است و معتقدیم که نه تنها نتیجه ای به نفع مبارزه با تروریزم تحويل نخواهد داد، بلکه باعث تشدید مزید تروریزم خواهد شد. دنیا نباید فریب تبلیغات امریکا را بخورد و گمان کند که این عملیات، تلافی جویانه، برضد تروریست ها و حامیان تروریزم است. عملاً می‌بینیم که عملیات تروریستی امریکا در افغانستان باعث کشtar بیرحمانه غیر نظامیان و تخریب تأسیسات ملکی و نظامی، میدانهای هوائی و خانه‌های مردم می‌گردد. دنیا گمان می‌کرد که امریکا توان هر کاری را دارد و شاید در اولین حمله خود طرف چند ساعت به تمامی اهداف خود در افغانستان نائل شود. اسامه بن لادن و ملا عمر را خواهد کشت و پایگاه‌های مخالفین خود را در افغانستان از میان خواهد برد.

در حالیکه امریکا با مصرف ۵۰۰ میلیون دالر در حملات راکتی و هوائی،

فقط چند میدان هوایی کشور جنگ زده افغانستان را تخریب کرد و بیش از پنجاه نفر افغانهای بیدفاع را بخاک و خون کشاند. حمله یکشنبه شب گذشته امریکا به افغانستان برابر به نصف حملات راکتی و هوایی همه روزه نیروهای شوروی بر افغانستان بود، روسها در زمان حضور نظامی خود در افغانستان روزانه از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامی غرض بمبارد مراکز مجاهدین داشت و امریکا در یک شب در حدود دو صد راکت و بم فرو ریخت، یعنی نصف بمباردمانهای روزانه نیروهای شوروی بر افغانستان. اگر روسها توانستند با حملات هوایی خود باهمه وسعت، دست آورده داشته باشند، باور داریم که امریکا نیز دست آورده نخواهد داشت. امریکا گمان می‌کند که فقط با حملات هوایی و راکتی خود خواهد توانست به اهداف خود برسد، عملیات نظامی زمینی را گروههای افغانی امریکایی انجام خواهد داد. سعی می‌کنند که از فرستادن نیروی پیاده به افغانستان خودداری کنند، مگر در شرایط کاملاً سازگار. تلاش می‌کنند که از گروههای افغانی امریکائی استفاده کنند، گروههایی که دست به سینه گذاشته اند و اعلان کردند که حاضر اند در کنار سربازان امریکائی بجنگند! ولی شما می‌دانید که گروههایی که آماده خدمت شده اند خیلی ضعیف تر از حزب کمونست خلق و پرچم اند که در خدمت روسها بوده اند. اینها نه نیرومند هستند، نه توان این را دارند که تمام کاری را که باید امریکائی‌ها روی زمین انجام بدھند، از عهده همه این کار برآیند، از سوی دیگری این گروه پیش از اینکه به منافع امریکا بیندیشند به منافع حامیان دیگر خود چون روسها کار خواهند کرد، از این رو گمان می‌کنیم که امریکا ترجیح می‌دهد که نخست مزار را تصرف کند، احتمالاً پیاده شدن نیروهای خاص امریکا در ازبکستان هممرز با افغانستان و در شهر ترمذ و همچنان پیاده شدن نیروهای کوماندوئی فرانسوی که فقط سه ساعت قبل شبکه CNBC اعلام کرد که کوماندوهای فرانسوی حرکت نموده و در افغانستان پیاده شدند، هر دو صحنه را به نمایش گذاشتند، احتمالاً که این هردو حرکت بخارط تصرف مزار باشد.

ما افغانها و سائر نیروهاییکه مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند، چند کاری می‌توانیم انجام بدهیم:

معتقدیم که همه افغانهای وطنخواه، مخالف حمله امریکا بر افغانستان و کسانیکه نمی‌خواهند افغانستان به پایگاه نظامی امریکا تبدیل شود، اینها باید دست بهم بدهنند و از کنار حامیان حمله نظامی امریکا بر افغانستان جدا شوند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. کشورهاییکه حضور نظامی امریکا را در افغانستان و تحرکات وسیع امریکا در همه دنیا را خاصتاً در کشورهای اسلامی در خلیج، بحرهند، حول و حوش افغانستان، کشورهای عربی، ترکیه، ازبکستان، ترکمنستان و تاجکستان خطرناک می‌شمارند، باید از این حمله حمایت نکنند، ما معتقدیم روسیه و ایران می‌توانند در این مرحله نقش مؤثری داشته باشند، اگر دوکشور روسیه و ایران از حمایت جبهه شمال دست بردارند و یا علی‌الاقل جبهه شمال را متلاuded کنند که در کنار سربازان امریکائی نایستند و به نفع امریکائی ها وارد جنگ نشوند. به این ترتیب امکان حمله زمینی تا حد زیادی از میان می‌رود و پلان اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی با مشکلات مواجه می‌شود.

ما با نظرات کسانیکه معتقد اند حمله امریکا کوتاه خواهد بود و به جنگ دوامدار چریکی در افغانستان مواجه خواهد شد، هرگز موافق نیستیم، معتقدیم که تجربه جنگ های چریکی علیه حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان تکرار خواهد شد و ما شاهد جنگ طولانی دیگری در افغانستان خواهیم بود. این درست است که امریکا توان مصروف شدن در یک جنگ طولانی و تحمل تلفات زیادی چون اتحاد شوروی را ندارد. اتحاد شوروی می‌توانست تا ده سال در افغانستان بجنگد و در حدود هفتاد و شش هزار کشته و زخمی داشته باشد. ولی گمان نمی‌کنیم که امریکا توان تحمل جنگ طولانی را با تلفات زیاد در افغانستان داشته باشد. مخصوصاً که می‌بینیم شرایط برای امریکا به پیمانه ایکه برای اتحاد شوروی در منطقه سازگار بود مساعد نیست، امریکا باید از

مناطق دوری بباید در حالیکه ما با اتحاد شوری هممرز بودیم.

قبل از حمله امریکا، حالت بیم و خوف در خارج و داخل حاکم بود، مردم گمان می‌کردند که شاید امریکا بتواند به همه اهداف خود در افغانستان دست بیابد و بعد به اهداف دیگر خود در همه دنیا متوجه شود، ولی آن حالت ترس و خوف بعد از اولین حمله دیگر از میان رفت، در داخل کشور، آن حالت ترس و خوف قبل از حمله نیست و مردم می‌بینند که شاهد چیزی اند که بارها آنرا و بزرگتر و وسیع تراز آن را دیده اند.

ما مطمئنیم که در افغانستان شاهد جنگ طولانی چریکی خواهیم بود، مخصوصاً اگر نیروهای امریکائی در افغانستان پیاده شوند و حکومت دست نشانده خود را بر کابل تحمیل کنند. در مورد آنها تجربه اتحاد شوروی تکرار خواهد شد و در رابطه با افغانها، تجربه مقاومت طولانی چریکی. موفق باشد.

پاسخ‌ها به سوالات

در کنفرانس خبری منعقده دفتر ایسنا

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری ئې اشتراك ورزید که به اهتمام خبرگزاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان به پرسش‌های خبرنگاران به شرح زیر پاسخ ارائه فرمودند:

س: شما چند روز پیش تصریح کردید که در صورت آغاز جنگ امریکا برضد افغانستان به افغانستان خواهید رفت، و با نیروهای امریکائی خواهید جنگید، لطف بفرمایید که چرا این سفر تا هنوز انجام نشده و در صورت رفتن شما به افغانستان، با نیروهای امریکایی مستقیماً خواهید جنگید، یا در کنار طالبان و یا هم با نیروهای امریکائی و هم در مقابل طالبان؟

ج: عرض کنم که اگر اجازه بدھید من آن حرف‌های گذشته خود را یکبار دیگر تکرار کنم: ما گفتیم: امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند، اگر

می خواهد انتقام بکشد در خارج از افغانستان انتقام بکشد، اگر امریکا حتماً بر کشور ما حمله کند، افغانها جز دفاع از کشور خود هیچ انتخاب دیگری ندارند، ناچار باید از وجب و جب سرزمین خود دفاع کنند و ما هم در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از کشور خویش در برابر تجاوز اجنبي دفاع خواهیم کرد، هنوز امریکائی ها وارد افغانستان نشده اند، بگذارید ببینیم که نیروهای امریکائی وارد افغانستان شوند، بعد مسئله دفاع در برابر تجاوز نظامی امریکا مطرح است. موضوع توافق با طالبان، تقسیم قدرت و تشکیل یک اداره ائلافی و در کنار این و آن جناح ایستادن، این دیگر منتفی است، حال ما در برابر خود فقط یک مسئله را داریم، مسئله دفاع از افغانستان، ما معتقدیم همه نیروهای وطنخواه، مؤمن، متعهد به اسلام که خواهان افغانستان مستقل و سربلند اند، به هرگز روییکه تعلق دارند، به جبهه شمال، به جبهه جنوب، به طالبان و هرگز رویی دیگری، اینها باید دست بهم بدهند و مشترکاً دفاع کنند.

ما منتظر یک صفتندی تازه هستیم، به نحویکه تمام نیروهای مخالف حمله امریکا به افغانستان در یک صفت قرار بگیرند و آنهاییکه مانعی نمی بینند که در کنار متجاوزین بایستند، مثلیکه در گذشته در کنار روسها بودند و امروز حمله امریکائی ها را استقبال می کنند، اینها در صفت دیگری می ایستند، رولی را که کمونستها در زمان تهاجم روسها بر افغانستان بازی می کردند در همان نقش فعال شوند.

س: مشخصاً بفرمائید که با روی کار آمدن ظاهرشاه چه اتفاقی می افتد در افغانستان؟

ج: امریکا از مدتها قبل تصمیم تحمیل مجدد ظاهرشاه را بر افغانستان داشت و بر این پرسه خیلی سرمایه گذاری کرده، برایش تبلیغات کرده و تلاشهایی زیادی داشت، امریکا با تحمیل ظاهرشاه بر افغانستان تحمیل یک شخص را در نظر ندارد، بلکه اهداف توسعه طلبانه ای در منطقه دارد. آنها می خواهند در کابل یک حکومت دست نشانده داشته باشند و یک پایگاه نظامی.

امریکا برای تحکیم نظام یک قطبی اش برهمه دنیا، افغانستان را بعنوان یک نقطه استراتژیک می‌شناسد و یک معتبر برای رسیدن به منابع آسیای مرکزی که بعد از منابع نفت و گاز خلیج بزرگترین منبع است و اینها برای یک پایگاه دیگری در این منطقه ضرورت دارند، به یک اسرائیل دیگری ضرورت دارند، با خاطر تسلط بر این منطقه، اما اینکه پیامدهای تحمیل یک حکومت دست نشانده برکابل و یا تسلط امریکا چه خواهد بود این کاملاً روشن است، با این کار در داخل یک نظام را تحمیل می‌کنند، نه یک شخص را و نه یک خانواده را، بلکه یک نظام را، نظامیکه امریکا می‌خواهد، این نظام از مستوای پایتخت تا مستوای ده و قریه در همه جا پیاده خواهد شد. شما می‌دانید که بعد از آغاز نهضت اسلامی و جهاد، طبقه‌ای که در گذشته حاکم بود خلع شد، جایش را قیادت جدید گرفت، قیادت جدیدی که در متن انقلاب تبارز کرده، درسطح مجموع کشور، در سطح هرده و دره، رهبری و قیادت مردم را این قیادت جدید بعهده گرفت، حال با تحمیل این نظام، این قیادت جدید باید خلع شود و قیادت فرسوده گذشته دوباره تحمیل شود. مسلماً اگر امریکا بتواند بر افغانستان نظامی شاهی را تحمیل کند، شاید بتواند در ایران هم این کار را مؤلفانه انجام بدهد، آنها با این کار ایران را محاصره می‌کنند، ما معتقدیم که ایران در لست سیاه است، بعنوان حامی تروریزم، چون از انتفاضه فلسطین حمایت می‌کند و از حزب الله در برابر اسرائیل حمایت می‌کند، نام ایران در لست سیاه سیا درج است، امریکا تعریف خاص خود را از تروریزم دارد، آنها که در زمان اتحاد شوروی مخالف امریکا بودند، دشمن تلقی می‌شوند و بنابر این تعریف تروریست و حامی تروریزم شمرده می‌شوند.

در پایان جنگ سرد میان واشنگتن و مسکو توافق صورت گرفت که روسیه از اروپای شرقی عقب نشینی می‌کند ولی آسیای مرکزی در دائرة نفوذ روسیه باقی می‌ماند. بنابر همین توافق است که می‌بینیم پس از انحلال اتحاد شوروی، کشورهای آسیای مرکزی تحت نفوذ روسیه باقی ماند، تمامی کسانیکه امروز بر

این کشورها حکومت می‌کنند همان کمونستهای سابقه اند که در زمان اتحاد شوروی بر این سرزمین‌ها حکومت می‌کردند. حال می‌نگریم که آسیای مرکزی از حلقه نفوذ روسها خارج می‌شود، و شما دیدید که حتی قبل از تسلط بر افغانستان، اینها توanstند که در آنطرف مرز به اهداف خود در آسیای مرکزی نائل شوند. پیاده شدن نیروهای امریکائی در ازبکستان و ترکمنستان را نباید مسئله عادی تلقی کرد، بلکه این مقدمه است برای اینکه دیگر این کشورها از سلطه روسیه آزاد شوند و بپیوندند به امریکا. ما معتقدیم ایران مشکلی با آذربایجان دارد، در گذشته آذربایجان در موقعیتی نبود که منافع ایران را در دریای خزر نادیده بگیرد، گرچه آنها یکطرفه و یکجانبه کار اکتشافات را آغاز کردند، ولی بنا بر عکس العمل ایران متوقف شد، پس از تسلط امریکا بر این منطقه دیگر مشکل ایران و آذربایجان هم به نفع آذربایجان حل خواهد شد و قضیه کشمیر هم به نفع هند حل خواهد شد، گرچه اسلام‌آباد گمان می‌کند که در نتیجه همکاری‌های شان با امریکائی‌ها شاید امریکا اسلام‌آباد را کمک کند تا قضیه کشمیر را به نفع پاکستان حل کند، درحالیکه قضیه برعکس است و در صورت تسلط امریکا بر این منطقه قضیه کشمیر به نفع هند حل خواهد شد.

س: شما فرمودید که ایران هم یکی از اهداف است. موقعیت ایران که فرق می‌کند؟

جواب: این یک نظر بود که من عرض کردم، ما معتقدیم که ایران یکی از اهداف است، بدون شک که جایگاه ایران تا افغانستان فرق می‌کند و جایگاه عراق هم تا افغانستان فرق می‌کند، ولی شاید امریکا بعد از این زیاد هم به این جایگاه‌ها اعتماد و التفاتی نداشته باشد و آنها اعلان می‌کنند یا با امریکا باشید و یا با تروریست‌ها، ایران که نگفته‌ما با امریکا هستیم.

س: ایران که گفته تحت رهبری سازمان ملل با تروریزم مقابله می‌کنیم؟
ج: خوب اگر سازمان ملل هم حمایت کرد، از حمله امریکا بر افغانستان، بعد چه...؟ من گمان می‌کنم امریکا در موقعیتی است که بتواند مجوزی از

سازمان ملل هم اخذ کند، شاید درگرفتن مجوز از سازمان ملل امریکا زیاد مشکلی نداشته باشد، به هر صورت امیدواریم علیه ایران کاری صورت نگیرد، می‌ترسیم که شاید بعد از تسلط امریکا بر افغانستان ایران هم یکی از هدفها باشد، نشود که چند هوایی امریکائی اشتباهاً "بوشهر" را بمبارد کنند! س: می‌خواستم تحلیل تازرا از لویه جرگه بگوئید که آیا آنرا چیز مثبتی تلقی می‌کنید و یا خیر؟

ج: حال که مسئله چنان است که امریکائی‌ها می‌آیند افغانستان را تصرف می‌کنند، پایتخت را اشغال می‌کنند و بعد حکومت دلخواه خود را تحمیل می‌کنند و لویه جرگه ایکه عنوان شده جزء یک پلان عسکری است، نه اینکه به افغانها موقع بدھند که نماینده‌های خود را خود انتخاب کنند و قیادت دلخواه و حکومت آینده خود را بسازند، مسئله لویه جرگه جزئی از یک برنامه وسیع عسکری است، می‌روند افغانستان را تصرف می‌کنند، حکومت را هم از قبل ساخته اند، زعیم را هم انتخاب کرده اند و اعضای کابینه را هم از قبل مشخص کرده اند، حال اگر تحت پوشش یک جرگه قومی، مجلسی باشد که دنیا را تحقیق کند، افغانها را تحقیق کند که خوب نمایندگان افغانها آمدند نشستند و حکومت آینده را تشکیل دادند، این بخارط فریب مردم است، در واقع مسئله اشغال افغانستان و تحمیل یک حکومت دست نشانده مطرح است، شما دیدید که امریکائی‌ها شرط گذاشته که اگر کسی با این برنامه می‌رود باید جلو بیاید به روم هیئت بفرستند، به زیارت ظاهر شاه مشرف شود، در کنار او بنشینند و روی تقسیم قدرت باید با او به توافق برسد، تقسیم قدرت هم چنان که "۵۰" نفر را ظاهرشاه معرفی کند و "۵۰" نفر دیگر را بقیه همه گروههای جبهه شمال. بدون شک در رابطه با حکومت آینده که امریکا می‌خواهد تحمیل کند از قبل تصمیم گرفته شده، "CIA" تصمیم این را گرفته، این تصمیم به لویه جرگه مربوط نیست که عده ای از افغانها بنشینند و در رابطه با حکومت آینده تصمیم بگیرند. ما بر انتخابات تأکید داریم، انتخابات آزاد، عادلانه، بدون مداخله بیرونی، اینکه

بگذارند افغانها زعامت دلخواه خود را انتخاب کنند و حکومت آینده خود را بسازند.

ما مخالف لویه جرگه هستیم، لویه جرگه ها همواره انتصابی بوده و تا به امروز تاریخ لویه جرگه چنان است که عده ای آمده اند کابل را تصرف کرده اند بعد چیزی را بنام لویه جرگه دائی کرده اند، پدر ظاهرشاه را هم بریتانیا از طریق هند بریتانیوی به افغانستان فرستاد او پس از آنکه بر کابل مسلط شد، افراد دلخواه خود را بنام لویه جرگه دعوت کرده که او را به عنوان پادشاه انتخاب کردند، بریتانیا این تجربه را بار دیگری تکرار می کند، بریتانیا که در این منطقه استاد امریکا است، با تجارب وسیعی که در رابطه با استعمار این منطقه دارد، همین پلان هم پلان بریتانیوی است، آنها تصمیم گرفته اند که نخست کابل را تصرف کنند، بعد ظاهرشاه را به عنوان انتخاب لویه جرگه بیاورند، نه بعنوان یک ببرک کارمل.

س: فکر می کنم بعنوان یک چیز مؤقت نا م برد بودند، نگفته بودند که یک چیز قطعی است؟

ج: اصل مسئله این است که این تصمیم را کی می گیرد، افغانها و به نمایندگی از افغانها کسی تصمیم می گیرد؟ یا امریکا تصمیم می گیرد؟ مشخص است که تصمیم این را افغانها نمی گیرند، بلکه امریکائی ها می گیرند، کانگرس قبل از اینکه افغانها فیصله کنند، از لویه جرگه دفاع کرد، یعنی چه؟ CIA اعلان کرد که ما از لویه جرگه ظاهرشاه حمایت می کنیم، اعتراف کردند که تمولیل پروسه روم هم از سوی CIA صورت می گیرد، ستیت دیپمارتمنت اعلان می کند. در رابطه با لویه جرگه کی تصمیم می گیرد، افغانها؟ نماینده افغانها کیست؟ ظاهرشاه؟ جبهه شمال؟ کی آنها را بعنوان نماینده خود انتخاب کرده؟ ما معتقدیم اگر امریکا می خواهد بحران افغانستان حل شود، بجای تحمیل یک جنگ، اینها فشاری را که بر جنگ وارد کردند، یک درصد این را در راه خاتمه جنگ وارد کنند، کمک کنند افغانها را در جهت خاتمه جنگ، مشکل بزودی حل می شود. این

جنگ را آنها خود تحمیل کردند، حالا بگذارند و کشورهای همسایه ما را زیر فشار بگیرند که دیگر در امور داخلی ما مداخله نکنند، سلاح و مهمات نفرستند و از گروههای درگیر حمایت نکنند و بر ادامه جنگ سرمایه گذاری نکنند، بگذارند افغانها تصمیم خود را خود بگیرند، ما معتقدیم که خیلی به آسانی جنگ خاتمه می‌یابد. ما دارای یک حکومت مؤقت خواهیم شد و راه برای انتخابات باز خواهد شد و آنگاه ما یک حکومت منتخب خواهیم داشت. اگر دنیا می‌خواهد که بحران افغانستان خاتمه بیابد، راه خاتمه بحران تحمیل یک جنگ دیگر نیست، بلکه همکاری در جهت خاتمه جنگ است و اگر کسی گمان می‌کند که با آوردن یک ببرک کارمل امریکائی و اشغال افغانستان توسط امریکا می‌شود بحران افغانستان خاتمه بیابد، این پندار اشتباه است، این تکرار تجربه ناکام است، مگر دنیا شاهد این تجربه خونین نبود که حالا دوباره این را تکرار می‌کنند؟ بگذارند که قضیه از طریق مسالمت آمیز و صلح آمیز حل شود، به افغانها موقع بدھند سرنوشت خود را خود تعیین کنند، فقط با یک حکومت منتخب بحران افغانستان حل می‌شود. چرا کمک نمی‌کنند که در افغانستان انتخابات برگزار شود؟ چرا تا امروز یکباره نشده که مسئولین امریکائی در رابطه با افغانستان بگویند که: امریکا از برگزاری انتخابات آزاد در افغانستان حمایت می‌کند. یک بار هم کلمه انتخابات را تاهنوز ما از زبان امریکایی ها نشنیده ایم.

س: با توجه به وضعیت موجود افغانستان آیا امیدی برای شکست امریکا است، در صورت شکست امریکا بازهم تجارت درگیری های ذات البینی گذشته تکرار نخواهد شد.

جواب: امیدواریم که این روند شکل نگیرد و این تجربه باز تکرار نشود و ما شاهد درگیری هائی در آینده در افغانستان نباشیم. تا جاییکه مسئله به شکست امریکا مربوط است شاید شما و دیگران با من توافق نکنید که امریکا به شکست مواجه خواهد شد. ولی ما معتقدیم که تاریخ تکرار می‌شود، و این سنت

الهی است که می‌گذارد زورگو تا به آخرین معراج غرور خود برسد، بعد زوالش آغاز می‌شود. هیچکس گمان نمی‌کرد که اتحاد شوروی به زوال محکوم شود. به این زودی و به این آسانی و در نتیجه ده سال جنگ و در کشوری چون افغانستان و بدست مردمی چون افغانها. در محاسبه هیچ کسی این وجود نداشت، حتی واشنگتن و رئیس جمهور امریکا گمان نمی‌کرد که این تجربه در افغانستان تکرار شود و روسها در افغانستان شکست بخورند. امروز هم شاید کسی گمان نکند که امریکا در یک جنگ طولانی گیر خواهد افتاد و به سرنوشت اتحاد شوروی مواجه خواهد شد. ما یک زمانی می‌گفتیم که روسها از افغانستان بیرون خواهند رفت و به سرنوشت بریتانیا مواجه خواهند شد و به چندین کشور مستقل تجزیه خواهد شد و می‌گفتیم که امریکا هم به یک افغانستان نیاز دارد برای اینکه دنیا از شر امریکا نجات بیابد به یک افغانستان، نه اینکه افغانستان ما شاهد یک فاجعه دیگری باشد، می‌خواستیم در یک جای دیگری برای امریکا یک افغانستان درست شود. ولی شاید اراده الهی به این رفته که این سنت هم در افغانستان تکرار شود، بینیم یکسال بعد ما در رابطه با جنگ و حمله امریکا بر افغانستان نتائجی که بر این جنگ مرتب شده، پیآمد هایش، یکسال بعد که اگر خبرنگاران باهم می‌نشستند باز بگوئیم که روی چه جریاناتی صحبت می‌کردیم. من معتقد هستم که اگر امریکا در افغانستان شکست بخورد، شاید امریکا هم به ۵۲ ایالت مستقل تقسیم شود.

س: جناب آقای حکمتیار! در حالیکه بسیاری از کارشناسان جهان معتقد اند که قرن ۲۱ پایان جنگ خواهد بود و کشورها بیشتر بطرف لیبرالیسم حرکت خواهند کرد و حتی بحث گفتگوی تمدن از سوی سازمان ملل استقبال شد، ولی برای اولین بار در ۱۱ سپتامبر در شهرهای نیویارک و واشنگتن حملات صورت گرفت این تناقض را شما چگونه توجیه می‌کنید؟

ج: عرض من اینست: گمان می‌کنم که این یک نوع خوشبینی بود و حرفهای شعارگونه، هنوز ما از جنگ نفت، فارغ نشده ایم، قرن ۲۰ جنگ کمپنی های

نفت بود، در قرن ۲۱ جنگ منابع آب خواهد بود، هنوز ما از جنگ‌های قرن بیست، از جنگ کمپنی‌های نفت فارغ نشده‌ایم، ما معتقد‌دیم که هنوز شاهد جنگ‌های زیادی بخاطر تسلط منابع نفت خواهیم بود و بینیم با فارغ شدن از جنگ نفت، چه زمانی جنگ بر منابع آب آغاز می‌شود، در صورتیکه در آسیا، افریقا و مخصوصاً در کشورهای اسلامی هنوز شاهد حکومتهای استبدادی، خاندانی، مطلقه و فردی هستیم. ما هنوز از دیموکراسی، مردم سالاری، از گفتگوی تمدنها، از اینها خیلی فاصله داریم. هنوز که بوش از جنگ قرن ۲۱ نام می‌برد، از جنگ صلیبی! نخست وزیر ایتالیا می‌گوید: ما کمونیزم را شکست دادیم در جنگ با اسلام نیز پیروز خواهیم شد. این حرف‌ها تصادفی نیست، بلکه از عزائم زمامداران امریکا و اروپا نمایندگی می‌کند. در حالکیه آنها کمونیزم را شکست ندادند، در برابر کمونیزم شکست خورده بودند، کمونیزم در برابر اسلام شکست خورد، کمونیزم در افغانستان شکست خورد، عجیب است که آنها ادعا می‌کنند که ما کمونیزم را شکست دادیم. شکست امریکا در ویتنام، شکست لیبرالیسم در برابر کمونیزم بود، و در همه دنیا شاهد بودیم که امریکا و غرب در مجموع در برابر کمونیزم عقب نشینی داشت، در آسیا، افریقا و امریکا، کمونیزم رسیده بود تا شیلی و کیوبا، و در آنجا هم توان ایستادگی در برابر کمونیزم را نداشتند، اینها چطور می‌گویند که ما کمونیزم را شکست دادیم و حالا اسلام را هم شکست می‌دهیم!! معتقد‌دیم که شما در برابر کمونیزم شکست خورده بودید و کمونیزم بساطش بدست مسلمانها برچیده شد، اگر شوق جنگ با اسلام را داشته باشید، معتقد‌دیم که در این جنگ هم شما شکست خواهید خورد.

س: بفرمائید نظر شما راجع به شخص اسامه بن لادن از چه قرار است آیا او در حوادث ۱۱ سپتامبر دست داشت؟

ج: ما معتقد‌دیم که حرفهای اسامه بن لادن را باید بپذیریم، او گفته که من در عملیات اتحاری نیویارک و واشنگتن دست نداشتیم، دلیلی هم وجود ندارد که ما حرف او را باور نکنیم، امریکا تا حال نتوانسته دلائلی، مدارکی و اسنادی

مبنی بر دست داشتن اسامه بن لادن را در این عملیات بزرگ و دقیق ارائه کند. اگر واقعاً امریکا اسناد و مدارکی می‌داشت، می‌گذاشت که یک هیئت بیطرف بین‌المللی، قضیه را بررسی می‌کرد. و "FBI" مدارک و اسناد دست داشته خود را دربرابر این هیئت بیطرف می‌گذاشت، تا از این طریق همه دنیا متین می‌شد که عاملین اصلی عملیات نیویارک و واشنگتن چه کسانی اند.

چطور باورکنیم که امریکا از عملیاتی به آن بزرگی و عظمت نتوانست مطلع شود، ولی فردایش متصل عملیات اعلان می‌کند که اسامه بن لادن متهم است. یعنی چه؟ اگر شما تا این پیمانه معلومات و اطلاعات دقیق داشتید باید این عملیات صورت نمی‌گرفت، هنوز هیچ نوع تحقیقاتی صورت نگرفته، شما اسامه بن لادن را متهم می‌کنید، آن عملیات به پیمانه بزرگ است و دقیق که هیچکس باورنمی‌کند کسی مثل اسامه بن لادن، در شرایط و ظروفی مثل افغانستان، بتواند این را برنامه ریزی و اداره کند. ما معتقدیم که ریشه عملیات را باید در خود امریکا جستجوکرد و در سیاستهای امریکا، باید دید که کدام روش‌های امریکا عده‌ای از مردم را تا به این حد خشمگین ساخته که می‌روند، عملیاتی علیه منافع امریکا انجام می‌دهند که خودشان هم قربانی می‌شوند. حتی‌چیزی در میان است که این مردم تا این حد خشمگین اند، مگر حمایت‌های امریکا از اسرائیل و جنایاتی که هر روز سر بازان اسرائیلی در فلسطین مظلوم مرتکب می‌شوند، پیامدهایی نخواهد داشت؟ مگر حضور نظامی امریکا در همه کشورهای عربی، در خلیج، پیامدهایی نخواهد داشت؟ عده‌ای را خشمگین نخواهد کرد؟ اسامه می‌گوید که: باید نیروهای امریکائی از کشورم بیرون بروند، باید امریکا در سیاست هایش مبنی بر حمایت از اسرائیل و کشتار بیرحمانه فلسطینی‌ها تجدید نظر کند. تا زمانیکه این جنایات ادامه دارد، عده‌ای هم علیه امریکائی‌ها عملیات خواهد داشت، تا زمانیکه ما مسئون نیستیم، امریکائی‌ها هم مسئون نخواهند بود.

من گمان نمی‌کنم که در تمام امریکا یک مک‌وی وجود داشت که عملیات

اکلاهم را انجام داد، خودش می‌گوید که بدلیل جنایات ارتش امریکا در عراق عقده گرفت و انتقام کشید، عکس العمل نشان داد، یک واکنش بود در برابر جنایات ارتش امریکا در عراق. مگر در امریکا کسانی دیگری نخواهند بود که دربرابر سیاستهای امریکا خشمگین اند و واکنش نشان دادند، بالآخره عملیاتی چون نیویارک و واشنگتن را انجام دهنند.

و ما به این باوریم که با کشتن اسامه بن لادن و دستگیری و یا محاکمه اش امریکا مشکلش را با دنیای اسلام نمی‌تواند حل کند.

س: نظر تان در مورد فعالیت اسامه بن لادن در افغانستان چیست؟ با توجه به اینکه افغانی نیستند و شما گفتید که خود افغانها باید مشکل شانرا حل کنند و با موجودیت ایشان در کشور یک بی نظمی پیش آمده است؟

ج: اسامه در زمان مقاومت در برابر نیروهای شوروی به افغانستان آمد، بعنوان یک داوطلب در کنار تعداد زیاد دیگری که از گوشه و کنار دنیا آمدند، کشورهای عربی و حکومتهای مربوطه شان هم مانع نمی‌شدند، نه تنها مانع نمی‌شدند بلکه تشویق هم می‌کردند و اینها هم نه مشکلی با حکومت خود داشتند، نه عضو حزب سیاسی بودند، و نه هم حساسیت خاصی در برابر امریکا داشتند، ولی بعد از استقرار نیروهای امریکائی در سعودی، او مخالف استقرار نیروهای امریکا در سعودی بود، مخالفت کرد و از اینجا مخالفتش با ریاض آغاز شد و بعد از بیرون رفتن قواتی شوروی خواست به کشور خود برگردد، اجازه ندادند و تابعیتش را هم سلب کردند و مجبور شد برود به سودان، در سودان هم زیر فشار قرار گرفت و ناگزیر برگشت به افغانستان، شاید چاره ای جز اینکه در افغانستان باشد نداشت، زیرا هیچ پناهگاهی دیگری نداشت. او با طالبان نبود ولی چاره غیر از اینکه در افغانستان بماند نداشت، آنها در جهاد شرکت کردند، مثل همه مجاهدین رضاکار دیگری که از دنیای اسلام آمده و در این جهاد شرکت داشتند. اسامه را فعلًاً امریکا بعنوان بزرگترین دشمن خود می‌شناشد، خود امریکائی‌ها می‌گویند، نباید ما در این شک داشته باشیم، این تبلیغات نیست

اگر کسی این را فقط تبلیغات بخواند، شاید این مایه تعجب باشد! امریکا اسامه بن لادن را بعنوان دشمن بزرگ خود می‌شناسد، نه به این خاطر که اسامه خیلی نیرومند و قوی است، یا امکانات وسیع دارد، سرمایه زیاد دارد، او از همه سرمایه و ثروت خود محروم شد، فعلاً هیچ چیزی در اختیار ندارد، او یک پناهنده است در افغانستان، او فعلاً بعنوان یک مiliاردر مطرح نیست، بعنوان یک فرد، امریکا به این خاطر که او ثروت زیاد دارد مخالف او نیست، بلکه به این خاطر که امریکا می‌بیند که یک حساسیت قوی، یک نفرت عمیق علیه امریکا در تمامی کشورهای اسلامی، مخصوصاً در کشورهای عربی وجود دارد، وبالاخص در بین جوانان، اینها می‌ترسند که این نیرو به گرد یک محور جمع نشود، این نیرو به یک زعامت، یک قیادت و یک محور ضرورت دارد و اسامه دارد به این محور تبدیل می‌شود، با سرکوبی، محاکمه، دستگیری و یا کشتن اسامه امریکا می‌خواهد این پیام را به همه دنیا برساند که دیگر هر کی با امریکا دشمنی کند، با این سرنوشت مواجه خواهد شد.

س: یکی دو هفته پیش آقای ملامحمد عمر از اینکه بن لادن را تحويل امریکا بدهد و یا محاکمه بکند خودداری می‌کرد، اما با آغاز حملات امریکا و انگلیس در افغانستان حاضر به محاکمه بن لادن شد، تحلیل شما چیست؟

ج: نه آنها هرگز آماده محاکمه اسامه بن لادن نشده اند و نخواهند شد، تاجائیکه ما می‌فهمیم، آنها گفتند که اگر مدارکی ارائه شود، حاضر اند در افغانستان و در یک محاکمه شرعی و اسلامی او را محاکمه کنند، نه اینکه او را به امریکا تسلیم دهند و آنها محاکمه کنند، این موضع قبلی ملا عمر بوده و در این هیچ نوع تغییری نیامده است.

س: حمله امریکا بر سرزمین افغانستان با وجود اینکه آثار منفی و پیامدهای زیانباری برای این کشور دارد، ولی در عین زمان حامل یک پیام هم برای مردم افغانستان است و آن این که در معادلات سیاسی گذشته در سطح بحران افغانستان و منطقه، یک تحول عمیق به میان آمده، چنانچه در گذشته صف

بندی هائی بین گروههای افغانی و همچنان بین همسایه های افغانستان در رابطه با بحران افغانستان بود، حالا در این رابطه کاملاً یک تغییری بمیان آمده، مثلاً ایران در گذشته که از جبهه شمال حمایت می کرد، حالا به حمله امریکا مخالف است، جبهه شمال از حمله امریکا به افغانستان حمایت می نماید و در عین زمان پاکستان که در گذشته از طالبان حمایت می کرد، ناگهان دیدیم که به طرفداری از امریکا و در ائتلاف امریکائی ها علیه افغانستان آمده جنگ شده و طالبان که در گذشته مخالف ایران بود حالا می بینیم که با ایران تقریباً هم نظر شده و هردو مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند. شما چه فکر می کنید آیا این صفت بندی های جدید در موضعگیری های گروههای افغان و همچنان در همسایه های افغانستان باعث نمی شود که بالآخر مشکل افغانستان راه حلی بیابد و ما بتوانیم که در این آینده نزدیک امیدوار حل بحران افغانستان باشیم؟

ج: ما معتقدیم که در داخل کشور یک صفت بندی جدید باید صورت بگیرد و چنانچه قبل اعرض کردم در منطقه هم معتقدیم که کشورهایی که حضور نظامی امریکا در افغانستان منافع ملی شانرا تهدید می کند، اینها باید کمی قاطعانه با حمله امریکا در افغانستان مخالفت کنند، بیطرفى نه، بلکه مخالفت، مخالفت شعارگو نه هم نه، بلکه مخالفت عملی، ما از موضع گیری جرأتمندانه و داهیانه مقام معظم رهبری جمهوری اسلامی ایران سپاسگزاریم، ولی هم‌مان با اعلان این موضع گیری روشن و مؤمنانه، این برای ما سؤال بر آنگیز است که در جمهوری اسلامی ایران می شنویم که ما سیاست بیطرفى فعال در رابطه با حمله امریکا به افغانستان اتخاذ می کنیم. بیطرفى فعل اول خودش قابل توجیه نیست و از سوی دیگر با بیانات رهبری جور نمی افتد. عده ای می گویند که بیطرفى یعنی اینکه ما خوب از جبهه شمال حمایت می کنیم، این سهم گیری فعل ما در رابطه با اقدام علیه تروریزم است و در عین حال ما بیطرفیم، ما معتقدیم که بیطرفى نه بلکه مخالفت، بلکه اقدام بخاطر توقف این حمله، بخاطر جلوگیری از حمله. ایران باید از گروه شمال حمایت کند، تعجب آور خواهد بود که گروه شمال

از حمله امریکا حمایت می‌کند و ایران با وجود مخالفت با حمله امریکا از جبهه شمال پشتیبانی می‌کند.

من یک حرف را مجبور اینجا بگویم. کسی که حمله امریکا را بر کشور خود حمایت می‌کند، اگر فردا امریکا بباید و بر افغانستان مسلط شود و از وی بخواهد با ایران بجنگد، مگر اینها ثبت نام نخواهند کرد؟ و اعلان نخواهند کرد که ماحاضریم در کنار سربازان امریکائی علیه ایران هم بجنگیم. بدون شک او که در کشور خود علیه مادر وطن خود حاضر است در کنار مهاجم بایستد و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکائی بجنگد، ایران را که چه می‌کنید اگر امریکائی‌ها اعلان کند که بر مکه حمله می‌کند شاید حاضر به ثبت نام شوند. من معتقدم که ایران در این رابطه به یک تجدید نظر ضرورت دارد، جلو این حمله امریکا را باید بگیریم، نگذاریم که امریکا بر افغانستان مسلط شود، این حملات بیش از همه ایران را تهدید می‌کند، خطر جدی به منافع ملی ایران متوجه می‌کند. به این خاطر ما امیدواریم که ایران تجدید نظری در رابطه داشته باشد.

در مورد پاکستان باید بگوئیم که متأسفانه پاکستان بعد از بیرون رفتن نیروهای شوروی از افغانستان، نقش بسیار منفی ای در رابطه با جریانات افغانستان داشته و یکی از کشورهایی که عامل ادامه جنگ در کشور ما بوده، پاکستان است. پاکستان بود که از جبهه ائتلافی حمایت کرد و دو بار استاد ربانی را بر بقیه احزاب تحمیل کرد، بعد حرکت طالبان را درست کرد و حمایت کرد و حال دیدیم که با امریکائی‌ها کنار آمده و اجازه داد از حریم هوایی پاکستان استفاده کند و بر افغانستان حمله کند. من پیامدهای این همکاری پاکستان را با امریکا برای خود پاکستان هم خطیر و وخیم میدانم، من می‌ترسم که پاکستان شاهد یک بحران جدی در داخل خود نشود و حال که می‌بینیم که وضع بطور روز افزون متضیچ می‌شود، و تغییراتی که اخیراً در ارتش پاکستان آمد، معلوم می‌شود ارتش هم مضطرب است و به این خاطر پرویز مشرف مجبور شده که تغییراتی در ارتش بیاورد و گمان نمی‌کنیم که ارتش پاکستان هم با حمله

۱۱ سپتامبر

نقش روسیه و ایران

امریکا بر افغانستان و با همکاری پاکستان با امریکا موافق باشد. وضع چنان معلوم می‌شود که شاید پیامدهای این حمایت‌ها برای خود پاکستان هم خیلی و خیم باشد.

س: در نتیجه این صفت‌بندی‌های جدید ممکن است که طالبان در کنار ایران قرار بگیرد و گروه شمال در کنار پاکستان؟

ج: حال که عملاً می‌بینیم در شعار که وضع به همین ترتیب جلوه می‌کند که جبهه شمال در کنار پاکستان رفته و ایران با حمله امریکا بر افغانستان مخالفت کرده، ولی من معتقدم که مسئله حمایت از طالبان در ایران متفقی است، باید از ملت افغانستان حمایت شود، از ملتی که می‌خواهد در برابر یک تهاجم ایستادگی کند، از کشور و سرزمینش دفاع کند، ایران از طالبان حمایت نکند، ماهم از طالبان حمایت نمی‌کنیم بلکه از کشور خود دفاع می‌کنیم، ایران هم از یک حرکت ملی ایکه مصمم است از کشور خود دفاع کند، حمایت کند. (پایان)

د بن ډرامه

د بن د مذاکراتو په هکله باید ووايو:

۱- د بن غونډه د امریکا په خوبنې رابل شوي ګونډه ده، یوازي د هغو ډلو استائحي ورته رابلل شوي چي د امریکا د نظامي عملیاتو ملاتپئي کړي. د داسی کومی ډلي استائحي ندي ورته بل شوي چي یا ئې دا حمله غندلي او یا ئې هغه ډلي محکوم کړي چي د امریکا په څنګ کې ودریدلي او د خپل ولس او ملک په خلاف جنکبدلي. حتی بیطرفه ډلو ته هم بلنه نده ورکړي شوي.

۲- امریکایانو غوبنتل له دې غونډي لاندي دوه پريکړي ترلاسه کړي:
الف: د امریکا د خوبنې یوه داسی مؤقته اداره چي هغه به یوه انتصابي جرګه جورپوی او همدا جرګه به د راتلونکي نظام او دائمي حکومت په هکله وروستي فيصله کوي.

ب: افغانستان ته د ګن مليتي فوچونو لېږل.

امریکایان غواړي چي د دغو پريکړو په استناد له یوې خوا افغانستان ته د امریکا تر مشری لاندي د بهرنیو فوچونو لېږل توجیه کړي او هغه ته مشروعیت ورکړي او له بلې خوا د افغانانو برخليک او د افغانستان مستقبل د یوې داسی انتصابي جرګي له لاري وټاکي چي غړي به ئې افغانان نه بلکې د امریکا د خوبنې یوه حلقة غوره کوي.

۳. د غونډی ترکیب د اسی جوړ شوی وو چې تر دو هتلې زیاتو غرو د امریکا د دی دواړو غونښتنو ملات پکولو. چې خوک زړه نازره وو هغه ئې واخیستل او د غونډی وضعیت ئې د اسی جوړ کړ چې که په هر پراوکې د غرو رای ته رجوع شوې وی په مطلق اکثریت سره به ئې دا پریکری ترلاسه کړې وي. د همدي لپاره ربانی په کابل کې د خبره اعلان کړ چې د شمالی ائتلاف هیئت ته دا واک ندی ورکړي شوی چې د مؤقتی ادارې د غرو په هلكه پریکړه وکړي، او د ده د هیئت مشر یونس قانونی وویل چې د ربانی له مخالفت سره سره مخکي څو او د مؤقتی ادارې غږي تاکو. د بهمنیو فوځونو په هکله هم ربانی یوڅه او د ده هیئت بل خه وویل.

امریکا چې د افغانستان د بحران د حل کولو په اړه کومه پریکړه لري هغه د جګړي په میدان کې او د وحشیانه او بې رحمانه بمباریو له لاري پلي کوي نه د بن د غونډی د خبرو آترو له لاري. دا خبری په اصل کې د دوی د نظامي عملیاتو د توجیه لپاره او د دی عملیاتو لاس راوړنو ته د مشروعیت ورکولو لپاره پیل شوی.

په بن کې د امریکا تر فشار لاندی د دوی د خوبنې کسان خبرو آترو ته ناست دی او هلتہ په افغانستان کې د امریکا په مخالفینو بمونه ورېږي. هر ورڅ په لسهاوو بې ګناه او بې دفاع افغانان په قتل رسېږي، په قلعه جنګي کې شپږ سوه اسیران پداسي حال کې په ډله ایزه توګه په قتل رسېږي چې لاسونه ئې ترشا ترول شوی، په غیر مسلح اسیرانو د محبس په انګړ کې بمونه او راکتی ورېږي او څلويښت امریکایي هلیکوپټری دوی په راکتیو او ماشین ګنډو ولې او هفو څمخو ته اور اچوی چې دغوا بې وزلو اسیرانو د ځان ڙغورنۍ لپاره پناه ورورې وه.

کوم کسان چې ګمان کوي د افغانستان د بحران لپاره په بن کې د حل لاري ټول کېږي او خوک چې لداسي غونډو نه طمع او توقع لري، یا بې خبره دی یا غولیدلې.

زمور له نظره د افغانستان بحران هلتہ حل کېدای شي چې:

الف: جګړه متوقف شي.

ب: بهرنې فوئونه له افغانستان نه ووئي.

ج: امریکا، روسیه او زموږ هغه ګاونډی هېوادونه چې لدوی سره ملګري شوي او زموږ د هېواد په کورنيو چارو کي لاسوهني کوي او جګړه مارو ډلو ته وسلې او پیسي لېږي، خپلی ناروا مداخلې بندی کړي او افغانان پرېږدي چې خپل مشکل په خپله د بهرنې فشار او لاسوهني نه پرته حل کړي.

د: لوړۍ یوه د اسی شوری جوړه شي چې غږي ئې افغانانو غوره کړي وي او د افغان ولس منتخب استاخې وي.

ه: همدا شوری مؤقت حکومت جوړ کړي، د هېواد لپاره نوی اساسی قانون تدوین او تصویب کړي، ملي اردو او مستقله او با صلاحیته ستړه محکمه جوړ کړي.

و: د موقتي مودی په پای کي د نوي اساسی قانون له غوبښنو سره سم آزاد او عادلانه انتخابات ترسره او قدرت منتخب حکومت ته انتقال شي. له یوه منتخب پارلمان او منتخب حکومت نه پرته په بل خه د افغانستان بحران نشي حل کېږي، افغانان نه انتصابي او قرون وسطائي جرګې مني او نه د پرديو په لاس قدرت ته رسیدلي حکومتونه.

په دې مرحلې کي د حزب کېنلاره خه ده؟

حزب به د تل په خبر د خپل هېواد له اسلامي هویت، استقلال او خپلواکي نه دفاع کوي، له خپل هېواد نه د پرديو فوئونو د ایستلو لپاره به هر هغه خه کوي چې ضروري او لازم وي او زموږ اسلامي مسئولیت د هغه غوبښنه کوي، او له ټولو هغو شخصیتونو او ډلونه یوه ګډه اسلامي جبهه جوړول چې د بهرنې تجاوز مخالف وي، له اسلام او خپل هېواد نه دفاع کوي، او په افغانستان کي د افغانانو د خوبني اسلامي حکومت غواړي او د اجنبي فوئونو په فوري او بلاقيد او شرط و تلو تینګارکوي.

۱۱ سپتامبر _____ د بن ډرامه

۱۱ سپتامبر

داستان دستگیری

داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان

عبدالحق وثيق معاون رياست استخبارات طالبان توسط دو تن از فرماندهان مربوط جبهه شمال به دام افتاد و دست بسته به اميريکايی ها نسليم گردید و با هليکوپتر به پاکستان منتقال یافت. در پاداش اين خدمت در فرداي منتقال وثيق، يك عراده تيوتا با مقداری دالر به آنان سپرده شد.

گزارش ها حاكيست که قاسمي و غلام محمد، به وثيق پيام فرستاده بودند که غرض صحبت دوستانه در باره آينده ولايت غزنی باید ديدار رو در رو داشته باشند. او به اعتماد حرف های ايشان به محلی رفت که از قبل برای ديدار تعیین شده بود. ناگه در همین محل به دام افتاده و به اسارت گرفته شد، کمين گيرندگان متصل دستگيری وثيق، با تلفون ستلايت به اميريکايی ها اطلاع دادند که پس از چند ساعتی هليکوپتر اميريکايی غرض منتقال او به محل حادثه رسيد و او را دست بسته منتقال داد.

افغان ها مشهور به مردگانگی بودند، در هيج شرایطی و به هيج

۱۱ سپتامبر

داستان دستگیری

بهایی حاضر نمی‌شدند شرافت شان زیر سؤال برود و به خیانت، دشمنی در لباس دوستی، و خدعا و فریب متهم شوند. وقتی مادروطن شان مورد تجاوز قرار می‌گرفت، و استقلال و آزادی کشور شان از سوی اجنبی تهدید می‌شد، تمامی اختلافات داخلی شانرا کنار می‌گذاشتند، دست برادری بهم می‌دادند و مشترکاً از کشور خود و آزادی و استقلال میهن شان بدفاع می‌پرداختند. در اثنای مقابله با دشمن بیرونی بدترین دشمن داخلی خود را می‌بخشیدند، هم‌یگر را در آغوش می‌کشیدند و دوش بدوش هم به مقابله دشمن می‌رفتند. ولی متأسفانه امروز در اختلاف ناصالح این ملت سربلند و عزیز کسانی نیز یافت می‌شوند که هموطن خود را با پیام‌های دوستی می‌فریبند، به دام می‌کشند و دست بسته بدشمن تسلیم می‌کنند!!! در کنار دشمن می‌ایستند و علیه هموطنان شان می‌جنگند!!!

۱۱ سپتامبر

در باره حمله امریکا

خلاصه اظهارات برادر حکمتیار

در باره حمله احتمالی امریکا

هر حادثه‌ای که باعث قتل انسان بی‌گناهی شود، مایه غم و حزن ما می‌شود. معتقدیم که جنگ و توسل به سلاح فقط در صورتی جائز است که برای صلح و عدالت بوده، بر ضد دشمنان صلح و عدالت و علیه کسانی باشد که دستهای شان به خون انسانهای مظلوم سرخ است.

ما بر این تأکید داشتیم و داریم که باید ریشه‌های جنگ و تروریزم را خشکاند.

عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن باید همه را متوجه این حقیقت ساخته باشد که لازم است عوامل خشونت را شناخت، راه‌های جلوگیری از ترور، کشتارهای بی‌رحمانه، تعرض به حقوق همدیگر، غارت سرمایه‌های ملت‌های مظلوم.... را سد کرد و از تکرار حوداث در دنیاک و غم انگیز جلوگیری نمود.

به امریکایی‌ها توصیه می‌کنیم که اشتباہ اتحاد شوروی را در رابطه با افغانستان مرتکب نشوند. داخل شدن به افغانستان آسان است ولی بیرون رفتن دشوار و گران. خیلی‌ها آمده‌اند، این کشور را اشغال کرده‌اند و حکومتهای دست نشانده شانرا تحمیل کرده‌اند، اما بزودی متوجه اشتباہ خود شده‌اند،

۱۱ سپتامبر

در باره حمله امریکا

غورو شان در اینجا شکسته و زوال شان از اینجا آغاز شده است. اگر امریکا قصد انتقام از عاملین انفجارات نیویارک و واشنگتن را دارد در خارج از کشور ما انتقام بکشد.

امریکایی‌ها باید فراموش نکنند که با وجود مخالفت تمامی دنیا برنامه سپر فضایی را پی‌گیری کردند. نه روس‌ها توانستند مانع آنان شوند، نه چین، نه متحده‌انهای اروپایی شان و نه کشورهای اسلامی، ولی عملیات انتشاری ۱۹ نفر موجب بستن دوسيه آن شد. آیا بهتر نبود اين کار را قبل از ایجاد اين همه تشنج و اضطراب انجام می‌داديد و به خواست تمامی دنیا جواب مثبت می‌گفتید؟ همچنان بهتر است امروز خواست تمامی دنیا را که بر عدم اقدام عجلانه نظامی عليه افغانستان ترکیز دارند، جدی گرفته و قبل از مواجه شدن با تائج سوء آن، منصرف شويد.

هرچند امریکایی‌ها بهانه خوب و فرصت دلخواهش را برای حمله بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده برا کابل بدست آورده، ولی باید متوجه باشند که نه افغان‌ها چنان ساده اندیش‌اند که ندانند امریکایی‌ها از مدت ها به اینسو قصد چنین اقدامی را داشتند و مترصد فرصت بودند و نه مردم دنیا آنقدر نافهم‌اند که ندانند این عملیات عليه تروریزم نه بلکه برای اشغال افغانستان طراحی شده است.

مگر جهانیان نمی‌بینند که شما هم اکنون از شنیع ترین و قبیح ترین تروریزم حمایت می‌کنید، کدام گروه و کشوری بدتر از صهیونیست‌ها تروریست است؟! چه کسی نمی‌داند که عملیات انتشاری نیویارک و واشنگتن یا عکس العملی در برابر حمایتهای امریکا از تروریست‌های اسرائیلی است، یا رد‌العملی در برابر تجاوزات شما بر کشورها و ملت‌های دیگر و یا نتیجه اختلافات داخلی امریکا؟ اگر امریکا می‌خواهد جلو تروریزم را بگیرد باید اسرائیل را بر سر جایش بنشاند و عملیات وحشیانه و بی‌رحمانه آنها علیه ملت مظلوم فلسطین را متوقف کند.

۱۱ سپتامبر

در باره حمله امریکا

به روشهای توصیه می‌کنیم که از حمله ناجائز امریکا بر افغانستان حمایت ننمایند، از این حمله هیچ سودی عاید شما نخواهد شد، بگذارید امریکا با تصمیم‌گیری عجولانه و مغرورانه اش با همان سرنوشتی روبرو شود که اتحاد شوروی مواجه شد.

به شاه پرستان افغانی می‌گوئیم: شوق رسیدن به کابل، آنهم سوار بر تانکهای امریکایی را کنار بگذارید و چون کمونست‌ها در جنگ علیه مردم خود شریک جرم متジョزین مشوید.

به کسانی که سلاح و پول از روس‌ها دریافت می‌کنند، ولی امریکایی‌ها را به حمله فوری و قاطع بر افغانستان دعوت نموده و به آنها اطمینان می‌دهند که به هر نوع خدمت‌گذاری آماده‌اند، توان کارهای زیادی را دارند، چندین هزار سرباز مسلح را به خدمت حاضر می‌کنند، تجربه کافی در جنگ‌های مناطق کوهستانی دارند و ... به آنان می‌گوئیم: خدمتی که تا حال به اتحاد شوروی و روس‌ها انجام دادید و علیه ملت خود، برای منافع اجنبي و به زور بازوی بیگانگان جنگیده اید، اینها برای دنیا و آخرت تان کافیست، پس از این باعث آزار و اذیت مردم مظلوم ما نشوید و از کشنیدن بیشتر مردم و ویرانی مزید کشور دست بردارید، باید بدانید که: اگر روس‌ها نتوانستند شما را مجدداً به کابل برسانند، امریکا نیز این کار را نخواهد کرد، امریکا خدمتگاران مخلص دیگری دارند که شما را هرگز بر آنان ترجیح نخواهند داد.

پیامم به ملت مجاهد و مؤمن افغانستان این است که انشاء الله این شب تاریک پایان خواهد یافت و فردای روشن فرا خواهد رسید.

۱۱ سپتامبر

جنگ به کجا خواهد کشید؟

جنگ امریکا در افغانستان به کجا خواهد کشید؟

اهداف حمله امریکا

حمله امریکا بر افغانستان به قصد اشغال دائمی این کشور، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این منطقه آغاز شده است، از نظر امریکا افغانستان یکی از نقاط استراتژیک است که اشغال آن برای سلطه کامل امریکا بر این منطقه مهم و دارای منابع سرشار نفت و گاز و تحمیل نظام جهانی دلخواهش ضروریست. تحرکات وسیع نظامی امریکا و استقرار این همه نیروها در حول و حوش افغانستان، خلیج، بحر هند، و آسیای مرکزی و ارسال ۵۵ هواپیمای جنگی به منطقه نمی تواند تنها برای مجازات مظنونین انفجارات نیویارک و واشنگتن و اسقاط حکومت طالبان و اشغال افغانستان باشد. رئیس جمهوری امریکا با صراحة گفته است که عملیات نظامی امریکا در افغانستان در اصل آغاز عملیاتیست که علیه تروریزم و کشورهای حامی تروریستها براه افتاده است! یعنی که پس از افغانستان نوبت کشورهای خواهد رسید که واشنگتن قصد سرزنش آنها را دارد.

از اظهارات مقامات مسئول قصر سفید و تحرکات وسیع نظامی و تشدد و

خشونتی که در عملیات افغانستان، اعمال می‌کنند، بخوبی بیداست که امریکا متصل پیروزی در افغانستان نیروهایش را بسوی عراق متوجه خواهد کرد و پس از آن نوبت سایر کشورها خواهد رسید. این پیروزی غرور زمامداران امریکا را به آنجا خواهد رساند که به چیزی کمتر از سلطه کامل بر تمامی دنیا، تصرف تمامی نقاط استراتیژیک و سرزنش و سرکوبی تمامی رژیم‌های باگی از نظر امریکا راضی نخواهد شد.

جنگ افغانستان در واقع جنگ تمامی کشورها و نیروهائیست که سیادت امریکا را نپذیرفته اند و امریکا آنها را در لست سیاه خود گرفته است. سرنوشت این کشورها به نتایج جنگ در افغانستان گره خورده است.

آیا امریکا قادر است افغانستان را اشغال کند؟

هرچند امریکا توanstه است همکاری تعداد زیادی از کشورها را در این جنگ بدست آورد، با استفاده از جوی که پس از انفجارات واشنگتن و نیویارک ایجاد کرد و تبلیغات گسترده‌ای که در این راستا داشت، حمایت بخشی از مردم امریکا و اروپا را حاصل کند، کشورهای همسایه افغانستان، چون پاکستان، ازبکستان و تاجکستان پایگاه‌های نظامی و فرودگاه‌های شانرا در اختیار امریکا گذاشتند. ترکیه، فرانسه، جرمنی و ایتالیا با اعزام نیروها به افغانستان، امریکا و بریتانیا را در این جنگ یاری کردند. روسیه از عملیات امریکا به عنوان عملیات ضد تروریستی حمایت کرد و به جبهه شمال هدایت داد تا از این حمله استقبال نموده و به عنوان نیروهای زمینی امریکا عمل کند، تاجکستان را تشویق نمود تا پایگاه کولاب را که در گذشته در اختیار سربازان روسی بود، در اختیار امریکا بگذارد. ایران موضع بی طرفی فعال اتخاذ کرد، و از اینکه جبهه شمال در کنار سربازان امریکایی ایستاد نه تنها ممانعتی بعمل نیاورد، بلکه اعلان کرد که با جبهه شمال کمک نظامی می‌کند. با این همه تسهیلات و امکاناتی که در اختیار امریکایی‌ها قرار دارد، اگر وضعیت نیروهای امریکایی را با وضعیت نیروهای اتحاد شوروی در اثنای هجوم شان به افغانستان ارزیابی

کنیم پله اتحاد شوروی بر امریکا سنگینی می‌کند. اشاره به چند مورد آتی این تفاوت را بخوبی نمایان می‌کند:

- امریکا در نتیجه پنج هفته جنگ، سقوط شش هلیکوپتر، بیش از ۳۰ کشته و زخمی، و مصرف بیش از یک مiliارد دالر توانست فقط یک شهر (شهر مزار) را تصرف کند، در حالیکه نیروهای شوروی در اولین روز تجاوز خود وارد کابل شدند، و در ظرف چند روز تمامی نقاط استراتژیک و شهرهای بزرگ را در تصرف خود گرفتند. نیروهای شوروی در رابطه با استقرار در نقاط استراتژیک و شهرهای بزرگ، هیچ مانع و مشکلی در برابر خود نداشتند، چون این مناطق عملاً تحت سیطره حزب کمونیست قرار داشتند.
- امریکائی‌ها در ارسال نیروهای زمینی شان به افغانستان محتاط‌اند و از پیامدهای آن بیم دارند و تا حال که بیش از یک ماه از آغاز عملیات می‌گذرد در حدود ۲۰۰ افسر اطلاعاتی و کوماندو را به افغانستان فرستاده است. در حالیکه اتحاد شوروی مقدار کافی نیروهای پیاده اش را در همان آغاز تجاوز وارد افغانستان کرد که در ظرف چند ماه تعداد آن به پنجاه هزار رسید و بتدریج بر شمار آنان افزود و در اثنای خروج از افغانستان تعداد آنان به یکصد و بیست هزار نفر می‌رسید. در خلال ده سال جنگ یک میلیون سرباز را بشکل متناوب به این کشور فرستاد. برای امریکائی‌ها فرستادن این مقدار نیروی پیاده اگر محال نباشد، بدون شک دشوار است.
- اتحاد شوروی توانست ببرک کارمل را در فرای اشغال پایتخت وارد کابل کند و بر کرسی ریاست جمهوری بنشاند، ولی امریکا در راه تحمیل ببرک کارمل خود با مشکلات زیادی مواجه است، ببرک کارمل امریکا نه کفایت و اهلیت ذاتی دارد، نه نفوذی میان مردم و نه حزبی که از او حمایت کند.
- نیروهای اتحاد شوروی از اولین روز حضورشان تا روز خروج از افغانستان روزانه از (۴۰۰) تا (۲۵۰) پرواز نظامی بخطاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، ولی امریکا تا حال فقط توانسته است تعداد پروازهای

جنگ به کجا خواهد کشید؟

نظمی اش را تا (۱۲۰) پرواز بالا ببرد.

- روس‌ها توانستند ۷۲۰۰۰ کشته و زخمی و مصارف کمرشکن ده سال جنگ را تحمل کنند، این خساره مالی و جانی نه تظاهراتی را در شهرهای اتحاد شوروی در پی داشت و نه واکنش هایی را در ارتش، و نه دنیا از جنایاتی که نیروهای شوروی در افغانستان مرتکب می‌شدند، بطور مسرح و مفصل اطلاع حاصل می‌کردند. ولی در رابطه با امریکا وضعیت عمیقاً فرق می‌کند: مردم امریکا در برابر عملیات نظامی واکنش نشان دادند، به تظاهرات پرداختند، این واکنش بطور روز افزون تشدید می‌گردد، و اگر تعداد بیشتر کشته و زخمی به امریکا انتقال یابد، واکنش در برابر آن بیش از واکنش در برابر جنگ ویتنام و کشته‌ها و زخمی‌های آن خواهد بود. گزارش‌های جنگ و تلفات غیر نظامیان در نتیجه بمباری‌های وحشیانه امریکا نیز بطور گسترده در دنیا منعکس می‌شود و واکنش‌هایی را در سراسر دنیا باعث شده است که بشکل روز افزون تشدید می‌گردد، عکس العمل در جهان اسلام خیلی شدید و بالاتر از انتظار همه بود.
- افغان‌ها در زمان تجاوز اتحاد شوروی بر کشور شان نه اسلحه کافی در اختیار داشتند و نه تجربه کافی جنگ، ولی اکنون بیش از یک میلیون میل سلاح خفیف در اختیار دارند و تجارب کافی جنگ، رواییه قوی، و اطمینان به اینکه می‌توانند در برابر اجنبی هرقدر هم که نیرومند و مجهر باشد، ایستادگی کنند و در جنگ علیه متجاوزین پیروز شوند.
- تصرف شهرها برای طرفی که از ناحیه وسایل و تجهیزات برتری دارد، کار آسان است. مشکل اصلی طرف نیرومند و مسلط بر شهرها زمانی آغاز می‌شود که بخواهد نظام دلخواهش را بر مجموع کشور تحمیل کند، در این مرحله است که ناگزیر از شهرها بسوی دهات و از همواری‌ها بسوی دره‌ها و کوهستان‌ها بیرون برود، در هر چند قدمی با کمین روبرو شود، از تانک و هلیکوپتر خود پائین بیاید و با اسلحه خفیف خود با مجاهدین مصاف دهد. همانگونه که روس‌ها در اشغال شهرها مشکلی نداشتند و مشکل اصلی شان در

۱۱ سپتامبر

جنگ به کجا خواهد کشید؟

مرحله دوم آغاز شد، امریکا نیز در مرحله ای که پس از تصرف شهرها پیش روی دارد با مشکلات شبیه به اتحاد شوروی مواجه خواهد شد.

با توجه به تمامی این نکات است که با اطمینان می‌توان گفت: امکانات شکست امریکا در جنگ افغانستان روشنتر و قوی‌تر از امکانات شکست شوروی در این کشور است. امکانات ادامه مقاومت در برابر امریکا نیز خیلی روشن است، مقاومت فقط یک مشکل عمدۀ را در برابر خود دارد که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی این مشکل را نداشت. در آن وقت پاکستان و ایران مرزهای خود را بروی افغان‌ها باز گذاشته بودند و از مقاومت حمایت می‌کردند، ولی اکنون پاکستان در کنار امریکا ایستاده و ایران بی‌طرفی اختیار کرده، از جبهه شمال که در کنار امریکا ایستاده حمایت می‌کند و مرزهای خود را بروی افغان‌ها بسته است. اگر ایران در سیاست خود تجدید نظر کند و از حمایت جبهه شمال دست بکشد و مرزش را بروی افغان‌ها باز بگذارد، و اگر در پاکستان تغییراتی بباید که دیگر امریکا نتواند از آن به عنوان یک پایگاه برای حمله بر افغانستان استفاده نماید، در این صورت افغان‌ها می‌توانند بخوبی در برابر امریکا مقاومت کنند. گمان نمی‌کنیم جنگ امریکا برضد افغانستان بیش از یک سال دوام کند، امریکا در موقعیتی نیست که خسایر جانی و مالی یک جنگ پر هزینه را برای مدت بیش از یک سال تحمل کند و در برابر فشارهای داخلی و خارجی ضد جنگ که بطور روز افزون تشدید می‌شود، مقاومت نماید.

حزب اسلامی چه خواهد کرد؟

حزب اسلامی حمله امریکا را محکوم کرد، و دفاع از اسلام و افغانستان را وجبیه دینی فرد فرد افغان‌ها خواند، تمامی احزاب را دعوت کرد تا اختلافات شانرا کنار بگذارند، دست بهم بدهنند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. به تمامی نیروهای خود، چه آنهایی که عملاً در داخل اند و بالفعل فعال اند و یا بالقوه، و یا در خارج اند، هدایت داد که آماده دفاع از کشور باشند، حزب اسلامی این انتظار را دارد که در مقاومت ضد امریکا همان رولی را بازی کند که

۱۱ سپتامبر

جنگ به کجا خواهد کشید؟

در مقاومت ضد شوروی بازی کرد. نیروهای حزب اسلامی در مقاومت ضد شوروی، حیثیت ستون فقرات مقاومت را داشت، تعداد افراد مسلح اش بیش از تمامی احزاب دیگر بود، و روس‌ها بیش از هرگروه دیگری از نیروهای این حزب شکایت داشتند، به پیمانه‌ای که احیاناً گمان می‌گردید که روس‌ها دشمن دیگری جز حزب اسلامی ندارند.

ما ترجیح می‌دادیم که نخست تمامی نیروهایی که به دفاع از کشور خود باور دارند و نسبت به اسلام و دفاع از آن متعهد‌اند، دست بهم بدھند، جبهه متحد بسازند و مشترکاً دفاع کنند، و حزب اسلامی در چهارچوب این جبهه متحد وارد جنگ شود، در صورت عدم تشکیل چنین جبهه‌ای نیز حزب در فرصت مناسبی وارد جنگ خواهد شد و مسئولیت دینی و نقش تاریخی اش را ادا خواهد کرد. ما اکنون نیز بیش از هر گروهی دیگر هم نیروی بالقوه جنگی، دارای تجارت خوب جنگ در اختیار داریم و هم از تائید گستردگی مردمی در شمال و جنوب کشور و تمامی ملیت‌ها برخورداریم. مخصوصاً در شرائطی که بعد از شکست‌های طالبان ایجاد شده است، حزب اسلامی تنها محوریست که تمامی نیروهای خوب و ضد امریکا را زیر چتر خود جمع خواهد کرد.

باید گفت که امریکا برای تحقق اهداف خود ناگزیر است نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند. جنگ اصلی با امریکا پس از آن آغاز می‌شود. برداشت ما از آمادگی افغانها برای مقابله با امریکا و توانمندی امریکا در مقابله با جنگ‌های پارتیزانی این است که گمان نمی‌کنیم امریکایی‌ها بیش از یک سال در افغانستان به جنگ دوام بدھند.

۱۱ سپتامبر

تغییرات به زور بازوی کی؟

تغییرات به زور و بازوی کی؟

و به نفع کی؟

عقب نشینی های طالبان به همان پیمانه سریع و تند بود که پیروزی ها و سقوط مناطق به نفع آنان سریع، تند و محیرالعقول. پیروزی های طالبان در برابر اداره ائتلافی ربانی به فساد این اداره و جنگ های خونین دوران تسلط آن بر می گشت، ولی شکست های طالبان، به فشار شدید ائتلاف بین المللی بر هبربی امریکا بر این گروه بر می گردد. بمبارد بر خطوط مقدم طالبان به پیمانه شدید، گسترده و دوامدار بود که امکان مقاومت را از طالبان گرفت و راه را برای پیشروی های جبهه شمال هموار کرد.

باید متوجه بود که پیروزی علیه طالبان، پیروزی جبهه شمال نه، بلکه پیروزی امریکا و متحدینش می باشد. تسلط بر پایتخت و شهرهای بزرگ را نباید پایان قضیه خواند، و گمان کرد که امریکا به تمامی اهداف خود نایل شده و یا دست آورد خیلی بزرگی داشته است. بر سر توزیع قدرت میان گروه های شامل ائتلاف و کشورهای حامی آنان بزودی شاهد اختلافات شدید خواهیم بود و تجربه تسلط ائتلاف بر کابل، شمال و غرب کشور در گذشته بار دیگر تکرار خواهد شد، بجان هم خواهند افتاد، آزار و اذیت مردم، غارت سرمایه های ملی و

۱۱ سپتامبر

تغییرات به زور بازوی کی؟

اموال شخصی، انتقام‌جویی و کشتارهای بی رحمانه آغاز خواهد شد. نشانه‌های تکرار تجارب گذشته همین اکنون در مزار شریف و قتل‌های دسته جمعی که در چند روز اخیر مرتکب شدند بخوبی نمایان است. به این نقطه نیز باید توجه داشته باشیم که امریکا این جنگ را برای تحمیل جبهه شمال بر کابل و تأسیس حکومتی برای نینداخته که سهم شایسته ای به گروه‌های شامل این ائتلاف و یا کشورهای حامی آنان بدهد. امریکا مصارف این جنگ بزرگ را بخاطر تأسیس حکومت دلخواه خود تحمل کرده است. بر سر چگونگی این حکومت بزودی شاهد اختلافات شدید میان کشورهایی خواهیم بود که جبهه شمال را در این جنگ استخدام کرده‌اند.

مشکل امریکا پس از این و مخصوصاً بعد از پیاده شدن نیروهای زمینی اش آغاز می‌شود، این شهرها را هم زمانی نیروهای اتحاد شوروی تصرف کرده بود و هم جبهه شمال در کنترول خود داشت.

نه سقوط شهرها بدست نیروهای شوروی نشانه پیروزی آنها به مقاومت و اشغال افغانستان ثابت شد و نه عامل بقای جبهه شمال در منصه قدرت. اگر افغان‌های غیور سلطه حکومت دست نشانده را در گذشته نپذیرفتند، حال نیز نخواهند پذیرفت، مخصوصاً حکومتی را که امریکا بعد از این همه بمباردهای وحشیانه و بی رحمانه بر کابل تحمیل می‌کند. از وضعیت چنان پیداست که امریکائیها بتدریج به تکرار کارهایی کشانده می‌شوند، که نیروهای اتحاد شوروی نیز آنرا تجربه کرده‌اند. باید تا آن هنگام انتظار بکشیم تا ثابت شود که دست آورد امریکا از این جنگ همان دست آورد اتحاد شوروی است.

۱۱ سپتامبر _____ تغییرات به زور بازوی کی؟

۱۱ سپتامبر

آیا ایران از جبهه شمال حمایت می‌کند؟

آیا ایران از موضعگیری ننگین جبهه شمال حمایت می‌کند؟

جناب ربانی و بقیه سردمداران جبهه شمال بشکل خیلی و قیحانه و نتگ آور از حمله احتمالی امریکا بر افغانستان حمایت نموده و اظهار کرده اند که حاضرند دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگند، باید اقدام مشترک، قاطع و فوری علیه طالبان صورت گیرد، آمادگی شانرا قبلًا نیز ابراز داشته اند که نه تنها قادر اند اطلاعات دقیق در اختیار سربازان امریکایی بگذارند، بلکه تجربه کافی و نیروهای ورزیده برای انجام عملیات در مناطق کوهستانی در اختیار دارند که می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند...

این حرف‌ها شاید از نظر هر انسان شریف، وطنخواه و آزادی خواه، شرم‌آور و قبیح باشد ولی از نظر افغان‌های سربلند، بی‌نهایت نفرت انگیز و تهوع آور است، افغان‌ها حاضرند دشمن بیرونی را پس از شکست بخشند ولی عمال ذلیل دشمن را که چون پیش قراولان دشمن بیرونی عمل و دشمن را در جنگ علیه مادروطن شان یاری کرده اند هرگز نبخشیده اند.

هر افغان مؤمن می‌پرسد: ردالعمل ایران در برابر این موضعگیری ذلت آور چه خواهد بود؟ اگر این گروه در گذشته، چون پیش آهنگان قوای روسی عمل

۱۱ سپتامبر آیا ایران از جبهه شمال حمایت می‌کند؟

کردند، از روس‌ها سلاح و پول گرفتند و علیه ملت خود جنگیدند، از مسکو با
الحاج خواستند تا قواشان را به افغانستان بفرستند و تخار و مزار را از تصرف
طالبان بیرون کشیده در اختیار آنان بگذارند، و ایران همه اینها را یک مجبوریت
تلقی می‌کرد، نمی‌دانیم موضع‌گیری آخر این گروه، دعوت از امریکا برای حمله
فوری و قاطع بر افغانستان و اظهار آمادگی برای جنگیدن در کنار سربازان
امریکایی را چگونه تلقی می‌کند و عکس العملش چه خواهد بود؟! آیا حاضر
است دوستان شیطان بزرگ را به دوستی بگیرد؟

اداره مؤقت و مشکلات مالی

عدد ای بنابر عدم آگاهی از طبیعت استعمار، و عدم درک ماهیت تبلیغاتش در آغاز هر تجاوز، گمان می‌کردند که با استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان، کانتینرهای دالر، به فرودگاه‌های کابل سرازیر خواهند شد، مشکلات اقتصادی افغان‌ها که ناشی از جنگ ۲۳ ساله است، بزودی پایان خواهد یافت و کابل به واشنگتن و لندن دیگری تبدیل خواهد شد. عده‌ای این حرف‌ها را عمدتاً و چون انجام یک مأموریت تبلیغ می‌کردند و عده‌ای نیز باخوش باوری آنرا می‌شنیدند و در هر محفلی زمزمه می‌کردند.

این حرف‌ها همانگونه توسط بی‌بی‌سی و صدای امریکا تبلیغ می‌شد که در زمان تجاوز نیروهای شوروی به افغانستان، رسانه‌های خبری وابسته به پکت وارسا، استقرار نیروهای شوروی در افغانستان را پیام آور صلح و ثبات و ترقی می‌خواندند، کمونیست‌ها شعارهای نان، خانه، لباس سرمی‌دادند و کمونیزم را فرشته نجات می‌شمردند، ولی با آمدن این فرشته نجات و آن پیام آوران صلح، کشور ما در شعله‌های آتش سوخت، خانه مردم ما گور آنان، لباس شان کفن آنان و نان شان زهرجان شان شد، یک و نیم میلیون شهید و شش میلیون مهاجر را در پی داشت.

اینک امریکایی‌ها و انگلیس‌ها به نقش قدم سلف خود گام گذاشتند و با شعارهای عوام فریبانه وارد معركه شدند و بر کشور ما تجاوز کردند. گروه‌های

وابسته به آنان نیز همان شعارهای کمونست‌ها را زمزمه نموده برای اغوای مردم هوشیار ما از کمک‌های چند ملیارد دالری امریکا صحبت می‌کنند، این در حالیست که اداره مؤقت قادر به تأدیه حقوق مأمورین و کارمندان دولت نیست، رسانه‌های خبری از قول این مأمورین حکایت می‌کنند که از پنج ماه به این سو حقوق شان را دریافت نکرده‌اند. عجیب این است که اداره طالبان با وجود محاصره‌های اقتصادی و عدم دریافت کمک‌های مالی از هیچ کشوری قادر به تأدیه حقوق تمامی کارمندان دولت و مصارف کمرشکن جنگ گسترده و طولانی بودند و تمامی این مصارف را از عواید دولتی تکافو می‌کردند، و از مشکلات مالی خود به هیچ مرجعی شکایت نبردند، با آنکه ۲۵۰ میلیون دالر عواید اداره طالبان از مدارک هوایی آریانا و مدارک دیگر در بانک‌های امریکایی منجمد شده و به اداره مؤقت فعلی به میراث مانده است!!

افغان‌ها می‌پرسند: عواید گمرک به کجا می‌رود؟ پول‌هایی که روس‌ها برای دولت ربانی چاپ می‌کند و انگلیس‌ها برای جنرال دوستم به کجا می‌رود؟ امریکا برای جنگ در افغانستان بیست ملیارد دالر اختصاص داده است، چرا برای رفع مشکلات اداره مؤقت تا حال کمک نکرده است؟ افغانهای هوشیاری می‌دانستند که امریکا برای غارت ثروت‌های دست نخورده این منطقه به حمله نظامی متوصل شده، نه برای آنکه بخاطر آبادی این منطقه از خود مایه بگذارد!! امریکا با کشور ترکیه که پایگاه نظامی امریکاست، و چون ژاندارم منطقوی از آن استفاده می‌کند، و گاهی نیروهای این کشور را به عراق می‌فرستند و گاهی به افغانستان، چه کمکی کرده است که با افغانستان خواهد کرد. مگر کشور ترکیه در بدترین وضعیت اقتصادی قرار ندارد؟! امریکا با دوستان دیگر خود، اردن و مصر چه کمک کرده که انتظار چنین کمکی را با افغانستان داشته باشیم.

ماهیت تبلیغات عوام‌گران امریکا و حلقه‌های وابسته به آن به زودی افشاء خواهد شد و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان نه تنها از مشکلات مانخواهد کاست بلکه برآن خواهد افزود.

۱۱ سپتامبر

اداره مؤقت و مشکلات مالی

متأسفانه برخی از کشورهای همسایه ما نیز برای توجیه همکاری شان در حمله با امریکا بر افغانستان می‌گفتند: با این کار حمایت امریکا را جلب خواهیم کرد، از مشکلات دیرینه خود با امریکا خواهیم کاست، از اقدام خصمانه امریکا علیه خود مانع خواهیم شد و سهم دلخواهی در بازسازی افغانستان بدهست خواهیم آورد و خیلی از مشکلات اقتصادی خود را حل خواهیم کرد!! ولی اکنون می‌بینند که از لست کشورهایی که می‌خواستند در بازسازی افغانستان شرکت کنند افتاده اند، نه تنها به هیچ یکی از تمنیات شان دست نیافته اند بلکه مورد تهدید امریکا قرار گرفته اند و تمامی همکاری‌ها و حمایت‌های شان از حمله امریکا بر افغانستان بهدر رفته است.

مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (C.N.N)

کسرا ناجی خبرنگار (C.N.N) در رابطه به حمله احتمالی امریکا بر افغانستان، مصاحبه ای با برادر حکمتیار داشت که تفصیل آنرا در ذیل مطالعه می‌کنید:

سؤال: آقای حکمتیار! آیا شما نگران هستید نسبت به آن چیزی که می‌بینید و می‌شنوید در این روزها؟

جواب: بدون شک ما از این نگرانیم و مشوش. ما احتمال حمله امریکا را قوی می‌بینیم، از اظهارات مسئولین امریکا به وضوح فهمیده می‌شود که قصد حمله بر افغانستان را دارند، و شاید به زودی آغاز شود و از تحرکات نظامی شان در منطقه و حول و حوش افغانستان نمایان است که عملیات امریکا بر افغانستان به زودی آغاز می‌شود و شاید یک عملیات طویل المدت باشد. ما تعجب می‌کنیم که از مسئولین امریکائی یک سلسله حرفاً را می‌شنویم، آقای بوش اعلان می‌کند که: مسئله انتقام از حوادث واشنگتن و نیویارک مطرح نیست ما باید در یک جنگ پیروز شویم، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی. و دیشب اعلان می‌کند که همه کشورها و گروه‌ها یا با ما خواهند بود یا با تروریست‌ها. این بدان معنی است که یا همه کشورها به امریکا تسلیم شوند و در کنار امریکا قرار بگیرند و در این جنگ امریکا را حمایت کنند و یا در لست تروریست‌ها اند. این هم مایه تعجب بود که برخی از کشورها قبل از اینکه تحقیقات (FBI) نتیجه بدهد و

عامل و مجرم اصلی این عملیات معلوم شود، از حمله انتقام جویانه امریکا حمایت کرند، این بدان معنی است که به امریکا چک سفید امضاء می‌کنند، تا با استفاده از این جو و استناد به این عملیات انتشاری هرچه علیه هر کشوری خواسته باشد انجام بدهد! این هم باعث تعجب و حیرت است که یکی از کانگرس مین‌ها می‌گوید: چه عدالتیست که در برابر شش هزار نفر فقط یک نفر کشته شود؟ یعنی عدالت در معیارهای آنها اینکه: در برابر شش هزار نفر علی‌الاقل شش هزار نفر کشته شوند. در حالیکه عدالت حکم می‌کند که در برابر شش هزار نفر، فقط مجرم باید کشته شود، ولو مجرم یک نفر باشد.

سؤال: تا جائیکه من می‌دانم هدف فقط اسامه بن لادن است، هدف گروه القاعده است و کسانیکه از او حمایت می‌کنند و گروه طالب که تا ایندم از وی حمایت کردند و به نظر می‌رسد که خود گروه طالب هم هدف است، بناءً جنگ علیه افغانستان و مردم افغانستان نیست.

جواب: ما و شما و کسانیکه از بیرون ناظر صحنه اند، با توجه به تمنیاتی که داریم، این احساس را می‌کنیم که شاید هدف اسامه بن لادن باشد، ولی امریکا این حرف را نمی‌زند، می‌گوید: باید تروریزم، حامیان تروریزم و نیروهای مشوق تروریزم، اینها باید مجازات شوند. اینها لست تروریست‌ها را از قبل آماده کرده اند، کشورهایی را که در لست تروریست‌ها و یا حامی تروریست گرفته، مدت‌ها قبل اعلان کرده اند و اتهام بسوی اسامه هم به این خاطر متوجه نیست که دلائل و شواهدی داشته‌اند. بگویند چه شواهد و دلائلی دارند در مورد اسامه بن لادن؟ تا حال نتوانستند مردم خود را قانع بسازند، مگر این درست است که در هواپیما ها ۱۹ نفر عربی با پاسپورت عربی سفر کرده اند، پس اینها این عملیات انتشاری را انجام داده اند؟ اینها عرب اند، اسامه هم عرب است، پس اینها این کار را کرده اند، این با کدام منطق قابل توجیه است، اینها لست تروریست‌ها و متهمین خود را از قبل اعلان کرده اند، متصل این حادثه می‌گویند که: مظنون درجه یک اسامه است، اگر اینها واقعاً دلائل و شواهدی دارند بگذارند در انتظار جهانیان.

سؤال: اسامه بن لادن که از قبل در رابطه با انفجار دو سفارت امریکا در کینیا و تانزانیا پرونده طولانی ای دارد فقط مربوط به همین عملیات و حملات اخیر که نیست؟

جواب: اگر اینها سهیم اند و پرونده از قبل دارند، به اساس پرونده قبلی شان تعقیب شوند، حال چرا پای او را در این پرونده جدید می‌کشانند و قبل از تکمیل تحقیقات و قبل از اینکه هیئت تحقیقات نتیجه کار خود را اعلام کند. اگر امریکا واقعاً دلائل و شواهدی دارد، بگذارد یک هیئت بیطرف بین المللی این قضیه را بررسی کند، نتیجه کار خود را اعلام کند، پس از اینکه دنیا متقاعد شد، بعد اگر اینها عملی را انجام می‌دهند باید تنها در برابر مجرم اصلی سانحه باشد، نه که از مردم مظلوم افغانستان انتقام بکشند، به این دلیل که افغانستان یک هدف آسان است، بعد بیایند و آنرا هدف خود قرار دهند.

سؤال: هدف انتقام جوئی از مردم افغانستان نیست، هدف اسامه بن لادن است و هدف کسانی است که از او حمایت می‌کنند، شما که با طالبان روابط مخاصمت آمیز دارید، اگر هدف براندازی طالبان بوده و بجای آن ایجاد یک حکومت با قاعده وسیع است، چرا از این هدف حمایت نمی‌کنید؟

جواب: ما معتقد به این نیستیم که حریف و رقیب داخلی توسط یک اجنبي و بیگانه کوبیده شود و ما در تهاجم اجنبي علیه کشور خود نیروهای بیگانه را کمک کنیم. از نظر ما این محکوم است، هرکسی که چنین موضعی را اتخاذ می‌کند، موضع سخت شرم آور و نتگین است، و ما چنانچه کمونست ها را محکوم می‌کنیم، آنها هم سوار بر تانکهای روسی آمدند و به کابل رسیدند. معتقدیم که اگر نظام تغییر می‌کند توسط خود مردم تغییر کند، نه اینکه امریکائی ها بیایند، یک نظام را ساقط کنند و نظام دلخواه دیگری را جانشین کنند. امریکا اگر می‌خواهد از اسامه بن لادن و یا کسی دیگری که از نظر آنها در حادثه سهیم هستند انتقام بکشد، در خارج از افغانستان بکشد.

پلان امریکائی ها تنها انتقام و تلافی نیست، بلکه چیز بیشتر است، آنها

می خواهند یک نظام را ساقط کنند و نظام دیگری را جانشین آن سازند، تحرکات امریکا نشان می دهد، صد ها هواپیمای ایف ۱۴ و ایف ۱۵ و ایف ۱۶ آماده عملیات می شوند، می شود این را قبول کرد که این همه در برابر یک قرارگاه کوچک است؟ یک پایگاه کوچک اسامه بن لادن!! این باید بخاطر یک عملیات وسیع باشد، بخاطر تغییر یک نظام و جانشینی نظام دیگری و ما این را هرگز تحمل نخواهیم کرد.

سؤال: به نظر شما چه رژیمی را می خواهند جای گزین نظام طالبان بسازند.

جواب: امریکا قصد نصب یک رژیم مزدور و دلخواه را در کابل دارد، ظاهر شاه را بعنوان یک محور انتخاب کرده و از مدت‌ها قبل برنامه ریزی دارد. روی این برنامه سرمایه گذاری دارد، صریحاً اعلان کردند که از لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می کنند و امکانات کافی در اختیار شان گذاشته اند، ستیت دیپارتمنت اعلان می کند که این مقدار دالر را ما در یک مدت برای این پروسه دادیم، در کانگرس اعلان می شود که از پروسه لویه جرگه ظاهرشاه حمایت می کنند، آنها قصد تحمیل ظاهرشاه را مجدداً بر افغانستان دارند، و چون امریکائی ها گمان می کنند که افغانستان اهمیت ستراتژیک دارد، بخاطر منابع وسیع، گستره و چشمگیر نفت و گاز آسیای مرکزی، گمان می کنند که در قرن بیست و یک بزرگترین دخیره، بیش از ذخایر خلیج خواهد بود، اینها می خواهند پایگاهی مثل اسرائیل در افغانستان درست کنند. چنانچه با اسرائیل توافق نشود برهمه چاههای نفت خلیج مسلط شوند، می خواهند بخاطر تسلط بر منابع زیرزمینی آسیای مرکزی یک اسرائیل دیگری در افغانستان بسازند.

سؤال: به نظر شما نقش نیروهای شمال در این مسئله چیست؟

جواب: متأسفانه که جبهه شمال، یک گروه کوچک، همیشه خواسته که از طریق سازش ها به قدرت برسد، در گذشته در کنار کمونستها و روسها قرار گرفتند و از روسها دعوت کردند که بیایند مزار و تخار را برای شان تصرف کنند و در اختیار اینها بگذارند و گمان می کردند که از طریق کمکهای روسی

می‌توانند بکابل برسند، حال که روسها عاجز آمده‌اند، از اینکه اینها را به کابل برسانند، احتمال حمله امریکا وجود دارد، اعلان کردند که آماده هر خدمت‌اند، اطلاعات در اختیار شان می‌گذارند تا در کنار سربازان امریکائی دوشادوش آنها در افغانستان بجنگند، تجربه خوبی در مناطق کوهستانی دارند، بسیار مفید ثابت می‌شوند، دعوت می‌کنند که با اینها تفاهم کنند، ولی امریکا ترجیح می‌دهد که این تفاهم با جبهه شمال از طریق روسها صورت بگیرد، احساس می‌کند که اگر این تفاهم مستقیماً با اینها باشد، شاید حساسیتی را در مسکو باعث شود، پس ترجیح می‌دهد هر کمکی را که روسها می‌خواهند با امریکائیها بکنند و در این عملیات شرکت بکنند، توسط گروه وابسته به روسها، این از طریق روسها باشد.

سؤال: فکر می‌کنید این سناریو قابل اجراء باشد که امریکائی‌ها به هر حال طالبان را تبدیل کنند به گروههای شمال و کابل را بگیرند و ظاهرشاه را به تخت بنشانند، بنظر شما عملی است یا خیر؟

جواب: من گمان می‌کنم این سناریو عملی نیست، امریکائی‌ها دست آورد خاصی از حمله به افغانستان نخواهند داشت، اگر بروند به عملیات هوایی هرچند دوامدار باشد و وسیع و گسترده، نتایج خاصی را حاصل نخواهند کرد. بدلیل اینکه مأگمان می‌کنیم امریکائی‌ها چیزی بیش از وسائل اتحاد شوروی را در اختیار ندارند و گمان نمی‌کنیم چیزی که امریکائی‌ها می‌توانند انجام دهنند، شوروی‌ها نتوانسته اند انجام بدهند، ما که گمان نمی‌کنیم تفاوتی وجود داشته باشد، بر عکس فکر می‌کنیم که اتحاد شوروی در عملیات خود در افغانستان تسهیلات خیلی زیاد نسبت به امریکائی‌ها داشت، هم مرز بود، ضرورت به مجوز نداشت، از تاجکستان مستقیماً وارد افغانستان می‌شد، یک اردوی منظم افغانی در اختیار داشت، دولت در اختیارش بود، ارتش در اختیارش بود، و گروه وابسته به مسکو عملاً بر افغانستان مسلط بود. کابل و شهرهای بزرگ را در اختیار داشت، اگر روسها نتوانستند، ما گمان نمی‌کنیم امریکائی‌ها بتوانند

امکانات و تسهیلات بیش از روسها را در افغانستان داشته باشند. به این خاطر امریکائی‌ها توفیقی نخواهند داشت. ولی اگر اینها بخواهند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، رژیم را تغییر بدهند، عوضش نظام دیگری را جانشین کنند و چهره منفوری مثل ظاهرشاه را بیاورند، می‌دانید که نخست این پلان و برنامه ایجاد می‌کند که تا مقدار کافی نیرو به افغانستان بفرستند و این نیرو برای مدت طولانی در افغانستان بماند و بخاطر دفاع از نظام دست نشانده و سرکوبی همه مخالفت‌ها و تسلطش برهمه افغانستان. ما گمان می‌کنیم برای امریکا خیلی دشوار است که مقدار کافی افراد به افغانستان بفرستد، معلوم نیست که عکس العمل منطقه چه خواهد بود؟ همسایه‌های افغانستان، روسیه، چین، پاکستان، آیا مردم پاکستان ممکن است این را بپذیرند که از طریق پاکستان قوای امریکائی وارد افغانستان شود و از طریق پاکستان وارد جنگ با مردم افغانستان شود، مگر برای پاکستان تنها جنگ با هند کافی نیست، درد سر کشمیر کفايت نمی‌کند که آنها بروند به یک جنگ دیگری کشانده شوند. من گمان می‌کنم که این کار ساده‌ای نیست که بتوانند یک چهره را بر کابل تحمیل کنند.

سؤال: منظور تان اینکه شما هم از جمله کسانی خواهید بود که به مخالفت و جنگ می‌پردازند.

جواب: ما به امریکائی‌ها توصیه می‌کنیم که این اشتباه را مرتکب نشوند، تجربه ناکام اتحاد شوروی را در افغانستان تکرار نکنند و از حمله بر افغانستان خودداری کنند. ولی اگر آنها حتماً می‌خواهند بر افغانستان حمله کنند در اینصورت افغانها جز دفاع از وجب و جب کشور خود بدیل دیگری ندارند، مجبور اند از کشور خود دفاع کنند و ما نیز در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از افغانستان دفاع خواهیم کرد.

سؤال: خود نیروهای حزب اسلامی فکر می‌کنید وارد جنگ بشونند؟

جواب: ما که به جنگ امریکا نمی‌رویم، سؤال جنگ مطرح نیست، سؤال دفاع از افغانستان مطرح است، ما در کنار فرد مردم افغانستان خواهیم

۱۱ سپتامبر

CNN مصاحبه با

ایستاد و از وجب وجب سرزمین خود دفاع خواهیم کرد، بدون شک دفاع خواهیم کرد و هیچ چاره دیگری هم در برابر خود نمی بینیم، کسیگمان نکند که افغانها در برابر تجاوز اجنبی با همه تاریخ روشن خود، با بیگانه ستیزی خود بیتفاوت خواهند ماند، یا از کسی حمایت خواهند کرد که تجاوز اجنبی را بر کشور خود لبیک می گوید.

۱۱ سپتامبر

نامه به کوفی عنان

بسمه تعالیٰ

نامه به آقای کوفی عنان

جناب کوفی عنان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را پیذیرید.

در ارتباط به جریانات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آنرا با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

از موضوعگیری های سنجیده و معقولی که در رابطه با حمله احتمالی امریکا بر افغانستان داشتید، صمیمانه سپاسگزاریم. تمامی نیروهای صلح خواه دنیا با شما موافق اند که لازم است هر نوع اقدامی علیه تروریزم، در چهار چوب مقررات بین المللی و تحت سرپرستی سازمان ملل باشد. نخست باید عاملین اصلی حوادث دردناک نیویارک و واشنگتن و انگیزه های آنان شناسائی شود، سپس تروریزم تعریف و راه های خشکاندن ریشه های تروریزم، خشونت و جنگ و مجازات عادلانه عاملین عملیات تروریستی مشخص شود و در پایان اقدام مشترک و معقول صورت گیرد و از هرنوع اقدام تلافی جویانه ای که موجب آزار و اذیت مردم بیگناه و خونریزی بیشتر گردد جلوگیری شود. ولی متأسفانه امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنایی نمیکند. به خواست امریکایی ها

مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفاتی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می‌دهد که این حمله تنها یک اقدام تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن تسلط بر افغانستان، اسقاط یک حکومت و تحمیل حکومت دیگری بر این کشور است. و این همان چیزیست که امریکایی‌ها از مدت‌ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه گذاری‌هایی بر آن داشته‌اند و مکرراً گفته‌اند که از پرسه اسقاط حکومت طالبان و تعویض آن به حکومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت می‌کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس جمهور آن را کشت و حکومت دست نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و ببرک کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی ای با پی‌آمد‌های وخیم و مهیبی را باعث شد. پی‌آمد‌های حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، یک فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگری‌ها، مهاجرت‌ها، خونریزی‌ها و کشتارها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان‌ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جویی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارک قانع کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتشاری نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین المللی علیه تروریزم باشد باید بگذارد یک هیئت بی‌طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس عملیات انتشاری ایجاد کرده‌اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرنشش تمامی

مخالفین را عنوان نموده و اعلان کنند که یا تمامی کشورها در این جنگ به زعامت امریکا بپیوندند و یا اینکه تروریست‌اند و منتظر سرزنش و مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هوا پیما را به پایگاه‌های خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهایی است که از طریق این پایگاه‌های نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته است. مگر درست است که بخاطر مجازات یک شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارک و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هوایپیماها به نقاط مختلف دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هر کی توان پوشیدن یونیفورم عسکری را دارد و داوطلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!

ما از موضعگیری کشورهایی که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه‌های آن، حمایت بلاقید و شرط شانرا اعلان کرده‌اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چک سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت متراffد با تشویق امریکا به هر اقدامی خود پسندانه علیه هر کی امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمی‌باشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشورها می‌گفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلی مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین‌المللی باشد و علیه مجرم اصلی بوده، باعث آزار و اذیت مردم بی‌گناه نشود؟!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافعان سیاست‌های ماجراجویانه امریکا عمل می‌کند، از پرسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت‌ها و گروه‌های افغانی را تشویق می‌کند تا به این پرسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحط شاهی حمایت نمایند.

نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمی‌کنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشد. گمان نمی‌کنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط یک نظام و جایگزینی نظام دست نشانده با توب و تانک موافق باشید. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟ آیا شما رضایت می‌دهید که نام روشن تان در زمرة کسانی درج شود که با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت‌ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن، از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهرشاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پرسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلمات پاکستانی در مصاحبه ای که یک هفته قبل با رادیو بی‌بی‌سی داشت با صراحة گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومت دیگری به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان بپرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده اند؟ چرا افغان‌ها را تشویق به انضمام با این پرسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت مؤقت، قابل قبول برای تمامی افغان‌ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون‌وسطایی و اعاده نظام منحظر شاهی حمایت می‌کند؟!

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان یک مجمع معتبر بین‌المللی

۱۱ سپتامبر

نامه به کوفی عنان

خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل یک محور مستقل ملی، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروه‌های درگیر خودداری نموده، به افغان‌ها موقع بدنهن سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری داهیانه شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه‌ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این منطقه جلوگیری کند. باید تمامی نیروهای ضد جنگ دست بهم بدنهن و با استفاده از تمامی امکانات دست داشته شان مانع این فاجعه شوند و با افغان‌ها کمک کنند که مشکل کشور شانرا از طریق دیگری جز جنگ حل کنند و شرایطی ایجاد نمایند که دیگر نه افغانستان کانون جنگ تلقی شود و نه پایگاه صدور ترورزم.

با احترام
حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

خو مهمي لارښوني

هغه با ايمانه او په خدای مین مجاهدين چې د روسي فوئونو په خلاف له ستر او نه هيرېدونکي جهاد نه وروسته، اوس غواړي د امریکا او بریتانیا د کفری خواکونو مقابله وکړي او له خپل دین، ايمان، مقدساتو، ملي نواميسو، او د هبواد له خپلواکي او اسلامي هویت نه دفاع وکړي، هغوي ته په کار ده چې د امریکائي فوئ د نظامي تکتیکونو، جنګي پلانونو، او هغنو وسائلو په هکله پوره معلومات ترلاسه کړي چې دوى ئې په دې جګړي کي استعمالوی، باید د همدي معلوماتونو په رينا کي خپل جنګي تکتیکونه عيار او د دېمن مقابله وکړي. د دې لیکنی په ترڅي دغو خداي پالونکو مجاهدينو ته خو مهمي توصیي لرو:

- امریکائي فوخيان د روسانو په پرتله ډېر جبون او ډارن دي، روحیه ئې ضعيفه او د کړاوونو تحمل او زغم ئې ډېر کم دي، مرګ ژوبله نشي زعملی، د قرباني، انګيزه نلري، که له معمولي مقاومت سره مخامنځ شي توقف کوي، پتېږي او په شا زغلي، يوازي په هغه صورت کي مخکي درومي چې د دېمن سنگرونه په کامله توګه تکول شوي وي او د درنو بمباريو په نتيجه کي د مقابل لوري تولي مورچلي ورته تخلیه شوي وي.
- امریکائي افسران تر هر خه د مخه په مخکي تلو وسلو او درنو بمباريو

حساب کوي. د دغو وسلو د موثریت په هکله هومره تبلیغات کوي چي مخالف لوري دا گمان وکړي چي د دغو وسلو مقابله په هیڅ صورت کي ممکنه نده، نه هیڅ سنګر ورنه خوندی پاتې کېدی شي، او نه هیڅ خمڅه، نه ئې د شپې چاره کېدی شي او نه د ورځي، هم ثابت اهداف تخریبولي شي او هم متحرک، لوی او وور، ثابت او متحرک هدف ورته یو شانته دی!! خود توري بوري او شاهي کوت ناکامو عملیاتو دا ثابته کړه چي دا تبلیغات دروغ، له مبالغو ډک او د خلکو د ويرولو لپاره تر سره شوي او هیڅ حقیقت نلري. امریکائي بي ۵۲ بمبارد طیاري د لویو او ګنو ثابتو اهدافو لپاره جورپی شوي، په نیارونو او سترو سترو فوځي ادو باندي د بمبارى لپاره موثری دی خود ورو او متحرکو اهدافو او مخصوصاً په غرنيو سيمو کي او د چريکي عملیاتو په خلاف هیڅ موثریت نلري. پداسي عملیاتو کي تر د دغو غتو طیارو د دوى اف ۱۴ او اف ۱۶ طیاري ډېري غوره او موثری دی، د همدي لپاره امریکائي افسران دی ته اړ شول چي د توري بوري او شاهي کوت په عملیاتو کي له همدي طیارو نه زياته استفاده وکړي. بي ۵۲ ډېري ستري دی، د مانور قدرت ئې ډېر کم دی، له ورایه معلومېږي، چي د بمبارد سيمی په فضاء کي دوره کوي نو لاندي کسانو ته هومره فرصت په لاس ورځي چي له یوه نه بل اړخ ته په ډاډ او اطمئنان و خوزېږي، مورچله بدله کړي، د غره له یوې ډډي نه بلې ته شي او د بمبارد له استقامت نه ځان خوندی کړي. د دغو طیارو اهمیت یوازي په دې کي دی چي په یوه وخت کي په یوې ساحې ډېر بمونه ورولی شي. د بي ۵۲ د کار طریقه دا ده چي د ثابتو اهدافو نقشه چي له مخکي نه اخيستل شوې وي د دغو طیارو په بمبارد کمپیوټری سیستم کي تعبه (ځای په ځای) شي او د هر هدف لپاره خاص لیزري بم غوره شي، ساحې ته د طیاري له رسپدو سره سم، د همغه نقشی له مخي او د کمپیوټر د اتمومات سیستم له لوري په هر هدف خپل ځانګړي بم وورېږي. د توپچي او دافع هوا په ځایونو د دغه ډول طیارو بمبارى په دې خاطر موژره وي چي د دغو ځایونو عکسونه یوه ورڅه مخکي اخيستل شوې او د سبا ورځي د بمبارد لپاره د دغو طیارو کمپیوټری سیستم ته

ورکړی شوي وي او د بمبارد په ورځ د همدي کمپيوتر په ذريعه پدغوا اهدافو بمبارد ترسه کېږي. خو که مقابل طرف له فراست نه کار واخلي او د توپچي او دافع هوا مورچلي بدلي کړي او له متحرك دافع هوا نه استفاده وکړي او یا غولونکي مورچلي جوړي کړي، په دي کار سره نه یوازي د دغو طيارو بمباري عېډ درومي بلکي داسي بې څایه او بې فايدى بمباريو په نتيجه کي د دبمن جنګي مصارف هومره اوچت وړي چي د اوږدی مودي لپاره ئې تحمل ورته ګران شي، هر ليزري بم په ډېره ګرانه یې دبمن ته تمامېږي، په دوامداره توګه او د وړو اهدافو لپاره له دغو بمونو نه استفاده ممکن نده، تاسو ولیدو چي د افغانستان په خو محدودو جګړو کي له دغو بمونو نه د زياتي استفادې په وجه د امریکا د جنګ وزارت اعلان وکړ چي زموږ په سلاح کوتونو کي د دغو طيارو مربوط ليزري بمونه په خلاصېدو دي!!

- چا چي د SU-۲۲ روسي طيارو او د F-۱۴ او F-۱۲ امریکائي طيارو بمباري په خپلو ستړکو ليدلې دي په قطعی توګه دی نتيجه ته رسپدلي چي دا امریکائي طياري له هفو روسي طيارو سره اصلًا نشي مقاييسه کېدلۍ، د افغانستان په ظروفو او شرائطو او په چريکي جنګونو کي د مجاهدينو په ضد د دغو طيارو موثریت د روسي طيارو په نسبت ډېر کم دي.

- که مجاهدين داسي مورچلي او سنگرونه ونلري چي له ورایه ليدل کېږي او یا د جاسوسي طيارو او سپورمکيو په ذريعه د هفوی عکسونه اخيستل کېډي شي او د بمبارد طيارو په ضد له دافع هوا نه استفاده ونکړي او په دي سره خپل سنگرونه دبمن ته افشاء نکړي، پرپردې چي د دبمن پلي ټواکونه د موټرو او هليکوپترو په ذريعه د دوى ساحې ته رادا خل شي او داسي څای ته راورسېږي چي د پیکا، ۷-RPG او کلشنکوف په ذريعه تر اور لاندي نیوں کېډي شي، په داسي یوه دقیق تکتیک سره هفوی له یوې خوا د بمبارد طيارو دور ختموي، له بلې خوا کولی شي دبمن ته داسي ګوزار ورکړي چي نه ئې ګمان کولی شو او نه ئې چاره کولی شي او نه هم له هفو وسائلو نه استفاده کولی شي چي ډېر ورباندي حساب

کوي او په جنګ کي تر هر خه زيات په هغوي تکيه کوي. د شاهي کوت یوه همداسي عملیاتو چي د امریکایانو د وینا په اساس دری اپاچي هلیکوپتری پکي نسکوري شوي، نه امریکائي فوخيان په قتل ورسيدل، او تر پنهوسو نه زيات پکي زخميان شول، امریکایان هومره وارخطا کړل چي د جورج هبليو بش اوشكۍ توی شوي، رامزفیلد د مطبوعاتی کنفرانس په جريان کي هومره پريشانه وو چي په وار وار خپلو خبرو کي غلطېدو، امریکائي ورڅانو د افغانستان جنګ د صومال او ویتنام له جنګ سره تشبیه کولو او په دې ئې اعتراض کولو چي د دې جګړي د پاي او پایلو په هکله د امریکا د جنګ وزارت د چارواکو تبصری غلطې وي، او دا چي نه یوازي جګړه پاي ته نده نړدي شوي بلکي اوسم شروع شوي او امریکا اوسم د دې جنګ تر ټولو خطرناک پراو ته داخل شوي. په همدي جګړي کي د درنو تلفاتو په وجه دی ته اړ شول چي وواي: زموږ فوئي قطعات به له دې نه وروسته هیڅکله دې ته ورته عملیات ترسره نکړي!!

- که د شاهي کوت په خېر خو نور همداسي عملیات ترسره شي او امریکایان په هر یوه کي همدومره تلفات وګوري، حتماً او دېرېر به له افغانستان نه وئي، امریکایان د روسانو په خېر ندي چي د دېرېر تلفاتو زغملو او د اوږده جنګ حوصله ولري، روسانو په خپله د دوي په وینا ۴۰۰۰ مړي او زخميان ورکړل او د نورو په وینا ئې ۷۲۰۰، او لس کاله په افغانستان کي وجنګېدل، خو که د افغانستان په روانې جګړي کي د ۱۰۰۰ امریکایانو تابوتونه امریکا ته انتقال شي او د مجاهدينو فقط ۱۰۰۰ مرمي په هدف ولګېږي امریکایان به له افغانستان نه همداسي په منډه وئي لکه له صومال او بیروت نه.

- مجاهدين باید له نقلیه وساياطو نه د جنګ په ساحې او جنګ ته خېرمه ساحو کي استفاده ونکړي، که په موټرو کي نصب دافع هوا نه استفاده کوي باید د ستر او اخفا تول مقررات او غوبښني مراءات کري، خائی ئې زړ بدله کړي، د شپې په تيارۍ کي له یوې نقطې نه بلې ته انتقال شي او له چراغونو نه قطعاً استفاده ونکړي.

- همداراز دوي باید د اور له بلولو، دود او د شبی لخوا له لاسي بجلبو نه استفاده کاملاً ترک کړي، او له هر هغه خه نه ډډه وکړي چې د دوي ځای افشاء کوي او دبمنن ئې له ورایه لیدلې شي.
- د دې په ځای چې مجاهدين ثابت مرکزونه جوړ کړي او دبمنن ته په دې مراکزو باندي د برید بلنه ورکړي، پکار ده چې د دې په ځای دبمنن د تجمع په مراکزو، هوائي ميدانونو او قطارونو باندي عمليات ترسره شي، دا کار هم آسان دی، هم دبمنن ته زيات تلفات رسولی شي او هم په دې سره د جګري ابتکار د تل لپاره د مجاهدينو په لاس کي پاتني کېږي، دا پريکړه به د دوي په لاس کي وي چې د دبمنن د ټواکونو په کومي برخې، کله او خنګه حمله وکړي، دبمنن به په دې نه پوهېږي چې خه عکس العمل وښي، له چا نه غچ واخلي او خنګه د دې بریدونو مخه ونisi.
- د داسي عملياتو لپاره چې کومو وسايلو ته ضرورت شته مجاهدين هغه عملا په والک کي لري او هر وخت او په هر ځای کي ئې تر لاسه کولی شي. پداسي عملياتو کي تر تولو مهمه وسله باروت او لوازم ئې دي، مخصوصاً ريموت کنترول. که له دې نه علاوه خه ته ضرورت لري نو هاوان، پیکا، او د اورې راکټ دی، چې د مجاهدينو هره وره ډله ئې په والک کي لري.
- مجاهدين باید ترتیلو د مخه د هفو کسانو چاره وکړي چې دبمنن ته جاسوسی کوي، لاري وربني، په عملياتو کي د هفوی تر قومندې لاندي برخه اخلي او د دبمنن د ټواکونو مخي ته روان وي، او افغانان دې ته تشويقوي چې د دبمنن ملګرتيا وکړي. که د دغو بې ننګه او بې ايمانه جاسوسانو خو محدود او بدnam کسان مجازات شي او د خپلو جنایتونو جزا وګوري بیا به نه خوک د دبمنن خوا ته د ودریدلو جرأت کوي او نه به د خو ډالرو لپاره جاسوسی ته زړه بنه کوي. په دې سره به کلي او د بنارونو شا او خوا سيمې د مجاهدينو د اوسبدو او تلو راتلو لپاره خوندي او مصئونې شي او دبمنن به له بنارونو او خپلو عسکري مراکزو نه د بهروتلو جرأت نشي کولی، دا ځکه چې بهرنې دبمنان یوازي د خپلو

افغانی جاسوسانو په مرسته او اعتماد له خپلو مراکزو نه وتلى شي او د دوى د معلوماتو په رنا کي عملیات ترسره کولی شي.

- دبمن د عملیاتو په وخت کي داسي تبلیغاتو ته خاص اهمیت ورکوي چي د مجاهدینو روحبه ورباندي تضعيف کړي شي، د همدي لپاره هفوی ته د درنو تلفاتو د اړولو او د دوى په ليکو کي د زياتي مرګ ژوبلې دروغجن او له مبالغې نه ډک تبلیغات کوي. د توری بورۍ او شاهې کوت د عملیاتو په دوران کي د امریکائي منابعو او د امریکا پلوه خبری سرچینو تبلیغات داسي وو چي خلکو ګمان کولو د امریکائي طیارو د بمباريو په نتيجه کي د مجاهدینو ټولی څمخي تخریب شوي، په سلهاوو کسان ئې وژل شوي، هیڅوک ندي توانبدلي چي له صحني نه روغ رمت ووځي، او په هیڅ مورچلي او څمخي کي خوندي نشوپاتي کېدی!! خو حقیقت کاملاً برعکس وو، د مجاهدینو تلفات ډېر کم او د دوى په خلاف د امریکائي طیارو بمباري تر ډېره حده غیر مؤثره وه. په توری بورۍ کي تر شلو نه کم مجاهدين په شهادت رسپدلي، د دغو شهیدانو زياته برخه هلته شهیدان شول چي د سیمي د پرېښېدو فیصله ئې وکړه او د شپي له لوري په ګډه او په زيات شمېر کي د سليمانخیلو دری ته داسي راکوز شول چي اکشرو ئې بچلی بلې کړي وي، دبمن له ځمکي او هوا نه د دوى خارنه کوله، کله چي د دری یوې تنگۍ ساحې ته راړرسپدلي، په هفوی ئې درنه بمباري پیل کړه، دلتنه نه د پناه ځای وو، نه سنګرونه او نه څمخي وي. دلتنه چي د دوى کوم شمېر کسان شهیدان شوي د جګري په ټولي اوږدي مودي کي د دې شمېر درېېمه برخه هم نه وو شهیدان شوي. د شاهې کوت په عملیاتو کي هم دبمن دا تبلیغات کول چي د مجاهدینو ۴۰۰-۵۰۰ کسان په قتل رسپدلي، دا په داسي حال کي چي دوى ته د یوه شهید جسد هم په لاس نه وو ورغلې، د مجاهدینو د شمېر په هکله هم د دوى تبلیغات داسي وو چي د دبمن ضعيف او غیر موشق اطلاعاتي سیستم ئې په ګوته کولو: کله به ئې ویل چي د مقاومت کوونکو شمېر تر خلورو زرو پوري دي، کله ئې هغه دوه زره او کله له خو سوو نه تر زرو پوري نبودو!! د دبمن له د دغو

۱۱ سپتامبر

خو مهمني لارښوني

ارقامو نه معلومیده چي يا عمدآ دروغ وايي او يا د دوي معلومات به افواهاتو ولار وو، هیڅ دقیقه اطلاع ئې نه درلوده، د دوي جاسوسی سپورډکي په دې نه تواندې چي د مجاهدينو دقیق شمېر معلوم کړي، پداسي حال کي چي دوي به تل دا دعوى کوله چي د دوي جاسوسی سپورډکي د ځمکي په سرداسي وورشي هم ليدلى او پېژندلى شي چي او بدوالى ئې فقط خلور انچه وي!! لدغو تبلیغاتو نه متاثره شوو کسانو دا ګمان کاوو چي د ځمکي په سر مخصوصاً هلته چي عملیات روان وي، هیڅ خه له امریکایانو نه پټ نشي پاتی کبدی او هر خه ئې تر سترګو لاندي وي!! پداسي حال کي چي امریکا او متهدینو ئې او هه جاسوسی سپورډکي د افغانستان په فضاء کي مستقر کړي وي خو تر پايه په دې پوه نشول چي په توری بوری او شاهی کوت کي د مجاهدينو دقیق شمېر خومره وو؟ د دوي خپور جاسوسی جال په دې موفق نشو چي د القاعدي او طالبانو د مشرانو د پتېدو ځایونه په ګوته کړي او امریکایانو ته دا توفيق ورپه برخه کړي چي دوي ونیسي يا ئې په قتل ورسوي. د شاهی کوت عملیات د امریکایانو د ټولو اټکلونو خلاف تر درېيو او نیو پوري روان وو او په پاي کي دوي اعتراف وکړي چي نه ئې کوم کس ژوندی نیولی او نه ئې د کوم مری جسد موندلی!! مجاهدين باید دې ته متوجه وي چي د عملیاتو په وخت کي د دېمن د داسی تبلیغاتو تر تأثیر لاندي رانشي او خپله رو حیه له لاسه ورنکړي.

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

بسمه تعالیٰ

در پاسخ به سوالات خبرنگار مجله مستقبل

مجله وزین مستقبل بمناسبت سالروز سیاه تجاوز شوروی بر افغانستان، مصاحبه مفصلی با برادر حکمتیار داشت که متن آن اینک در خدمت عزیزان قرار دارد، ما بخاطر مقایسه تجاوز امریکا با تجاوز سلفش، اتحاد شوروی بر افغانستان، نشر آنرا در این مجموعه مقالات مفید شمردیم؛ س: برای اولین مرتبه چه وقت حدس زدید که تجاوز نظامی روسها بر افغانستان حتمی است؟ و راپورهای واصله و تحلیل اوضاع، چه وقت شما را متیقن ساخت که تجاوز عملاً صورت می‌پذیرد؟

ج ۲-۱: افسران متعدد به حزب اسلامی افغانستان از تحرکاتی اطلاع یافته بودند که حکایت از آمادگی روسها برای تجاوز به افغانستان داشت، آنها به ما اطلاع دادند که برای اقدام نهائی غرض سرنگونی حکومت امین آمادگی داریم ولی گمان می‌کنیم که متصل اقدام و یا در خلال آن نیروهای شوروی مستقر در آن طرف مرزهای افغانستان وارد عمل خواهند شد، دستور چیست؟ آیا اقدام کنیم و

یا منتظر باشیم؟ معلومات کشورهای همسایه و امریکا در این رابطه چیست و عکس العمل آنها مخصوصاً عکس العمل امریکا در صورت تجاوز قوای شوروی بر افغانستان چه خواهد بود؟ گزارش‌های مذکور دقیق بود و موجب نگرانی ما گردید، از مقامات پاکستانی پرسیدیم، آنها نه معلوماتی در این خصوص داشتند و نه امکان وقوع چنین حادثه‌ای را حدس می‌زدند. به یکی از مسئولین روابط بین المللی در کمیته سیاسی حزب وظیفه دادیم تا از دیپلمات‌های امریکایی مستقر در پاکستان استمزاج نمایند، آنها از دادن جواب اظهار ناتوانی نموده، قضیه را به واشنگتن موكول کردند که در خلال یک هفتۀ جواب رسمی واشنگتن را در مورد احتمال تجاوز نظامی روسها بر افغانستان چنین بیان کردند:

واشنگتن گمان نمی‌کند که چنین تجاوزی صورت گیرد، اگر احیاناً این کار صورت گرفت امریکا دوکار فوری انجام خواهد داد: از مذاکرات "سالت ۲" میان امریکا و اتحاد شوروی خارج خواهد شد و ارسال وسائل پیشرفته تخنیکی و گندم به شوروی را متوقف خواهد کرد" این جواب دو پیام روشن در خود نهفته داشت:

الف: مقامات امریکا از جریانات داخلی شوروی حتی در قضایای چون آمادگی برای تجاوز نظامی برکشور دیگری و تحرکات نظامی ای که در چنین مواردی صورت می‌گیرد، بی اطلاع‌اند و از نفوذ در حلقات تصمیم‌گیری عاجز‌اند. نمی‌دانند که در آن طرف دیوار آهنین چه می‌گذرد، اقمار جاسوسی آنها نیز توان نظارت بر جریانات داخلی اتحاد شوروی را ندارد.

ب: اگر تجاوز نظامی صورت گیرد، انتظار عکس العمل جدی را از سوی امریکا و همپیمانانش نداشته باشیم، تجربه شکست در ویتنام جرأت درگیری مجدد با نیروهای اتحاد شوروی را از زمامداران قصر سفید سلب کرده بود. ما در وضع خیلی خوبی قرار داشتیم، همه اطراف کشور به تصرف مجاهدین در آمده بود، کابل در محاصره نیروهای ما قرار داشت، برای اقدام نهائی آمادگی

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

می‌گرفتیم، حزب کمونست توان مقاومت را از دست داده بود، اختلافات درونی حزب، میان خلق و پرچم از یک سو و میان طرفداران ترکی و امین از سوی دیگری بطور روز افزون افزایش می‌یافت، شکست‌های پیهم آنها در مقابله با مجاهدین آنرا مزید تشدید می‌کرد. برنامه ما همین بود که پس از آزادی اطراف، آخرين اقدام برای سرنگونی رژیم امین از سوی افسران اردو صورت گیرد. طبیعت که گزارش‌های تجاوز نیروهای شوروی باعث نگرانی‌های شدید در صفوف حزب ما گردد، مخصوصاً که افراد ما خود را در آستانه پیروزی می‌دیدند و دشمن را در وضع پریشان و در آستانه زوال و نابودی. هر نوع تغییر در وضعیت و تأخیر در پیروزی به امیدهای آنان صدمه می‌زد. اما کسانی که به عزم اتحاد شوروی در منطقه و اهمیت استراتئیک افغانستان برای مسکو و برنامه‌های توسعه طلبانه اش به استقامت جنوب و از مسیر کشور ما متوجه بودند، گمان می‌کردند که سفر ما طولانی است و زمامداران مغور کرملین به این آسانی از افغانستان صرف نظر نخواهند کرد و پیروزی نهضت اسلامی را در افغانستان و پی‌آمدایی که این پیروزی برای شوروی خواهد داشت تحمل نخواهند کرد و باید منتظر مراحل دشوار دیگری باشیم.

به افسران اردو اطلاع دادم که آمادگی لازم را بگیرند، باید قبل از تجاوز نیروهای شوروی کار حکومت امین را یکطرفه کنیم، ولی کرملین که ناظر اوضاع بود و جریات را دقیقاً ارزیابی می‌کرد و از مشاورین نظامی خود در افغانستان گزارش‌های خطرناکی دریافت می‌نمود، تأخیر را مضر می‌شمرد، دستور تجاوز را صادر کرد و کشور ما مورد تجاوز قرار گرفت و اقدام افسران مؤمن اردو به تأخیر افتاد.

س: دقیقاً خبر تجاوز را چه وقتی شنیدید؟

ج: در ساعات اول تجاوز از آن اطلاع یافتیم. نخست حادثه بزرگی بود، هوای پیکر نظامی شوروی که هریکی چندین تانک را با پرسونل آن حمل می‌کرد، فضای کابل را پوشانده بود و صدای مهیب آن در همه ترس و بیم

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

ایجاد می‌کرد. در میدان هوائی خواجه رواش یکی بی دیگری بر زمین می‌نشستند و تخلیه می‌شدند و مجدداً پرواز می‌کردند. سربازان مجهز روسی سوار بر تانک‌های شان بیدرنگ بسوی مأموریت خود بحرکت می‌افتدند. هر کس به زودی درک می‌کرد که چه اتفاقی افتاده، و چه بر سر کشور مظلوم ما آمده، حمله بر قصر ریاست جمهوری و تبادله آتش میان مدافعین قصر و کماندوهای سپتنتز شوروی هر ابهامی را زائل می‌کرد. پس از چند ساعتی، مخصوصاً با انعکاس صدای منحوس کارمل از رادیو ازبکستان، حقیقت حادثه کاملاً بر ملا شد، او با همه وقاحت گفت: امین و حکمتیار طرح کودتای خطرناکی را برای قتل و نابودی نیروهای متفرقی در افغانستان روی دست داشتند، که "سی، آی، ای" از آن حمایت می‌کرد و دولت جمهوری دیموکراتیک افغانستان از کشور شوراهما، دوست‌عنونی افغان‌ها کمک خواست که در جواب آن مقدار محدودی از قطعات شوروی برای کمک به افغان‌ها وارد کشور ماند.

نخست منابع روسی مخصوصاً رادیو ازبکستان که سخنرانی ببرک کارمل نیز از آنطريق انعکاس یافت، گزارش دگرگونی در کابل، سقوط حکومت امین، و تعویض او به کارمل را داد. اولین سخنرانی ببرک کارمل در شرایطی از طریق رادیو ازبکستان منتشر شد که کوماندوهای روسی مشغول تصفیه کابل از طرفداران امین بودند، قصر ریاست جمهوری را تصرف کرده بودند و امین با عده ای از هوادارانش توسط افسر روسی مسئول آشپزخانه قصر ریاست جمهوری، مسموم شده بودند.

س: احساس شما و اطرافیان تان و اولین عکس العمل از جانب شما چه بود؟

ج: احساسات من باشندن خبر تجاوز تحت تأثیر چند عامل قرار داشت:

الف: چنین پیش‌آمدی را حدس می‌زدم و برایم غیر مترقبه و آنی نبود.

ب: باور راسخ به خدای قدیر و حکیم به من این احساس را بخشیده بود که از هر حادثه ای امید خیر داشته باشم، هر چند در ظاهر مهیب و مخوف جلوه کند. باشندن خبر تجاوز، این آیه قرآن در برابر ذهنم قرار گرفت که در رابطه با جنگ

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

بدر نازل شده، و اشاره به احساسات صحابه که منتظر بودند به حساب قافله تجارتی قریش برسند و در محاسبات شان مواجه شدن با لشکر مجهز قریش را حدس نمی‌زدند، ولی ناگهان قافله نجات یافت و با لشکر مجهز درگیر شدند،
قرآن در خطاب به آنان می‌فرماید:

وَ إِذْ يَعْدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ تَوَدُونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ
الشُّوَكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَ يَقْطَعَ دَأْبَ
الْكُفَّارِ^{*}
الانفال: ۷

و آنگاه که خداوند وعده "غلبه بر" یکی از دو طائفه را به شما می‌داد، و شما دوست داشتید که همان بی‌شوکت از آن تان باشد، ولی خداوند می‌خواست که حق را غالب کند و ریشه کافران را قطع نماید.

همین آیه مرا توجیه کرد و موجب اطمیان قلبی من شد.

این احساس به من القاء شد که خداوند حکیم افغانها را برای مقابله با کمونیزم و سرنگونی قدرت الحادی انتخاب کرده است، روس‌ها را به آنجا کشانده است تا ریشه کمونیزم را بخشکاند و اتحاد شوروی را به زوال محکوم کند، این احساس تا بیرون رفتمن آخرین فرد قوای اشغالگر شوروی از افغانستان برهمه مساعر وجودم پرده انداخته بود و در تمامی سخنرانی‌های من در طول این مدت خود را نشان می‌داد. من همواره می‌گفتم که نیروهای شوروی حتماً از کشور ما بیرون خواهند رفت و متصل آن شوروی بزرگ به سرنوشت بریتانیای کبیر مواجه خواهد شد، همانگونه که با شکست قوای انگلیس در افغانستان زوال امپراطوری مهیب بریتانیا آغاز شد و پس از مدت کوتاهی از همه سرزمین های اشغالی بیرون رفت، و بساط سلطه اش در همه دنیا برچیده شد و به کشور کوچکی تبدیل گردید که در نقشه دنیا حیثیت یک جزیره کوچک را بخود گرفت "برقدرت اتحاد شوروی" نیز با شکست در افغانستان زوالش آغاز خواهد شد و از سرزمین‌های اشغالی یکی پی‌دیگری بیرون خواهد رفت.

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

بیاد دارم روزی با یکی از رهبران پاکستانی در کنارهم با موتری به محل جلسه‌ای می‌رفتم، در نیمه راه از من پرسید: حکمتیار صاحب! چه فکر می‌کنید، آیا امکان مقاومت در برابر نیروهای شوروی وجود دارد؟ آینده افغانستان چه خواهد بود، ما که نگرانیم! وضع کشورهای منطقه و کشورهای غربی را چنان می‌بینیم که به ادامه مقاومت خوش بین نباشیم... گفتم: ولی من باور دارم که روس‌ها از سرکوبی مقاومت عاجز خواهند ماند و مجبور به عقب‌نشینی خواهند شد، امیدوارم تجربه جنگ بدر در اینجا تکرار شود، آیه را که در رابطه با جنگ بدر نازل شده برایش تلاوت و ترجمه کردم و گفتم: تحلیل من از این حادثه و پی‌آمدهای آن همان چیزی است که این آیه بیان می‌کند. دنیا نیز با مشاهده ادامه مقاومت و عجز و ناتوانی روس‌ها از اشغال کامل کشور ما، در سیاست‌های شان تجدید نظر خواهند کرد و ترس و بیم شان از مسکو از میان خواهد رفت.

س: عکس العمل دول همسایه و جامعه بین المللی در اولین روزهای تجاوز، چه بود؟

ج: عکس العمل سرد بود و از ترس و بیمی که قوای شوروی در اذهان جهانیان ایجاد کرده بود، مایه می‌گرفت، و اگر عکس العمل امریکا به این پیمانه سرد بود که به زبان کارتر بیان شد: "ما پیشروی‌های مزید قوای شوروی را بسوی جنوب تحمل نخواهیم کرد" یعنی: بر اشغال افغانستان اعتراضی نداریم، آنرا جزء کشورهای شامل حلقه نفوذ اتحاد شوروی می‌شماریم!! در این صورت معلوم است که عکس العمل بقیه کشورها چه خواهد بود!! برای آنکه به شما و خوانتدگان عزیز مجله مستقبل روشن شود، جریان صحبتی را نقل می‌کنم که با یکی از اعضای پارلمان جرمنی داشتم: به او گفتم: چرا کشورهای اروپائی عکس العمل جدی تر دربرابر تهاجم شوروی بر افغانستان نشان نمی‌دهند، مخصوصاً کشور شما (جرمنی)? گفت: برای آنکه اگر جرمنی و یا کشور دیگر اروپائی مورد تجاوز نیروهای اتحاد شوروی قرار گیرد، چند نفر محدودی مثل مجاهدین افغani در آن یافت نخواهد شد!! مگر ندیدید که قشون روس چکوسلواکیا را در

ظرف ۲۴ ساعت تصرف کرد و هیچ‌کسی در برابر آن نایستاد؟!
س: از همسایه‌ها و سایر دول، کدامیک قبل از همه به خاطر دفع تجاوز به
شما اطمینان داد؟

ج: بقیه کشورها جرأت و توانمندی مخالفت با اتحاد شوروی را در خود احساس نمی‌کردند، پاکستان که آینده خود را در خطر می‌دید و معتقد بود که گام بعدی قوای شوروی پیشروی بسوی پاکستان است، می‌خواست کاری صورت گیرد، ولی منتظر حمایت امریکا بود، واشنگتن نسبت به دوام مقاومت متعدد بود و از درگیری مجدد با شوروی بیم داشت، هرچند به اسلام‌آباد از ناحیه حمایت خود در صورت پیشروی قوای شوروی بسوی پاکستان اطمینان می‌داد، ولی اسلام‌آباد این اطمینان‌های خشک زبانی را کافی نمی‌شمرد، همه در ابتدای تجاوز متعدد بودند، ما در میدان تنها بودیم، به مقاومت ادامه دادیم، گزارش‌های درگیری با قوای شوروی بطور گسترده و وسیعی در رسانه‌های خبری دنیا انعکاس می‌یافتد. مقاومت در برابر قوای شوروی، تلفات آنها در درگیری با مجاهدین افغان و عدم توفیق روسها در کار سرکوبی مقاومت و اشغال مناطق تحت تصرف مجاهدین خاصتاً در مناطق کوهستانی، برای جهانیان خلاف انتظار بود، تیم‌های بی‌شمار خبرنگاران به جبهات جنگ سرازیر شدند، گزارش‌های دقیق، مصور و هیجان‌انگیز تهیه نموده دنیا را در جریان پیروزی‌های مجاهدین و تلفات چشمگیر قوای شوروی گذاشتند. این گزارش‌ها کشورهای همسایه ما را و کشورهایی که استقرار قوای شوروی در افغانستان امنیت و استقلال آنرا تهدید می‌کرد، و نیروهای را که شوروی را رقیب خود می‌شمردند، تشویق کرد تا از نیروهای مقاومت در افغانستان حمایت کنند و از این فرصت برای ضربه زدن به اعتبار مسکو در دنیا و مصروف ساختن شان در یک جنگ طولانی استفاده کنند و پیشروی‌های مزید شانرا سد نمایند. فقط پس از این بود که از این و آن گوشه دنیا صدای اعتراض علیه اشغال افغانستان توسط قوای شوروی بلند گردید و حمایت از مقاومت آغاز شد.

س: اولین برخورد میان مجاهدین تحت قومانده شما و قوای روسی، چه وقت و در کجا به وقوع پیوست و نتائج آن چگونه بود؟

ج: می‌توانیم ادعا کنیم که این مجاهدین افغان عزم راسخ آنان و توکل و اعتماد شان بر خدا بود که وضعیت را هم در داخل تغییر داد و هم در خارج. کشورهای رقیب شوروی زمانی جلو آمدند تا حمایت کنند که دیدند روس‌ها از سرکوبی مقاومت عاجز ند و اشغال دائمی افغانستان برای شان نا ممکن است، برخوردها با قوای شوروی زمانی آغاز شد که شهرهای بزرگ بشمول پایتخت را تصرف کردند و خواستند پایگاه‌های مجاهدین در حول و حوش شهرهای بزرگ و جاده‌های مهم را اشغال کنند، نیروهای شوروی مغور بودند و گمان می‌کردند که افغان‌ها توان ایستادگی در برابر آنها را ندارند، به آنها دستور داده بودند که در ظرف چند ماه باید مقاومت را قلع و قمع کنند و سلطه شانرا بر همه افغانستان برقرار سازند. بریزنف در کنفرانس مطبوعاتی خود در دهلی جدید اعلام کرد که تا سه ماه آینده اغتشاش در مناطق سرحدی افغانستان پایان خواهد یافت، و دولت قانونی به کمک قطعات محدود اتحاد شوروی بر اوضاع مسلط خواهد شد... !!!، آنها طولانی شدن جنگ را پیش‌بینی نمی‌کردند و آنرا صدمه‌ای به آبرو و اعتبار بین المللی خود می‌شمردند، در پی تصفیه عاجل و سرکوبی سریع مقاومت بودند، اشتباہ زمامداران کرمیلین از همین جا نشأت می‌کند. اگر بگوئیم که دلیل عمدۀ شکست روس‌ها در افغانستان از همین اشتباہ مایه می‌گیرد، مبالغه نکرده ایم. آنها قوای شان را متصل تسلط بر شهرها به اطراف فرستادند، ولی نتایج درگیری با مجاهدین در اطراف مخصوصاً در مناطق کوهستانی غیر از آن چیزی بود که افسران روسی و مأمورین کیجی بی پیش‌بینی نمی‌کردند، نه تنها دست آوردی نداشتند، بلکه با تلفات غیرمتربقه و بالاتر از تصور و تخمين شان مواجه شدند، روحیه افراد جنگی شان در همان اولین درگیری‌ها ضربه جدی خورد، در مقابل، روحیه مجاهدین بالا رفت. هر درگیری در این مناطق و شکستهای خفت آمیز نیروهای شوروی در آن، افغانها را مزید تشجیع می‌کرد و

به آینده امیدوار می‌ساخت، و به افراد ضعیف و بی روحیه افغان نیز جرأت می‌بخشید تا به مجاهدین بپیوندد و جبهات جدیدی علیه قوای بیگانه بازکنند. س: چه ستراتیژی ای را به خاطر دفع تجاوز اتخاذ نمودید؟ و تفاوت آن با مرحله قبل از تجاوز چه بود؟

ج: ستراتیژی ما در جنگ علیه قوای شوروی شامل این نکات اساسی بود:

الف: باید قوای روسی را به جنگ‌های گسترده در همه افغانستان کشاند.

ب: از جنگ‌های جبهه‌ای و تأسیس پایگاه‌های بزرگ و دفاع از آن باید خودداری ورزید، در عوض؛ جبهات کوچک و گروپ‌های متحرک درست کرد و بر واحدهای کوچک دشمن و قطارهای در حال حرکت آن حمله کرد.

ج: ترکیز بیشتر ما باید بر ضربه زدن به روس‌ها باشد تا کمونست‌های افغانی ای در خدمت آنها.

د: تلفات جانی و مصارف جنگی روس‌ها را باید به آنجا رساند که برای آنها غیرقابل تحمل باشد.

ه: برای تبلیغات بیرونی از اسرای جنگی روس‌ها و شکست‌های شان در جنگ، و جنایاتی که علیه مردم مظلوم ما مرتکب می‌شوند، استفاده اعظمی صورت گیرد و از عملیات علیه روس‌ها در خارج از محدوده افغانستان خودداری شود.

ستراتیژی ما در جنگ علیه نیروهای شوروی با مرحله قبلی که با کمونست‌های افغانی درگیر بودیم، از چند لحظه تفاوت‌هایی داشت:

الف: در مرحله قبلی نیروهای دولتی در هر جایی حالت تدافعی داشتند و نیروهای ما حالت تهاجمی.

ب: ما در پی آزادی هرچه بیشتر مناطق و تصرف شهرها بودیم، و برای تصرف کابل آمادگی می‌گرفتیم. ولی در مرحله بعدی فقط بر ضربه زدن به دشمن ترکیز داشتیم و به تصرف مناطق اهتمامی نمی‌کردیم و آنرا مضر می‌شمردیم.

ج: توجه به اقدام عسکری برای سرنگونی رژیم و دعوت و تنظیم افسران

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

اردو برای این مقصد را ضروری می‌شمردیم و معتقد بودیم که اقدام نهائی باید توسط آنها صورت گیرد. ولی در مرحله بعدی این افسران را یا به اقدامات نظامی علیه نیروهای روسی و انفجارات در واحدهای آنها تشویق می‌کردیم و یا به انضمام به مجاهدین در فرصت‌های مناسب و ضروری. فعالیتهای بیشماری که در داخل نیروهای شوروی صورت گرفته اکثراً به کمک همین افسران معتمد و وطنخواه بوده است.

س: چه وقت احساس نمودید که مبارزه سازمان یافته، ضد کمونستی تان به یک جهاد و مقاومت سرتاسری ملی مبدل شده است؟

ج: هنوز چند ماهی از آغاز مقاومت مسلحانه ما سپری نشده بود که احساس کردیم مبارزه منظم و سازمان یافته ما به مقاومت سرتاسری و قیام ملی تبدیل شده و حمایت اکثریت مطلق ملت را با خود دارد. می‌دیدیم که اعضای عادی حزب که نام و نشانی نداشتند و حتی از حمایت اقارب نزدیک خود برخوردار نبودند و در دفتر و مکتب و مدرسه مشغول کار فرهنگی و دعوت بسوی اسلام بودند، اکنون هریکی به فرمانده جمعی از سربازان دلیر تبدیل شده اند و گزارش هایی از درگیری‌ها با نیروهای شوروی و پیروزی‌های چشمگیر شانرا در جنگ به مرکز مخابره می‌کنند و قیادت و زعامت قیام مردمی را در مناطق خود بعهده دارند. اگر ادعا کنیم که شاید هیچ نهضت فکری مستقل و غیروابسته‌ای در دنیا به پیمانه حزب اسلامی رشد سریع و چشمگیر نداشته است مبالغه نکرده‌ایم، ما در ظرف سه سال بر پو هنتون و مؤسسات علمی کشور به نحوی مسلط شدیم که همه به پایگاه‌های نیرومند و مطمئن ما تبدیل شدند. در اولین انتخابات اتحادیه محصلان ۹ چوکی و در دومین ۱۲ چوکی و در سومین دولث آراء و از ۵۲ چوکی ۳۷ چوکی را بدست آوردیم.

پس از کودتای هفت شور، ما در ۹ شور و فقط دو روز بعد از کودتای کمونست‌ها مقاومت مسلحانه خود را از پکتیا آغاز کردیم و در ظرف هژده ماه بر قسمت اعظم افغانستان مسلط شدیم، و کار ما بجائی رسید که برای آخرین اقدام

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

در کابل آمادگی می‌گرفتیم و مسکو احساس کرد که کمونست‌ها قادر به ایستادگی و مقاومت در برابر نهضت اسلامی کشور ما نیستند، ناگزیر باید نیروهایش را به افغانستان بفرستد. تجاوز روس‌ها در شرایطی صورت گرفت که ما عملاً بر بخش‌های عمدۀ افغانستان سلط داشتیم، شمار افراد مسلح ما چشمگیر بود، از تجارب خوب جنگی برخوردار بودند، در موقعیت شایسته‌ای قرار داشتند، اکثریت ملت در کنار آنان قرارداشت.

س: آیا آنوقت به این باور بودید که در زندگی خود، شاهد شکست روسها در افغانستان باشید، یا این افتخار را نصیب نسلهای آینده تصور می‌نمودید؟

ج: قلبی همواره گواهی می‌داد که شاهد این پیروزی خواهم بود، ولی نه به این زودی؛ پیروزی ما خیلی سریعتر و پیشتر از آنکه ما حدس می‌زدیم تحقیق یافت، اگر جنگ خود را با جنگ فلسطینی‌ها، کشمیری‌ها و مجاهدین الجزائر مقایسه کنیم و یا آنرا با جنگ ویتنام مقایسه نمائیم، و نیرومندی دشمن و فاصله اش را از منطقه عملیات در نظر بگیریم، به آسانی پی می‌بریم که ما خیلی زود تر به پیروزی رسیدیم. روس‌ها با هفده فرقه خود وارد افغانستان شدند، ما همسایه در به دیوار اتحاد شوری بودیم، اکمالات قطعات شان در افغانستان خیلی ساده و آسان بود و هیچ مانعی در میان نبود، در حالیکه شرایط امریکا در ویتنام و فرانسه در الجزائر چنین نبود، ما عنایات بی پایان الهی را سپاسگزاریم که پیروزی ما را به تأخیر نینداخت و امتحان ما را طولانی تر و دشوار تر نساخت.

س: حالا که بیست و یک سال از آغاز تجاوز و ده سال از شکست نظامی روسها بدست پرتوان مجاهدین می‌گذرد، و کشور ما هنوز هم ویران و مردم ما آواره اند، احساس تان در برابر روسها و جهادیکه علیه ایشان نموده اید چه است؟

ج: احساس می‌کنم که جنگ ما با روس‌ها تا هنوز پایان نیافته، جنگی که روس‌ها در ۷ ثور ۱۳۵۷ و با کودتای کمونست‌ها در کشور ما شعله ور ساختند، تا هنوز ادامه دارد، دیروز کمونست‌ها را استخدام کردند و به جنگ علیه ایشان نموده اید چه

مظلوم ما فرستادند، زمانیکه دیدند آنها قادر به ادامه جنگ نیستند، خود وارد جنگ شدند، ده سال در کشتار بی‌رحمانه افغانها و ویرانی کشورشان مصروف بودند، زمانیکه احساس کردند ادامه اشغال افغانستان برای شان مقدور نیست کشورما را ترک گفتند ولی به کمک‌های نظامی خود به کمونست‌ها ادامه دادند، پس از درک این حقیقت که کمونست‌ها به تنهاًی توان ایستادگی و بقا در سلطه را ندارند، جبهه انتلایی جهادی - کمونستی درست کردند و به تمویل و تجهیز آن پرداختند و از آن برای ادامه جنگ در افغانستان استفاده کردند. جنگ کنونی تسلیل جنگ قبلی است، مهار آن در دست روس‌هاست، مسئولیت هر قطعه خونیکه در جریان ۲۲ سال جنگ در افغانستان بر زمین ریخته، بدوش روس‌هاست، مسکو امروز نیز منافع ستراتیژیک خود را در منطقه با ادامه جنگ در افغانستان گره‌زده و جبهه جهادی - کمونستی پنجشیر را به همین منظور انتخاب نموده و سلاح و پول در اختیارش می‌گذارد.

من از جهاد خود راضی ام و از عنایات بی‌پایانی که پروردگار مهربانی شامل حال من کرد و آرمان‌های بزرگم را تحقق بخشدید با سلول سلول وجود خود سپاسگزارم و به این باورم که پروردگارم بیش از حق ما با من و ملت ام احسان کرده، گمان نمی‌کرم ما سزاوار این همه عنایت و تائید بودیم. سرنگونی یک ابرقدرت وحشی و لجام گسیخته و مغورو توسط ملت ناتوانی، کار ساده ای نبود. آزادی افغانستان از اشغال قوای مجهز شوروی، زوال امپراطوری مهیب و مخوف کمونستی، سپردن کمونیزم به زبانه دان تاریخ و پیروزی در این جنگ نابرابر را نباید پدیده عادی و بسیط شمرد، خداوند ما را برای این مأمول بزرگ و باعظمت انتخاب نمود و این شرف و افتخار تاریخی را نصیب ما کرد، من احساس سر بلندی می‌کنم و از دست آوردهای مبارزه خود راضی و خشنودم و مصمم که به مبارزه خود تا آخرین رمق زندگی ادامه دهم. عدم سهمگیری ام را در درگیری‌های نامقدس کنونی چنان تعبیر نکنید که خسته شده ام یا در مبارزه خود تجدید نظر کده ام و یا از آینده مأیوسم، و شور و شوق مبارزه را از دست داده

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

ام!! مطمئن باشید که نه احساس خستگی می‌کنم، نه یک لحظه‌ای یأس و ناامیدی در خود احساس کرده‌ام، نه شور و شوق مبارزات روزهای جوانی و نشاطم را از دست داده‌ام و نه ملت مظلوم را فراموش می‌کنم و نه مبارزه را در نیمه راه می‌گذارم.

این جنگ را به نفع ملت خود نمی‌شمارم، جنگ برای رسیدن به قدرت را مردود می‌شمارم، معتقدم که مهار این جنگ بدست اجنبی است و منافع اجنبی را تأمین می‌کند، در عوض جنگ به شکل کنونی، به راه‌های حل دیگری می‌اندیشم، راه‌هایی که به جنگ خاتمه ببخشد، دست‌های اجنبی را قطع کند، مردم را از سلطه تفنگداران مزدور و جنگ سالاران در خدمت اجنبی نجات بدهد، مردم را مالک سرنوشت خود بسازد، و مجال تعیین سرنوشت ملت بدست خود شان را برای آنها فراهم کند. مطمئنم که فرصت ایفای نقش مؤثر برای مجاهدین در آینده قریب فراهم خواهد شد.

تعهد مجدد خود و همسنگران خود را مکرراً اعلام می‌کنم که: اگر افغانستان مورد تجاوز قوای بیرونی قرار گیرد، با تمام نیرو و توان به دفاع خواهم پرداخت و جفاهای تمامی کسانی را فراموش خواهم کرد که با ما جنگیده اند، ولی امروز از کشور و مردم خود در برابر تجاوز بیرونی دفاع می‌کنند، ما برای نجات کشور از این وضعیت دردناک و غم انگیز به هر تنازل و ایثار و خود گذری حاضریم، ما به هیچ چیزی دیگری جز اسلام، سربلندی ملت و آبادی کشور نمی‌اندیشیم، هیچ چیزی برای خود نمی‌خواهیم، ما همسنگران کسانی هستیم که همه چیز خود را در پای اسلام قربانی کردند و به اسقبال شهادت رفتند، ما به تعهد خود با همسنگران شهید خود وفاداریم.

س: لطفاً یک خاطرهٔ جالب تانا را دوران تجاوز برای ما بازگو نمایید؟

ج: زندگی من پر از خاطرات بی‌شمار تلخ و شیرین است، در طول ۳۲ سال مبارزه بارها اتفاق افتاده که از مرگ فقط چند لحظه و چند متر فاصله داشته‌ام، بم‌های بزرگی در کنارم منفجر شده، حتی به فاصله کمتر از ده متر، و تلاش‌های

متعدد ترور از سوی خاد، "کی، جی، بی" و "سی، آی، ای" و همه حکومت‌های کابل، از آغاز مبارزه ام تا امروز؛ ولی مالک اصلی مرگ و زندگی فیصله زنده ماندن را صادر کرده بود، از این‌رو تا امروز زنده ام، و تا روزیکه او خواسته است زنده خواهم ماند.

از زمان داود تا امروز بارها مراحلی پیش‌آمد که همسنگرانم منتظر بودند فردا مژده پیروزی را از رادیو کابل خواهند شنید، ولی خدای ذوالعرش و مالک تقدیر چیزدیگری خواسته بود و پیروزی به تأخیر افتاده، و این انتظار برآورده نشده. این خاطره را هرگز فراموش نمی‌کنم که خبر خروج آخرین سرباز شوروی را از مرزهای افغانستان شنیدم، در حالیکه به عقب نمی‌نگریست و پس از عبور از مرز به خبرنگاران گفت: اشتباه تجاوز بر افغانستان را بار دیگری و در جای دیگری تکرار نخواهیم کرد!! "با شنیدن این خبر به سجده رفتم، شکر خدا را به جا آوردم، خیلی اشک ریختم، نمی‌دانم چرا دیگران می‌خندیدند ولی من مسلسل و یک شبانه روز اشک می‌ریختم.

در باره یکی از خاطرات جالب خود در دوران جنگ با روسها باید بگوییم: نیروهای روسی به قصد اشغال همه پایگاه‌های مجاھدین در منطقه جاجی که مهمترین معتبر مجاھدین بود، حمله بزرگی را تدارک دیدند، دو فرقه مجهز را برای اشغال این منطقه فرستادند، منطقه را از زمین و هوای زیر آتش شدید گرفتند، همه پایگاه‌ها را تصرف کردند، پایگاه سپینه شگه در موقعیتی قرار داشت که اشغال آن دشوار تر بود، من در این جنگ حضور داشتم، جنگ طولانی شد، سه هفته دوام کرد، قواهای روسی نتوانستند این پایگاه را تصرف کنند، در حدود دوهزار کومندو را در جنگلی مشرف بر پایگاه ما پیاده کردند، چند گروپ ورزیده مجاھدین به مقابله آنان رفتند و بطور ناگهانی بر کومندوهای روسی حمله کردند، تلفات زیادی بر آنها وارد آوردند، به حدی که آنها را به عقب نشینی و اداشتند و پس از دادن تلفات زیاد به پایگاه اصلی خود برگشتند، این حمله به لطف و تائید الهی به ناکامی انجامید و روس‌ها از اشغال منطقه و بستن راه مهم

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله مستقبل

تدارکاتی مجاهدین عاجز مانند.

در اثنای همین جنگ در عقب زیکویک دومیله نشته بودم، هوایپماهای جنگی دشمن فرارسیدند، هریکی بم‌ها و راکت‌های خود را بر منطقه فرو ریخت و برگشت، یکی از هوایپماهای روسی نوع سو ۲۲ به حالتی وارد منطقه شد و در دره‌ای نمایان گردید که بر کناره اش دافع هوای ما نصب بود، به حدی پائین آمد که میل زیکویک قادر به گرفتنش نبود، تا مرز پاکستان در ارتفاع پائین پیش رفت، از آنجا برگشت، بالای موضع ما رسید، دعاکردم که شاهد سقوط هوایپمای دشمن باشم، شلیک کردم، دیدم هوایپما موازنۀ اش را از دست داد، پس از چند لحظه در عقب کوه به استقامت ازره از دیده‌ها پنهان شد، چند روز بعد مجاهدین از ازره آمدند و چوکی مخصوص پیلوت طیاره را که در منطقه ازره سقوط کرده بود، با خود آوردند، وسایل مخصوص پیلوت که در اثنای فرود آمدن فراشوت باید با خود حمل کند، نیز در جمع این سامان بود.

موفق باشد

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله جهاد کشمیر

پاسخ‌ها به سوالات مجله جهاد کشمیر

قبل از حوادث ۱۱ سپتامبر

۱. کشور ما از حساسترین مرحله تاریخ خود می‌گذرد، آینده افغانستان و سرنوشت ملت ما در این مرحله رقم خواهد خورد، وضع کنونی نمی‌تواند برای مدت طولانی دوام کند، تغییر حتمی و لابدی است، اوضاع غیر طبیعی موجود که در نتیجه مداخلات بیرونی بر کشور ما تحمیل شده است، ممکن نیست پس از این دوام کند، ملت ما نمی‌تواند وضع دردآور کنونی را بیش از این تحمل کند، حالت فعلی به حالت قبل از طوفان شباخت دارد. ما منتظر دگرگونی عاجل و عمیق در وضع موجود کشور هستیم، امیدواریم این دگرگونی دگرگونی مثبت و در جهت نجات مردم از وضع دردآور و غم انگیز کنونی باشد.

دلیل اینکه چرا با وجود پیروزی در جنگ با نیروهای شوروی و آزادی کشور از تسلط اجنبي و سقوط حکومت‌های دست نشانده، افغان‌ها نتوانستند افغانستان آزاد و سربلند بسازند و آرمان یک و نیم میلیون شهید شانرا که تشکیل

حکومت اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل بود تحقق بخشند، و دلیل اینکه چرا جنگ تا حال ادامه دارد کاملاً روشن است: این جنگ را مسکو و واشنگتن مشترکاً بر افغان‌ها تحمیل کردند، هر دو از تأسیس دولت اسلامی پدست مجاهدین بیم داشتند، کشورهای همسایه ما نیز با واشنگتن و مسکو هماهنگ شدند و ادامه جنگ در این کشور را بر تأسیس دولت اسلامی ترجیح دادند، و گمان کردند که منافع آنان در ادامه تشنج در منطقه مضمر است، از این‌رو بر دوام جنگ سرمایه گذاری نمودند و گروه‌های درگیر را در جنگ علیه رقبای خود حمایت نموده و سلاح و مهمات در اختیار شان گذاشتند. در حقیقت جنگ کنونی ادامه جنگ قبلی است، جنگ افغانها با روسها تا هنوز پایان نیافته، فقط شکل آن تغییر کرده. ما مطمئنیم که ملت ما در این آزمون نیز موفق خواهد شد، این مرحله نیز پایان خواهد یافت، قربانی‌های ملت ما به ثمر خواهد نشست و جنگ به پایان خواهد رسید و ما حکومت دلخواه اسلامی منبعث از اراده مردم خواهیم داشت.

۲. جنگ در صورتی پایان می‌یابد که:

الف: مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود و کشورهای ذیدخ از ارسال سلاح و مهمات به افغانستان خودداری کنند.
 ب: گروههای افغانی سلاح را بر زمین بگذارند، از جنگ دست بردارند، از وابستگی‌ها اجتناب کنند، با راه حلی مسالمت‌آمیز و صلح‌آمیز توافق کنند، در نتیجه تفاهم حکومت مؤقت درست شود، سپس انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد. احزاب سیاسی و کشورهای ذیدخ در جریانات افغانستان با اصل تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم توسط مردم توافق کنند و از تحمیل حکومت دلخواه بر مردم از طریق سازش‌ها، جنگ‌ها و کودتا‌ها خودداری ورزند.

ج: تأسیس جبهه نیرومند سیاسی - نظامی از گروههایی که به بیگانگان وابسته نیستند، به آزادی و استقلال افغانستان باور دارند، با برگزاری

انتخابات و تأسیس حکومت منتخب موافق اند.

د: قیام مجدد ملي علیه نیروهای جنگ طلب که با اتكاء به کمک های سیاسی، مالی و نظامی اجانب مردم را گروگان گرفته اند و باعث ادامه جنگ در کشور اند.

۳. تحريم های یک جانبه را غیرعادلانه می‌خوانیم و باعث ادامه جنگ می‌شماریم، مسکو و واشنگتن با اعمال تحريم های یک جانبه به این توافق رسیده اند که جبهه شمال را در برابر طالبان حمایت کنند و از این طریق دوام جنگ را تضمین نمایند. هردو احساس کردند که جبهه شمال توان ایستادگی در برابر طالبان را از دست داده، با اعمال فشار بر طالبان و توافق با ادامه کمک های نظامی به جبهه شمال خواستند از سقوط جبهه شمال مانع شوند.

۴. در افغانستان هیچ حکومتی به مفهوم واقعی کلمه وجود ندارد، حکومت استاد ربانی نه پایتخت دارد، نه منطقه تحت حاکمیت، نه کابینه، نه مشروعيت و نه حمایت مردم، حتی آدرس ثابت هم ندارد، ولی بدلیل اینکه روس‌ها از آن حمایت می‌کنند و امریکا نیز نسبت به طالبان آنها را می‌پسندد، نمایندگی افغانستان در سازمان ملل به این حکومت بی آدرس و بی پایتخت تعلق گرفته. متأسفانه سازمان ملل بجای آنکه اعتراف به یک حکومت را به انتخابات، تائید مردم و تأمین امنیت در کشور مشروط کند و بگوید که زمانی نماینده یکی از طرف‌ها را به عنوان نماینده رسمی افغانستان می‌پذیرد که از طریق انتخابات به قدرت برسد و مورد حمایت مردم بوده، کفايت اداره کشور را داشته باشد، برعکس تحت فشار امریکا و روسیه گروهی را به عنوان نماینده مردم به رسمیت می‌شناسد که عامل جنگ است و به کمک اجنبي علیه مردم خود می‌جنگد.

۵. امریکا از مدت‌ها به این سو بر پروژه تحمیل ظاهرخان بر کابل سرمایه گذاری دارد، تلاش‌هایش را در این رابطه تسریع و تشدید نموده، اخیراً مسکو و دهلی جدید نیز در این مورد با امریکا همنوا شده، حکومت بی نظیر بتو، مخصوصاً جنرال بابر وزیر داخله اش نیز در این مورد به امریکا تعهد سپرده بود و

جنرال بابر بهمین منظور حرکت طالبان را ساخت و حمایت کرد.

ما و همه مجاهدین مؤمن که برای تأسیس حکومت اسلامی جهاد کرده اند، هرگز اجازه نخواهیم داد که حکومت دست نشانده امریکا بر کشور ما تحمیل شود، ما خواهان حکومت منتخب بوده و هیچ حکومت مزدوری را نخواهیم پذیرفت، دوران حکومت‌های شاهی در افغانستان پایان یافته، هیچ نیرویی نمی‌تواند چنین حکومتی را بر افغانستان تحمیل کند.

۲. اسامه از نظر امریکایی‌ها مجرم است، چون او خواهان خروج قوای امریکایی از کشور خودش سعودی است. امریکا حق ندارد افغان‌ها را بخاطر اسامه زیر فشار بگیرد، و مطالبه اخراج او را از افغانستان بنماید، امریکا به مخالفین مسلح عراق، ایران، و خیلی از کشورهای دیگر پناه داده، با آنها کمک‌های مالی و نظامی می‌نماید، چگونه کار خود را جائز می‌شمارد و اقامت اسامه را در افغانستان ناجائز می‌خواند !!

۷. امکان صلح میان جبهه شمال و طالبان خیلی ضعیف است، این صلح در صورتی ممکن خواهد بود که حامیان بیرونی هردو طرف باهم به توافق برسند، مهار جنگ و صلح در دست نیروهایی است که تمویل و تجهیز طرفهای درگیر را به تعهد دارند.

ما طرحی به این شکل برای حل مسالمت آمیز بحران به هردو طرف سپردهیم:
§ احزاب افغانی با اصل انتخابات، انتخاب رهبر توسط مردم، تأسیس شورای مقتدر نماینده مردم، تشکیل اردوی ملی بر اساس دوره مکلفیت، تدوین قانون اساسی توسط شوری، استقلال قوه قضائی در امر تطبیق شریعت و اجرای حدود و تحریم سعی برای رسیدن به قدرت از طرق ناجائز توافق کنند.

§ حکومت مؤقت غیرائتلافی تشکیل گردد، ریاست این حکومت به جنبش طالبان سپرده شود، کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل گردیده و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری راجع شود.

§ در مرحله حکومت، مؤقت شوری مقتدری به این شرح تشکیل گردد:

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله جهاد کشمیر

- § از هر ولسوالی تحت تسلط طالبان یک نماینده توسط مردم انتخاب شود.
- § از مناطق تحت سلطه جبهه شمال نماینده هر ولسوالی توسط مردم انتخاب شود.
- § از پاکستان ۳۰ نفر، از ایران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر، از کشورهای عربی ۵ نفر، از کشورهای اروپایی و کشورهای امریکایی پنج پنج نفر، نماینده‌های مهاجرین مقیم این کشورها انتخاب شوند.
- § رئیس قوه ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا به رأی دو ثلث اعضای مجلس انتخاب شوند.
- § کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون امور دفاعی بخارط تشکیل اردوی ملی از سوی مجلس انتخاب شوند.
- § قانون اساسی کشور توسط این مجلس تدوین و تصویب شود.
حکومت مؤقت برای دو سال ادامه کند و در پایان، مطابق قانونی اساسی جدید، انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد.
اگر احزاب و جماعت‌های اسلامی دنیا هیئتی به داخل بفرستند و از هر دو طرف درگیر بخواهند که با این طرح توافق کنند، اگر طرف‌های درگیر با این طرح توافق نکنند از مردم افغانستان بخواهند که با طرف‌های درگیر مقاطعه نمایند و بحران را با یک قیام ملی مجدد حل کنند، با این کار می‌توانند نقش مؤثری در حل بحران بازی کنند و کمک شایانی به حل بحران و خاتمه جنگ خواهند کرد.
- ۸. امریکا در گذشته کمونیزم و اتحاد شوروی را خطر اصلی و دشمن درجه یک می‌پندشت و اسلام و حرکت‌های اسلامی را دشمن درجه دو، در مقابله با دشمن درجه یک حاضر بود با دشمن درجه دو کنار بیاید، ولی بعد از زوال اتحاد شوروی اسلام را دشمن درجه یک می‌خواند و روسیه را حریف درجه دو، توافق با روس‌ها در راه مقابله با اسلام نه تنها کار حیرت آور نیست بلکه در راستای سیاست‌های کلی امریکا می‌باشد.
روس‌ها و امریکائیها در گذشته جبهه شمال را علیه ما ساختند و حمایت

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله جهاد کشمیر

کردند و اکنون علیه طالبان حمایت می‌کنند، هردو از این جبهه به عنوان وسیله فشار و عامل ادامه جنگ استفاده می‌کنند.

۹. مسئله اساسی خاتمه جنگ، اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب و در خدمت مردم است، بقیه امور در درجه دوم اهمیت قرار دارد، کشورهای اسلامی باید نخست برادران افغانی شانرا در راه رسیدن به این اهداف کمک کنند، با امریکا و روسیه همکاری ننموده و از گروه‌های درگیر حمایت نکنند، جهان اسلام مخصوصاً کشورهای همسایه مدیون افغان‌ها بوده، باید دین خود را در برابر این ملت مظلوم ادا کنند.

۱۰. طرح ما تنها برای طالبان نیست، طرح کلی، شامل همه گروههای افغانی و برای خاتمه جنگ است، تفصیلات آنرا در جواب‌های قبلی عرض کردم.

۱۱. ما با هرگروهی که خواهان خاتمه جنگ و اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب اسلامی باشد می‌توانیم توافق کنیم، ولی با کسانیکه به اشاره اجنبی علیه ملت خود می‌جنگند هرگز کنار نخواهیم آمد.

۱۲. این مربوط به طالبان و سیاست‌های این گروه است، اگر آنها بر ادامه جنگ اصرار نکنند، و با حل معقول و مطابق ضوابط اسلامی توافق کنند از جانب ما اشکالی وجود نخواهد داشت.

در میان طالبان یک گروه چنان است که تفاهم با آنها آسان است و ما مشکلی با آنها نداریم، ولی گروه دیگری تحت تأثیر حلقه‌های بیرونی بوده، مانع تفاهم و خواهان جنگ با گروه‌های جهادی مخصوصاً حزب اسلامی می‌باشد. ما در تماش های خود با گروه‌های افغان قصد توافق میان دو گروه را نداریم، بر عکس خواهان حل و فصل منازعه بوده ایم، طرح جامعی برای خاتمه بحران ارائه کرده ایم، توافق ما با هر گروهی مشروط به حمایت از این طرح است.

۱۳. این هدف در صورتی برآورده خواهد شد که در کابل، اسلام آباد و تهران حکومت‌های منتخب از مردم نمایندگی کنند و خواهان تقارب هرچه بیشتر میان کشورهای اسلامی باشند. نیروهای استعماری خواهان تجزیه هرچه بیشتر

۱۱ سپتامبر

پاسخ‌ها به مجله جهاد کشمیر

مسلمانان بوده، از وحدت آنان بیم دارند. حکومت‌های دست نشانده آنان در کشورهای اسلامی مانع اساسی بر سر راه وحدت امت بوده، حکومت‌های استبدادی، مطلقه، فردی، خاندانی، و کودتائی که از تائید مردم خود محروم اند و بر نیروهای اجنبی متکی اند و گروه‌های سیاسی وابسته به اجنبی مانع این وحدت می‌شوند. متأسفانه ما تا حال نتوانسته ایم به سویه کشورهای اروپائی بهم نزدیک شویم، کشورهای اروپائی با وجود اختلافات شدید تزادی و مذهبی و لسانی توانسته اند تا حد زیادی اختلافات شانرا حل کنند، پارلمان مشترک بسازند، ارودی مشترک درست کنند، کرنسی شانرا توحید نمایند، ضرورت ویژه‌ها را منتفی سازند، تعریفه گمرکی شانرا هماهنگ سازند، و به سرعت بسوی اروپای متعدد پیش می‌روند، ولی ما باهمه مشترکات عمیق دینی و با آنکه زمانی جزء کشور بزرگ اسلامی بودیم و دارالخلافه واحدی داشتیم، نمی‌توانیم گامی بسوی وحدت برداریم. در موجودیت نظام‌های گوناگون سیاسی در جهان اسلام، از حکومت مطلقه فردی تا دیموکراسی به شیوه غربی، تمنای وحدت امت تمنای واقعی‌بینانه نیست، گام نخست در جهت توحید امت این است که نظام‌های سیاسی حاکم بر کشورهای اسلامی را یکسان ساخت و نقش مردم را در انتخاب نظام و رهبر محرز ساخت، پس از آن راه ما بسوی وحدت باز می‌شود.

۱۴. برای مردم مظلوم کشمیر دعا می‌کنیم، امیدواریم اسلام آباد با مجاهدین کشمیر همان کاری را نکند که با مجاهدین افغانستان کرد!

۱۱ سپتامبر

د انګونه ناکام عملیات

د انګونه ناکام عملیات

امریکایانو د شاهی کوت عملیاتو ته د انګونه "شاه مار" نوم ورکړي وو. دوی ګمان کولو چې په دی عملیاتو سره به د مخالفینو د شاهی کوت مركز د اسی وټکوي چې بیا به خوک پداسي مراکزو کې د راغونه پدو او له امریکایي فوځونو سره د ډغرو و هلو جرأت نکوي!! خو د عملیاتو نتيجه د دوی د انگیرنو او تبلیغاتو کاملاً بر عکس وه. لاندی خو موارد دا حقیقت بنه ثابتولی شي:

۱. امریکایانو په لوړۍ سرکي دا تبلیغات کول چې د شاهی کوت په مور چلو کې "۲۰۰ - ۱۵۰" کسان راغونه شوي، خو په ورستیو ورخو کې ئې ويل چې دلته تقریباً ۱۰۰۰ کسان موجود وو.

۲. د دوی اندازه دا وه چې عملیات به حد اکثر دری خلور ورخی دوام کوي!! خو بر عکس توده جګړه تر دوو هفتوا روانه وه، او لا تراوسه چې خو اونی ورباندي تبری شوې، په هغې سیمې کې جګړه ایز حالت نه دی ختم شوې او یو په بل پسی د نښتو راپورونه ورکول کېږي.

۳. غربی خبری سرچینو د امریکایي چارواکو د ادعائیانو په استناد ويل چې په دی عملیاتو کې "۸۰۰" مجاهدين په قتل رسیدلی، خو د عملیاتو تر دولسمی ورخی پوري دوی نه یو اسیر و بنودلی شو او نه د یوه شهید جسد!! له دې نه

۱۱ سپتامبر

د انګونډه ناکام عملیات

وروسته او د عملیاتو په پای کي د افغانی امریکایانو په خوله ئې یوازی د "۸" مړو خبره کوله. او د خبرنگارانو د دې پونښني په وړاندی ئې ټواب نه درلودو چې د "۸۰۰" مړو اجساد خه شول، او ولې موبته اجازه نه راکوئ چې د جګړي ساحه وګورو او د تلفاتو، مړو او د جګړي د نتائجو دقیق راپور جوړ کړو.

۴- امریکایی چارواکو د خپلو فوځونو د مرګ ژوبلی په هکله هم دې ته ورته دروغ ويل. دوى یوازی د دو هليکوپترو د سقوط او د "۸" مړو او "۲۴" تپیانو راپور ورکړي!! حال دا چې کم ترکمه پنځه هليکوپتری یا کاماډا یا په نسبی توګه تخریب شوي. د دوى د مړو او تپیانو شمېر تر "۹۰" نه زیات وو، د افغانی امریکایانو د مړو او تپیانو شمېر تر "۷۰" نه زیات وو.

۵- دوى په تېرو میاشتو کي په "۳۲۰۰۰" نظامي الونو اعتراف کړي!! یعنی هره ورخ ۲۰۰ الونتی !! خو د دې ترڅنګ ئې ویلی چې تر او سه ۲۱۰۰۰ بمونه ورول شوي. دا خبره په دی خاطر صحیح نه ده چې که د هري الونتی په ترڅ کي کم له کمه دوه بمونه ورول شوي وي نو بايد د تولو بمونو شمېر ۲۳۲۰۰۰ X = ۷۲۰۰ وي. که دوى ویلی وي چې په دی میاشتو کي د راکټونو او نورو بمونو ترڅنګ ۲۱۰۰ لیزري بمونه ورول شوي، ادعائی د منلو وړووه!!

۶- دوى د شاهی کوت په عملیاتو کي نه د خپلو اسیرانو په اړه اعتراف کړي او نه په دی چې ندي تواندلي د خپلو ټولو مړو اجساد تر لاسه کړي. د شاهی کوت مجاهدين ادعا کوي چې دوى ۲۲ کسان په اسارت نیولي وو چې له دې جملی نه خلور کسان وژل شوي، خلور کسان د زړه د سکتی په وجه مړه شوي او باقی ۱۴ کسان لدوی سره ژوندی پاتی دې. دوى دا ادعا هم کوي چې د یوه مړی د جسد شا او خوا ته داسي بمونه اینښو دل شوي وو چې کله نور امریکایان او د دوى مزدور افغانی توپکیان د مړی ځای ته رارسېدلی او د جسد د انتقال هڅه ئې کړي، منفجر شوي او دوى ته ئې زیاته مرګ ژوبله اړولې. له دغى ورځي نه وروسته امریکایی فوځيان د دې هڅه کوي چې خپل مړی د افغانی امریکایانو په ذريعه انتقال کړي، چې د هر مړی د پیداکولو او انتقال په سر خلور زړه ډاله

۱۱ سپتامبر _____ د انګونډه ناکام عملیات

جايزه ورکوي.

۷. د شاهي کوت مجاهدين وايبي: دی امريکایي عملیاتو ته د "انګونډه یعنی شamar" نوم ورکول صحیح نه وو، باید نوم ئې "کونډه انا" اینسودل شوی وي. "کونډه انا" هغې زړې بوده ته وايبي چې مېړه ئې مړ شوی وي، ځان ترټولو ستر ګنې، چې کله په خپلو لمسیانو غصه شي او وغواړي چې په تېړه ئې وولی ګذار ئې خطأ ئې او د بل په خای خپل سرولي!!

د شاهي کوت مجاهدينو لخوا

بسم الله الرحمن الرحيم

شرعی فتوی

په افغانستان باندي د امریکا او بریتانیا له حملې نه وروسته د دې هېواد دینداره او په خدای مین کسان د خپلو علماوو او مشرانو نه مسلسل پونتنی کوي چي د دې نوي وضعیت په وړاندی د افغانانو دیني او مذهبی مسئولیت کوم دی او د دې حالت نه د هېواد د ایستلو لار خه ده؟ موږ د افغانستان او اسلامي نړۍ د ټولو با ايمانه او حقیقی علماوو په نمایندګی د دوی پونتنو ته لاندی څواب وايو او دا فتوی صادرورو:

په افغانستان باندي د امریکا تر مشری لاندی د کفری څواکونو له تېري نه وروسته او په دې هېواد کي د دوی د مسلح څواکونو له استقرار نه پس زموږ هېواد د دارالحرب حکم لري.

د شرعی نصوصو له مخي په دې حالت کي په هر مسلمان، نسخه وي او که نارينه وي، پر هغوي مسلح جهاد تر هغه فرض عین دی چي د کفری څواکونو سلطه پاي ته ورسپېږي، د دوی فوځونه زموږ له خاوری نه ووئې او په آزاد او مستقل افغانستان کي د افغان مسلمان ملت د خوبني اسلامي نظام قائم شي. او سپه افغانانو جهاد همغسي فرض دي لکه د روسي قواوو په لاس د افغانستان د اشغال په وخت کي چي فرض وو. او هغه خلک چي د دوی ملګرتیا کوي دا کسان د شک او تردید نه پرته د کمونستانو په خبر مباح الدم او واجب القتل دي، دوی

باید د کمونستانو په خبر و ګنډل شی او د دوی په خلاف باید همغه خه وشي چي له کمونستانو سره وشول، مګردا چي توبه و کړي، د دوی له ملګرتیا نه لاس واخلي او د خپلی ګناه او جرم د جبران لپاره د دېښمن په خلاف وسله واخلي او د ژوند تر آخري سلګکي په اخلاص او صداقت و جنګېږي.

الله تعالي فرمائی:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ يُؤَدُّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولُهُ
وَلَوْ كَانُوا ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتُهُمْ ...

المجادله: ۲۲

په خدائ او د آخرت په ورځي ايمان لرونکي هیڅ قوم به هيڅکله داسي ونه مومني چي له خدائ (ج) او د ده له رسول سره د بنمني کونکي سره دوستي و کړي، که خه هم هغوي د دوی پلرونه وي، يا ئې زامن، يا ئې ورونه او يا ئې خپلوان وي.

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمائیلی:

من مشی مع ظالم لیقویه و هو یعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.
څوک چي له یوه ظالم سره په دې خاطر درومي چي د هغه ملاتړ و کړي،
پداسي حال کي چي پوهېږي هغه ظالم دی، یقیناً چي له اسلام نه
ووټ.

د دې نصوصو په رينا کي علماء دا فتوی ورکوي چي ټول هغه کسان، ډلي او حکومتونه چي په افغانستان باندي د امریکا د وحشیانه حملې حمایت او ملګرتیا کوي او په دې جنګ کي ئې په یوه او بل ډول د امریکایانو ملګرتیا او مرسته کړي، د اسلام نه وتلى او د الله تعالي د صریح حکم نه ئې بغاوت کړي.
پداسي حال کي چي د امریکا د بمباريو په نتيجه کي په زړگونو بې ګناه افغانان په شهادت رسپدلي، په لسهاوو زره هجرت ته اړ شوي او په لسهاوو جوماتونو باندي په داسي حال کي بمباري شوي چي خلک د لمانځه لپاره غونه شوي او جمع ولاره وه، په دې حالاتو کي چي څوک د امریکا د حملې ملاتړ کوي، له امریکایانو

څخه غواړي چې خپلې بمباري تشدید کري، د خپلو فوځونو شمېر زیاد کري، له کابل نه علاوه په نورو بنارونو کي هم خپل فوځونه ځای په ځای کري، نه د افغانانو په مرګ ژوبله خواشيني کېږي او نه د کليو، کورونو او جوماتونو په ورانېدو خفگان خرګندوی، دا کسان د هیڅ معیار له مخي نه د ايمان خاوندان ګنډلی شو، نه د انسانی عاطفی خاوندان او نه د افغانی غیرت خاوندان. دوي خداي (ج)، آختر او ايمان ته شاکري او خپل افغانی غيرت ئې په ډالرو پلورلي. همدا راز په ټولو افغانانو د هغوكسانو ملګرتيا، مرسته او ملاتې فرض دی چې د امریکايانو او انګریزانو خلاف مقابله کوي. د دغو مجاهدينو اسرا رسالت، دوي ته د دېمن او د هغه د پلانونو په هکله مفید معلومات ورکول، د دوي په خلاف د دېمن حملې شنډول، لدوي سره مالي، ځانۍ او نظامي مرستي کول، دوي ته پناه ورکول، د دوي د تېبيانو معالجه او د دوي د شهيدانو درناوی، د فرد فرد با ايمانه افغان دیني او مذهبی دنده ده.

موږ ټولو افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته بلنه ورکوو چې د اسلام د دې ستر دېمن په خلاف په دې مقدس جهاد کي برخه واخلي، دا جهاد باید تر هغه ادامه وکړي چې ټول بهرنې فوځونه له افغانستان نه ووځۍ، د کفری ځواکونو او د دوي د ګوداګيانيو سلطه پاي ته ورسېږي او په افغانستان کي داسي اسلامي حکومت قائمه شي چې مشران ئې د ملت له لوري غوره شوي وي، شريعتمداری التزام لري، د افغانستان له خپلواکي او اسلامي هویت نه دفاع کوي او په هېواد کي محمدی شريعتمداری د هر بايمانه افغان باید دا عقیده وي چې قادر الله جل شانه به دا نوي اشغالګران د مخکنيو په خېر له ماتي او رسوايې سره مخامنځ کوي، او امریکا او ملګري به ئې د شوروی اتحاد په خېر په ذلت او رسوايې اخته کوي، مجاهدينو ته به په دېمن بری ورکوي او د یوه بل مغروف کفری ځواک د راپرزولو شرف او افتخار به د دوي په برخه کوي او په دې ترتیب به ټوله نړۍ او مظلوم ولسوونه د امریکا له شرنه ژغوری.

موږ مجاهدينو ته وايو: خيرالناصرين الله تعالى ستاسو مل دي، خپله ملا

۱۱ سپتامبر

شروعی فتوی

كلکه و تړی، په لوی الله تعالی توکل و کړئ، په دې مو باور وي چې د مرګ، ژوند،
ماتې او بری پريکړي مالک الملك خدای صادروی.
حسبنا الله و نعم الوکيل نعم المولى و نعم النصیر

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

بسم الله الرحمن الرحيم

کوم جهاد افضل دی؟

د شوروی په خلاف جهاد که د امریکا په خلاف!

موږ د افغانستان او د نړۍ، د با ایمانه او رښتونو علماءو د فتوی سره سم د یرغلګرو امریکائي او انګریزی فوئونو په ضد د جهاد اعلان وکړ. په دې مو باور وو او دی چي په دې جهاد کي به هغه صادق او رښتونی مجاهدين حتماً برخه اخلي چي د روسانو په خلاف ئې جهاد کړي وي. خو دروغجن او کاذب مجاهدين او هغه چي اوس ئې خپل مخکنی اخلاص او صداقت له لاسه ورکړي، ایمانی شور او شوق ئې ختم شوي، کسالت او وهن ورباندي مسلط شوي، د دنيا مينه، له مرګ نه ویره او دېمنن ته طمع ئې په زړه کي راشنه شوي، دا کسان به خود د دې اعلان مخالفت او په مختلفو بهانو له جهاد نه ډډه کوي. دوی به نه یوازي د مجاهدينو له ملګرتيا نه ډډه کوي بلکې دېمنن ته د ټجان سپیناواي او یا د هغه له عقاب او عتاب نه د خوندی پاتي کېدو په طمع به زموږ په هېواد د امریکا د تېري او د امریکائي نظام د تېل کېدو حمایت کوي، د امریکايانو وحشیانه یرغل به د تروریزم په خلاف روا جګړه ګڼي، امریکائي نظام ته به د مشروعیت ورکولو هڅه کوي او د هغه په تندی به د اسلام تاپه وهي، او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندي د مسلمانانو او مجاهدينو په خلاف جګړه، د هېواد په بنارونو، کلیو او جوماتونو د امریکائي طیارو وحشیانه بمباری او د بې ګناه او بې دفاع افغانانو

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

بې رحمانه وژل بې خلورو کتابونو روا او د تروریزم په ضد مشروع جنگ گئي !!
 با ايمانه مجاهدين د خپل ايماني فراست په رينا کي په دې نسه پوهېږي چي له
 امريكايانو سره ملګرتيا همغسي ده لکه له روسانو سره ملګرتيا، د امريکائي
 نظام په سیوری کي ژوند همغسي دی لکه روسي نظام ته سر تیټمول او د
 کمونستانو واکمني منل. په هغه امريکائي نظام کي شاملیدل چي امريکائي
 فوځونه ئې ساتنه کوي او مهارئې د امريکائي افسرانو او د بش د خاص استاخې
 په لاس کي دی او بیا د دې نظام په تندی د اسلام تاپه وهل همغسي ده لکه چي
 مولوي عبدالعزيز او مولوي عبدالولي، دنجیب د اسلامي شئونو د وزارت غرو
 به چي دنجیب حکومت، اسلامي حکومت ګنډو او مجاهدين به ئې د اشرارو په
 نامه يادول، خو په خپلو پتيو غوندو کي به ئې خپلو ملګرو ته ويل: موږ غواړو له
 دې لاري اسلام او خپل مذهب ته خدمت وکړو !!

څوک چي په الله ايمان لري او د الله کتاب ئې لارښود وي، هغه به د امريکا
 جمهور رئيس جورج بش، د مصر د هغه فرعون په څېر ګئي چي موسى(ع) ئې
 مقابلي ته لېږل شوي وو. په دين پوه کسان په دې پوهېږي چي د اسلام له نظره
 جورج ډبليو بش د دې زمانی فرعون دی، تر فرعون، نمرود او ابو جهل نه ستر
 طاغوت. په حقیقت کي د مصر فرعون د دې فرعون په وړاندې یو وړوکي طاغوت
 ګنډ کېږي. د بش ملګري د فرعون ملګري دی او د ده با ايمانه مخالفین د
 موسى(ع) ملګري.

فرعون هم ئان مصلح او موسى(ع) تروریست ګنډو او خلکو ته ئې ويل: ما
 پرېږدې چي موسى په قتل ورسوم، هغه دې خپل رب مرستي ته راوبلي، زه ويرېږم
 چي مبادا ستاسو دين بدلنکړي او یا په زمکه کي فساد خور نشي !!

فرعون ته هم خپلو درباريانو مشوره ورکړه چي د موسى(ع) د مقابلي لپاره د
 ساحرانو لویه جرګه جوره کړه او خلکو ته وواړي: که زموږ ملګري ساحران په خپل
 ماموریت کي بريالي شول د دوى متابعت به کوو. قرآن دا صحنه خومره نبه
 تمثيلوی:

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

(درباریانو) وویل: د موسی او ورور (کارئی) و خندهوه او بسaronونو ته
اربکی ولپهه تر خو تقول پوه او ماهر ساحران راغونه کپي. نو ساحران
د یوې معلومی ورخی میقات ته راغونه کپي شوو. او خلکو ته
وویلی شوو: آیا تاسو هم راغونه پېږي، تر خو د خپلو ساحرانو متابعت
وکړو که بریالی شول.

الشعراء: ۴۳-۴۰

گوری چي زموږ د زمانی فرعون هم د خپل سلف په پل ګام کېښود او د
خلکو د غولولو لپاره ئې همغه خه وکړل چې د مصر فرعون تر ده د مخه تجربه کپي
وو.

چاچي د قرآن لارښودونو ته رجوع کړي وي په دې نسه پوهېږي چې:
• د طاغوت غلامی، د هغه سلطې ته سرتیټیول او د هغه تر حکم لاندي
ژوند باندي رضایت او له هغه سره دوستی او ملګرتیا د ایمان منافی ده، او
الله(ج) د هغه چا ایمان هیڅکله نه قبلوي چې د ایمان دعوی کوي خو طاغوت ته
سرتیټیوی.

• هغه کسان چي خو ورخی ئې د مجاهدینو ملګرتیا کړي وي او د
روسانو په ضد د جهاد په سنگر کې پاتې شوي وي، خو وروسته د بې لارو
مشرانو په وینا یا د روسانو د ملګرو په صفت کې ودریدلې او یائې د امریکایانو
ملګرتیا کړي وي او په هغه ائتلافی نظام کې شامل شوي وي چې بهرنیو بې دینه
خواکونو په افغانانو مسلط کړي او هغه کسان ئې د دې نظام د مشرانو او
چارواکو په حیث منلي چې دغوا خواکونو ورته غوره کړي، دا کسان په حقیقت کې
د بنی اسرائیلو هغې ډلي ته ورته دي چې سامرۍ وغولول او د موسی(ع) له
ملګرتیا او د الله(ج) د بندګی له هغه لور مقام نه ئې د سخوندر د عبادت پريوتي
حضیض ته راپری ایستل، چې د لوی او مقترن الله په ځای "عجلًا جسداً له خوار"
مخی ته په گونډه شول!!

کوم با ایمانه او په دین پوه انسان په دې نه پوهېږي چې د امریکا خطر تر

شوروي نه زيات دی او د امريكايانو دبسمني له اسلام سره تر شورويانو ژوره او زره ده، امريكايانو د نړۍ د تولو مسلمانانو په خلاف دا دئ بل صليبي جنګ پيل کړي، د هغو يهودانو مرسته کوي چې د مسلمانانو لوړۍ قبله ئې اشغال کړي، د دوي په وسلو او د خبيشو يهودانو په ناولو لاسونو هره ورخ په لسهاوو بې وزلي فلسطينيان وژل کېږي، د اسلامي نړۍ ګنډ شمېر هپوادونه ئې اشغال کړي او په هر یوه کې ئې نظامي اډې جوړي کړي او بې شمېره فوځونه ئې هلته خای په خای کړي، غواړي په تولي اسلامي نړۍ حکومت وکړي او تول هغه حکومتونه رانسکور کړي چې واشنگتن ته سر نه ټيټوي او په تولي نړۍ د امريكا سلطه او واکمني نه مني.

څوک چې د امريکائي څواکونو په ضد جهاد د شورووي څواکونو په ضد تر جهاد نه افضل نه ګنني او د فرضيت په دروندوالې ئې باور نلري هغه نه په دين پوه دی او نه له دنيا نه خبر. نه دی د ملګرتيا وړ دي او نه ئې خبره د اورېدو. د هغه چا خبره واوره او ملګرتيا ئې وکړه چې تا د الله په لاري کي صادقانه جهاد ته رابلي. همدا ستا د تبر غړي دي، همدا ستا ديني ورور دي او همدا ستا فکري ملګري دي، لداسي کسانو نه پرته مه خپلوان خپلوان ګنه، مه ورور ته ورور وايه او مه ملګري ته ملګري. او همدا د ربستونی ايمان تقاضا ده او همدا د قرآن حکم، چې فرمایي:

ای مؤمنانو! که مو پلرونو او ورونو کفر تر ايمان نه غوره وګنلو نو
هغوي خپل دوستانه مه نيسېي، او له تاسو نه چې هرچا لدوي سره
دوستي وکړه، نو هغوي ظالمان دي.

التوبه: ۲۳

خنګه به دا جهاد تر مخکني نه افضل نه وي چې عملاً ګورو امريكايان هم په خپله زموږ په خلاف جنګېزی او هم يهودان زموږ په خلاف جنګوی، خو روسانو د امريكايانو برعکس د يهودانو په خلاف د فلسطينيانو مرسته کوله!! خنګه به افضل نه وي چې د شورويانو په ضد د تبر جهاد په دوران کي پاکستان، ايران او

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

د اسلامي نړۍ ګنډ شمېر هبودونو ستا مرسته کوله، او ډېر کسان د همدغو مرستو په وجه ستا په څنګ کي ودریدل او ستا ستونزی ئې راکمولی، خو اوس همدا ملکونه هم د امریکایانو خوا ته ودریدلی او د مظلومو افغانانو په ضد د امریکا په وحشیانه ځنګ کي ستا د دېمنانو مرسته کوي او ته له الله نه پرته د اتكاء او اتكلال بله مرجع او ملجا نه مومني. که ته واقعاً په الله اعتماد وکړي، هغه څان ته کافي وګني، له دین نه د دفاع په خاطر او د اسلام د ډې لوی او خطرناک دېمن د مقابلي لپاره جهاد ته ملا وټري نو ستا دا جهاد پرته له کوم شک او تردید نه تر پروني جهاد نه ډېر غوره او افضل دي.

اوسم به معلومېږي چې ستا پروني جهاد صادقانه او مخلصانه وو که دروغجن او غولونکي. ما ته ووایه: د هغه چا د ننۍ ايمان او پروني جهاد په هکله خه قضاوت کوي چې اوسم د خو ډالرو لپاره د امریکائی فوئخ د یوه وړوکي افسر داسي ڏليل پهړه دار، نوکر او عسکر جوړ شوي چې د هغه په وړاندي هره شبېه لاس په نامه ولار او د ده په قومنده د مسلمان په خلاف ځنګ ته چمتو دي او کار ئې دي حد ته رسیدلی چې د هغه په وړاندي له لمونځ کولو نه هم ډډه کوي، او که کله د امریکائی افسر په غیاب کي په لمانځه ودرېږي او ناخاپي د ده امریکائی افسر را ووځي او د تلو لپاره د موټر په لوري وڅوژېږي نو دي لمونځ په نیمايی کي پېړبدی، له سلام ګرځولو نه پرته په زغاسته شي او د امریکایانو د حفاظت لپاره په وروستي ګاپې کي په منډه سپور شي، د توپک په ماشي ګوته کېړبدی او په دې ترتیب خپل امریکائی افسر ته د ډې خبری د ثابتولو هڅه وکړي چې صادق نوکر دي، د هري قومندي منلو ته چمتو دي، د دوى لپاره لمونځ پربنسودل او د خپل افغان ورور په خلاف ځنګېدل خو پېړبده د خپل عزت او ناموس قرباني کولو ته هم چمتو دي!!! که خوک دا کس د ايمان خاوند ګنډي نو په ده او داسي ايمان دي د څوک دې ته افغان وايی نو په داسي بې غيرته افغان دې د الله پاک لعنت وي. واقعې افغانان له داسي بې ايمانی او بې غيرتی نه الله ته پناه وړي.

زه د هغه چا له ايمان نه جار شم چي ويل ئې: پلار مي د مجاهدينو قومندان وو، د الله په لاري کي شهيد شو، د نورو مخلصو قومندانو په خبر نه ورنه مال پاتى شو او نه د دنيا بله متاع، زموږ ولايت ته د امريکائي فوئونو د راتلو نه وروسته مي له ئان سره فکر وکړي څه وکړم تر خود خپل پلار په خبر شم او د ده په پل ګام کېږدم او د ده ناخلفه زوي ونه ګنلى شم. دعا مي وکړي چي خدا یه زما پلار ته دي د روسانو په خلاف د جهاد توفيق ورکړ، ماته د امريکایانو په خلاف د جهاد توفيق راکړي. خو له ئان سره مي وویل: دا دعا خو الله(ج) هلتہ قبولي چي لوړۍ له موجود وس او توان نه کار واخلم. دومرة پيسې مي برابري کړي چي دوه ۱۰۷ ميزايلونه ورباندي واخلم، د شپې له خوا مي داسي ځاي ته انتقال کړل چي د امريکایانو اډه مي په نښه کولی شوي، دواړه د دې منځ کې ولګيدل او له لوی غږ سره وچاودل. لاسونه مي بیا د دعا لپاره پورته کړل چي پاکه ربها! زما همدا وس وو، ته مزيد توفيق راکړي! ناخاپي مي ذهن ته راغله چي رائه فلانی قومندان ته ورشه او له هغه سره خپل راز شريک کړه. هغه ته ورغلم او کيسه مي ورته وکړه، هغه تشويق کرم او راته وئي ويل: نور خه کولی شي؟ ما ورته وویل: که یو کلشنکوف او سلنسر ئې پیدا کرم نو کولی شم چي د دېمن د تلو راتلو په لار کي ورته کمين ونيسم او مهم کسان ئې په نښه کرم. هغه هم کلشنکوف راکړ او هم ئې سلنسر. دواړه مي له ئان سره واخیستل او یو زېږي مازديګر د غره په ډډه کي د یوه ګن ځنګل په ونو کي پداسي ځاي کي د کمين لپاره کښينستم چي امريکائي افسران د مجاهدينو د یوه پخوانی مرکز د پلتنی لپاره هلتہ راتلل. ناخاپي هغوي راغلل، له موټرو نه کوز او د ساحې په لټولو لګيا شول. زه لدوی نه لې لري وم، ورو ورو او احتیاط سره ورنېږي شوم، او هغه ځاي ته مي ئان ورساوو چي زما مرمي، ورسېډه. دوی د ساحې له ليدو نه وروسته خپلو موټرو ته په ختو شوو، یو داسي کس مي په نښه کړ چي افسر راته معلومېډو، هغه ولګډو او په ځمکه راپريووت، د سلنسر په وجه زما د توپک غږ هیچا نه وو اوريدلې، ملګرو ئې ګمان وکړي هغه له موټره راپريووت او زخمي شو. نومورې قومندان ته راغلم او

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

دا کیسه می هم ورته وکړه، او هغه راته وویل: له تا نه د مخه د امریکایانو یوه افغان پهړه دار چې په همدي چنې کي حاضر وو دلته راغي او همدا کیسه ئې راته وکړه او وئي ویل: موږ ګمان کاوو چې دا افسر له موټره د لوپدو په وجه زخمی شو خود داکتر له معایني نه وروسته معلومه شوه چې هغه په سر په مرمى لکیدلی وو، امریکایان په موږ بدګمانه شول او فيصله ئې وکړه چې له دې نه وروسته به افغان پهړه داران له خپلی شا او خوا نه لري ودروي. دغه با ايمانه قومندان نښه ونازولم او دومره مرسته ئې راسره وکړه چې د خو کسيز ګروب تول ضروري تجهيزات او ارتياوي ورباندي برابرولي شم. وعده ئې راکړه چې هرڅه دي په کاري انشاء الله درته را پیدا کوم ئې. الحمد لله اوس د راتلونکو عملیاتو لپاره ډېر خله لرم، له لوی او مهربان الله نه مزید توفيق او همت غواړم.

راشي د دغه مخلص مجاهد د ايمان په هيئداري کي د خپل ايمان خپره وګوری! دا خو پرېړد له هغه اروپائی او امریکائی هلکانو او نجونو سره خپل غیرت مقایسه کړه چې د نیویارک، واشنگتن، پاریس او لندن په نیارونو کي مظاهري کوي، د جورج ڈبلیو بش او تونی بلیر عکسونه سوځوي، په افغانستان باندي د امریکا او بریتانیا تېرى محکوموي او د دغو هېوادونو له چارواکو نه غواړي چې د افغان مظلوم ولس په ضد خپل ناروا او وحشيانه بریدونه پاي ته ورسوي، خپل فوځونه له دې هېواد نه وباسي، په افغانانو د یوه لاس پوځي حکومت له تېلو نه ډډه وکړي او افغانان پرېړد چې خپل برخليک په خپله وتاکي. ما ته وواي، آيا دا بهتره دی که هغه بې غيرته افغانان چې نه یوازي د امریکا په خلاف د خه ويلو جرأت نکوي، بلکي په امریکائی نظام کي برخه اخلي او د دې هڅه کوي چې دی نظام ته اسلامي نوم ورکړي!!!

زه په دې باور یم چې که د هغه مخلص مجاهد په خبر ۱۰۰۰ په خدای مین مجاهدين تصمیم ونیسي او د دوى ۱۰۰۰ مرمى په هدف ولکېږي، نونه یوازي دا چې امریکائي فوځونه به زموږ له هېواده وځي او افغانان به خپلواکي ترلاسه کوي بلکي الله(ج) به امریکا د شوروی له انجام سره مخامنځ کوي او اسلامي نپوي

۱۱ سپتامبر

کوم جهاد افضل دی؟

به د دوی له شر نه ژغوری.

رائي چي په دي مقدس جهاد کي هم صادقانه برخه واخلو، په لوی او قادر
خدای توکل وکړو او هغه ته دا اميد وساتو چي د امریکا ماتي، له افغانستان نه د
امریکائي فوئونو زورند سروتل او د دي مغورو کفری حوالک زوال هم په موبار او د
نړۍ په ټولو مظلومو مسلماناونو باندي وګوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

۱۱ سپتامبر

د سی آی ای راکتی حمله

بسم الله الرحمن الرحيم

د سی آی ای راکتی حمله

د سی آی او پنتاګون چارواکو خپله هغه راکتی حمله تائید کړه چې د دوى په وینا له یوې بې پیلوته طیاری نه زما په خلاف کابل ته نېدۍ ترسره شوه!! د سی آی او مشرادعا وکړه چې په دې حملې کې زما خلور لوړ رتبه ملګری په قتل ورسپدل!! او د امریکا جمهور رئیس وویل چې امریکا په هر هغه چا برید ته چمتو ده چې امریکائی خواکونه تهدید کړي!!

د دی اظهاراتو معنی دا ده چې امریکا د طالبانو او القاعدي نه وروسته زموږ په خلاف ناعلان شوي جګړه پیل کړي. پداسي یوه غلچکي راکتی برید بې شرمانه اعتراف فقط دا خبره په ګوته کوي چې امریکائی چارواکي په افغانستان د خپلی سلطې تینګولو لپاره د هر هغه چا په ضد د جنګ اراده لري چې مسلمان وي، په خپل هېواد د امریکا سلطنه نه مني او له افغانستان نه د پردیو خواکونو وتل غواړي. امریکایانو اوس د نړۍ د تولو اسلامي خواکونو په ضد خوره جګړه پیل کړي، دا جګړه په حقیقت کې د بش له وینا سره سم یو بل صلیبی جنګ دی.

په افغانستان د امریکا له وحشیانه حملې او د بې ګناه افغانانو له بې رحمانه او بې دریغه وژنو نه معلومېږي چې بش د بریزنه ناکامه تجربه تکراروی، دی به هم په خپلو بدمعاشیو او کوبائي سیاستونو سره امریکا له همغه عاقبت سره مخامنځ کړي چې بریزنه شوروی اتحاد ورسره مخامنځ کړه. شورویانو د ارتجاع او امپریالیزم په ضد د مبارزې تر نامه لاندې په هر ملک د تېږي او د هر چا د انقلابي ترور او وزني حق خان ته ورکولو او دا دئ اوس امریکایان له تروریزم سره د

۱۱ سپتامبر

د سی آی ای راکتی حمله

مقابلې په پلمه خپلواکو هبوادونو ته فوئونه لېږي او په بې ګناه خلکو بمونه وروي.

امریکایان دی په دې پوه شي چي افغانان له مرګ نه ویره نه لري، د خدای په لار کي او د خپل هبوا د آزادی لپاره هري قرباني، ته چمتو دي، هغوي غواپري چي ټول بهرنې يرغلنگر فوئونه دی له افغانستان نه ووئي، افغانان دی پرېږدي چي خپلي ستونزې په خپله حل کړي او خپل برخليک په خپل لاس او د پرديو له لاسوھنو نه پرته وتاکي. افغانان د هیڅ بهرنې ټواک سلطنه نه مني، هیڅ بهرنې طاقت ته سر نه تېټيوي، له خدای نه پرته له هیچا خخه نه ويرېږي، د خپلي عقیدي په حکم او د علماء د فتوی سره سم، د یوه بل اسلامي جهاد لپاره ملا تړي، په لوی خدای توکل کوي، له خپل دین، خپلواکي او عزت نه دفاع کوي او يرغلنگر ټواکونه له هبوا دنه باسي. دوى اوس د خپل هبوا د حالت همفسي ګني له د روسانو د يرغل نه وروسته حالت، د امریکائی يرغلنگرو په خلاف به همفه خه کوي چي د روسانو په ضد ئې وکړل. امریکایان او انګریزان دی په دې پوه شي چي که روسان ونتوانېدل زموږ هبوا د تل لپاره اشغال کړي او په دې سرلوپري او مجاهد ولس خپل بېرک کارمل تحميل کړي، دوى هم نشي کولی خپل دوهم شاه شجاع په افغانانو وټپي. سرلوپري افغانان له غلامي نه کرکه لري او په هر هغه چا لعنت وايې چي پرديو ته سرتیټ کړي او د پرديو د میو په زور د دوى په هبوا د حکومت کولو هڅه وکړي. انګریزانو شايد د جګدلك هغه زړه جګړه هېړه کړې وي په کومي کي چي د دوى له اولس زړه کسيز فوئ خخه یوازي داکتر برایدن ژوندي ووت. نه پوهېړو له هغې ترڅې تجربې سره دوى څنګه بیا په افغانستان د تېږي جرات وکړ؟! زموږ هيله دا ده چي الله(ج) افغانانو ته د سکندر اعظم، چنګيز، تیمور، انګریزانو او روسانو له ماتولو نه وروسته د امریکایانو د ماتولو او له خپل هبوا د دوى د ایستلو یو بل تاریخي افتخار ورپه برخه کړي.

په دې کي هیڅ شک نشه چي په افغانستان کي به د امریکائی فوئونو د ماتي نتائج همفسي وي لکه د شوروی ټواکونو د ماتي نتائج. دوى به هم نه

۱۱ سپتامبر

د سی آی ای راکتی حمله

یوازی له افغانستان نه وئی، بلکه له تولو هغۇ ھبادونو نه به ھم وئى چي ھلتە د ولسونو د ارادى خلاف او په يوه او بله بهانه د دوى فوئونه مستقر شوي او د دې ھبادونو استقلال او ملي حاكمىت ئې تر پىنسو لاندى كېي، او كېدى شي خبره همغه ئاي تە ورسېرى چي او سنى متحده ایالات د شوروی په خېر توقي توقي شي او په ۵۲ مستقلو ملکونو وویشلى شي. او په دې ترتیب توله اسلامي نېي او د دنيا ټول مستضعف ولسونه د دوى له شر او زور زياتى نه وژغورلى شي. شايد چنۇ كسانو مخصوصاً هغۇ تە چي د امریكا ظاهري وضعى د دوى په زړه او د ماغ سیورى اچولى، د امریكا ماتي او زوال همداسى گران او ناممکن معلوم شي لکه د شوروی مغورو ھواکونو د ماتي او د هغى وحشى امپراطوري د زوال خبره چي ورته محال او مستبعده معلومىدە، دا كسان په دې نه پوهېرى چي هر خه پاي ڭري، زېرى امپراطوري د خېلى واكمى په پاي کي هغى كاواكى ونى تە ورته شي چي ظاهر ئې ستر او سیورى ئې خور معلومېرى خو يو معمولى طوفان ئې وجرقوي او په ھمكە ئې رانسکوره كېي. دوى شايد په دې ھم باور نلري چي قادر خدای تە لوی لوی او گران گران کارونه آسانه دی او دا د د ثابت او نه بدلىدونكى سنت دى چي هيڅکله په نېي باندي د يوه مفسد او شرير ھواك دوامداري واكمى تە اجازه نه ورکوي

امریکایان دی په دې پوه شى چي افغانان وېلى شي، كورونه ئې ورانولى شي، له خېل ھباد نه ئې هجرت تە اړ کولى شي، خو نه د دوى په خېلواك ھباد د تل لپاره حکومت کولى شي او نه دوى په غلامي کي ساتلى شي.

امریکایان دی په دې ھم پوه شى چي په خېلوا راکتى حملو سره ما له خېلى لاري نشي منحرف کولى او زما په وېلوا سره اسلامي جهاد نشي ختمولى. باید امریکائى چارواکو تە ووايم چي د بش پلار ھم لا له هغه وخت نه زما د وېلوا په فکر کي وو چي د امریکا د جمهور رئيس معاون وو، د هغه سفر په دوران کي چي نومورى پاکستان تە درلود، جنرال فضل حق د صوبه سرحد گورنر تە ئې ويلى وو: دا متعصب حکمتیار ختم کړه!! سی آى اى له هماگه وخت نه تر نن پوري زما د

۱۱ سپتامبر

د سی آی ای راکتی حمله

ترور ګن شمېر هڅي کړي. چې یوه ئې د کبایانو د بازار هغه انفجار وو چې زما د سورلی موټر خوا ته ترسره شو، په کوم کي چې ۴۵ بې ګناه افغانان او پاکستانیان مره او تپیان شول، خو ما او زما ملګرو ته کومه صدمه ونه رسپد، او دا دئ یو څل بیا ئې خپله کینه خرګنده او زما د وژلو لپاره ئې وروستی راکتی حمله ترسره کړه. زه امریکائی ترویریستانو ته وايم: که د مرګ ژوند فیصله له مالک الملك خدای نه پرته د بل چا په لاس کي وي نو زه او زما په شان ډپر نور کسان به د سی آی ای او کي جي بى د بې شمېر و هڅو په نتيجه کي په سلهاو و څله وژل شوي وو. زه خپلو افغانی ورونو ته اطمئنان ورکوم چې نه کابل ته نېدی کوم امریکائی راکت زما د ملګرو خوا ته لګیدلی او نه زموږ کوم مهم یا عادی کس په دې راکتی حملې کي په قتل رسپدلي. د دې راکتی حملې په هکله د امریکائی چارواکو تبلیغات د شاهی کوت د ناکامو عملیاتو په خپر له درواغو او مبالغو نه ډک وو. دوی په دا راز درواغجنو او له مبالغو نه ډکو تبلیغاتو سره خلک ويروي. ستاسو به په ياد وي چې د شاهی کوت د عملیاتو په دوران کي دوی خومره درواغجن تبلیغات وکړل!! هره ورخ به ئې د سلهاو و مجاهدینو د وژلو او تپی کولوراپورونه ورکول او په مجموعی طور ئې د ۸۰۰ مجاهدینو د وژلو ادعا کوله!! خو د جګري په پای کي په دې ونټوانېدل چې د ۱۳ مجاهدینو نه پرته د بل مجاهد مړي یا قبر خبرنگارانو ته وښي. دا پداسي حال کي چې دوی په شاهی کوت ۲۵۰۰ بمونه وورول او د دوی د وروستيو اعترافاتو له مخي د دې جګري په دوران کي د امریکایانو ۸ کسان مره او تر ۱۰۰ نه زیات تپیان شول.

قرآن موږ ته لارښودنه کوي چې د دې من د دا راز ګوانېښو په ځواب کي ووايو:

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَّينَ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبَّصُونَ*
التبه: ۵۲

ورته ووايه: آيا زموږ په هکله له دوو نېیګنو (شهادت یا بری) نه پرته

۱۱ سپتامبر _____ د سی آی ای راکتی حمله

د کوم بل خه انتظار لري؟ پداسي حال کي چي موږ ستاسو په هکله يا
دي ته انتظار کوو چي الله له خپل لوري په کوم عذاب تاسو اخته کړي
او یا زموږ په لاس، نو انتظار وکړئ چي موږ هم له تاسو سره یوځای
راتلونکې ته منظر یو.

۱۱ سپتامبر

د دوو وزیرانو ترور

بسم الله الرحمن الرحيم

مؤقته اداره

په شپړو میاشتو کې د دوو وزیرانو ترور!!

ډپرو د اسي ګمان کولو چې د بن معاهده به د افغانستان لانجى ته په دي خاطرد پای تکي کېږدی چې مسکو، واشنگتن او د دوی حليف هېوادونه چې په جګړو کې نسکېلو افغانی ډلو ته پيسې او وسلې ورکوي او د خپلو ګتو لپاره ئې جنګوی، په خپلو منځونو کې سلا شوي او د دې معاهدي تر شا ولار دی!! خو دا دئ د پېښو بهير وښوده چې دا یوه غلطه انګيرنه او یوه بې ئایه تمنا وه. نه د بن معاهدي او د مسکو او واشنگتن توافقاتو دا ستونزه حل کړه او نه بهرنې ټواکونو. که دا د ملګرو ملتونو تر نامه لاندې سوله ساتي ټواکونه دي او که د امریکا تر مشری لاندې د بین المللی ائتلاف ټواکونه، په دې ونتوايدل چې د افغانستان هغه بحران حل کړي چې د بهرنیو لاسو هنو په نتيجه کې راولار شوي، نه ئې جګړه پای ته ورسولي شوه، نه ئې سوله تأمین کړي شوه او نه ئې مظلوم افغانان له بې امنیتی نه وژغورلی شوي. دا دئ د همدي فوچونو په شته والي کې نه د هېواد په پلازميني کابل کې د چا سر او مال خوندي دي او نه په اطراف کې، په مرکز کې د عادي خلکو په سر، مال او عزت باندې تېرى خو پرېږده حتی د دولت وزیران یو په بل پسي ترور کېږي!! او په اطراف کې شپه ورخ په کليو، جوماتونو او بې ګناه خلکو بمباري، روانه ده او یو په بل پسي د ارزګان په خېر د

۱۱ سپتامبر

د دوو وزیرانو ترور

خونپیو او غم لړو پېښو شاهد یو. د دې معنا دا ده چې نه پردي فوځونه کوم هېواد ته سوله راوستي شي او نه د پرديو په لاس تحميل شوي حکومتونه. برعکس همدا د پرديو لاسوهني او د دوى د وسلو او پيسو په زور تحميل شوي حکومتونه دي چې هېوادونه په جګړو کي بنسکېل کوي او ولسونه له سولي او امنيت نه محروموي. سوله د یوې ټولنۍ په لوري هغه وخت مخه کوي چې هلتنه عدالت تأمین شوي وي او ولس د خپل برخليک ټاکلو او د خپلې خوبني زعامت غوره کولو موقع ترلاسه کړي وي. له دې نه د مخه نه سوله راتلای شي او نه جګړي پای ته رسپدې شي.

د بین المللی ائتلافونو په ماہیت پوه کسان په دې نښه پوهیدل چې د امریکا تر مشری لاندی ماتېدونکي ائتلاف له داسي څواکونو څخه جوړ شوي چې فقط د طالبانو د حکومت تر نسکورولو د یوه بل ملګرتیا کوي، له هغه نه وروسته به هر یو په خپله لار درومي او د افغانستان د مستقبل په هکله او د دې هېواد په راتلونکي نظام کي پدوی پوري د تړلوا پلوا د ونډي او برخې په سره به حتماً او ډېر ژر د دوى تر منځ د رقابتونو او سیاليو بل دور او پدوی پوري د تړلوا پلوا تر منځ د خونپیو جګړو بله لړي پیل کېږي.

مګر خوک په دې نه پوهېږي چې په شمال کي د شمالی ائتلاف د دوو پلوا تر منځ روانې جګړي او په کابل کي د داکتر عبدالرحمن او حاجی قدیر ترور د همدي بهرنیو څواکونو تر منځ د سیاليو او رقابتونو نتیجه ده؟ داکتر عبدالرحمن په دې خاطر ترور شو چې له یوې تلوالي وووت او د هغې له سیالي تلوالي سره ملګري شو. مخکي د روسيي، هند او ايران تر حمایې لاندی د شمالی ائتلاف په ليکو کي لکيا وو خو وروسته د امریکا تر حمایې لاندی د روم له ډلي سره یوځای شو. ده انشعاب له یوې خوا د تولو هغو پتيو اسرارو د افشاء کېدو ويره له شمالی تلوالي سره راولاره کړه چې د همدي ډلي د داخلي کرنو او خارجي اړیکو او ژمنو په اړه د ده په سينه کي وو او له بلې خوا ئې په خپل انشعاب سره دا ډله د نورو انشعابونو له جدي ګوابن سره مخامنځ کړه. دې ډلي هم په دې خاطر د ده ترور ضروري ګنډلو

چي د خپلو اسرازو د افشاء مخه ونيسي او هم د دي لپاره چي د نورو انشعابونو مخنيوي وکړي. هغه د خپلي مخکنۍ ډلي د تروريستانو په لاس په رنا ورڅ او د سوله ساتي ټواکونو په خوا کي پداسي حال کي په قتل ورسېدو چي دغوا ټواکونو هم له بريد نه د مخه د د استغاشي غږ اوږدو او هم ئې د چرو په ګزارونو له زخمی کېدو نه ورسته د د چېغى اوريدى!!

د مؤقتی ادارې مشر په همغه لوړيو شېبو کي د ده په قاتلانو ګوته کېښوده او د هغوي نومونه ئې اعلان کړل او په خرگندو الفاظو او د مطبوعاتي کنفرانس په ترڅ کي ئې دا خبره وکړه چي د داکتر عبدالرحمن په ترور کي د دولت لوړپوري مامورین لاس لري چي د دفاع وزارت او امنيتي ادارو معاونين پکي شامل دي!! ده د سعودي له حکومت نه وغونبنتل چي نوموري کسان ونيسي او د کابل حکومت ته ئې وسپاري. سعودي چارواکو د نیولو او تسلیمولو وعده ورکړه، دوی کابل ته راستانه شول خو نه چا ونیول، نه ئې وغونبنتل او نه ئې محاكمه کړل. کرزی صاحب به "چي دوی ئې خپل خو ورځني مېلمه ګئي" د کومي ادارې په ذريعه دا ټواکمن قاتلان نیولي وي؟ چا ته به ئې ليکل چي نوموري ونيسي، د کورنيو چارو وزارت، د امنيت ریاست او که د دفاع وزارت ته؟ دا ادارې خو د قاتلانو تر شا ولاپي وي او دوی په خپله د دغوا ادارو د دوهمي کچي چارواکي وو!!

دا دئ د داکتر عبدالرحمن له خرگند ترور "يا انقلابي اعدام" نه وروسته د موختلي ادارې يو بل مهم غږي، حاجي عبدالقدير، د ولس مشر مرستيال، د فوائد عامي وزير او د ننګهار والي، په کابل کي، د خپل وزارت مخي ته، په رنا ورڅ ترور شو. د دي ترور په اړه خو خبرې د خاصي پاملرنۍ وړ دي:

- حاجي قدير هم په تېرو خو ګلنو کي د شمالی ائتلاف فعال غږي وو، د طالبانو له واکمني مخکي او وروسته ئې په پتنه او خرگنده د دي ائتلاف ملګرتيا کړي. خو د طالبانو د واکمني له نسکورېدو وروسته ئې خپل مسیر بدلت، او د داکتر عبدالرحمن په خپل د روم له تلواالي سره ملګري شو او له شمالی ائتلاف سره ئې خپله ملګرتيا داسي وګنله له خوک چي د هندوانو ملګرتيا ته اړ شوي وي!! د

بن په مذاکراتو کي ئې برخه واخیستله خو د مذاکراتو په خرنگوالی او په هغې کي د پښتنو په نا مناسبی ونډی ئې اعتراض وکړ او وئی ویل: د لته پښتنو ته د دوى د مجموعى شمېر په تناسب ونډه نده ورکړي شوې. شمالی ائتلاف ته دا راز خبری او هغه هم د حاجی قدیر په خېر د دوى د یوه غږي له لوري د زغملو نه وي. همداراز په موقعی ادارې کي ده ئان د پښتنو استاخې ګنلو او د مناسبی ونډی غونښنه ئې کوله، د دغو غونښنو په وجه، شورای نظار په نوې موقعی ادارې کي د کورنيو چارو وزارت له لاسه ورکړ. د شورای نظار چارواکو دا کار د حاجی قدیر له لوري د دوى په ډلي یوبل ګذار و ګنلو.

- د حاجی قدیر له ترور نه خو شبې وروسته د امنیتی ادارې یوه داسي غږي چي په فارسي ژبې ئې خبری کولی له بې سې سره په خپلې مرکې کي وویل: په حاجی قدیر د حملې کونکې له ډلي خڅه د یوه کس سپینه خولی په ځمکه ولویده، خپله خولی ئې راواخیسته، موټر ته وخت او وتبنتدې!! په دې سره نومورې غونښتل چي د خلکو پام بل طرف ته واروي او داسي وښې چي دا قتل د مشرقی والو له خوا تر سره شوې!! دا ځکه چي یوازي مشرقی وال په دې معروف شوې چي سپینی خولی په سرکوي. خو هر افغان په دې پوهېږي چي که له مشرقی والو خڅه څوک د حاجی قدیر د ترور په لته کي وي نو په جلال آباد کي به ئې ده ته کمین نیولو او هلتنه به ئې پدہ برید کولو. په کابل کي، د پنجو زرو سوله ساتو څواکونو د جدی امنیتی تدابир او د وسلو په ګرڅولو د کلک بندیز سره سره، د یوه وزارت مخې ته، په رنا ورخ، په یوه معروف وزیر، داسي مسلحانه برید، یا د امنیتی ادارې فعال او روزل شوې غږي تر سره کولی شي او یاد دې ادارې تر قوي حمایې لاندي تروریستان. د برګو دریشیو خاوندان دا کار کولی شي نه د سپینو خولیو په سرکونکې. مور په دې باور یو چي که له همدغه کس نه چي د سپیني خولی خبره ئې کړي جدي او دقیقه پونښنه وشي نو هم به تروریستان معلوم شي او هم ئې متولیان او حامیان.

- ډېر ناپوه کسان به د داکتر عبدالرحمن او حاجی قدیر د ترور په هکله دا

۱۱ سپتامبر

د دوو وزیرانو ترور

گمان کوي چي دا دواوه پښي د دوو مستقلو تروريستي ډلو لخوا ترسره شوي او يا طالبان او القاعده په دي کي لاس لري!! حقیقت فقط دا دئ: کومي ډلي چي داکتر عبدالرحمن په کومي انگیزی ترور کړي همغی ډلي حاجی قدیر د همغی انگیزی له مخي ترور کړ.

کوم کسان، ډلي او خبری سرچيني چي په دي ترور کي د طالبانو او القاعدي په لاس درلودو، زيات او مکرر تینګار کوي، دوى يا غرضي دي، يا پل غلطوي او له اصلی متهم نه د خلکو پام په بل لوري اړوي او يا له حقایقو نه بې خبره دي او د غرضي حلقو د غولونکو تبلیغاتو تر تأثیر لاندی تللي. که لوړ دقت وکړو نو متوجه به شو چي د داکتر عبدالرحمن په قتل کي په متهمي ډلي پوري تپلي افراد او د دوى بهرنې حاميان دا هڅه کوي چي د خلکو پام له دي ډلي نه په بل لوري واروی. خو خوک په دي نه پوهېږي چي طالبان او القاعده که د خه کولو توان ولري نو يا به د امریکایانو په خلاف اقدام کوي او يا د جنرال دوستم، ګل آغا شيرزی، حضرت علی او حاجی زمان په څېر د هغو قومندانانو په ضد چي د امریکایانو په خنګ کي د دوى په خلاف جنګبدلي. او که دا کار کوي نو په جلال آباد، شېرغان او کندهار کي به ئې کوي نه په کابل کي. دي خبری ته مو هم بايد پام وي چي حاجی قدیر له طالبانو او القاعدي سره هيڅکله هومره مشکلات نه درلودل چي تربولو د مخه د ده په خلاف اقدام وکړي.

۱۱ سپتامبر

تروریست خوک دی؟

بسم الله الرحمن الرحيم

تروریست خوک دی؟

دارزگان خونپی پېښه خه وايی؟

امریکائي بي ۵۲ او اى سى ۱۳۰ طيارو، يو خل بيا، د سرطان د مياشتى په نهمه، د يكشنې د شپى په يولس نيمو بجو، د ارزگان ولايت د دراوت په اوو ګلېو پداسي وخت کي بمبارى وکړه چې ګلېوال د یوې درنۍ کوژدې په مراسمو کي راغونه شوي، اورونه ئې بل کړي او اتفونه ئې کول. دوى په همدي حالت کي وو چې ناخاپې ئې د سيمې په فضا کي د امریکائي طيارو درانه غربونه ترغوبه شول او وریسي اوه لیزري بمونه چې هر یو ئې ۱۰۰۰ کيلو ګرامه وزن لري، د دوى په ګلېو راپريوتل، او بيا د اى سى ۱۳۰ طيارو د درنو ماشينګنو او توپونو مسلسلې ډزي پیل شوي، دغه طيارى تر دوو ګنتيو د سيمې په آسمان کي ګرځيدى او د ډزو او بمباريو سلسله ئې جاري وه. دوه ساعته وروسته ټول کلي په ګندوالو بدل شوي وو، هري خواته لوخرې اوچتى وي، د مړو ټوټې ټوټې اجсад هر لوري ته خواره وو، د لويانو زخميانو زګيروي او د ماشومانو چيغى او کوکاري اوچتى وي، خو نه ئې د چغو او کوکارو د اورېدو خوک وو او نه ئې مرستي ته د راړاندي کېدو خوک. امریکائي قطعاتو او د دوى افغانی مزدورانو ټوله سيمه محاصره کړي وه، لاري ئې ترڅې وي او هيچا ته ئې اجازه نه ورکوله چې سيمې ته داخل شي. هلته د امریکایانو له لوري د طالبانو د هغو مشرانو د نیولو

او وژلو لپاره عملیات روان وو چي د همدي سيمی او سبدونکي وو. امريکائي افسرانو ته د دوى افغانی جاسوسانو اطلاع ورکړي وه چي په دې کلې کي د طالبانو د مشهور قومندان ملا برادر د وربرې د کوژدې لپاره نن شپه خاص مراسم جورېږي او د دې زيات احتمال شته چي ملا برادر په خپله په دې مراسمو کي برخه واخلي. امريکائي افسرانو د دې فيصله وکړه چي د ملا برادر د وژلو لپاره بايد په دې کلېو د مراسمو په هغه وخت کي بمباري وکړي چي د ناوی او زوم د کورنيو مشران د وروستي موافقی لپاره خبرو ته کښيني، بمباري بايد دومره شدیده او دوامداره وي او په هفو خاصو ئایيونو متمنکز وي چي په قوي احتمال د دواړو کورنيو مشران پکي راغونه پېږي. همداسي وشول، په یولس نيمو بجو بمباري پيل شوه، دوه ګنتۍ ئې دوام وکړ، اوه کلې بمبارد شول، د سيمی مشران د ملا محمد انور په قلا کي راغونه شوي وو، ده د ملا برادر وريره خپل زوي ته غونبشي وه، موافقه لا د مخه شوي وه، د دواړو کورنيو خپلوان دلته راټول شوي وو، چا اتنونه کول، چا په خپلوا لاسونو نوکرزۍ ايشودل، خوک دلته خوک هلت، په یوې بلې خونی کي او د دې او هغې وني لاندي ناست او خوشحالی ئې کوله چي امريکائي طيارو د دوى بنادي په غم بدله کړه.

ملا محمد انور هغه خوک دې چي حامدکرزۍ ئې د طالبانو له محاصري نه ژغورلى او امريکايانو ته ئې روغرمت سپارلى وو، چي بیا هغوي د هلیکوپتر په ذريعه په پاکستان کي خپلی نظامي اړې ته انتقال کړ. خو اوس پداسي وخت کي د ده ټوله کورني د همدغو امريکايانو په بمبارد کي په قتل رسېږي چي هماغه کرزۍ د دولت رئيس دی!!

د دې دردونکي او خونپې پېښي په اړه خو خبرې د پام وړ دي:

- جورج دبليو بش د امريكا جمهور رئيس د دغى پېښي په سبا وویل: موږ به د امريكا له لوی خواک نه د آزادۍ لپاره استفاده کوو او د آزادۍ دښمنان به د نړۍ په هیڅ ئای کي زموږ له بربدونو نه خوندی پاتې نشي!! دې خبرې معنا دا وه چي ګواکي د ارزگان پدغۇ کلېو د امريکائي خواکونو برید له آزادۍ نه د دفاع

په خاطر او د آزادی د دېمنانو په ضد تر سره شوي، دا دېمنان که د بې ګناه خلکو په خوا کي موندل شوي وي، که د واده په مراسمو کي راغونه شوي وي، که په مسجد کي د نورو لمونئ کوونکو په خنگ کي ولار وي، که په کوم کاروان کي د نورو کسانو په خنگ کي خوزپري، که د زيارت خوا ته خپلو مرو ته د دعا لپاره راغونه شوي وي، که په هر ئای او هر حالت کي و موندلی شي د امریکائي څواکونو له بریدونو نه خوندی نشي پاتی کبدی!! که په دې بریدونو کي بې ګناه خلک مری ودی مری، که بشري حقوق نقض کېږي، که اخلاقی حدود ترپنسو لاندي کېږي، که د نړۍ له ټولو منل شوو انساني او اخلاقی ضوابطو نه تېږي کېږي، هیڅ پروا ئې نشه، هیڅوک حق نلري د هغه امریکائي فوچيانو په کړو وړو نیوکي و کړي چې د آزادی لپاره جنګکېږي، دوی ته بايد له هر راز محاكمي نه د مصئونیت سند ورکړي شي!! که دوی د یوه ملا برادر د وژلو لپاره د ده د ولسوالۍ ۱۷۰ کسان په خپلو وینو کي رغروي او د ده په کلیوالو لیزري بمونه وروي، دا کار په ډې خاطر دوی ته جائز دی چې امریکائي څواکونه د آزادی لپاره جنګکېږي!!! پداسي آزادی دی لعنت وي او د آزادی پداسي مدافعنو دی نفرین.

- په افغانستان کي د امریکائي فوچونو قومندان په خپلي هغې مرکې کي چې د بکرام په هوائي میدان کي ئې د ارزګان د پېښې په اړه درلوده په ډېره بې شرمي ادعا وکړه چې: په ارزګان کي زموږ په طیارو مسلسلې ډزی وشوي او موبې ئې عکس العمل ته اړ کړو، زموږ طیارو د دافع هوا په پوستو اوه بمونه وورول چې یو ئې له هدف نه خطوا ولګېدو چې په نتیجه کي ئې خلور ماشومان تپیان شول!! ده دا خبره پداسي حال کي کوله چې د مرو او زخميانو په هکله ئې دقیق معلومات درلودو! د پېښې په سبا او سهار وختی د دوی د پلتیني ټولي له خپلو افغانی جاسوسانو سره یو ئای سیمی ته نتوتی، د ټولو مرو او زخميانو عکسونه ئې اخيستې، له پاتو خلکو نه ئې د هر یوه نوم او مکمل شهرت پونستلى او د تېږي شپې د بمبارى د نتایجو په هکله ئې تفصيلي معلومات راغونه کړي او مرکز ته ئې مخابره کړي وو!! دا پلتنه ئې په دې خاطر ترسره کوله چې معلومه کړي په دې

بمباری کي د دوي اصلي شکار، ملا برادر ويشتل شوي که نه؟ په دې طمعي سيمېي ته ننوتۍ وو چې د ده جسد به تر لاسه کړي!! او دا څکه چې د امریکا د جنګ وزارت تر کلکو نیوکو لاندی دی چې ولې په دې او بدی مودی کي او د دومره بې شمېره مصارفو سره په دې ونتوانبدل چې د طالبانو او القاعدي کوم مهم مشر ونيسي او یا ئې په قتل ورسوي، په حقیقت کي د درافت په او و کلیو دا درنه بمباری په دې خاطر تر سره شوې وه چې د امریکا د جنګ وزیر رامز فیلد ته د دې چانس په لاس ورکړي چې په مطبوعاتی کنفرانس کي د طالبانو د یوه مشرد وژلوراپور وړاندی کړي او اعتراض کونکي خاموش کړي!!

د پېښي په هکله د امریکائی چارواکو له دروغجنو خرگندونو نه په ډاګه معلومېږي او تولو ته دا حقیقت ثابتوي چې د افغانستان د جګرو په هکله د امریکایانو تولیي ادعائګانی د همدي وینا په خبر دروغ، له مبالغو ډک، او د حقیقت خلاف دي. دوي که د خپلو مړو او زخمیانو په هکله خه ویلی، که ئې د مخالفینو د مرګ ژوبلې په هکله کوم ارقام ورکړي، که ئې د ملکي خلکو د تفاته په هکله کومې خرگندونی کړي، د دوي تولیي دا خبری باید د ارزګان د پېښي په هکله د دوي د لوړنيو دروغجنو ادعائګانو په خبر وګنو.

- موږ نه پوهېږو چې امریکایان خنګه د نیویارک او واشنګتن پېښي تروریستي عملیات ګنې خو په بې ګناه خلکو خپل و حشیانه بریدونه او په کلیو، بنارونو، جوماتونو، زیارتونو، کاروانونو، او د عام ولس د غم او خوشحالی په غونډو د بې ۵۲ طیارو بمباری تروریستي عملیات نه ګنې؟!! که د نیویارک په پېښي کي ۳۰۰۰ امریکایان ووژلی شوو، دلته د امریکایانو په بمباریو کي تر او سه ۲۵۰۰۰ افغانان په قتل رسپدلي. دوي د مولوی حقانی د وژلولپاره د ده په مسجد پداسي حال کي بمباری وکړه چې خلک د تراویح په لمانځه ولار وو، په دې بمباری کي تر سلو نه زیات کسان مړه او زخمیان شوو. د خوست په هغه کاروان ئې بمباری وکړه چې کابل ته روان وو او د دې کاروان د مړو او زخمیانو شمېر ۲۵ ته ورسپدو، د نیازیو په کلی، د پچیر او آګام په کلیو، د خوست، ننګرهار،

کابل، هرات او کندهار په ګن شمېر جوماتونو ئې بمنه وورول او په هري پېښي کي ئې په لسهاوو او سلهاوو افغانان شهیدان او زخميان کړل. دوی فلسطينيان او کشمیريان چې د آزادی لپاره په روا مقاومت لګيا دي تروریستان ګني خود دغه مظلومو آزادی غوبنتونو په خلاف د صهیونستانو او هندوانو وحشيانه عملیات له ئان او ديموکراسۍ نه د دفاع جائز عملیات ګني!! که د امریکا او اسرائیلو په خلاف د هغه عربو خوانانو جهادی او شهادت طبلانه عملیات تروریستي عملیات وي چې د آزادی لپاره او له خپلو هپوادونو نه د امریکائي فوخونو وتل غواړي، نو په افغانستان کي د امریکائي فوخونو بې رحمانه او وحشيانه عملیات خو سل حله تروریستي عملیات دي.

- امریکائي چارواکي او مسئول افسران دي ته تيار نشول چې د بې ګناه خلکو د عمدی وژلو په وجه له افغانانو نه بخښنه وغواړي، غرور او د لوئي احساس دا اجازه نه ورکوله. دا پداسي حال کي چې دوی د نيويارک له پېښي نه وروسته په جګ غږ اعلان وکړ چې د نيويارک پېښي د نړۍ تول هپوادونه په دوو ډلو وینلي: د امریکا دوستان او د تروریستانو ملګري!! چا چې دا عملیات وغندل د امریکا ملګري دي او چا چې د دې عملیاتو له غندني نه ډډه وکړه د تروریستانو ملګري دي!!

- امریکایان تل دا دعوي کوي چې د دوی وسلې هېږي مخکي تللې دي، عملیات ئې دقیق دي، جاسوسی سپورډکي او اکتسافی طیاري ئې د څمکي په سرداسي وور شي هم پیژندلی شي چې اوږدوالي ئې خلور انҷه وي!! خو دا دئ په عمل کي ګورو چې د دغه وسايلو او په زرهاوو هغه افغاناني جاسوسانو چې په ستپلایټ تلفونونو ئې مجھز کړي، دوی په دې برلاسي نکړل چې د طالبانو او القاعدي پت شوي مشران يا ونیسي، یا ئې ووژني او یا ئې د پتېدو ځای پیدا کړي. دوی په دې اوږدی مودی کي د طالبانو د یوه مشر، قاری احمد الله په وژلو موفق شوي او هغه هم داسې چې د نکي په یوه کلې د درنې بمباری په ترڅ کي هغه د ډېرو نورو بې ګناه خلکو په خواکي په قتل ورسپدو.

- امریکایان نشي کولی چي پداسي وژنو سره زره ور افغانان ووېروی، د یرغلگرو په خلاف د دوي غصه او کركه په ويرى بدله کړي، د آزادی غونبتنی جذبه ئې ختمه کړي او د آزادی لپاره د ستر ملي پاخون امکانات د تل لپاره له منځه یوسې: برعکس په دې وحشیانه بریدونو او بې رحمانه وژنو سره به دوي هغه افغانان هم پاخون ته راپاروی چي لاتراوسه ئې امریکایان سم نه و پیژندلی، د بل ملي پاخون ضرورت ئې نه احساسولو او د امریکایانو جنګ ئې یوازي د طالبانو په ضد جنګ ګنډلو، نه د تولو مسلمانانو او افغانانو په ضد جنګ.
- امریکائی پیلوټان د بی ۵۲ او ای سی ۱۳۰ په کابین کي داسي وګني لکه "د شاعر په قول" د مست زنګي په لاس کي هندۍ توره! په شرابو مست پیلوټ، مغورو، بې رقيبه، هغه چي چارواکو ورته د مسئونیت سند ورکړي، د یوپی ګوتۍ په خوزولو سره ګن شمېر لیزري بمنه ورولی شي، د دې بمنو د ورولو زده کړه ئې کړي خو عملاً ئې ندي استعمال کړي او دا شوق ئې ندي تر سره شوي چي وګوری دا هر بم خو کورونه ورانولي او خو کسان وژلی شي، په افغانستان کي دا فرصت په لاس ورغلې، شايد داسي مناسب فرصت بیا په لاس ورنشي، ولې باید خپل شوق پوره نکړي او د لیزري بمنو د تخرب اندازه په خپلو ستړګو ونه ګوري!!
- امریکایان د روسانو په پل ګام بډي او د دوي زړي تجربې تکراروی او حتی هغه خه کوي چي روسانو ورنه ډډه کوله، انشاء الله د دوي پاي به هم د روسانو په څېروي.
- د ارزګان د دردونکي پېښې په ارتباط د موقتي ادارې د چارواکو دریئ او اظهارات سخت حیرانونکي او له شرمه ډک وو. پداسي حال کي چي د نړۍ له ګوت ګوت نه د دغى فاجعې د غندنى غبونه اوریدل کېدل، خو د دغى ادارې چارواکو په خپلولنډو او مېهمو خرګندونو کي له دې نه ډډه کوله چي د غندنى او تقبیح کوم لفظ د دوي له خولی ووئۍ او یا د دوي له وینا نه خوک دا مفهوم واخلي چي ګویا دوي د امریکا د عملیاتو د دوام مخالف دي او د توقف غونبتنه

ئې کوي، دوي به تر هر خه د مخه دا خبره کوله چي د تروریزم په ضد روان جنگ بايد دوام و کړي!! خو بېلګي ئې وړاندی کوو:

۱. داکتر عبدالله "چي امریکایانو په دې خاطرد خارجه چارو وزیر تاکلى چي

په هري مرکي کي او تر هر خه د مخه په افغانستان کي د امریکا جنگ د تروریزم په خلاف عملیات و ګني او په دوام ئې تینګار و کړي" وویل: د ارزګان پښی مؤقته اداره نګرانه کړي، که خه هم د تروریزم په ضد د جنگ دوام ضروري ګني، خو بايد داسي احتیاطی تدابیر و نیولی شي چي عام ولس ته صدمه ونه رسپری!! او دا هغه خبری وي چي امریکائی چارواکو ترده نه د مخه کړي وي.

۲. د دفاع وزارت په یوې لنه بیان کي وویل: په ارزګان کي د بمباری په ترڅ

کي ۳۰ ملکي کسان په قتل و رسپدل!! په دې بیان کي له یوې خوا د تلفاتو شمېر ډېر کم و بنو دلی شو له بلې خوا د بیان لهجه داسي وله که چي انسانان نه بلکه خو وزې او مېږي وژل شوې وي.

۳. حامد کرزی توله ملامتی د امریکائی افسرانو او پیلوټانو په ئای په هغو افغاني جاسوسانو واچوله چي امریکایانو ته غلط معلومات ورکوي!! حال دا چي دغو افغاني جاسوسانو امریکایانو ته همغه خه په پته ويلی چي د دوي نور جاسوسان ئې په خرگنده او په خپلو مرکو کي دوي ته وايي. دواړه، یو په پته او بل په خرگند طور د امریکایانو د عملیاتو ملاتړ او د دوام غوبښنه ئې کوي. دغو جاسوسانو خو امریکایانو ته فقط دا راپور ورکړي وو چي "دلنه د ملا برادر د وریري د کوژدی مراسم تر سره کېدونکي دي، په دې کي د ده د برخې اخیستو احتمال هم شته" د بمباری فيصله خو امریکائی افسرانو کړي او بمنه پیلوټانو ورولې نه جاسوسانو. نباید د امریکا په خلاف د کرکي او غوصي راکمولو لپاره د پښبي مسئولیت د هغو ذليلو جاسوسانو په غاره واچول شي چي د خو ډالرو لپاره پرديو ته د خپلو وطنوالو په خلاف جاسوسې کوي.

۴. د موقتي ادارې چارواکو د دې په ئای چي د بمباريو د دائمي بندولو، د

جګړي د پای ته رسولو، له افغانانو نه د عفوی غوبښلو او غمڅيلو کورنيو ته د

ناوان ورکولو خبره و کړي برعکس په دې خبری ئې تینګکار کولو چې امریکایان بايد د خپلو عملیاتو پلان له موبې سره شریک کړي او له بمبارد نه د مخه موبې خبر کړي!! نه پوهېږو چې دوى ولې د داسې خبری په کولو نه شرمېږي؟! دوى په کومه معنا ځان چارواکې ګني او لدوی سره د کوم کار واک شته؟ چې پردې فوخونه په خپله خوبنې افغانستان ته رائۍ او څئې، نه له موقتي ادارې نه د راتلوا اجازه غواړي او نه ئې د تلو په وخت کې خبروی، نه د چا د نیلو او په داخل او خارج کې په خپلو خاصو محسونو کې د دوى د ساتلو، محاکمه کولو او وژلو په اړه د دوى د خبرولو ضرورت احساسوی او نه په کلېو، بساړونو او جوماتونو د بمونو ورولو په ارتباط د دوى موافقه ضروري ګني، نو نه پوهېږو چې امریکایانو دوى ته کوم واک ورکړي او ولې پداسي له ڈلت نه ډکې تشن په نامه واکمنې خوشحاله دی؟! عام افغانانو خو دا ګمان کولو چې شاید امریکایانو به د طالبانو حکومت د دې لپاره نه وي ختم کړي چې دوى په خپله په دې هېواد حکومت وکړي بلکې واګې به هغې ادارې ته سپاري چې په بن کې ئې جوړه کړه، خو اوس د دې ادارې مسئولین په خپله اعتراف کوي چې امریکایانو دوى ته هیڅ اختيار ندي ورکړي، حتی له خپلو نظامي عملیاتو نه ئې هم نه خبروی!!

۵. د موقتي ادارې کابینې د حاجی قدیر په ترور د خفگان خرگندولو لپاره ملي ماتم اعلان کړو د ارزګان د ستري غمیزی په مناسبت ئې نه ماتم ونیولو نه فاتحه!! نه پوهېږو چې د دې کار و جه دا ده چې دا مهم شهید وو او هغوي غيرمههم! دا وينه ګرانه وه او هغه ارزانه، هومره چې د ۱۷۰ کسانو وينه له یوه کس سره برابری نشي کولي!! او که وجه ئې دا وه چې امریکایان د موقتي ادارې مدافعان دې، نباید د دوى په لاس د وژل شوو په سر ماتم وکړو، داسې ماتم مدافع ناراضه کوي او موقته اداره د هغه له حمایت نه محرومه کوي!!

بسم الله الرحمن الرحيم

لویه جرگه

د افغانانو لپاره د دیموکراسی امریکائی نسخه

دا تل د یلغلگرو بد خوی پاتی شوی چې تر غولونکو شعارونو لاندی په بې
 دفاع ملکونو تېری کوي، د بنسکېلاک شوو هپوادونو خپلواکي او ملي حاکمیت
 سلبوي، ملي مشران ئې يا وزني، يا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او يا ئې له
 هپواد نه شړي او د دوى په ځای مزدور واکداران راواړاندي کوي، د دوى ملي
 هویت او هغه اجتماعي نظام ختموي چې د دوى د مذهب او معتقداتو په بنسټ
 ولار وو او د هغه په ځای د خپلې خوبني هغه نظامونه په دې هپوادونو مسلط
 کوي چې د تل لپاره د استعمارګرانو ګتني خوندی وساتي، خو له دې سره سره د
 دغونیوں شوو سیمو له او سپدونکو نه غواړي چې بنسکېلاک ګران وستایي، دوى
 خپل ژغورونکي وګنې، د دوى منه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه خه سل په
 سلو کي راضي وي چې یړغلګرانو له خپلې سلطې نه وروسته پدوی پېرزو کړي،
 د دوى له لوري تېل شوی نظام او چارواکي ئې وستایي او هغه چا ته بد او رد
 ووایې چې د یړغل مخي ته ودریدلي، له خپل ملي هویت او ملي حاکمیت نه دفاع
 کوي او د خپل هپواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دئ
 امریکایان او د دوى ګوداګۍ انګریزان همداسي کوي.
 امریکایانو په افغانستان برید وکړ، په شپړو میاشتو کې ئې ۲۵۰۰۰

افغانان په قتل ورسول، د افغانستان ټول ملکي او نظامي هوائي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامي طياري ئې وسوزولي، ګن شمېر کلي او بنارونه ئې وران کړل، په زرهاوو تنه بمونه ئې په افغانستان وروول، مخکنۍ رژيم ئې نسکور کړ، د هغه په ئای ئې د خپلي خونبي نظام او واکداران د بى ۵۲ او ايف ۱۶ طيارو په زور په افغانستان تحميل کړل، دلته ئې ګن شمېر نظامي اډې جوړي کړي او په زرهاوو پردې فوڅونه ئې په دې هېواد کي مستقر کړل، او بیا ئې د خپلي برښۍ او ایستل شوې توری لاندې د خپلي خونبي کسان د لویي جرګې تر غولونکي نامه لاندې راغونه کړل ترڅو هغه نظام ته مشروعیت ورکړي چې دوي د ليزري بمونو په زور په افغانانو مسلط کړي، او دا همغه کار وو چې انګریزانو د نادرخان د راوستلو په وخت کي کړي وو. د لویي جرګې کمیسيون امریکایانو جوړ کړ، غري ئې د دوى له خوا وتاکل شول، امریکایانو د کمیسيون د غړو په هکله حتی د هغو ډلو له مشرانو نه هم تپوس ونکړ چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف وجنګېدل !! بیا همدي کمیسيون د هر استائحي د غوره کولو لپاره د خپلي خونبي شل شل کسان غوره او دوى ته ئې وویل چې اوس به له خپل منځ نه یو کس د لویي جرګې د غړي په حیث غوره کوي خو که د استائحي د غوره کولو په کار کي له ستونزي سره مخامنځ شوي، کمیسيون به ستاسو له منځ نه یو کس غوره کوي !! نه د شلو کسانو په هکله له عام ولس نه تپوس کېږي او نه دوى ته د خپلواستاخو د انتخاب حق ورکول کېږي، په ولسوالیو کي به هغه ولسوالان چې د امریکائی فوڅ په زور په ملت تحميل شوي د خپلي خونبي څو کسان راغونه وي او د دوى له منځ نه به د جرګې غړي غوره کوي او په بهرنیو ملکونو کي به د هغه نظام سفیران همدا کار کوي چې امریکایانو مسلط کړي. د جرګې د غړو درېېمه برخه یعنی ۵۰۰ کسان به هم د کمیسيون له لوري غوره کېږي !! دا شمېر په ناخاپې توګه د جرګې په ورڅ د مخکنۍ مسلسلو اظهاراتو خلاف ۵۵۰ او بیا ۷۷۰ ته ورسېدو. د دې خبری معنی دا ده چې د کمیسيون غړي په مستقیمه توګه او د لوئی جرګې غړي په

غیرمستقیمه توګه د امریکایانو لخوا غوره شوي، همدا د امریکایانو لخوا جوره شوي جرگه به د افغانستان لپاره هغه راتلونکي حکومت ته د اعتماد راي ورکوي چي امریکایانو لا د مخه جوړ کړي، هم ئې ترکیب د دوى لخوا جوړ شوي او هم ئې رئيس او د کابینې غري د دوى لخوا غوره شوي، جرگه به فقط لاسونه او چتوسي او امریکایان به په دې لاس او چتولو استناد کوي او نړيوالو ته به وايې چي دا ده موب په افغانستان کي د طالبانو د دیکتاتوري نظام په خائي یو بنکلی ديموکراتيك نظام او د خلکو د خوبني حکومت جوړ کړ!! نړيوال په دې خه پوهېږي چي د ديموکراسۍ په دې امریکائی نسخې کي نه د راي کارت شته، نه د راي اچولو صندوق شته، نه کاندید شته، نه ولس د راي ورکولو حق لري او نه د خپلې خوبني استاخې غوره کولې شي، دا په حقیقت کي د بې ۵۲ ديموکراسۍ .۵۰ دې ديموکراسۍ بنسته له هېواد نه بهر په بن کي اپنسودل شوي، هلتہ امریکایانو د هغو ډلو استاخې راغونډه کړل چي په افغانستان باندي ئې د امریکا د حملې ملاتر وکړ او په جګړي کي ئې د امریکا د حمکنیو فوځونو په خبر عمل وکړ. امریکایانو د بن جرگه پداسي وخت کي دائره کړه چي د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امریکایانو غښتل چي له دې جرگې نه له یوې خوا په افغانستان باندي د خپل وحشيانه او ناروا تېرى د مشروعیت سند ترلاسه کړي او نړيوالو ته دا حمله د افغانانو د غښتنو مطابق وښي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکي امریکائی نظام د افغان ولس د خوبني نظام معرفی کړي. د بن جرگې هم د حملې ملاتر وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکیب تائید کړ چي طرحه ئې امریکایانو وړاندي کړي وه او هم ئې هغه چا ته راي ورکړه چي امریکایانو د همدي نظام په سرکي د ده راوستل غښتل!!

امریکایانو د لوئي جرگې د غرو د مواصفاتو په هکله دا تبلیغات کول چي هغه کسان به د جرگې غړيتوب نشي ترلاسه کولې چي په جنګي جنایاتو متهم وي خو په عمل کي ګورو چي د جنرال دوستم په خبر کسانو او د ده ملګرو د دې جرگې غړيتوب ترلاسه کړي او حتی د جرگې کار د جنرال دوستم تر سلطې لاندي

سیمی نه پداسی حال کی پیل شو چی اخضر ابراهیمی د دوستم په خنگ کی ولار وو!!

د جرگې په ورئ هر چا ته دا خبره جوته شوه چی د افغانستان اصلي واکمن د جورج ټبليو بش خاص استاخى زلمى خليل زاد دی چي په حقیقت کي د افغانستان لپاره اميريكائي وايسرا دی. دا دئ وو چي ظاهرخان ئې له کانديبدپدو منصرف کړ او وئي ويل چي د ده او د ده د استاخو مخکنى خبری سمي ندي منعکس شوي، د ده اصلي خبره نه هغه ده چي ده په خپله کړې او نه هغه چي د ده استاخو کړې، بلکه همدا ده چي زه ئې همدا اوس تاسو ته کوم!! دا دئ وو چي ظاهرخان ئې مطبوعاتي کنفرانس ته حاضر کړ، چې خوله ئې د خبرنگارانو مخي ته کښيناوو او د بل په خوله ئې ده ته منسوب هغه بیان ولوست چي په حقیقت کي د خليل زاد بیان وو نه د ظاهرخان!! ظاهرخان ته ئې د دي اجازه هم ورنکره چي د خبرنگارانو سوالونو ته جواب ووايي او دا خبره سپينه کړي چي ولې ئې پرون یو څه ويل او نن بل څه وایي!! دا خليل زاد وو چي د لوئي جرگې وضعیت ئې داسی وموند چي د دوى بابا د جرگې له کلك مخالفت سره مخامنځ کېږي او راي نشي ترلاسه کولي باید له کانديبدپدو لاس واخلي. همدا دئ وو چي د راتلونکي کابینې په هکله ئې په قاطع او پريکرنده انداز وویل: تغييرات به حتماً راخی!!

د غونلوو بهير په خرگنده دا ثابته کړه چي دا لویه جرگه هسي د عوامو د غولولو لپاره یوه خندونکي اميريكائي ډرامه وه. د جرگو غرو فقط کرزي ته چي له مخکي نه تاکل شوي وو راي ورکړه، له دي نه پرته دوى هیڅ کارندی کړي، نه ئې د بن د خائنانه موافقی سره سم پارلمان جوړ کړ او نه ئې نوي حکومت. کرزی همغه مخکنۍ حکومت چي په بن کې جوړ شوي وو له معمولي تغيير سره بیا اعلان کړ، دا تغيير هم د پتيو سازشونو او د خليل زاد، اخضر ابراهیمی او خو ذيد خله هپوادونو د سفیرانو په وینا ترسره شو!! دوى صحنه داسی جوړه کړه چي د کابینې د اعلان په ورئ باید له غړو نه علاوه زيات شمېر د مخکنۍ خاد غړي د غونډۍ ځای ته داخل شي او د هر وزیر نوم چي اخیستل کېږي دوى ئې د لاسونو په

پرکولو بدرگهه کري او همدا د جرگې د غرو موافقه وګنلۍ شي. د شمال پلواли به دې تینګار کولو چي کابينه دي لوئې جرگې ته نه وړاندې کېږي!! دوي بنه پوهيدل چي که خبره د غرو راي ته پرېښودلې شي او د وزیرانو په هکله د جرگې له غرو نه تپوس وشي نو د مطلق اکثریت له مخالفت سره به مخامنځ کېږي. امریکایانو غونبستل چي مخکنې وزیران د تېرو خدمتونو په خاطر د خه نوری مودی لپاره په کابینې کي پاتې شي، د دوي شته والې د خپلو جنګي موخو لپاره ضروري ګنډلو، د همدي لپاره کرزې په خپلي وينا کي وویل چي د کابینې د غرو په هکله به په غونډي کي بحث نه کېږي، خود جرگې د غرو د شدید عکس العمل او مخالفت په وجه مجبور شول چي بله چاره ولټوي!! د دوي د ټولو هلو څلوا، بې دریغه مصارفو او پراخو تبلیغاتو سره د جرگې ترکیب داسي جوړ شوي وو چي امریکایانو د نومورې کابینې لپاره د اعتماد راي نشوی ترلاسه کولی، دی ته اړ وو چي همداسي یوه شرمنونکي صحنه جوړه کړي او د جرگې له برخوالو نه د راي خرګندولو فرصت او چانس سلب کړي. دوي شايد دي ته نه وي متوجه چي د جرگې د غرو دا سپکاوی او اهانت به کومې ستونزې دوي ته راولادې کړي؟ دا هر غړي چي د غونډو په دوران کي تهدید شوي، توهین شوي، راي ته ئې سپک کتل شوي، د خپلي راي خرګندولو حق ورنه سلب شوي، د پردېو په لاس جوړه شوي اداره ورباندي تحميل شوي، هغه هم د امنیتی خواکونو د بدمعاشو توپکيانو د برچې په زور، او په پای کي خالي لاس او شرمولي خپلو سیمو ته استول شوي، دوي چي له دې وضعیت نه کومې بدی خاطری او عقدی له خان سره وړي، که همدا خپلو ولسونو ته انتقال کړي او د غچ اخیستلو فیصله وکړي، امریکایان او د دوي د وسلو، پیسو او توطئو په زور قدرت ته رسپدلي چارواکي به پوه شي چي د دې جرگې په جوړولو سره ئې خومره لویه غلطی وکړه!! دوي نه پوهېږي چي افغانان هر خه منلى شي خو سپکاوی او بې عزتى نشي منلى. دوي دي تول افغانان په هغو ڏليلو کسانو نه قیاس کوي چي د خو ډالرو په خاطر خپل دین، عزت، وطن او خپلواکي خرڅوي او د امریکایانو هري قومندي ته ڏليلو نوکرانو

په خبر لاس به سینه ولار او د خپل ولس به خلاف جګري ته چمتو دي!!
 غربی آژانسونو د توپک سالاري په خلاف مسلسل تبلیغات کول او داسي ئې
 نبودله چي د دي جرگې په نتيجه کي به افغان ولس د توپک سالارانو له شر نه
 وژغورلى شي!! د جرگې په دوران کي هم همدا تبلیغات په پراخه پیمانه او په ډېر
 منافقانه او غولونکي انداز تکراريدل، خو وموليدل چي تول بدnam او جنایتكاره
 توپک سالاران د لوئى جرگې د غونډي په لوړيو ليکو کي ناست وو او ډېرو ئې د
 کابينې غربتوب په دي خاطر تراسه کړ چي له توپک سالاري نه پرته ئې بل هیڅ
 امتیاز نه درلود!! شايد کرزی غونښتل چي وايي: توپک سالاران نه منو، خو د
 هغو توپک سالارانو مخي ته دي دیوال وي چي همدا اوس زما مخي ته ناست دي
 او یا زه ئې د کابينې د غرو په حیث معرفی کوم!!

امریکایان دغی خندونکي ډرامې ته د یوه ديموکراتيک بهير!! نوم ورکوي او
 په خپلو تبلیغاتو کي همدا له شرمه ډک ارجاعي حرکت د ديموکراسۍ په لوري د
 ستائيني وړ خوزبنت ګني!! افغانان وايي: په داسي ديموکراسۍ دی لعنت وي، تر
 دی ديموکراسۍ د طالبانو دیكتاتوري نظام سل څله غوره وو، د طالبانو په نظام
 کي خو کم له کمه زموږ سر، مال او ناموس خوندي وو، په لویو لارو کي امنیت
 وو، بهرنیو ټواکونو په موږ حکومت نه کولو. د کوکنارو د نه کرلو په هکله د
 طالبانو یوه رسمي پريکره پداسي قطعی طور عملی شوه چي د دوى تر سلطې
 لاندي په ټولو سيمو کي هیڅ خای ونکرلی شوو! خو اوس او د امریکایانو د
 سلطې نه ورسته په هیڅ سیمي کي نه د چا سر خوندي دي، نه مال او نه عزت او
 ناموس. جانيان په موږ مسلط شوي، د ملك واګي د پرديو او د دوى د مفسدو
 ملګرو په لاس کي دي، غله، داره ماران او بدnam جنایتكاران په افغانستان
 حکومت کوي، د امریکایانو د ټولو هڅو او دروغجنو تبلیغاتو سره سره د
 کوکنارو کرهنه سې کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زیاته شوې، په
 ډېرو هغو سيمو کي چي هیڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امریکائي نظام له
 راتلو نه وروسته هلته په وسیع پیمانه کوکنار کرل شوي، امریکایانو چي د

کوکنارو د مخنيوي لپاره کومي پيسې مختص کړي وي هغه اکثراً د دوى د غلو
ملګرو په جييونو کي ولويدى!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چې ځنو مقلدو او تور زړو روشنفکرانو، له
مجاهدينو سره د اختلاف په وجه، یو څل بیا خپل غړله يرغلګرو سره یو کړ او په
هغه کاروان کي شامل شول چې د لوړۍ اوښ مهار ئې د امریکا په لاس کي دی!!
دغو تور زړو روشنفکرانو له دې نه د مخه د روسانو د یرغل ملا تړو کړ، ځنو ئې د
روسانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په خلاف په خونې یو جګرو کي برخه
واخيسته، ځنو نورو دا جګړه د ارتتعاج او امپرياليزم په خلاف د مترقى ځواکونو
جګړه وګنه او په ټول توان طاقت ئې د هغې مرسته کوله او ويل به ئې: د ارتتعاجي
مذہبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو یواخيني لار همدا ده چې د روسانو د همدي
تېري ملا تړو کړو!! همدا تور زړي او له خپل ولس نه پردي روشنفکران دې چې
اوسم له همغه امپرياليزم سره یو ځای شوي او د امریکايانو وحشيانه تېري د
ديموکراسۍ په لوري موثر ګام ګنې او په دې خاطر د شاه او شاهی رژيم ملا تړ
ضروري شمېر چې افغانی روشنکفران د بهرنې ځواکونو له مرستي نه پرته له
بلې لاري نشي کولي د ملي او مذہبی ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوى
شمېر کم دی او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعېت کي ندي، شاه او شاهي
نظام د دوى لپاره شه او یواخيني بدیل دي!! خو دوى په دې نه پوهېږي چې د
اجتماعي بدلون راوستو لار هيڅکله دا نده چې خوک په خپل هېواد او ولس د
پرديو د مسلحنه بريد ملا تړو کړي او د پرديو د متوا او وسلو په زور اجتماعي
بدلون راولي!! د پرديو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون رائحي دا یوازي د
پرديو ګتي تأمينوي او تر هغې ورځي دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد
مسلط وي، د دوى له وتلو سره سم به نه یوازي د داسي بدلون ټغر ټولېږي بلکي د
دا راز بدلونونو په مقابل کي به د ولس حساسیت داسي حد ته رسېږي چې له دې
نه وروسته هر بدلون ته د شک په سترګه وګوری او د خپلې ټولنې له اجتماعي او
فكري جوړښت نه د هر منفي او مثبت حرکت په وړاندي په کلکه دفاع وکړي. په

۱۱ سپتامبر

لویه جرگه

دې کي هېڅ شک نشته چي بهرنې خواکونه په هېڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال
شوو هېوادونو کي نشي پاتی کېدی، دوى به يا په خپله او د خپلو داخلی ستونزو
په وجه او يا د دې هېوادونو د آزادی غونښتونکو د مقاومت په نتيجه کي وئي،
او د دوى له وتلو سره سم به د دوى په لاس مسلط شوي نظام او تحميلي واکداران
رانسکورېږي.

حکمنیار

افغانستان

۱۳۸۱ جوزا

۱۱ سپتامبر

لویه جرگه او زموږ موقف

بسم الله الرحمن الرحيم

لویه جرگه او زموږ موقف

پداسې حال کي چي زموږ هېواد د انګريزانو او امریکایانو لخوا اشغال شوي، د هېواد په پلازميني او لويو بشارنو کي بهرنې فوځونه خاى په خاى شوي، په بګرام، خوست او کندهار کي ئې نظامي اډې جورې کړي، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوى قطعات مستقر شوي، ځمکه او فضاد دوى په واک کي ده، د دوى ځمکنى او هوائي ځواکونه له افغانانو نه د اجازى نه پرته ځي رائى، په هري سيمې چي وغواړي برید کوي، په هر کلې چي وغواړي بمونه وروي، د هر چا د نیولو او وژلو حق خان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جور کړي، په زرهاوو کسان ئې نیولي، خینې ئې د خپلو داخلي اهو په زندانونو کي ساتس او خینې ئې په نورو هېوادونو کي خپلو ادو ته انتقال کړي، مخلوع پاچا د کارمل په خېر په خپلو عسکري طيارو کي کابل ته انتقالوي او د حفاظت لپاره ئې

د ایتالیي عسکري قطعه کابل ته لېږي، د بن په غونډۍ کي ئې د خپلی خونښي ډلي راغونډۍ کړي، د خپلی خونښي فیصلې ئې پدوی امضاء کړي، په افغانستان باندي د خپل ناروا تېري او په دې هېواد د یوه لاس پوڅي حکومت د تپلو موافقه ئې لدوی نه واخیسته، د لویي جرګې د جورپلو لپاره ئې د خپلی خونښي داسې کسان په یوه کمیسیون کي راغونډ کړل چې نه د کومي سیاسي ډلي لخوا معرفی شوي، نه له کوم افغان نه د دوى په هکله تپوس شوی او نه د دوى حیثیت او سابقه چاته معلومه ده!! دوى چې د جرګې د جورپلو سلسله په کومي سیمي او په کومي بنۍ کي پیل کړه، په ډاګه بنېي چې دا یوه غولونکي ډرامه ده، غیر منتخب کسان به دې جرګې ته غوره کېږي، د هماګه ټواکونو استাঈي به پکي برخه اخلي چې د بهرنېو ټواکونو په مرسته د افغانستان په بېلوبېلو سیمو مسلط شوي او ... نو پداسي حالت کي چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پنبو لاندي شوي، د دوى برخليک د پرديو په لاس کي او د پرديو د خونښي افراد او ډلي ورباندي مسلط شوي، د دي فیصله پردي کوي چې جرګه خنګه وي، غړي ئې خنګه غوره شي، شمېر ئې خومره وي، ... په دې هکله نه له افغانانو نه چا تپوس کړي او نه د څه ويلو حق ورکړي شوي. موب په دې حالت کي پداسي لویي جرګې کي له برخي اخیستو نه ډډه کوو او دا لویه جرګه د داود، کارمل او نجیب د لویو جرګو په خېر ګنو.

زموږ له نظره اساسی خبره دا ده چې لوړۍ دی بهرنې فوځونه له افغانستان نه ووئي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکمیت دی تأمين شي، افغانانو ته دې له بهرنې مداخلې او فشار نه پرته د خپل برخليک د تاکلو حق ورکړي شي، د افغانانو واقعي استآخي دي د انتخاباتو له لاري او په خپله د دوى په خونښه غوره شي، د منتخبو استآخو لویه غونډه دي د افغانستان د راتلونکي او د سیاسي ټواکونو او شخصیتونو د ونډي او حیثیت په هکله او د هېواد د راتلونکي سیاسي نظام په اړه تصمیم ونیسي. افغانان په خپل هېواد کي نه پردي ټواکونه مني، نه د پرديو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پرديو د متیو،

۱۱ سپتامبر

لويه جرګه او زمونې موقف

وسلو او پيسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امریکایانو کارمل او د انگریزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونتواندېل چي د لسو کلونو جګړو او یونیم مليون افغانانو په وژلو د خپلي خوبني کمونست رژیم په افغانستان تحمیل کړي، امریکایان او انگریزان هم نشي تواندې چي د مخلوع پاچا په شان زور، ضعیف او له ملي ملاتړ نه محروم کس په دې شهید پالونکي هېواد تحمیل کړي.

۱۱ سپتامبر

ارضای امریکا به بهای خشم خدا

بسم الله الرحمن الرحيم

ارضای امریکا به بهای خشم خدا!

حمله امریکا بر افغانستان، ایمان و اعتقاد خیلی از افراد و تعهد اسلامی خیلی از کشورها را در بوته آزمایش گذاشت. کسی گمان نمی‌کرد که از میان افغانها عده‌ای چنان فرمایه شوند که امریکائی‌ها تفنگ شانرا بر شانه آنها بگذارند تا علیه هموطنان او نشانه بروند، تحت فرمان افسران امریکائی علیه هموطنان خود بجنگند و برای بمبارد شهرها و دهات وطن شان توسط هواپیماهای جنگی بی ۵۲ و ایف ۱۲ به پیلوت‌های امریکائی کوردینات بدهند!! ولی متأسفانه این عمل تنگین صورت گرفت. در این کار شرم آور و منافی ایمان کسانی پیشقدم بودند که یا اصلاً ایمان و اعتقادی نداشتند و یا به گروهایی وابسته بودند که در گذشته دور یا نزدیک در خدمت اشغالگران روسی بودند، با آنان سازش کردند، و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند و اکنون امریکا را آقای خود گرفته اند. کسی این گمان را هم نداشت که برخی از کشورهای اسلامی در کنار امریکائیها بایستند و در جنگ علیه افغانها شرکت کنند و از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، خاستاً این انتظار را نداشتند که کشوری چون ایران در کنار امریکا بایستد و نیروهای ائتلاف بین‌المللی تحت قیادت امریکا را در اشغال افغانستان و تحمیل شاه مخلوع و تأسیس پایگاه نظامی امریکا در همسایگی خود کمک کند!! ولی متأسفانه این کار خلاف انتظار

۱۱ سپتامبر

ارضای امریکا به بهای خشم خدا

نیز صورت گرفت. رئیس جمهور ایران آقای خاتمی بجای آنکه همکاری با امریکا را یک اشتباه بخواند و علی الاقل اکنون که عزایم شوم امریکا و اهداف استعماری اش در رابطه با اشغال دائمی افغانستان و تأسیس پایگاه نظامی و تحمل رژیم شاهی بر افغانستان برای همه هویدا شده و عواقب وخیم آن برای ایران نیز از هیچ کسی پنهان نیست، نمی‌دانیم با وجود این همه، چگونه آقای خاتمی در جریان سفری که به کشورهای آسیای مرکزی داشت بطور مکرر گفت: اگر همکاری جمهوری اسلامی ایران و ائتلاف شمال تحت حمایه ایران نبود، امریکا هرگز نمی‌توانست در جنگ خود علیه تروریزم به این زودی و آسانی پیروز شود!! یکی دیگر از رهبران ایران در خطبه نماز جمعه تهران گفت: اگر سیاست های زورگویانه امریکا در میان نباشد ایران به هر گونه همکاری با امریکا آماده است که همکاری ما با امریکا در افغانستان نمونه خوب آن است!! برای هر مسلمانی این نوع حرف‌ها مایه تعجب است. نمی‌دانیم کجای همکاری با امریکا در افغانستان سزاوار افتخار است؟! آیا اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی، بمباری های بی‌رحمانه بر شهرهای افغانستان، ۳۲۰۰۰ پرواز نظامی که در ظرف شش ماه صورت گرفت و در هر پرواز علی الاقل یک راکت و یا دو بم بر شهرها و دهات افغانستان فروریخت، و طی آن ۲۵۰۰۰ افغان به قتل رسید، حمایت از گروهی که چون سربازان زمینی امریکا عمل کردند و تحت فرمان افسران امریکائی علیه ملت خود جنگیدند، آیا اینها شایسته مباراکاتند؟!

از دوستان ایرانی خود می‌پرسیم؛ اگر فردا ایران به اتهام حمایت از تروریزم در لبنان، فلسطین و افغانستان مورد حمله امریکا قرار گیرد، و امریکائی‌ها رژیم فعلی ایران را شبیه به رژیم طالبان خوانده و آزادی مردم ایران را از سلطه این نظام شعار خود قرار دهند، عده‌ای از افغانها از این حمله حمایت نموده، در جنگ امریکا علیه ایران عملًا شرکت کنند، آیا چنین کاری از نظر شما قابل توجیه خواهد بود؟ آیا امریکا در حمله خود بر افغانستان سیاست زورگویانه و استعماری نداشته که شما به همکاری اش شتابه اید؟ نمی‌دانیم تعبیر شما از

۱۱ سپتامبر

ارضای امریکا به بهای خشم خدا

سیاستهای زورگویانه و استعماری چیست که در افغانستان اعمال نشده و بنابرآن شما شعارهای ضد امریکائی تازرا کنار گذاشته، این شیطان بزرگ! را مصلح بزرگ خوانده دست همکاری به آن داده اید؟!! همکاری با شیطان بزرگ، آنهم در برابر ملت مسلمان و مظلومی چون افغانها، در کدام مذهب و با کدام منطقی قابل توجیه است؟!! چنین کاری از پیروان یزید متصور است ولی از مدعیان پیروی امام حسین(رض) قابل تصور نیست. ریاض که از نظر شما همواره حلیف امریکا تلقی شده از همکاری با امریکا در جنگ افغانستان خودداری ورزید ولی شما نه تنها به همکاری اش شتافتید بلکه اکنون بر این همکاری مباحثات می‌کنید!! مگر این حدیث پیامبر صلی الله علیه و سلم را نشنیده اید که می‌فرماید:

من أعن على قتل مؤمن بشرط كلمة، لقي الله عزوجل مكتوب بين
عينيه آيس من رحمة الله.

هر کی با جزء کلمه‌ای در قتل مسلمانی "قاتلش را" کمک کند، با خدا
چنان روبرو خواهد شد که میان دو دیده اش نوشته شده : "مأیوس از
رحمت خدا"

برخی از مسئولین ایرانی گمان می‌کردند که شاید با این نوع همکاری ها امریکا را راضی کنند و در مقابل آن امتیازاتی بدست آرند و علی‌الاقل از فشارهای امریکا علیه ایران بکاهند! ولی امریکا نه تنها در برابر این همکاری ها امتیازی به ایران نداد بلکه بر فشارهای خود افزود. ایران بنا بر تهدیدهای امریکا، مرا وادر به خروج از این کشور کرد، ولی امریکائی ها نه تنها راضی نشدند و انتظار آنرا داشتند که مرا دست بسته به سربازان امریکائی تسلیم کنند، بلکه همین چند روز قبل نماینده خاص جورج دبليو بش آقای زلمی خلیل زاد طی کنفرانس مطبوعاتی اش در کابل گفت: فرستادن حکمتیار به افغانستان نشانه حسن نیت ایران نه بلکه بخاطر ایجاد مشکلات بوده است!! پاکستان نیز به امید ارضای امریکا و جلب عنایت واشنگتن و حمایت از

۱۱ سپتامبر

ارضای امریکا به بهای خشم خدا

موضع اسلام آباد در برابر دهلي نو در رابطه با قضيه کشمیر، در کنار امریکا ایستاد، پایگاه های نظامي در اختیار امریکا گذاشت و عملاً در جنگ امریکا علیه افغانستان شرکت کرد، شرکت زمامداران پاکستانی در این جنگ به پیمانه ای چشمگير بود که بدون آن خيلي از برنامه های جنگی امریکا در افغانستان ناکام می ماند. ولی دیديم که پاکستان از اين طريق نه تنها به هیچ یکی از اهداف خود نايل نشد بلکه عمل مشاهده می کنيم که اسلام آباد پاداش همکاري اش با امریکا را بصورت تهدید هند به حمله بر کشمیر آزاد می چشد، و امریکا بجای آنکه از موضع اسلام آباد در اين منازعه حمایت کند، برعکس با دهلي نو اظهار همدردي نموده، پاکستان را زير فشار گرفته و از اين کشور می خواهد تا برای سرکوبی آزادیخواهان کشمیر اقدامات جدي بعمل آرد!! موضع واشنگتن در رابطه با قضيه کشمیر و اظهارات حکام امریکائي در اين مورد کاملاً شبیه به موضع آنها در مورد قضيه فلسطین، حمایت از تروریزم دولتی اسرائیل و فشار بر اداره خودگردان فلسطین است.

این جريانات چند مطلب اساسی را بازگو می کند:

- هیچ کشور اسلامي با تسليم شدن به فشارهای امریکا، از جنگ عمومی و گسترده اى که امریکا علیه اسلام و مسلمانان به راه انداخته، مصئون خواهد ماند، با شرکت در اين جنگ و همکاري با امریکا نه تنها عمل ناقض ايمان را مرتكب شده بلکه امریکا را علیه خود و سائر مسلمانان جرى ترکده است.
- هر کي مسلمانی را در کرب و دشواری تنها بگذارد خداوند او را در کرب و دشواری تنها خواهد گذاشت.
- و هر کي با نیروهای کفر علیه مسلمانی همکاری کند خداوند این نیروها را بر او مسلط خواهد کرد و آنگاه بهداد او نخواهد رسید.
- پیامبر علیه السلام می فرماید: هر کی به بهای خشم خدا در پی ارضای مردم رفت، هم خداوند(ج) خود از او ناراض می شود و هم مردم را از او ناراض می سازد.

۱۱ سپتامبر ارضی امریکا به بهای خشم خدا

بسمه تعالى

بيان

لکه خنگه چي انتظار کېدو چي د امریکا تر مشری لاندی غیرمطمئن او ماتېدونکي ائتلاف به ډېر ژر متلاشي کېږي، دا دئ د دې ائتلاف په داخلی او بهرنې ټواکونو کي د اختلاف او نښتو لپري پیل شوي او د هري ورځي په تېرېدو سره ئې لمن خورېږي او شدت ئې زیاتېږي. په خرګنده ګورو چي د طالبانو په خلاف متحد شوي دبمنانو او س د یوه بل ختمولو او له صحني نه د ایستلو هڅي پیل کړي، هم د دې ائتلاف داخلی خواوو په یوه بل بریدونه پیل کړي او د خپل حریف او رقیب د وزړو لپاره ئې متۍ بروهله او هم د دوی بهرنیو حامیانو له صحني نه د یوه بل د ایستلو لپاره ملاوی تړلې او د ډغرو لپاره میدان ته راوتلي. روسان او ملګري ئې دا غواړي چي د امریکایانو او انګریزانو په ضد داسي عملیات ترسره شي چي له افغانستان نه وتلو ته اړ شي. په کابل کي د دوی په قطعاتو وروستى بریدونه او راکټي حملې د همدي سلسلې کړي دي. د داکتر عبدالرحن وژنه هم د دې لپاره تر سره شوه چي امریکا پلوه ډلګۍ وویروي او افغانستان ته له راتلو او په قدرت کي د شريک کېدو نه لاس واحلي. امریکایان په خپل وار ایران ګوانښي او هغه د افغانستان په کورنیو چارو کي په لاسوهنو او دی

هبواد ته د وسلو، مهماتو او مسلح کسانو په لېړلو متهم کوي او خپلو ملګرو ته وايې چې د مسکوا او ایران او د دوى د ملګرو په خلاف داسي اقدامات وکړي چې هغوي له صحني نه وباسې. د جنرال فهیم په خلاف وروستۍ، تروریستی چاودنه په همدي اړه ترسره شوې. بریتانیا او امریکا د ظاهرخان د راوستو هڅه کوي، خو د شمالی ائتلاف بهرنې حامیان د دغه انگلیسی پروسی مخالفت کوي او غواړي په کابل کې داسي حالات راپیدا شي چې امریکا د ده ژوند له ګواښونو سره مخامنځنکۍ او د راوستو کارئي وڅنډوی. په کابل کې د حزب اسلامي د ګنډ شمېر غرو نيونه، هغه هم په دې اتهام چې غوبنتل ټې کودتا وکړي او کرزۍ او ظاهر په قتل ورسوی، د همدي مقصد لپاره ترسره شول.

د افغانستان پېښو ثابته کړه چې د دې هبواد روانه ستونزه نه په تحميلى جګرو حل کېدی شي، نه په تحميلى سولي او نه په بهرنېو فوځونو، بلکې فقط په اسلامي تفاهم او ملي روغى جوري سره د بحران د حل لار موندلې شو. د دې لپاره بايد پردي فوځونه له افغانستان نه ووځۍ، بهرنې مداخلې متوقف شي، افغانانو ته موقع ورکړي شي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او خپلې ستونزې د تفاهم له لاري حل کړي. بهرنې فوځونه دې په افغانستان کې د جګړي او په افغانانو د بمونو د ورولو په ئای په هغه هبادونو کې مستقر شي چې زموږ هبواد ته وسلې او مهمات لېږي او د جګړه مارو ډلو مرسته کوي. که دا مرستي او لاسوهني بندې شي جګړه په خپله پای ته رسېږي، جګړماري ډلي د جګړو تو ان له لاسه ورکړي او د بهرنېو فوځونو د شته والې ضرورت منتفی کېږي. عملګورو چې دا فوځونه نه په دې وتوانېدل چې په کابل کې سوله تأمین کړي او یا په اطراف کې د جګړو مخه ونیسي، نه په کابل کې د چا سر، مال او عزت خوندی دې او نه په اطراف او د شمالی ائتلاف تر سلطې لاندې سیمو کې، په اطراف کې په کلېو، کورونو او جوماتونو بمونه ورېږي او په کابل او نورو بناړونو کې ماینونه چوي او راکټۍ حملې ترسره کېږي او شمالی ائتلاف د همدي فوځونو د متیو په زور په پښتنو ظلمونه کوي.

۱۱ سپتامبر

د پکتیا جګړي

د پکتیا جګړي

د لوبي پکتیا مهمه سيمه، په وروستيو کلونو کي له داخلي جګړو نه خوندي وه. له يوي خوا د دي سيمې قومي جورښت د داسې جګړو اجازه نه ورکوله، له بلې خوا د دي سيمې جهادی مشران او هغه سیاسي ډلي چې د جهاد په دوران کي ئې په دي سيمېکي فعال حضور او رغنده ونډه درلوده، د دغو جګړو مخنيوی کاوو. د کابل ائتلافې ادارې ډپره هڅه وکړه چې جګړي دي سيمې ته را انتقال کړي، خو په دي موفقه نشوه. خنو قوم خرڅونکو هم له دي ادارې سره لاس یو کړ، پيسې ئې ترلاسه کړي، غونښتل ئې دلته هم د جګړو اور بل کړي، خو د دوی هڅي ناكامي کړي شوې. که د کابل په لويدیع کي په چهارآسياب، چهل ستون، بالاحصار او بګرامي کي د مجاهدينو قوي مورچلي نه وي او مجاهدين د ائتلافې ادارې د بريدونو په وړاندي نه وي حايل شوی، نو دا جګړي به ډېرد مخه دي سيمې ته را انتقال شوي وي.

متأسفانه ئنو حلقو، مخصوصاً په لوبي پکتیا کي دا تبلیغات کول چې د کابل جګړه د اقتدار لپاره روانه ده!! دوي تول اړخونه ملامتوول، تول جهادی خواکونه، حتی هغه چې پکتیا ئې د جګړو له اور نه خوندي ساتلي وه، د دوی د تبلیغاتو تر حملو لاندي وو. دا تبلیغات د هغو حلقو له خوا روان وو چې یا ئې په

جهاد کي هيچ برخه نه وه، يا له اسلامي جهاد سره موافق نه وو، يا ئې نه غونبتل چي زمود په هبود کي د مجاهدينو په لاس اسلامي نظام قائم شي، يا هغه چي د زړو رژيمونو پلويان وو، له کمونستانو او شاهي رژيم سره ئې خواخوري وه، له تېرو رژيمونو نه ئې امتيازات تراسه کړي وو، د دغو رژيمونو بیا اعاده ئې غونبتله، جهادی ټواكونه ئې د دې رژيمونو د بیا اعادې په وړاندی خنډ ګنډو، جهادی شخصيتونو د دوى او د دسى د اسلافو زاره اجتماعي موقعیتونه اشغال کړي وو، غونبتل ئې هغه موقعیت بيرته تراسه کړي، د دې لپاره ئې دا سیاسي ټواكونه او دا شخصيتونه د جګړو عامل معرفی کولو، له صحني نه ئې د دوى د حذفولو او په تولنى کي د دوى د اعتبار د ختمولو هڅه ئې کوله، ځان ئې صلح غونبتونکي او مجاهدين ئې جګړمان، جنګ غونبتونکي او د قدرت ليوال ګنډ.

دا حلقي د امریکا د حملې نه وروسته فعالی شوي، د امریکایي فوځونو شته والي دوى ته جرأت ورکړ، صحني ته راوتل، پايىشي ئې را پورته کړي، هرچا ته ئې ويل چي او س زمود وار دی، خپل مخالفین ئې په امریکایي بمباريو ويرول، د ستپلایت تلفونو په ذريعه ئې له امریکایي افسرانو سره ارتباط تینګ وو، امریکایي جنګی الوتکو ته ئې کوردينات ورکول، د مخالفينو کلي او کورونه ئې د طالبانو او القاعده د مراکزو په نامه معرفی کول او له امریکایانو نه ئې د دې سیمي پر جوماتونو، په کليو، کورونو، د جرګو او مرکو په ځایونو د بمباريو غونبتنی کولي، په دې بمباريو کي په سلهاوو بي ګناه کسان په قتل ورسېدل. دوى حالات داسي ولیدل چي او س به د پکتیا ولس هرومرو د دوى لوبيي ته سر تېتيوی، د دوى واکمني به مني، او د دوى له سلطې نه د سرغراوي او مخالفت جرأت به نکوي!! د همدي لپاره ئې په پکتیا کي چي د جرګو سیمه ده او تل ئې مشران د جرګو او مرکو له لاري غوره شوي، ځان په خپل سراو د خلکو له موافقی نه پرته، واکمن او واکدار اعلان کړ، توپک ته ئې لاس کړ، او پکتیا ئې د خپلی مطلقه واکمني لاندي سیمه اعلان کړ، په ګردیز ئې برید وکړ او دلته ئې د هغې

جگری اور بل کړ چې د بمنانو له اوږدی مودی راهیسي د هغې لپاره هڅه کوله. خو پکتیاوال هغه خلک ندی چې زورڅواکي ته تسلیم شي، د بمباريو له ویری د پردیو ګوداکیانو ته سرتیټ کړي. په ګردیز د دغو ډلکیو برید پیل شو، نه حمله کونکو دا ګمان کولو چې په ګردیز کې به د دوی په وړاندی مقاومت وشي او نه هم د دوی امریکایي حامیانو. د دوی انگیرنه دا وه چې په زرمت، نکي، نیازیو کلا او نورو سیمو د امریکایي طیارو وحشیانه بمباری به دا خلک هومره ویرولي وي چې د ګردیز په آسمان کې د امریکایي طیارو د راځرګندیدیو سره سم به هر راز مقاومت پای ته رسپری، او حمله کونکی به سرلوپی، له خپل دری رنګه "تور، سور، شین" بیرغ سره ګردیز ته نتوئی، او خپله بريا به لمانئی. خو داسي ونشول، له څيلو سرو، په وینو لړلو جامو سره په شا وتمبیدل، تقریباً پنځوس مری او په لسګونو تپیان ئې تر شا پرېښو دل. دا جگره د هماغه خلکو له خوا پیل شوه او په ګردیز په سلهاوو راكتۍ د هماغه چا له خوا ووریدل چې پرون ئې هره جگړه غندله، د جگړو ټول ملامت او سلامت اړخونه ئې په یوه ډول محکومول، او دا ادعا ئې کوله چې د زاره او مخلوع پاچا په وخت کې قراری، آرامي او سوله وه، یوازي د هغه د بیا راتلو په صورت کې سوله راتلى شي. خو خلک او سنګوري چې د هماغه زاره او مخلوع پاچاه پلویان د جگړو هومره ليوال دی چې په پکتیاوالو د امریکایي بمباريو ملاتر کوي، په ګردیز راكتۍ وروي، د جرګو او مرکو خبره ئې شاته غورزو لی او د توپک په زور او د امریکایي بمبارد طیارو تر چتر لاندي په پکتیا د حکومت کولو هڅه کوي.

۱۱ سپتامبر

اولین حمله راکتی امریکا

اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان

قبل از ۱۱ سپتامبر

حمله راکتی امریکا بر افغانستان، حیرت و تعجب تحلیلگران اوضاع سیاسی افغانستان را باعث شد. گمان نمی کردند که امریکا در چنین شرایطی اراده کند صد میزایل کروز را که قیمت مجموعی آن بیش از یکصد میلیون دالر است بسوی مناطق تحت کنترول گروه طالبان پرتاب کند و پی آمدهای و خیم آنرا بپذیرد و نشان دهد که مناسباتش با طالبان تا این حد تپه شده است. هرچند جز در رابطه با اهداف مورد نظر در ولایت خوست، در بقیه موارد میزایل های مذکور نه تنها به اهداف اصابت نکرد و حتی تا دهها کیلومتر دورتر از هدف بر زمین فرود آمد، برخی در نقاط مختلف جلال آباد بطور پراکنده بر زمین اصابت کرد که برخی منفجر گردیده و عده ای بدون انفجار باقی ماند، اگر اصابت های بی هدف و غیر دقیق مذکور از جانبی ضعف تخنیک بکار رفته در میزایل های کروز و عدم دقیق آنرا در نشانه گیری به نمایش می گذارد، از سوی دیگری بی اعتمای امریکا به عکس العمل های ناشی از این حمله ترویریستی و وحشیانه را منعکس می کند. مقامات مسئول امریکائی نه به عکس العمل ملت افغان و دولستان و دست پرورده های شان در افغانستان ارزشی قابل شدند، و نه به رد الفعل ملت پاکستان که این میزایل ها از فضای این کشور عبور می کرد، اعتمای کردند و نه به

احساسات امت اسلامی وقوعی گذاشتند، معامله امریکایی مغorer اکنون با دوستاشن معامله دوست با دوست نه بلکه معامله آقا و بادرار با نوکر و مزدور است. کسیکه بسوی امریکا دست دوستی دراز میکند، باید به غلامی تن دهد و پستی و دنائی را بپذیرد و امریکا را بعنوان بادرار و آقای مطاع قبول کند، به نحویکه اجازه هر اقدام زورگویانه و قلدرانه را به واشنگتن داده و جرأت اعتراض بر اینکه از اقدامات امریکا به عزت النفس، کرامت، آزادی و استقلال او صدمه برسد، هرگز نداشته باشد، در منطق زورگویان این نوع اعتراض، عصیان و سرکشی تلقی میشود. تحلیل های گوناگونی که در این رابطه ارائه شده است به شرح ذیل اند:

۱ - امریکا نسبت به پیشویهای اخیر طالبان در شمال رضایت نداشت و آنرا مغایر توافقاتی می‌شمرد که هیئت های این گروه با مقامات امریکائی داشت مبنی بر اینکه طالبان باید با گروههای دلخواه امریکا در جبهه شمال اداره ائتلافی تشکیل دهند.

۲ - امریکا با اینکار خواست به مقامات کندهار گوشزد کند که عکس العمل در برابر نه گفتن های طالبان و عدم اطاعت صد در صد در برابر اوامر، جدی خواهد بود. در آستانه تسلط طالبان بر بقیه افغانستان این گوش مالی ضروری شمرده می شد.

۳ - قضیه مراکز ناراضیان عرب در افغانستان برای امریکا اهمیت خاصی دارد و آنرا خطر جدی برای منافع سیاسی و اقتصادی خود در جهان اسلام مخصوصاً کشورهای عربی می‌شمارد و معتقد است که در حالت تشدید روز افزون حساسیت علیه حضور مرئی و غیر مرئی امریکا در این کشورها، پایگاه های این ناراضیان در افغانستان، موجب تشدید هرچه بیشتر عصیان ها خواهد شد و کار را به قیامهای مسلحانه خواهد کشاند.

اتخاذ تدابیر امنیتی شدید در همه سفارت خانه های امریکا در دنیا و با وجود آن انفجارات منسجم و مسلسل در این سفارت خانه ها، شدت قضیه را از

۱۱ سپتامبر

اولین حمله راکتی امریکا

یک سو و ترس و بیم شدید امریکا را از روند جریانات در کشورهای تحت نفوذ امریکا از سوی دیگری بخوبی منعکس میکند.

به این خاطر است که امریکا با پرداخت این همه بها به حمله راکتی علیه مراکز مظنون ناراضیان در افغانستان متousel شد.

۴ - واشنگتن خواست با این کار به تهران تهییم کند که قصد حمایت از طالبان را در صورت جنگ احتمالی میان ایران و افغانستان ندارد، تا ایران را مثل عراق بدام بیندازد، پایش را به جنگ دیگری بکشاند و از اینطریق به اهداف خود در این منطقه دست بیابد. امریکا منتظر بdst آوردن بهانه و فرصت مناسبی برای تحمیل جنگ دیگری از شرق این کشور بر ایران است و می خواهد آتش جنگ دامنه دار بنام شیعه و سنی را در این منطقه و در همه دنیای اسلام شعله ورسازد، منافع امریکا با عدم استقرار و ثبات در کشورهای اسلامی و جنگ میان آنان گره خورده است. برای افراد آگاه از سیاستهای امریکا مایه تعجب نیست که می شنوند کانگرسمین های امریکائی از یک سو اظهار میدارند که " میلیونها دالر را در راستای تشکیل و تکوین گروه طالبان و حمایت از آنان هزینه کرده اند، چرا باید اکنون طالبان با محسن خود به این شکل بر خورد کنند..." و از سوی دیگری مقامات امریکائی میگویند: "در جنگ ایران و طالبان این کشور از هیچ جانبی حمایت نخواهد کرد..."

هیئت‌های امریکائی به شمال می‌روند و به رهبران برخی از گروه‌های شمال در جلسه‌ای در شهر مرزی ترمذ ازبکستان می‌گویند: اگر طالبان با طرح ما توافق نکنند امریکا حاضر است شمارا در جنگ علیه طالبان حمایت کند..."

تخصیص بیست میلیون دالر برای حمایت از گروه‌های معارض جمهوری اسلامی ایران و اختصاص صد میلیون دالر برای تضعیف و تجزیه عراق و کمک نظامی به ناراضیان این کشور، سیاستهای امریکا را در معامله با جریانات کشورهای اسلامی به خوبی به نمایش می‌گذارد.

۵ - حمایت ربانی و نمایندگان دولت وی در انگلستان و نیویارک از حمله

۱۱ سپتامبر

اولین حمله راکتی امریکا

راکتی امریکا و دفاع از آن و حتی اظهار این مطلب که : امریکا حق داشت برای دفاع از منافع خود چنین کاری کند... و شخص ربانی اظهار داشت که "حمله بر مناطق تحت تسلط طالبان صورت گرفته که گروه بااغی است ... حمله نباید نمایشی می بود !!" یعنی باید امریکا جدی تر عمل میکرد و به حمله وسیعتر می پرداخت ... عده ای از تحلیلگران از این اظهارات رایحه توافق سری با امریکا را استشمام میکنند و حمله راکتی را وسیله فشار علیه طالبان غرض تن دادن به این توافق می شمارند.

۲ - برخی از تحلیلگران چنان پنداشته اند که حمایتهاي امریکا و همپیمانانش از حرکت طالبان، حرکت مقطوعی بود، طالبان را برای سرکوبی نیروهای جهادی و در رأس آن حزب اسلامی ساختند و حمایت کردند، اهدافیکه از تکوین و حمایت از این گروه مطمح نظر بود برآورده شده، مأموریت طالبان جنگ علیه گروههای جهادی بود، با نزدیک شدن طالبان به سلطه کامل بر افغانستان و نفي گروههای جهادی، دوران آنان به پایان رسیده، این گروه برای حالت بعد از جنگ ساخته نشده و توانمندی و کفايت ایفای نقش دلخواه در این مرحله را ندارد، باید مقدمات تعویض آنان روی دست گرفته شود و با اقدامات خاصی به طالبان تفهیم شود که به آن تن داده و از لجاجت خود داری کنند ورنه تنتائج وخیمی منظر شان است. عدم اعطای چوکی افغانستان در ملل متحد به گروه طالبان و موافقه با پیشنهاد روسیه در این خصوص نیز نشانه این سیاست تلقی می شود.

۱۱ سپتامبر

د اکتوبر ۷

بله توره ورخ، د اکتوبر ۷

په افغانستان د امریکایي ټواکونو د وحشیانه برید

د لوړۍ کلیزی په مناسبت

په افغانستان د امریکایي ټواکونو له برید نه وروسته د دې هېواد د راتلونکي په هکله ځنو حلقو داسي ګمان کولو چې افغانستان د امریکا په دائمي اډې بدلېږي، د امریکا د خوبني نظام به په دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوئی رژیم نسکورول ممکن دی!! دی ډلي له روان بهير سره د تلو فيصله کړي وه، په دې قطار کي د سورېدو لپاره له مخکنیو قطارونو او بسونو نه د راکوزېدو په حال کي وو، غونبنتل ئې له مخکنیو ملګرو او صفوفو نه خپله رابطه قطع کړي، او د امریکایانو په درپوري نوو بسونو کي د هغه مجھول مقصد په لوري و خوزېږي چې دوی په خپله نه بلکې امریکایانو تاکلی !!

دی ډلي ځان ته توجیهات لرل، ويـل ئې چې زموږ د هېواد او ولس وضعیت اوـس او د امریکا د حملې په وخت کي هغه ندي چې د شوروی ټواکونو د حملې

په وخت کي وو. ولس له جګري ستري شوي، د امریکا تر مشری لاندي نوي وال ائتلاف هومره حواکمن دی چي په تولي نړۍ کي حریف او رقیب نلري. پاکستان، زموږ هغه ګاونډی هېواد چې د شوروی حواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کي د افغان ولس لوی پناه ٿي او ستر ملاتر وو اوس د امریکا په خنگ کي ودريدلې، او د افغانستان په اړه قول هغه خه کولو ته تيار دی چي امریکایان ئې ورنه غواړي، که دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمایت او ملاتر وي او که د طالبانو په خلاف جګري کي امریکایانو ته نظامي اډې ورکول اود پاکستان له ئمکي او فضاء نه امریکایانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي.

له بلې خوا ایران زموږ بل ګاونډي هېواد، چې د امریکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتر او حمایت طمع ورنه کبده، اوس د امریکا تر مشری لاندي د بین المللی ائتلاف د هڅو ملاتر کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وھخوله چې په نظامي ډګر کي د امریکا د ټمکنيو فوچونو په خبر عمل وکړي، او په سیاسي ډګر کي د بن هغه مذاکراتو کي برخه واخلي چې د امریکا تر مشری لاندي ترسره شول او په نتیجه کي ئې له یوې خوا د افغانستان لپاره د امریکا د خوبني اداره جوړ شوه، او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې به یوه وخت کي نسکور کړل او له بلې خوا ئې افغانستان ته د بریتانیا تر مشری لاندي د خارجې فوچونو د راتلو سند امضاء کړ. ایران مخکي د پښتنو په خلاف د تاجکانو ترقیادت لاندي د اقلیتونو د ائتلافی جبهې ملاتر کاواو، بیا ئې د امریکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورې دو ملاتر وکړ، او اوس هغه حکومت په رسميت پیژنی چې د بن د مذاکراتو په نتیجه کي جوړ شوي او د هغه د ساتني او حمایت لپاره بهرنې فوچونه په افغانستان کي مستقر شوي.

او وايې: په تولي نړۍ کي داسي هېواد نشته چې په افغانستان کي د امریکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امریکا په ضد مقاومت کي د افغانانو تر خنگ ودرېږي.

دا حلقة داسي فکر کوي چې له حزب اسلامي نه پرته د افغانانو تولي

سیاسی ډلي په خرګند یا مخفی توګه، او په یوه او بل ډول د امریکایانو د حضور ملاتر کوي، په دې خاطرد دوى له نظره د امریکایانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برښی چي افغانانو د روسي څواکونو په خلاف وکړل.

د دې حلقى په مقابل کي بلې ډلي داسي فکر کولو چي د امریکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چي د روسانو په خلاف وشول او امریکا به هرو مرو له هماغه برخليک سره مخامنځ کېږي چي شوروی څواکونه او شوروی اتحاد ورسره مخامنځ شو. د دې ډلي دلایل دا دئ:

- دا د الله سنت دی چي هرڅوک ته ئې د عروج او طغيان یو خاص حد ټاکلي. هيڅکله یو طاغوتی څواک داسي نه پرېږدي چي د اوږدي مودي لپاره په تولی نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسي حالت د فساد عامل ګني او وايی چي الله(ج) د دې فساد د مخنيوي لپاره طاغوتی څواکونه په زوال محکوموي. د دوى فساد په بل څواک دفع کوي. که نه نو قوله نړۍ به له تباھي سره مخامنځ کېږي، د عبادت او د خداي د يادولو او لمانځلو ټول څایونه به ورانېږي.

وَ لَوْ لَا دَفَعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا لَهُدَمَتْ صَوَمَعُ وَ بَيْعُ وَ
صَلَوَاتُ وَ مَسْجِدٌ يُذْكُرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَ لَيَنْصَرَنَ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَغَوِيٌّ عَزِيزٌ
الحج: ۴۰

او که دا الهی سنت نه وی چي ځینې خلک د ځئونو نورو په ذريعه دفع کوي نو کلیساوی، د رهبانانو او یهودو د عبادت څایونه او جوماتونه چي د خداي نوم پکي زيات يادېږي، ټول به وران شوي وو.

- که شوروی څواکونه او د وارسا د پکت ګن شمېر مسلح قطعات چي د روسانو په څنګ کي افغانستان ته لېبل شوي وو، پايتخت او ټول لوی بنارونه د دوى په والکي وو، او د تېري په لومړنيو میاشتو کي په افغانستان داسي مسلط شول چي زموږ ګاونډیو او ټولو نړیوالو ګمان کاوو چي افغانستان د تل لپاره د شوروی په کومي کي پريووت، نور نه مقاومت ممکن دي او نه د افغانستان د آزادی احتمال شته!! خو پس له لنډي مودي مقاومت پیل شو، ورو

ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ئای کي په روسي فوئونو بريدونه پيل شول، روسان په خپلو نظامي ادو کي پاتي کېدو ته اړ او بنارونو ته له کوزېدو په دې خاطر منع شول چي په هیڅ افغان ئې اعتماد نشوکولی، حتی له خپلو نېدی کمونستو ملګرو نه ويريدل. هیڅ دليل نشته چي همدا کار دي له امریکایانو او انگریزانو سره ونشی!! دا خبره د منلو نده چي هلتہ دا کار ممکن او اوس نا ممکن دی. پداسي حال کي چي افغانانو نه په هغه وخت کي دومره جنگي تجربه درلوده، نه دومره وسایل او نه هومره قوي روحیه چي نن ئې لري.

- د امریکا په خدمت کي د افغانی ډلو ائتلافی جبهه به ډپر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامنځ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخو تو، ته رسپېږي، شرایط به یو څل بیا د یوه بل ملي پاخون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.

د دی جبهې په ليکو کي چي خوک راټو ل شوي اکثریت ئې بې هدفه، بدالاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کي د غارت، د خلکو زورلو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېږي بازار تود کړي. ممکن ندي چي دا وضعه د اوږدی مودی لپاره دوام وکړي.

- د امریکا تر مشری لاندی بین المللی ائتلاف هم نشي کولی چي د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترک وو، خو اوس چي د طالبانو حکومت نسکور شوي، د افغانستان د راتلونکي او په دې هبواو کي د امریکایي فوئونو د پاتي کېدو په سر به په همدي ائتلاف کي د داسې اختلاف شاهد یو چي ورو ورو به تشديد کېږي. په دې اختلاف چي کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایته او پوه انسان نه پتندی.

- امریکایانو چي په کومي بې رحمي، قساوت او وحشت سره عمل کړي، جوماتونه د لمانځه په وخت کي بمباردول، په کلو بمونه ورول، بې ګناه خلک وژل، په سلهاوو اسراء لاس تړلي او په یوځای وژل، د افغانستان په خاوری کي مستقل محبوسونه جوړول، کیوبا ته د جنګي اسراوو انتقال، له کابل نه د مسلح افغانی

قطعاً تو ایستل، د هغو ډلو مشران سپکول چي د دوى ملګرتيا ئې کړي،... دا تول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هيڅکله د پرديو تسلط نه مني، تل د پرديو د سلطې په خلاف راولار شوي، پس له لنډي مودى به د پرديو په خلاف حساسیتونه او د دوى د نادودو په مقابل کي عکس العمل، عملې بنه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدېږي.

• دا دئ عملاً گورو چي مقاومت پیل شوي، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوې سیمي بلې ته خورېږي. که په تېرو دریو میاشتو کي د مقاومت وضع، په امریکایي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کي د امریکایانو تلفات له هغه خه سره مقایسه کړو چي د شوروی اتحاد ځواکونه د تېري په لوړیو دریو میاشتو کي ورسه مخامنځ شول نو په خرگند طور به وګورو چي هم په امریکایانو باندي د بریدونو شمېر زیات دی او هم ئې تلفات، او د مجاهدینو تکتیکونه پاخه او تلفات ئې له هیڅ سره برابر. آیا له امریکا نه ویرېدونکو او له قادر او خيرالناصرین خدای نه مايوسو کسانو ته دا خبره کفايت نکوي چي نن او پس له هغه چي د مقاومت له پیل نه فقط دری میاشتی تېرېږي، امریکائی فوځونه هره ورڅه تر پنځونه زیات خپل مړي او ژوبل کسان بګرام ته انتقالوی!! او دا پداسي حال کي چي لا تراوسه مقاومت یوازي په کندهار، کنر، خوست، پکتیا، او پکتیکا کي تشديد شوي، او په کابل، لوګر، ننګهار کي ئې لوړۍ خربکي خرگندی شوې او نورو ولاياتو ته ورو ورو په خورېډو دي، الحمد لله هلتله هم مجاهدين ځانونه برابوري او ډېرژر به وګوري چي په دغو سیمو کي هم د نورو سیمو په خېرد شدید مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چي که مقاومت په همدي شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره ګرانه وي چي د او بدی مودی لپاره په افغانستان کي پاتی کېدو ته زړه بنه کړي او دا ورڅه په زیاتېدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ ګمان نکوم چي امریکا دی دا تلفات تر یوه کال نه زیات وزغملي شي. د دې احتمال ډېر ضعیف دی چي امریکا دی د راتلونکي بل اکتوبر اوومه په افغانستان کي ولمانئخي.

- د امریکائی فوچونو په وتلو چي کوم خطرناک نتایج مرتب کېږي شاید امریکا ته ئې جبران همدورمه گران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کي د مجاهدنو د برى اثرات به په افغانستان او ټولی اسلامي نړۍ کي تر هغه نه ډېر ژور او پراخ وي چي د شوروی ټواکونو په ضد ئې په برخه شوو.
- له هغو کسانو سره چي د یرغلګرو ټواکونو په څنګ کي د خپل ولس په خلاف جنګدلې او د دوى د متو په زور قدرت ته رسبدلي او له افغانانو سره يې د اسلام، مروت، پښتونولي او افغانیت خلاف هغه څه کړي چي د ډېر وې ننګه او بې غیرته کسانو په تاریخ کي يې هم مثال نشو موندلې، د بهرنیو فوچونو له وتلو نه وروسته به لدوى سره هماغه څه کېږي چي لدوى سره شایبي او د دوى له سلف سره شوي. کاش دوى د کمونستانو له تجربو نه پند او عبرت اخیستي وي او د هغوي په پله له ګام اینښودو نه بې ډډه کړي وي.
- هغه کسان چي د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتیا اراده لري او په دې بهير کي خانته د ځای پیدا کولو هڅه کوي، دوى خپل تاریخ داغجن کوي او خپل ټول هغه جهادي هڅي په اویو لاهو کوي چي له اسلام نه د دفاع په خاطر ئې د پردیو کفری ټواکونو په خلاف کړي وي. نه پوهېړو دوى به خپل عمل څنګه توجیه کوي، ولې يې دا کار د روسانو په وخت کي ونکړ؟ څنګه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کي برخه اخیستل ورته حرام برېښېدو خو په امریکائی نظام کي برخه اخیستل ورته جایز برېښې!! څنګه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکایانو او انګریزانو په خلاف جهاد ورته اشتباہ برېښې!! نه پوهېړو دوى هغه خوک څنګه ملامتوي چي نن د امریکا په خلاف د مقاومت پلوی کوي، پداسي حال کي چي پرون او د روسانو په خلاف بې د د د مقاومت ستاینه کوله؟!
- که خوک خپل ټول عمر په محبس کي او یا له هېواد نه لري په هجرت کي تېر کړي، دا حالت ئې تر دې ډېر غوره دي چي په یوه داسي نظام کي د مامور په خېر کار وکړي چي د پردیو په لاس جوړ شوي او د حفاظت لپاره بې کفری ټواکونه

زمور په ملک کي ميشت شوي او په افغانانو بمونه وروي. دا کسان دي په دي پوه شي چي له کافر سره د موالات او ملګرتيا په صورت کي نه الله تعالی د دوى ايمان قبلوي او نه يې لمونځ او روزه. د شريعت له نظره هغه خوک د کافرانو له ډلي خخه ګنل کېږي او مباح الدم دي چي د کافر په خنګ کي له مسلمان سره جنګېږي. د دوى هيڅ دليل او عذر نه مثل کېږي. د مجبوريت په صورت کي دوى ته کفر د کلمي ويلو رخصت ورکړي شوي خو دا اجازه نده ورکړي شوي چي د کافرانو په خنګ کي د مسلمانانو په ضد و جنګېږي.

- هغه کسان چي د کفري ټواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وايي او د اسلامي حکومت نوم ورباندي بدي چي د مشر ساتنه يې امريکائي کوماندو کوي، د پلازمني امنيت يې د هغه کفري ټواکونو په لاس کي دي چي وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ د منلو ندي!! او پداسي حال کي چي د هېواد آسمان او ځمکه د همدي ټواکونو په والک کي، ټول هوائي میدانونه او ستراتيژيک نقاط د دوى په اختيار کي، په خپل سر او د افغانانو له اجازي او موافقی نه پرته، هر خوک نيولي او وزلي شي، په داخل کي محبوسونه لري او په سلګونو بي ګناه بنديان ئې د نړۍ په نورو ځایونو کي خپلو محبوسونو ته انتقال کړي دا دين خرڅونکي مفتیان يا له اسلام نه يې خبره دي او يا اصلأ ايمان نلري. دوى له خداي سره خدعاه کوي او خپل ملت غولوي.

- متأسفانه ځني نور بیا داسي دي چي د اصلي دبمن په ضد د خه کولو همت او جرأت نلري خو د خپل زړه براسي يا د ويډيو کستو په دوکانونو کي په انفجاراتو سره باسي او يا د مکتبونو په سوزولو سره!! ځيني نور خو په داخلی جګرو کي هېر غښتلې او تورزن وو خو د یرغلګرو خلاف جګرو ته يې ملا ماته او توره په غلاف کي ده !! او ځني نور له یوې خوا دبمن سره یوځاي شوي او له بلې خوا په داخلی تصفيو کي مصروف دي او خپل ملګري ترور کوي او د سياسي او تبلیغاتي اغراضاو لپاره حتی لדי نه هم ډډه نکوي چي تر خپل تسلط لاندي بنارونو کي انفجارات وکړي او همغه بې ګناه بناريان په وینو کي ورغروي چي

۱۱ سپتامبر

د اکتوبر ۷

دوی یې د سراو مال د خوندي ساتلو ذمه وهلي !! همدا دوي وو چي ډاكتير عبدالرحمن او حاجي عبدالقدير یې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخي ته یې انفجارات وکړل !!

• موږ یو څل بیا ټولو هغه افغانانو ته بلنه ورکوو چي اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دبمنانو سره د ملګرتیا او د دوي په وړاندی د سکوت او سازش په نتيجه کې خپل دین، ايمان او آخرت نه تباہ کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي او پردیو فوځونو په شته والي رضایت او دوي ته تسلیمیدل، او د دوي ملګرتیا د ايمان او عقیدی منافی ګنې، او د امریکايانو په ضد جهاد همداسي ګنې لکه د روسانو په ضد، دوي ته بلنه ورکوو چي یوه بل ته د وروري لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وترې او په دې باور ولري چې قدیر خداي به د دوي مرسته کوي، په دبمن به دوي ته بري ورکوی او امریکا او یې دینه ملګري به یې له همغه شوم برخليک سره مخامنځ کوي چي روسان او د دوي کمونست ملګري یې ورسه مخامنځ کړل.

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

بسم الله الرحمن الرحيم

له اسلام آن لاین سره مرکه

محترم ورور حكمتیار صاحب! ستاسو له نظره د ۱۱ سپتامبر د پېښو اصلی عاملین خوک دی او انگیزه به ئې خه وە؟
خواب : د ۱۱ سپتامبر د سترو او حیرانونکو پېښو اصلی عاملین همغه کسان دی چي الوتکي يې وتنبولي او د پنځکون او نړیوال تجارت مرکزي ماني سره يې وجنګولي او د یوه تصادف په نتيجه کي سېینه ماني ورنه خوندي پاتي شوه. د عملیاتو اهداف او په دې کي د برخی اخیستونکو هویت دا ثابتوي چي نوموري عمليات د امریکا د استعماری سیاستونو په ضد یو عکس العمل وو.
امریکا غواړي خپله لوبي په تولی نړۍ ومني، عربي هېوادونه تر خپلی قبضې لاندي وساتي، هلته خپل نظامي حضور لا زيات پیاوړي کړي، خپلی اډي مزيد خوري او خواکمني کړي، د مظلومو فلسطینيانو د څپلو او په قول فلسطین د صهیونستانو د کامل تسلط لپاره اسرائیل په مډرنو وسلو سمبالي، په اسلامي

نړی کې د تولو اسلامي خوزبنتونو د ټکولو لپاره هڅه کوي، په عربی هپوادونو کې موجود استبدادي مطلق العنان او د یکتاتوري رژیمونه د ولسونو په ضد حمایه کوي دغو سیاستونو په ټولي نړی مخصوصاً اسلامي هپوادونو کې د امریکا په ضد حساسیتونه مزید تقویه کړل د نیویارک او واشنگتن د پېښو عوامل باید د امریکا په خارجی سیاست او د هغه پر ضد د آزادی غوبنتونکو ملتونو په قوي حساسیتو کې ولټيو، داسي شهادت غوبنتونکي عملیات له ستري جذبي او څواکمني انګيزی نه پرته نشي ترسه کېږي، له دبنمن نه غچ اخیستو لپاره ئان قرباني کولو ته هغه خوک چمتو کېږي شي چې دبنمن سخت مجبور کړي وي او له ده نه یې ژوره کرکه په زړه کې وي

سوال: ټینې مبصرین داسي ګمان کوي چې شاید د دغو پېښو تر شا به په خپله د امریکایي چارواکو لاس وي، د دې لپاره چې خپل وسیع نظامی تحرکات توجیه کړي، او امریکایان د یوه لوی جنګ لپاره چمتو کړي، تاسو په دې هکله څه وایاست؟.

ټواب: امریکایي چارواکو د سپتامبر له پېښو نه به امریکا او ټولي نړۍ کې د راولار شوو احساساتو او عواطفو نه غلطه استفاده وکړه، د نړۍ د تولو ستراتیژیکو او حساسو سیمو د نیولو لپاره یې بدې راووهلي، وسیع نظامی تحرکات یې پیل کړل، په عربی هپوادونو کې ټپلی زړي اډې پراخې کړي، خپلی جنګي بېړي یې په خلیج او د هند سمندر کې خای په خای کړي، په افغانستان باندي د تېږي لپاره چې هغوي کوم ترتیبات نیولی وو او کومه نیټه یې ټاکلې وه هغه یې ګړندي او راډمځه کړه، هغه هپوادونه یې وګوابېل چې د امریکا واکمني او لوېي ته سرنه تېټوي، عراق، کوريا، او ایران یې د شرارت محور وګنډ او په عراق باندي د برید لپاره یې تیاري ونیولو. دوى لدې پېښو نه هومره غلطه استفاده وکړه چې ډېر خلک یې په دې شک کې واچول چې مبادا په خپله امریکا یې چارواکو، فصداً او د خپلو نظامي تحرکاتو د توجیه لپاره دا پېښي نه وي ترسه کړي.

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

سوال: د سپتامبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه په سیاسی، اجتماعی، نظامي او فکری برخو کې خه مثبتی یا منفي اغیزی درلودی؟
حواب- د سپتامبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه د ژوند په د برو برخو کې ژور تأثیرات درلودل چې ځنې بې دا دي:

الف: نړيوالو ته یې ثابته کړه چې که په چا زور زیاتي وشي او له ځان نه دفاع نه مجبور کړي شي نو په خالي لاس هم د مغورو خواکونو پوزه په خاورو موبنلي شي او خوک چې قرباني ته تيار شي داسي ستر کارونه کولې شي چې دبمن په هیڅ پرمختللي وسلی د هغه مخه نشي نیولي.

ب: امریکا هومره هم حواکمنه او د مخالفینو د حملو نه خوندي نده لکه چې امریکایانو په خپله ګمان کولو او یا یې په دې هکله تبلیغات کول او یا د دوى له تبلیغاتو نه متاثره شوو کسانو ګمان کولو. په یوه وخت د خلورو طیارو تنبیول او له خلورو مهمو اهدافو سره جنګول، شاید د نړۍ په دې ضعیف هېواد کې چې ناتوانه او ناداره حکومت او ګن شمېر حواکمن مخالفین هم ولري ممکن نه وي.

ج: امریکا چې په ټولی نړۍ کې کوم هیبت او رعب خور کړي وو هغه ته کلکه صدمه ورسپده. د امریکا په اقتصاد او بانکونو د نړۍ والو هغه باور او اعتماد ختم شو چې لדי پېښي نه مخکي بې درلود، هر چا به خپلې شتمني امریکایي بانکونو ته انتقالولي، هومره چې د امریکایي بانکونو د شتمنيو لویه برخه هغه پانګي وي چې د اسلامي هېوادونو او درېیمي نړۍ امراوو، بډایانو او تاجرانو په خپلو هېوادونوکې د بې امنیتی او عدم ثبات له ویري او د امریکا په ثبات او امنیت باندې د باور او اعتماد په وجه هلتله انتقالولي، له دغو پېښو نه وروسته له امریکایي بانکونو نه د دغو پانګو د بېرته انتقال لږي پیل شوي.

د: امریکا یې چارواکو پدغو پېښو سره د خپلې سپکاوي د جبران لپاره داسي لارغوره کړي چې پايلې به یې امریکا ته د دغو پېښو نه هم لا زیاتي خطر ناكې وي، له قهر، غصي او غرور نه ډک هغه چلنډ چې امریکایي چارواکي بې د نړۍ د نورو هېوادونو سره کوي، دا به دوى ته حتماً د سپتامبر د پېښو د عاملينو

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

په خبر نور همداسي خواکونه را پيدا کوي. همداراز هېڅوک باید په دې کي شک ونکړي چي که امریکا د افغانانو په خلاف په خپلی ناروا جګړي کي ناكامه شو او امریکایي خواکونه له افغانستان نه وتلو ته اړشول، شاید د دي ماتي پايلی همغسي وي لکه شوروی اتحاد چي ورسه مخامخ شو.

سوال: امریکائي چارواکو په افغانستان باندي د حملې لپاره دوه اهداف اعلان کړي وو: د طالبانو حکومت نسکورول او د القاعدي مراکز ختمول. اوس چي دوى دواړه اهداف ترلاسه کړي نو د جنګ د دوام او په افغانستان کي د مزيد پاتی کېدو لپاره خه توجیه لري؟

ټواب: د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او په افغانستان کي د القاعدي د شته والي له پاي ته رسپدو سره په دې هېواد کي د نظامي حضور په دوام باندي د امریکایي چارواکو بي دليله او بي منطقه تینګکار، د نوو او جوړول، د جګرو دوام، د وسلو د راتبولو هشي، د طالب او القاعدي په تور د جهادي دلو او شخصيتونو په ضد مسلسل عمليات، د جنګي جنایتكارانو او وطن پلورونکو دلو او خپرو استخدام، په واک کي د کمونستاخو د شريکولو هڅه، او له کمونستو افسرانو نه د افغانانو په خلاف په جګرو کي استفاده..... دا ثابتوي چي د امریکایانو دا جګړه یواحی د طالبانو او القاعدي په ضد نده بلکي دا یو بل صليبي جنګ دي، د هر مسلمان پر ضد، چي لړي ئې له افغانستان نه پیل شوې، دوى د نړۍ په هر ګوت کي د تولو هغو سيمو د نیولو لپاره ملا تړلې چي له نظامي، سياسي او اقتصادي لحاظه ستراتېژيك اهمیت لري او په هغوي د تسلط په نتيجه کي په تولي نړۍ د امریکا د تسلط لپاره لار او اړه کوي.

سوال: داسي معلومېږي چي امریکایان له افغانستان نه وروسته اوس په عراق د حملې لپاره تياري نيسې، ایران ګوانښي او له کوريا او عراق سره ئې د شیطاني محور غږي ګنې، آیا د دې معنی دا ده چي امریکا یو بل صليبي جنګ پیل کړي؟

ټواب- امریکا په هغو هېوادونو پسي راخيستي او د دوى د ګواښلو لپاره

ئې بډي راوهلي چي يا د سري جګري په دوران کي د شوروسي اتحاد په محور خرخیدل او يا بي طرفه او مستقل ول. په دې سره دوي غواپي چي د امریکا د زورخواکي په خلاف د بل محور د جوړېدو مخه ونيسي او په تولی نړۍ کي د دي امکان د تل لپاره له منځه یوسې چي د امریکا د خوبني نوي نړۍ وال نظم، کوم وخت او د نړۍ په کوم ګوت کي له ګواښ سره مخامنځ شي. خو د امریکاي چارواکو لویه غلطې همدا ده. دوی په دې نه پوهېږي چي نه د امریکا په فکري او اخلاقې بنستونو کي د نړۍ د مشرتابه وړتیا شته، نه يې په اسلوب او تګلاري کي او نه يې د چارواکو په شخصيت کي. د نړۍ مشرتوب چي د کومو وړتیاوو غوبښته کوي امریکاي نظام او امریکاي چارواکي له هغوي نه ډېر ډېر وروسته دي، محض د وزونکو وسلو په زور او یواخې له نظامي څوک نه په استفادې سره چي څوک د دي هدف د تر لاسه کولو هڅه وکړي د شوروسي اتحاد په برخليک به اخنه کېږي.

سوال: ځیني کسان په افغانستان باندي د امریکا د بريد په طالبانو اچوي او وايې چي د دوي غلطو سیاستونو هبوا د له دې حالت سره مخامنځ کړ او امریکا ته ئې په افغانستان باندي د حملې بهانه په لاس ورکړه. تاسو د دې نظر په هکله خه واياست؟

ټواب-زه له دې تحليل سره موافق نه يم. د افغانستان د پېښو بهير هم لدې تحليل سره ارخ نه لګوي، امریکايانو له افغانستان نه د روسي فوځونو له وتلو نه لاد مخه دا سیاست غوره کړ چي په افغانستان کي د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي، له کرمليں سره په دې هکله توافق ته ورسبدل، د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د نجیب د حکومت د پاتي کېدو اساسی عامل همدا توافق وو. د حزب اسلامي په ضد د شمال جهادي- کمونستي ائتلاف د همدي مقصد لپاره جوړ شو، د طالبانو په لاس د جهادي څوکونو مخصوصاً حزب اسلامي د تکولو سیاست د همدي لپاره غوره شو، په لومړي سرکي د طالبانو کلکه حمایه او د دي خوزښت په ګټه پراخ تبلیغات او بیا په پای کي کله چي د طالبانو حرکت د دوي له

کنترول نه ووت او په دې ونتوانبدل چي د خپلي خوبني قيادت ورباندي تحميل کړي او د خپلي خوبني سياستونو غوره کولو ته بي اړ کړي نو د دوى په ضد پراخ منفي تبليغات او د شمالي تلواли سياسي او نظامي مرسته کول د هماقه زاره سياست بېل بېل پړاوونه وو. د امریکایانو د ناروا برید ملامتي هغه کسان په طالبانو اچوي چي غواړي لدی و حشيانه برید نه دفاع وکړي او له امریکایانو سره د طالبانو په ضد خپله ملګرتیا توجیه کړي، دوى غواړي ووايی چي طالبان باید د امریکایانو شرائطو ته تسلیم شوي وي او په دې سره ئي په افغانستان باندي د دوى د حملې مخنيوي کړي وي، خوزما او دهر بايمانه انسان له نظره د طالبانو د واکمني په تاريخ کي د دوى ترټولو ستر او له افتخار او عظمت نه ډک کاردا وو چي د امریکایانو فشار ته تسلیم نشول، د خپل حکومت نسکوريدل بي ومنل خو د پرديو په وړاندي بي سرتبيت نکړ. حقیقت دا دي چي په افغانستان باندي د امریکا د برید مسئولیت د هغو ډلو په غاره دي چي د روسانو په وینا له امریکایانو سره ملګري شول، امریکا ته بي په افغانستان باندي د برید بلنه ورکړ او د امریکائي افسرانو تر قومندی لاندی د خپل ولس او خپلو داخلی رقبابانو په خلاف جنگيدو ته چمتو شول او د طالبانو په ضد د امریکا په خنګ کي د دوى د ځمکنيو فوئونو په خېر بي عمل وکړ. که دوى نه وي امریکا به هيڅکله په افغانستان باندي د تېري جرأت نه وو کړي او داسي ژر او په آسانې سره به بي افغانستان نه وو نیولي. د ایران د جمهور رئيس سید محمد خاتمي دا وینا ده چي د ایران او د ایران تر حمایي لاندی د شمالي ائتلاف له مرستي نه پرته امریکا نشو کولي چي داسي ژر او په دومره آسانې سره په افغانستان کي د تروریزم په ضد خپلي جنګري کي برياوې ترلاسه کړي!

سوال: آيا امریکا په افغانستان کي د شوروی اتحاد ناکامه تجربه نه تکراروي؟ آيا کولي شو ووايو چي دوى به هم له ورته پايلو سره مخامخ شي؟
 ټواب: په دې کې هيڅ شک نشه چي امریکایان په افغانستان کي د روسانو په پل ګام بدې، د دوى ناکامه تجربه تکراروي او د دوى د ناکام تېري له پايلو

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

سره به مخامخ کېږي. زه چې همدا نن په افغانی ټولني مخصوصاً د مجاهدینو په لیکو کې د امریکایانو په ضد کومه کرکه او نفرت گورم او د دوى په ضد ورخ په ورخ د پراخېدونکو نظامي عملیاتو شاهد یم او بیا دا کرکه او نفرت او دا پراخېدونکو نظامي عملیات او په دې کې د امریکائی ټواکونو مرګ ژوبله د روسانو د تېري له لوړۍ ورڅو سره مقایسه کوم په قطعی طور دي نتيجې ته رسېرم چې د امریکایانو ماتې او له افغانستان نه وتل حتمي دي، ممکن نده چې امریکایان دا مرګ ژوبله د اوږدي مودي لپاره وزغملي شي. دا دئ د سپتامبر له پېښو نه یو کال تېر شو، په تېر یوه کال کې امریکایانو خپل قول زور و آزمولو، د افغانانو د وژلو او د دوى د جونګړو د ورانولو لپاره یې خپلې آخرنې مادل وژونکي وسلې و کارولي خونه په اوضاع مسلط شول، نه یې د خپلې خونبې سوله او امنیت تأمین کړي شو او نه یې د مقاومت د پیل، پراخېدو او تشدید مخه و نیولې شو. دا دې ګورو چې نن د دوى په اډو مسلسل بریدونه کېږي، ګزمه یې له کمینونو سره مخامخ کېږي، ګاډي یې په مینونو الوزول کېږي، نه یې ګزمه خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: پداسيي حال کې چې د امریکا لوېي غونښنه، چین، روسيه، کوريا، ایران، عراق، او ټوله اسلامي نړۍ او ډېر نور هپوادونه تهدیدوی، ولې په نړيواله کچه د امریکا په ضد د مقاومت ګډه جبهه نشي جوړیدی؟ ټول په دې پوهېږي چې امریکا په افغانستان د تسلط له لاري غواړي په مرکزي آسيا او ټولي سیمې باندي خپله واکمني تحملی کړي، نو ولې د امریکایانو په ضد د افغانانو مرسته نکوي، ولې د امریکا ملاتې کوي؟

څواب: دا کار باید شوي وي خود ټینو خاصو عواملو په وجه نه روس او نه چین دې ته زړه بنه کوي او نه ایران، ځنې عواملې شاید دا وي.

الف : روسان د روسيي دتنه او د مرکزي آسيا په هغه ملکونو کې چې د شوروی اتحاد په دوران کې د مسکو تابع وو، اسلام او اسلامي خوزښتونه خان نه ستر او اساسي ګواښ ګنې، دې ته ترجیح ورکوي چې دا ګواښ د امریکا د

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

وسلو، پیسو او فوئونو په زور و خپلی شي، مسکو د افغانستان په خلاف د امریکا د جگړي ملاتړ او مرسته د یوی دقیقی محاسبې له مخي کړي او کوي يې، شاید هغه وخت لادېر لري وي چې روسيه د غچ اخیستلو لپاره په سیمی کې د امریکا ضد احساساتو نه د خپل مخکینې رقیب په ضد استفاده وکړي، روسان دې ته هم متوجه دي چې د امریکا د بريډ په نتیجه کې چې د دوى تر حمایي لاندي شمالی ټلواли ته خه په لاس ورغلي دا له بلې لاري په لاس نشوی ورتلي.

ب : چين هم په ترکستان کي له استقلال غښتونکو مسلمانانو سره اوږده ستونزه لري، په افغانستان کي د یوه اسلامي حکومت قائمیدل د دي ستونزی د تشديد لامل ګنۍ، نو که امریکا د دي ستونزی په حل کېدو کې د دوى مرسته کوي ولې به د هغې ملاتړ نه کوي.

ج: - د ایران اصلاح طلبه چارواکي دي ته ترجیح ورکوي چې د افغانستان په سر له امریکا سره معامله وکړي، دوى په افغانستان کي د امریکایانو مرسته وکړي او امریکایان په ایران کي د محافظه کارانو په ضد د دوى ملاتړ وکړي. د ایران دغې حلقي ته د افغانستان روان وضعیت، د امریکایانو په لاس د طالبانو د حکومت نسکوریدل او د امریکا تر حمایي لاندي انتقالی اداري کې د شیعه ډلو ونډه په زړه پوري برېښې. ځني مبصرین خو لا دا وايی چې شايد د ایران اوسيني چارواکي دي ته ترجیح ورکړي چې د عراق په اړه هم هغه خه وکړي چې د افغانستان په اړه یې وکړل. دا ملکونه شايد خپل سیاست بدل کړي خو اوس نه، بلکې په یوی داسي مخکي تلي مرحلې کي چې د امریکایانو د حتمي ماتي نښې پوره خرګندې شي او د امریکا په لاس د تپل شوي حکومت دوام په خطر کې ولوېږي. افغانان نباید په اوسيني مرحلې کي لدغو هېوادونو نه د امریکا په ضد د خه کولو انتظار ولري، باید له خپلوا ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره د هېواد د آزادولو او د وضعیت د بدلو لپاره ملا وترې.

په دي کي هیڅ شک نشته چې په سیمی کي د امریکا د نظامي حضور اصلی هدف یواچې دا ندي چې افغانستان د دوى په دائمي نظامي اړې بدل شي او په

دې هبود کي د خپلی خونې نظام تحميل کري، برعکس د افغانستان له لاري د مرکري آسيا په حساسې سيمې او غني زيرمو باندي د تسلط لپاره او په دې سيمې د روسيي د مجدد تسلط د مخنيوي لپاره، دلته خپل حضور ضروري گئي. دوى په افغانستان له بريد نه د مخه د مرکزي آسيا تقریباً ټولو هبودونو کي اډي جوري او خپل ګن شمېر ټواكونه يې ئاي په ئاي کړل. ويلى شو چې دوى دا هبودونه له افغانستان نه د مخه او له جګري نه پرته تر خپلی نظامي اغیزی لاندي راوستي.

په دې کي هم هیڅ شک نشه چې د امریکا دا جګړه او په سيمه کي د دوى د نظامي حضور اصلی هدف د مرکزي آسيا د تیلو په زيرمو تسلط دي، دا جګړه په اصل کي د تیلو د کمپنيو جګړه ده، د طالبانو د حکومت له نسکور بد ونه ورسته نه په افغانستان کي د دوى نظامي تواجد د توجیه وړ دي او نه په مرکزي آسيا او ټولو هغو سيمو کي چې له طالبانو او القاعدي سره د مقابلې تر نامه لاندي يې هلته خپل فوځونه ئاي په ئاي کړي ،

سوال: که امریکايان په دې وتوانېږي چې په افغانستان کي د اوږدي مودي لپاره پاتې شي، دا به افغانانو ته کومي ستونزی راولادړي کړي او د افغاني ټولنۍ دینې، اخلاقې، اجتماعي، او سیاسي جورښت ته به خومره صدمه ورسوی او د بدرو او خطرناکو اغیزو لمن به ئې خومره خوره وي؟ او که له ماتې سره مخامنځ شول نو د دې ماتې پایلي به خه وي؟

څواب: په افغانستان کي د امریکا نظامي حضور چې کومي ستونزی افغانانو ته راولادړي کړي له هیڅ افغان نه پتني ندي، دوى زموږ هبود اشغال کړ، زموږ خپلواکي او ملي حاکميټ يې تربینسو لاندي کړ، د ټولنۍ مفسد عناصر، غله، داره ماران او وطن پلورونکي يې په افغانانو مسلط کړل، د جهادي ټواكونو او شخصيتونو د ختمولو، وژلو، شړلو، له صحنې ايسټلو او د ټولنې په سیاسي او اجتماعي چارو کي د دوى د فعالې وندۍ د مخنيوي لپاره يې له هیڅ هڅي ډډه ونکړه. د یوه یوه کس د وژلو لپاره يې مکمل کلې او جو ماتونه وران کړل

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

او په لویو لویو کاروانونو بی بمونه وورول، د قومونو ترمنځ بی د دېمنی تخم وکړلو، یو بی د بل په خلاف و جنګولو، تاجک بی د پښتون په ضد او شمال بی د جنوب په خلاف راپارولو، د افغانستان او پاکستان ترمنځ بی د دېمنی او بې اعتمادي داسي فضاء راپیدا کړه چې په ډپرو ټکلۇنو او ډپرو هڅو بی چاره نشي کېدې.

دا د بسکېلاک ګرو خواکونو عادت دی چې سیمېي ته په راتلو سره هم او په تلو سره هم د بسکېلاک شوو سیمو ولسونو ته حل نه کېدونکي ستونزی راپیدا کړي. بریتانیا چې په نیمي و چې کې کوم زهر وشيندل او روسانو چې په مرکزي آسيا او افغانستان کې په خپل خطرناک شته والي سره کوم کړاوونه را پیدا کړل، هر چاته خرګند دی، روسان زموږ له هېواد نه ووتل خو د دوى په غېړي کې روژل شوي کسان تر او سه د جګرو د اور په بل ساتلو کې فعاله ونډه لري. که امریکایان خداي مکړه زموږ په هېواد کې او په دې حساسی سیمېي کې د اوږدي مودي لپاره د پاتي کېدو چانس تر لاسه کړي او د ټولني په رګونو کې د خپل زهرو د تزریق موقع په لاس ورشی، په الحاد او اخلاقې فساد ولار خپل زهړجن او تباہ کوونکي کلتور خور او له دین، مذهب، اخلاق، غیرت او ملي هویت نه پردي عناصر په ټولنه مسلط کړي شي، د ټولني فکري، اخلاقې، سیاسي او اجتماعي زعامت د دوى ته وسپارلي شي، په دې لار کې له خنډ سره مخامنځشي، په خلاص لاس، ډاډ او اطمینان سره د ټولني د مخکنې فکري او اجتماعي جوړښت د بدلولو او د خپلې خوبنېي په قالب کې د اچولو مجال ورته ميسېر شي او په دې و توانېږي چې په بسکېلاک شوو ولسونو کې د دین په نسبت التزام سره مينه، له غلامي او د پرديو سلطې لاندي ژوند نه کړکه او نفرت پدوى کې ختم کړي، په دې صورت کې به د امریکا په نظامي شته والي داسي خطرناک نتایج مرتب شي چې جبران به يې ممکن نه وي، خو که دا نظامي شتون د دغو ولسونو ديني او ملي احساسات راپاروي او دا احساسات په مقاومت بدل شي او د مقاومت په نتيجه کې دېمن ته د ټولني په رګونو کې د خپل زهړ شيندلو فرصت په لاس ورنشي، په دې سره د

۱۱ سپتامبر

له اسلام آن لاین سره مرکه

دی نظامي حضور د خطرناکو پایلو مخنيوي کېدي شي.

سوال: د امریکا په خلاف مقاومت پیل شوی او لمن ئې د خورېدو په حال کي
ده، آیا دا حالت به همداسي دوام وکړي او که به امریکائي ټواکونه پس له څه
مودی د مقاومت په ټپلو موفق شي؟

ټواب: ما ته د پیل شوی روان مقاومت وضعیت داسي معلو مېږي چې باید
راتلونکي ته زیات اميدوار وو. دا مقاومت تقریباً دری میاشتی مخکي پیل او په
امریکائي ټواکونو او د دوی په اړو او ګزمو باندی بریدونه شروع شوو، له دې نه
د مخه قول بریدونه د امریکایانو له لوري وو، په دې دریو میاشتو کي په
امریکائي ټواکونو هومره حملې شوی چې د روسانو په ضد د لوړېو میاشتو له
بریدونو سره نشي مقایسه کېدي. په دې مودي کي د امریکائي ټواکونو تلفات په
ورته مودي کي د روسانو تر تلفاتو ډېر زیات وو. دا ان چې ستاسو سوالونو ته
ټواب وايم او د امریکائي ټواکونو په ضد د عملیاتو له پیل کېدو نه فقط دری
میاشتی تېږېږي، د دوی د فوځيانو د مرګ ژوبلي تخیني شمېر، هره ورڅ تر
پنځو نه زیات دي. تراوشه خو مقاومت لا ټواکمن کېږي او لمن یې له یوی سیمې
بلی ته خورېږي. زه ډاډه یم چې دا مقاومت به دوام کوي او هغېي مرحلې ته به
رسېږي چې امریکائي ټواکونه له افغانستان نه وتلو ته اړ کړي.

۱۱ سپتامبر

لە مجاهدو پکتیا والو نه دفاع

لە مجاهدو پکتیا والو نه دفاع

په کسیتی کي ثبت شوي وينا

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى، فاعوذ بالله من الشيطن
الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم
وَكَائِنٌ مِّنْ قَرِيْةٍ هِيَ أَشَدُّ فُؤَادًا مِّنْ قَرِيْتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكَنَّهُمْ فَلَا
نَاصِرٌ لَّهُمْ^{*} صدق الله العظيم
د دو خبرو په هکله مي غونبنتل وضاحت وکرم او خپل بااليمانه او غيرتي
ولس د خپل دریئ نه خبر کرم:
لومړي د لوبي پکتیا دردونکي پښي او د باعزته پکتیا والو په ضد د
امریکایي ټواکونو او د دوی افغانی جاسوسانو حملې.
دوهمه خبره د مجاهدينو په ضد د ايساف د قواوو د عمومي قوماندان جنرال
зорلو وروستي څرګندونې او زموږ ځواب.
موږ د لوبي پکتیا د مجاهد، په خداي مين او غيرتي ولس ملاتړ کوو، د

۱۱ سپتامبر

له مجاھدو پکتیا والو نه دفاع

دوى په ضد د امریکائي ھواکونو او د دوى د افغانی جاسوسانو ناروا او کرکجن عملیات په کلکه غندو، له هغو بایمانه پکتیا والو سره سل په سلو کي موافق یو چي وائي: د امریکائي یرغلگرو ھواکونو په ضد باید د شورویانو په خبر ملي قیام وشي. موږ هم په دې باور یو چي د ملي پاخون نه پرته نه د لوبي پکتیا روانه ستونزه حل کبدي شي او نه د قول هپواد هغه بي شمېره ستونزی چي د امریکائي ھواکونو له حملې نه وروسته راولاري شوي. په دې کي هیڅ شک نشته چي د امریکایانو صلیبې جنګ په هر ځای کي او د هر مسلمان په ضد پیل شوي. دوى د هپواد په جنوب او شرق کي په پکتیا. کندهار، ارزگان، کنر کي او د پښتنو په ضد په دی خاطر جنګېږي چي پښتانه په دین کلک ولار دي، د خپل هپواد، ملي نواميسو او دینې مقدساتو نه په کلکه دفاع کوي، د پردیو واکمني نه مني او غلامي ته سر نه تېټوي. دا هسي یوه تصادفي پښنه نه ده چي د امریکائي یرغلگرو ھواکونو په سلو کي پنځه اتیا د پښتنو په سیمو کي او د پښتنو په ضد په عملیاتو بوخت دي، کله له طالبانو سره د اړیکو په ارتباط د هغوي په کليو او جوماتونو بمونه وروي، او کله د وسلو راغونډولو په بهانه د دوى کلي محاصره کوي، کورونو ته ئي ننوخي، صندوقان، بستري او د بنخو جامي ئي لټوي، په لاروکي پاتکونه اچوي، موږي تلاشي کوي، پکتیا والو ته بې عزتي اړوي، مشران ئي نيسې، بګرام او کوانتنامو ته ئي انتقالوي. دا د پښتنو د نیولو، وژلو او سپکولو لړي په افغانستان باندي د امریکا او انگلستان د ناروا حملې نه پیل شوي او دا دي ترنن پوري نه یواخې ادامه لري بلکه ورڅ په ورڅ تشدید کېږي او لمن ئي له یوی سیمي نه بلې ته خورېږي.

امریکائي ھواکونه د شمالی ټلواي ډلګۍ، له خان سره د پښتنو سیمو ته بیائې، د پښتنو په ضد ئي جنګکوي او د کورونو د لټیلو په کار کي له دوى نه استفاده کوي، تر خو له دي لاري د هپواد د بېلا بېلوا قومونو ترمنځ د کرکي، نفرت او دېمني داسي تخم وکري او داسي فضا راپیدا کړي چي د امریکایانو د وتلو نه وروسته هم د جګرو او شخپو عامل او د یوه متحد او ھواکمن افغانستان

د جور بد و مانع شي.

زړورو او په خداي مینو پکتیا والو ته وايو: موږ ستاسي په خنګ کي يو. ستاسو ملاتړ کوو. قول هغه مجاهدين ستاسو خنګ ته ولاردي چي د روسانو په ضد جنګېدلې، د شمال مسلمان ولسونه او د افغان ولس قول بايمانه مجاهدين د کفري ټواکونو په ضد په دې اسلامي جهاد کي ستاسو ملګري دي او ستاسو په شان له خپل هېواد نه د پرديو پوځونو ايستل او د پرديو په لاس د تپل شوي حکومت پر ئاي د افغانانو د خوبني اسلامي حکومت غواړي او په دې باور دی چي د امریکایانو په خنګ کي ودریدلي کسان د کمونستانو په څېردي، دوى نه د جنوب نمایند ګان دي او نه د شمال، دوى د خو ډالرو په مقابل کي خپل دین، وطن او قوم خرڅ کري او قول بايمانه افغانان په دې عقيده دې چي د هېواد آزادي او خپلواکي او په افغانستان کي د ملت د خوبني اسلامي حکومت جوړول د ملي پاخون نه پرته له بلې لاري نشي ترسره کېدلې. په همدي خاطر دا دي ستاسو ترڅنګ د کندهار او کنډ مجاھدين هم د امریکایانو او انګریزانو په ضد راپورته شوي او د نورو سیمو مجاھدين هم ورو ورو ستاسو په لار د تلو لپاره ملاتړي. لکه خنګه چي تاسو د روسانو په خلاف په تېر اسلامي جهاد کي تربولو د مخه وسله و اخيسته او جهاد مو پیل کړ او په دېښمنانو باندي لومړي برید ستاسو په لاس ترسره شو او د نورو سیمو ولسونه ورو ورو له تاسو سره یوځای شول، او سن به هم انشاء الله همداسي کېږي. په لویه پکتیا کي د امریکایانو په ضد حملې او په خوست کي د امریکائی ټواکونو په ضد ستره مظاہره او د بهرنیو یرغلنګرو قواوو په خلاف د ژوري کرکي او نفرت خړګندونه، د امریکا د بېرغ سوزونه او د ملي پاخون په ضرورت ټینګار کول، دا خبره ثابتوي چي مجاھد پکتیا وال یوچل بیا غواړي د یوه بل اسلامي جهاد مخکبان شي. موږ دوى ته او قولو هغو مجاهدينو ته د زړه له کومي دعا کوو چي له اسلام نه د دفاع په خاطر ئې ملاتړلې، د خداي په لار کي قرباني ته چمتوشوي او د هېواد د آزادولو لپاره يې د جهاد لار غوره کړي. الله(ج) دي دوى ته مزيډ توفيق ورکړي او په قولو کفري

حکاکونو دی دوی ته عاجل او ډاډ من بری ورپه برخه کړي. ان شاءالله په دی جهاد کې به هم د مخکنی جهاد په خبر وروستی بری د دوی په برخه شي.

د ایساف د قواوو د عمومي قوماندان د خرگندونو په هکله بايد ووايم: موږ د نومورپي هغه اظهارت په کلکه غندو چي د حزب اسلامي په هکله يې کړي دي. ګمان مو دا دي چي دا خبری د ده نه بلکه د امریکایانو دي. جنرال زورلو د بې بنیاده اتهماتونو په ځای بايد ویلي وي چي د حزب اسلامي کومو غرو د طالبانو له کومو کسانو سره، خنګه او چيرته مرسته کري، او د انتقالی اداري د بې ثباته کولو کومي هڅي بې کړي! په داسي حال کي چي د امریکائي چارواکو د ادعا په اساس نور په ټول افغانستان کي نه د طالبانو او القاعدي مرکزونه شته او نه ئې منظم ټواکونه، نو له دوی سره د مرستي د بې بنستي ادعا لدی نه پرته بل خه تعبيیر کېداي شي چي ستا امریکائي انډیوالن غواړي حزب اسلامي د طالبانو په تار وترپي او له دوی سره همفه خه وکړي چي له طالبانو سره بې وکړل. موږ د دی اتهماتونو پروا نه کوو، په ډاګه او په صريح الفاظو وايو چي تل به د خپل مظلوم ولس په خنګ کي ولاړ وو او د دوی هغو غوبښتو به په کلکه ملاتر کوو چي له ټول هبوا د بهرنیو یړغلګرو فوځونو د فوري، بلاقيد او شرط او کامل وتلو په هکله ئې لري. موږ په دې باور یو چي په قندهار، کنډ، خوست، پکتیا، پکتیکا، تنتګرهاړ او کابل کي د امریکائي ټواکونو په ضد روان بريدونه نه د طالبانو لخوا دي او نه د القاعدي لخوا، بر عکس دا د هغو افغانانو لخوا ترسره کېږي چي امریکایانو ورباندي بمونه ورولي، خپلواں ئې ورته وژلي، کوروونه ئې تلاشي کړي، خپلي شخصي وسلی ئې ورنه اخيستي، دوی ته ئې بې عزتي اړولي، د شمال مفسده ټلواله ئې ورباندي مسلط کړي، اقتدار ئې غلو، داره مارانو او مفسديينو ته سپاري، د دوی آزادي، خپلواکي او ملي حاكميت ئې ترپنسو لاندي کړي او د پرديو د خوبني حکومت او اکمنان بې پردوی مسلط کړي.

موږ لا دمخه ویلي وو چي امریکا په خپلي حملې سره د طالبانو حکومت ختمولی شي خو په هیڅ بېه او په هیڅ صورت کي د دی هبوا د په دائمي اشغال

نشی توانبدی. دوی په خپلی حملی سره د شوروی اتحاد ناکامه تجربه تکراروی. د افغانستان د پایتخت او لویو بنارونو نیول آسان دی خو په دې هېواد د اوږدی مودی لپاره حکومت کول ګران او ناممکن. له لنډي مودی وروسته به له شدید مقاومت سره مخامنځ کېږي، داسی مقاومت چې چاره به بی ورته ممکن نه وي. دا دی ګورو چې د امریکائی څواکونو په ضد مقاومت پیل شوي او په دېره چنټکتیا ئې لمن خورېږي، هره ورڅه امریکائی څواکونو او د دوی په ګزمو د بريدونو او د دوی په نظامي ادو د راکتی حملو خبرونه خپرېږي. د دغو بريدونو په ضد امریکایان لدی نه پرته بل خه نشي کولي چې ووایې: حمله وشهو خو تلفات ئې نه درلودل. راکټونه له هدف نه پنځه سوه متره لري ولګیدل!! خو افغانان پوهېږي چې له دې خبرو نه د امریکائی چارواکو هدف خده دي، او ولې نړیوالو او خپل ولس ته دروغ وايې، دا ځکه چې دوی داسی خبری تر امریکایانو د مخه له روسانو نه هم اوريدلې وي. امریکایان دی په دې پوه شي چې که روسان په شل زره روسي فوچ او خو لکه افغانی فوچ ونتوانېدل د مجاهدينو د حملو او بريدونه مخه ونيسي، نو امریکایان به خنګه په پنځلس زره امریکائی فوئيانو او د یوې وړوکې، رېل شوي او منفوری افغانی ډلي په مرسته د مجاهدينو مقاومت وحچي؟! له روان وضعیت نه په ډاګه معلومېږي چې په امریکائی فوچونو به د افغانی مجاهدينو حملی ډېر ژر داسی مرحلې ته ورسېږي چې نور به امریکائی فوئيان نه په مرکز کې خوندی وي نه په اطراف کې، نه به د دوی ګزمه خوندی وي او نه بارکونه.

ټول باید په دې پوه شوي وي چې بهرنې څواکونه هېڅکله نشي کولي په دې هېواد کې سوله او امنیت تأمین کړي، د تېرو میاشتو ترخو تجربو دا ثابته کړه چې دا څواکونه د جګړو، شخړو او بی امنیتی د دوام باعث دي، دوی تل وطن پلورونکې ټولکې او د غلو، او مفسدینو ډلي حمایه کړي او هفوی بې په افغانانو مسلطه کړي دي. دوی په قلعه جنګي کې تراوه سوو نه زیات جنګي اسیران په داسی حال کې ووژل چې لاسونه بې تر شا تېل شوي او بې وسلې وو، په دوی ئې ماشینګنې وچلولې او له دوی نه چې څوک له ګولیو ژغورل شوي وو او خمثې ته

۱۱ سپتامبر _____ له مجاھدو پکتیا والونه دفاع

بې پناھ وری وە، د امریکائی افسرانو په امر په دې خمخته کي تیل توی کړی شول او اور ورو اچولی شو!! همدا دوی وو چې شمالی تلوالي ته ئی وویل: موږ په کندز کي د محاصره شوو طالبانو له اسارت سره علاقه نه لرو باید ووژلي شي!!! د امریکا د جنګ وزیر رامزفیلد د همدي امر په اساس شمالی تلوالي دا اسیران په کانتینرو کي واچول، ټول ئې ووژل او په لویو، لویو کندو کي يې بنخ کړل او دا دی اوس د ملګرو ملنونو اړوند اداري په شمال کي د ګن شمېر داسې ډله ایزو قبرونو خبر ورکوي چې په زرگونو طالب اسیران په کي دفن شویدي او وائي چې یواخي په دوو قبرونو کي تر زرو نه زیات مرۍ بنخ شوي دي!! خو امریکائی چارواکي د دی پلتنيو مخالفت کوي او وائي: په دې سره د جنرال دوستم ډله په قضیه کي بنکېل کېږي او امریکایان چې لدی ډلي نه په روانې جګړه کي کومه استفاده کوي د دی استفادې امکانات تضعيف کېږي !!

مره دې وي د اسلام د بنمان

ژوندي دي وي افغان مجاهدين،

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته !

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

د کابل د خونپی چاودني په اړه

په کست کې ثبت شوې وينا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى وبعد:

د کابل د وروستیو چاودنو په هکله د هینو غرضناکو حلقو غلطاو تبلیغاتو
دي ته اړ کرم چې يو خل بیا د خپل ټوریدلي ملت په وړاندی خپل دریخ او د
تروریستي عملیاتو په اړه خپل نظر توضیح کړم:
موږ د خپلوا اسلامي اصولو په رنډا کې تول هغه تروریستي اعمال په کلکه او
د تل لپاره محاکوموو چې د بې ګناه هپواداوالو او بې وزلو انسانانو د مرګ ژوبلی
او ټورولو باعث شي، که دا د هر چا له خوا وي او تر هر نامه لاندی ترسره شوي
وي. خو زموږ له نظره یوازي د هغه منفورو تروریستانو عملیات د غندني او
تفییح ورندي چې یا په پته او د غلو په خبر د بې وزلو خلکو د مرګ ژوبلی لپاره
په بسaronو او د ګنې ګونې په ځایونو کې بمونه چوی او یا د ظالم غچ له مظلوم نه
اخلي، بلکه د هغه تروریستانو عملیات هم محاکوموو چې په رنډا ورڅ، په
خرګنده، له ټمکي او هوا نه، او له غرور او تکبر سره په ضعيفو ملکونو تپري
کوي، په بې دفاع خلکو آخرين مادل وژونکي بمونه وروي، بسaronه، کلې، کورونه

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

او جوماتونه ورانوي او په هر بم سره په سلګونو مظلوم او بي وزله انسانان په خپلو وينو کي رغروي.

موږ په کابل کي د وروستيو چاودنو په ترڅ کي د بي ګناه بباريانو په بي رحمانه مرګ ژوبلې همدومره خواشيني يو لکه د ارزگان، کندهار، پکتیکا، خوست، پکتیا، لوګر، ننګرهار، کنډ، کندز، مزار، هرات او شېرغان او د هېواد په نورو سیمو کي د امریکائی یرغلګرو څواکونو او د دوى د ملګرو په لاس د مظلومو افغانانو په مرګ ژوبلې او ډله یېز قبرونو کي بخ شویو مظلومانو باندي چي خواشيني يو. موږ له تروریزم او تروریستانو نه هم کرکه لرو او له هفو بي غيرتو افغانانو نه هم چي د پرديو تر قوماندي لاندي د خپل ولس په خلاف جنګېږي، په افغانستان باندي د امریکایي کفری ټواک د وحشیانه ېړغل ملات پکوي، د امریکایانو په لاس د بي ګناه افغانانو دردوونکي وژنه جايزه ګني، د افغانانو په بارونو، کليو او جوماتونو د بماريو لپاره امریکایانو ته بلنه او امریکایي طيارو ته کوردينات ورکوي، او له امریکایانو نه غواړي چي د افغانانو مخصوصاً پښتنو په ضد خپله ناروا جګړه مزید تنده او تیزه کړي او د خپلو پوځونو شمېر لازیات کړي. دوى د امریکا دغه صلبيي جنګ ته د تروریزم په ضد د روآ جګړي نوم ورکوي!!!

موږ په دي باور يو چي د نړۍ تر ټولو سترا تروریستي ټواک امریکا ده، امریکا په ټوله نړۍ کي د تروریزم مور ده، د امریکایي چارواکو سیاستونه په نړۍ کي د تروریزم کرکجن تخم کړلی او هغه ته بي وده ورکړي، د اسرائیلو تروریست دولت دوى په وسلو سمبال کړي او د مظلومو فلسطینیانو په خلاف بي تروریستي اقداما تو ته هڅوي.

هر با احساسه انسان په دي پوهېږي چي نړيوال به فقط هلتہ د بین المللی تروریزم له شر نه ژغورل کېږي چي امریکا په نورو ملکونو کي له لاسو هنونه ډډه وکړي او په ټولي نړۍ د سلطني فکر له سره وباسي او د سې آۍ اى جهنمي تروریستي شبکه منحل کړي.

امریکا که چا ته په خپل هبود کي تروریست ووایي او هملته د تروریزم مقابله وکړي، هیڅوک ورباندي اعتراض نه کوي، خودا چې دوي خپل هر مخالف او د اسلام هر مدافع او هر آزادي غوبښونکي تروریست وګنې او د دنيا په هر ګوت کې د تروریزم تر نامه لاندي د دوي په خلاف جګره اعلان کړي او سې آۍ اي ته رسمي او علنًا وظيفه ورکړي چې د امریکا د هر مخالف په ضد، د نړۍ په هر ګوت کې تروریستي عملیات ترسره کولی شي، داسي سیاست ته به هر باضمیره او هر بالنصافه انسان د کرکجن تروریستي سیاست نوم ورکوي او په تول توان طاقت به هغه محکوموي.

موږ یو ټل بیا د دی خبری وضاحت ضروري ګنو چې په هبود کې د بهرنیو فوځونو شته والی او د امریکایي ځواکونو په لاس د هبود د اشغال په حالت کې له هیڅ افغانی ډلي او شخصیت سره د رقابت او مخالفت کولو اراده نه لرو. په دې حالت کې نه انتقالی اداره او د هغې ترکیب موږ ته اهمیت لري او نه دا چې څوک په کوم مقام کې توظیف شوي. خپل وخت او امکانات په داخلی اختلافاتو او د انتقالی اداري له ترکیب او اجراءاتو سره د مخالفت کولو په بي فایدې کار ضایع کول اشتباہ ګنو، ټولو ته توصیه کوو چې له دی کار نه ډډه وکړي، او خپل تول توان طاقت او امکانات د هبود د آزادي او د بنکېلاک ګرو ځواکونو د ایستلو خواته متوجه کړي. ټولو مخلصو مجاهدینو او آزادي غوبښونکو افغانانو ته بلنه ورکوو چې خپل منځي اختلافات هير کړي، یوه بل ته د ملګرتیا او تعاون لاس ورکړي او له هبود نه د ټولو بهرنیو فوځونو د ایستلو لپاره په ګډه ملا وټري او په خپل آزاد او مستقل هبود کې د تفاهم او ورورولي داسي فضا را پیدا کړي چې هیڅوک د خپل داخلی رقیب سره د مقابلي لپاره پردي ته لاس او بد نه کړي او په هبود باندي د پرديو د تپري لپاره لاره هواره نه کړي. بهرنې فوځونه زموږ خپلواکي او ملي حاکمیت تر پنسو لاندي کوي او د دی هڅه کوي چې د وطنپالونکو په ئای، وطن پلورونکي ډلي او مفسد عناصر په افغانی ټولني مسلط کړي. دا فوځونه نه هبود ته سوله راوستی شي ، نه امنیت تأمینولی شي

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

او نه افغان ولس ته دا موقع برابروي چي د خپلي خوبني اسلامي نظام قايم او صالح مسئولين او مخلص چارواکي غوره کري. دا دئ گورو چي امريکائي ھواكونه په يوه کال جګرو، بمباريو او د بي گناه افغانانو د وژلو، نیولو او له هپواد نه په شرلو موفق نه شول چي په افغانستان کي د خپلي خوبني غولوونکي سوله راولي او د ئاخان او د خپلو ملګرو امنيت تأمین کري. امريکائي ھوئونه چي خپل امنيت نه شي تأمینولی د بل امنيت به خنگه تأمین کري؟!! که دوي په نيويارک او واشنگتن کي د امنيت د تأمین نه عاجز وي نو د افغانستان په تنگو درو او دنگو غرونو کي به خنگه امنيت راوستي شي.

نه پوهېرو چي امريکا خنگه خان ته د دي حق ورکوي چي د نړۍ د هغې لري گوبني نه راخو خپري او د امنيت او سولې تر غولوونکو شعارونو لاندي په افغانانو حملې کوي، کورونه بي تلاشي کوي، وسلې ورنه ټولوي او خپله واکمني ورباندي تحميлюي!! امريکا ولی له بي وزلو افغانانو سره خپل زور آزمويي؟ ولی خپل پرمختللي وژونکي وسلې د افغانانو په وژلو او د دوى د جونګرو په ورانولو امتحاني.

موږ هغو افغانانو ته هم حیران يو چي د افغانانو د مرګ ژوبلې د انعکاس او اړوند خبرونو ورکولو په ارتباط سياسي چلنډ کوي. د امريکائي ھواكونو په لاس د افغانانو مرګ ژوبله په لسهاوو دلایلو توجيه کوي او عادي پېښي بي گنني!! لکه چي د ارزگان د دردوونکي سانحې په هکله به بي ويل چي د یوی اشتباہ په نتيجه کي، او د یوی اشتباهي بمباري په ترڅ کي، پنځلس کسان وژل شوي او ديرش زخميان شوي دي، حال دا چي هلتنه تر پنځسو نه زيات شهیدان او تريو سل او شلو نه زيات تپیان شوي وو، ويل به ئې چي گناه د افغان اطلاع ورکوونکو په غاره ده چي امريکايانيو ته بي غلط اطلاعات ورکري وو!! او ويل به بي: په جګروکي داسي پېښي يو معمولي کار دي!! داسي پېښي نباید د تروريزم په خلاف د روانې جګړي د دوام مانع شي. دا جګړه بايد په هر حالت او په هر صورت کي دوام وکري!!

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

خو همدغو کسانو د کابل د چاودنو د تلفاتو په هکله د مبالغی نه ډک داسي
 تبلیغات کول چي د کورنیو چارو د مسئولینو له راپورسره نه شو مقایسه کېدی. د
 کورنیو چارو او د پولیسو مسئولینو ویل چي اته نفره مړ او پنځه لس کسه
 زخمیان دي. خو دوى د مړو شمېر له دیرش نه تر پنځوس پوري او د زخمیانو
 شمېر یې تريو سل او پنځه لس نه زیات بنودو! دوى هر خه د امریکایانو د
 خوشحالولو لپاره کوي، خو په دې دې پوه شي چي امریکایان نه د اوږدي مودي
 لپاره په اقتدار کي ستاسي پاتي کېدل تضمینولی شي او نه ستاسو امنیت ساتلي
 شي. آيا هغه اقتدار د سختي کرکي او نفترت وړ نه دې چي د پرديو پښو ته د
 ولیدلو په بيه او د خپل هېواد د آزادی او د خپل ولس په خلاف د جګرو له لاري
 ترلاسه کېږي؟!!

زه بايد بناغلي حامد کرزۍ ته ووايم: زما د وروستي. وينا په هکله يا بنائي
 تا ته دقیق معلومات نه دي درکړي شوي او یا د هغو هېوادنو د خبری وسايلو په
 تبصره دی باور کړي چي خپلې ګتني د افغانانو تر منځ په جنګونو کي لټوي. ما په
 هغې وينا کي د انتقالی اداري په ضد جهاد نه دي اعلان کړي بلکې د بهرنیو
 فوټونو د ایستلو په هکله مې د افغان ولس دروا اسلامي مقاومت ملاتې کړي. زه
 نه پوهېرم ستا مطلب لدې خبری نه خه دي چي زه کابل ته درشم او د هغو ډلو په
 خلاف جهاد وکړم چي کابل یې وران کړي!! کابل خو یا د هغو په لاس وران شوي
 چي روسي طياري یې په واک کې وي او په کابل یې بمونه ورول او یا د هغو
 کسانو په لاس چي د امریکا اف ۱۲ او بې ۵۲ طيارو ته یې کوردينات ورکول په
 کابل خو وروستي. بمونه امریکایانو ورولي، آيا د امریکا په خلاف جهاد ته مې
 رابلي؟ ته او د کابل مسلمان او سپدونکي په دي بنې پوهېږي چي خوشحال خان
 مينه، کوتېه سنګي او ده بري د حزب وحدت او اتحاد ترمنځ جګرو کي، کارتنه
 سه، کارتنه چهار، پوهنتون، کارتنه سخي او د همنځ د حزب وحدت او شوراي
 نظار ترمنځ جګرو کي، بې بې مهرو، خواجه رواش، مکرويان، جاده ميوند، تپه
 مرنجان او غازی ستديوم او هغه ته خېرمه سيمه د شوراي نظار او جنبش ترمنځ

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

جګرو کي وران شوي او دا ډلي نن ستا خوا ته او په انتقالی ادارې کي شريک دي،
دا حقیقت خو تا او هر افغان ته معلوم دی چي د کابل په پښتون میشتون سیمو
باندي چا بمونه ورولی او چا د دی سیمی خلک له کابل نه ایستلي. زه نه پوهېږم د
کوم خارجي ټواک په خلاف می جهاد ته رابلي؟! هغه خارجي ټواکونه چي زموږ
په هېواد کي ئې د جګرو اور بل کړي او د جګرو د دوام لپاره بې جګړه مارو ډلو ته
هم پرون پیسي او ولسي ورکولي او هم ئې نن ورکوي، هغوي خون په ډاګه همغه
څه کوي چي پرون ئې په پته کول.

نه پوهېږم ستا به هغه ورځ په ياد وي که نه چي ستا د او سنیو ملګرو یوی
ډلي په کابل کي ونیولي، بندی بې کړي او بنه ډېر بې وزورو لی او زما ملګرو له
هغه بد حالت نه وژغورلی او چهار آسیاب ته بې پداسي حالت کي راوسولی چي
زخمی وي. په هغه ورځ چي تا د کومي ډلي او د هغې د بهرنیو حامیانو په هکله
ویل چي کابل بې وران کړ او د جګرو اور بې بل کړ... زما خو هغه خبری نه دي
هیري شوي.

زه خو ټولو افغاني ډلو ته بلنه ورکوم چي رائۍ د هېواد د رواني غمizi د
ختمولو او د هېواد نه د بهرنیو ټواکونو د ایستلو لپاره خپلمنځي اختلافات
پرېږدو. د بنکېلاک ګرو او مداخله کوونکو خارجي ټواکونو لاسونه قطع کرو.
اقتدار ته د رسپدو او په اقتدار کي د پاتي کېدو لپاره په بهرنیو ټواکونو تکيه
ونکړو او هغوي ته په خپل هېواد د برید بلنه ورنه کړو، د جګړي تغیر ټول کړو، له
صحني نه د خپلو داخلی حریفانو د ایستلو لپاره له پردیو نه مرسته ونه غواړو او
په هېواد باندي د دوى د تسلط لاره هواره نه کړو، خپل مشکلات په خپله، د خبرو
اترو له لاري حل کړو.

زه د هغو کسانو دي وينا ته هم حیران یم چي وايي: بايد زه ئان خرگند کرم او
د نورو مشرانو په خېر کابل ته ولاړ شم!! پداسي حال کي چي دوي بنه پوهېږي چي
امریکایان نه په کابل کي زما شته والي زعملی شي او نه د هېواد په هیڅ ګوت
کي. امریکا خو ایران هم دي ته اړ کړ چي زه له هغه هېواد نه ووئم، زه چي کله

۱۱ سپتامبر

د کابل خونپی چاودنه

هبواد ته راستون شوم نو سی آی ای په ما د هوائي برید پلان جوړ کړ، د سی آی
ای مشر جورج کینت اعلان وکړ چې موږ له یوې بې پیلوټه طیاری نه په حکمتیار
راکتی حمله وکړه، خلور لورپپوری ملګری ئې ووژل شول خو دی بې شو، او د
امریکا جمهور رئيس او د جنګ وزیر یې د دی غلچکي برید ملاتړ وکړ.
د افغانستان د آزادۍ په هيله
او په آزاد افغانستان کې د یوه څواکمن اسلامي حکومت د قایمې دو په اميد.

والسلام عليکم ورحمة الله وبركاته.

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

پرانستی لیک

د امریکا د دیموکرات گوند مشر او په کانګرس کي د دي گوند غرو ته

دا لیک د افغان مظلوم او خوریدلي ولس په استاخیتوب او د امریکا د او سنی جمهور رئیس جورج ډبليو بش د هغه ماجراجوبتونکي او جنگ زبرونکي سياست په هکله تاسو ته ليکم چي که مخنيوي ئې ونشي نو نري او په خپله امریکا به له داسي خطرناکو پايلو سره مخامنځ کړي چي جبران به ئې هيچاته ممکن نه وي. د دي جنگ غوبتونکي سياست خواړونده اړخونو ته ستاسو توجه راپو:

• په افغانستان باندي د امریکا د ظالمانه او ناروا برید، د غیرنظميانو بي رحمانه وژني، په بنارونو، ګلیو، او جوماتونو بمباري، په افغان ولس د یوه داسي منفور او رتيل شوي مفسد اقلیت تپل چي د جنگ او د هېواد د ورانولو عامل دي، او ... دا عوامل باعث شوو چي په افغانانو کي د امریکا متحده ایالاتو په ضد ژوره کرکه او نفرت راولار شي. دی ژوری کرکي ورو ورو د مسلحنه مقاومت بهه غوره کره، خلکو په خپلو سترګو ليدل چي امریکایان یوازي له طالبانو او القاعدي سره ضدیت او عداوت نلري بلکه د هر مسلمان او مجاهد سره دبمني لري، افغانان سپکوي، کورونه ئې لتوی، وسلې ورنه اخلي، هغه ډلي حمایه کوي چي لدوی نه د مخه د روسانو ملګري وو، د دغه ډلو رقيبان له طالبانو سره د ملګرتيا په اتهام نيسبي، د خپلو ادو په محبسونو کي ئې ساتي، او

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

گوانتمانو ته ئې انتقالوی. د امریکائی فوچیانو چلنډ ئې داسی لیدو چي خان د افغانستان فاتحان گنې او په دې هېواد د کاملی سلطې او واکمنی هڅه کوي، او د ټولو هفو ټواکونو او شخصیتونو نیول، وژل او له هېواد نه شړل غواړی چي د خېل هېواد په آزادی او خپلواکۍ باور لري او پر دی ټینګار کوي چي بهرنې ټواکونه دی د هېواد په کورنیو چارو کې له مداخلي نه ډډه وکړي او افغانان دی پرېبدی چي خېل برڅلیک په خپله وټاکۍ او خپلی ستونزی په خېل حل کړي. له افغانانو سره د امریکائی فوچیانو دا د تحریر، سپکاوی او تذليل چلنډ که بل هر قوم او ولس ته د زغملو وي، خو سرلورې او باعتره افغانان ئې نشي زغملى، دوى د عزت مرګ د ذلت او سپکاوی تر ژوند نه سل ټله غوره گنې، هر حالت منلي شي خو د پردیو واکمنی ته غاره نشي اینسودی. شاید د هغې غیرتی او با همته پښتنې مېرمنی قصه به مو اوريدلې وي چي امریکائی کوماندوګان ئې د کور درې ته ودرېدل او غوبنټل ئې د تلاشی لپاره له اجازې نه پرته کور ته نتوخي، هغې ورباندي غې کړ چي کور ته مه راتنوخي، نارينه نشته، خو مغورو کماندویانو د پښتنې مېرمنی د ګواښ پروا ونکړه، دره ئې ماته او کور ته ننوتل، د افغانی مېرمنی غیرت او همت راوپارېدو، دا سپکاوی او تحریر ئې ونشو زغملى، پدواي ئې پرله پسې ډزی پیل کړي، دوه ئې ووژل او ګن شمبر ئې ژوبل کړل، نور په تیبنته شول، کلې ئې محاصره کړ، له مرکز نه ئې مرسنه وغوبنټه، چي په تیجه کې لوړۍ ایف ۱۲ او ورپسې بې ۵۲ طیاری سیمې په سر راڅګندی شوې!! د امریکائی ټواکونو قومندان د کلې خلکو ته وویل: دا مېرمن به حتماً مور ته سپارۍ که نه نو بمبارې ته چمتو شي!! خو خلکو په ټواب کې ورته وویل: تاسو د بمبارې شوق پوره کولې شي خو مور پردیو ټواکونو ته د یوې افغانی مېرمنی د سپارلو تاریخي پیغور نشو منلي!! زموږ د دود دستور له مخي تاسو ملامت یاست چي د دې مېرمنی کور ته له اجازې پرته او د نارينه په غیاب کې نتوئي یاست!! خیر دی که له خېل دین او ناموس نه د دفاع په خاطر زموږ کلې د ارزګان د اوو ۷ کلیو په څېر بمبارد شي!! آیا دا امریکایانو ته د شرم او پیغور خبره نده

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

چي د یوې افغانی مېرمني به خلاف له ايف ۱۲ او بى ۵۲ نه استفاده کوي؟!! باور وکړي چي په تول افغانستان کي ستاسو د جنګ همدا کيفيت دی، ستاسو په ضد جنګېدونکي د همدي افغانی مېرمني په خبر دی، نه د طالبانو غږي دی او نه د القاعدي ملګري، له خپل عزت، خپلواکي، دين او ناموس نه د دفاع لپاره ستاسو په ضد مقاومت ته مجبور شوي، که دوى ستاسو د ايف ۱۲ او بى ۵۲ طيارو مقابله نشي کولي نو دومره خو کولي شي چي دغى پښتنۍ مېرمني وکړل. د دغى پښتنۍ قصه او دي ته ورته په سلګونو نوري تلپاتي قصى تاسو ته ثابته کړي وي چي په افغانستان باندي حکومت کول او د دي هبوا د دائمي اشغال هیچا ته که هرڅو مره زورور او په آخرین مادل وزونکو وسلو سمبال وي ممکن ندي!! متأسفانه د جورج ډبليو بش د ادارې مسئولین او هغه امریکائی افسران چي د افغانستان د روانی جګري مسئولیت په غاره لري، خپل ملت ته د حقایقو له ویلو نه ډډه کوي، دروغ وايی، خپل ولس غولوي او د حقیقت خلاف داسي راپورونه ورکوي چي له امریکائی ولس سره دا ګمان راپیدا کېږي چي ګواکي افغانان امریکائی فوئڃيانو ته نېه راغلاست وايی، او دوى ته قدم په قدم د ګلانو ګيدۍ وړاندي کوي. متأسفانه هله په امریکا کي هم د داسي کسانو شمېر ډېر کم دي چي دوى ته ووايی: دا به خنګه ومنو چي زموږ د فوئي یرغل او وحشيانه بمباريو په نتيجه کي دي د یوه مظلوم ملت ۲۵۰۰۰ بې دفاع او غیرنظمي وکړي په قتل ورسېږي، او هغوي دي د خپلو خامنو قاتلانو نه د انتقام په ئاي هغوي ته نېه راغلاست وايی، او په سر مخ دي د ګلانو پاني وشيندی!!

- موږ ګمان کوو چي جورج ډبليو بش غواړي د تولی نړۍ د فاتح لقب وګتني، د دي کاذب شهرت د ګټلو لپاره هم د مظلومو افغانانو له وینو سره لوبي کوي او هم د امریکا له راتلونکي سره، د خپل شوق پوره کولو لپاره ئې د هتیلر او بریژنف په پل ګام اینې، د هغوي سیاستونه او تګلاري ئې غوره کړي، خو شايد تاریخ تکرار شي او دي امریکا له همغو پایلو سره مخامنځ کړي چي هیټلر جرماني ورسره مخامنځ کړ او بریژنف اتحاد شوروی. که بش او ملګري ئې د افغانستان له

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

فتح کولو نه عاجز وي نو ټوله نړۍ به خنګه فتح کري؟! امریکائي فوچ په شپږو لوړنیو میاشتو کي ۷۲۰۰۰ بمونه او راکټونه په افغانانو وورول، ۲۵۰۰۰ بې ګناه افغانان ئې ووژل، ۱۷ مليارد ډالر ئې په جګړي مصرف کړل، خو له دې ټولو نه د دوى حاصل دا وو:

قدرت ئې له طالبانو نه د روس تر حمایې لاندي شمالي ټلواли ته انتقال کړ. دا هغه کار وو چې روسانو او د دوى سیمییزو انډیوالانو په ډپرو مصارفو ونشو کړي، خو امریکایانو ورته وکړ. د افغانستان فاتح په حقیقت کي پوتین دی نه بش. افغانستان نن د امریکا پلوه ډلو په لاس کي نه بلکي د روس پلوه ډلو په لاس کي دی. امریکا داسي ډله په افغانستان کي نلري چې په دې هېواد د حکومت کولو توان او کفايت ولري، له کابارو او نات کلپونو نه راغونه شوي کسان د افغانستان په خېر هېواد باندي حکومت نشي کولی. په افغانستان باندي د بريید په نتيجه کي امریکائي چارواکو د هغو هېوادونو په ګته کار کړي چې: طالبان تر نورو هېوادونو دوى ته خطرناک برښيدل او په تېرو کلونو کي ئې د طالبانو د ختمولو ډېري هڅي کړي او شمالي ټلواли ته ئې پيسې او وسلې ورکولی. هغه هېوادونه چې وايې: که امریکا له موب نه د افغانستان په خېر مرسته او ملګرتيا وغواړي نو داسي ملګرتيا ته د دنيا په هر ګوت کي چمتو یو، هغه چې وايې: که موب او زموږ تر حمایې لاندي د شمالي ټلوالي مرسته نه وي نو امریکا هیڅکله په دې نتواندې چې د افغانستان په جګړي کي په دومره آسانۍ او سرعت سره دومره بریاوې ترلاسه کړي!! همغه چې په انتقالی حکومت کي د خپلو پلويانو برخه تر خپل انتظار نه زیاته ګنې!!

- دوى تراوسه شپرسوه کسان په افغانستان کي نیولی او ګوانتنامو ته ئې انتقال کړي، له دې شپږو سوو کسانو نه شپیته ئې هم د طالبانو او القاعده غږي ندي. رامز فیله د شمېر په زیاتولو سره خپلې نمری زیاتولی، او په خپلو ناکاميyo د برغولي ايښودو او ناکامي ته د بریا رنګ ورکولو لپاره ئې دا کسان نیولی. دوى نه طالبان او القاعده ختم کړي او نه ئې په داسي ناکامو سیاستونو سره

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

ختمولی شي. خوک چي د دغۇ ڈلو په هكله ھېر کم معلومات هم ولري په دې پوهېرى چي دا ھلي د خاصو ټولنیزو حالتو زېرنده دي. د دوى د مشرانو مخصوصاً د دوهمى او درېيمى درجى د خو كسانو په نیولو، بندى كولو او وېلۇ سره نشى ختمىدى.

- دوى د بريطانيا د ټینگار په وجه، مخلوع پاچا، چي هم زور دى، هم بىمار، هم په ھېواد له حکومت كولو نه عاجز او هم له مناسب او ضروري ملي حمایت نه محروم، د خپلو متۇ، وسلو او پيسو په زور افغانستان ته را انتقال او په اړګ کې ئې خای په ئای کړ، خو په دې ون تو انپېدل چي شاهى تاج په سر ورکې بدی او په تخت ئې ګښينوي او په دې سره د ملکه الیزابت روح خوشحاله کې چي دا دئ د ملکي په سیالانو کې يو بل نوم هم علاوه شو، هيڅوک باید ونه وايى چي شاهى رژیمونه په ختمېدو دى او خپل خای جمهوری نظامونو ته پېږدی !!

- که جورج ڈبليو بش د خپلو بريا وو د شمبېرلو په ترڅي وايى: په امریکا کي د افغانستان او سنی سفير د امریکا تابعیت لري" یعنی يو امریکائی د افغانستان سفير دی" ، زلمی خلیلزاد افغانی الاصله اميکائی او زموږ د ملي امنیت غړی او س په دې ھېواد کي زما خاص استائحي دی !! حامد کرزی زموږ د تیلو د کمپنۍ يو مأمور او س د دې ھېواد جمهور رئیس دی او ... خو زه هغه ته وايم: داسي خبری يو وخت برېزنه هم کولی! په هغه وخت کي چي د افغانستان په ځمکه او فضاء د شوروی ټواکونو واکمني وه، نو د KGB ھېر رسمي غړي د افغانستان واکمنان ګنل کېدل، خو دی کار نه برېزنه ته ګتېه ورسوله او نه ئې اتحاد شوروی ته. پداسي بورې نونکو خبرو خو باید جورج ڈبليو بش د خجالت احساس کولی نه د افتخار او غرور احساس!! په نورو ھېوادونو تېرى او خپل جاسوسان ورباندي مسلط کول د شرم کار دی نه د فخر او مباهاات کار. بش باید دې ته هم متوجه وي چي دا کسان یوازي ستاسو د نظامي حضور تر چترلاندي او ستاسو د نظامي حضور تر وروستي، ورځي شايد د هغو حلقو له نظره د

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

افغانستان و اکمنان و ګنلی شي چي ستا په خبر فکر کوي. نه پوهېږو کوم باعقله او باضمیره انسان به هغه څوک د یوه هېواد و اکمن و ګنی چي شخصی امنیت ئې هم پردي ساتي، په قول هېواد کي په هیڅ هېوادوال اعتماد نشي کولی، او د اسي داخلی ټواک په نظر نه ورځي چي د دوى امنیت په اړګ کي تأمین کړي شي!! او چي کله د امریکائي کماندو ګانو په حمایت کي خپل ولايت او خپل قوم ته درومي نو ورباندي برید کېږي!! که امریکائي فوڅونه د پوره یوه کال مسلسل جګړي په تسيجه کي په دې ونتوانېدل چي يا خپل امنیت په افغانستان کي تأمین کړي او يا د هغه کسانو چي دوى په دې هېواد مسلط کړي، هم د دوى په بارکونو او ګزمو بریدونه کېږي او هم د دوى تر حمایې لاندي شخصیتونه، او وزیران ترور کېږي او په جمهور رئیس ئې برید کېږي!! آيا همدا خبره جورج ډبليو بش او د ده ملګرو ته کفايت نکوي چي د افغانستان په ارتباط خپل سیاست غلط و ګنی او په هغه کي تجدید نظر و کړي؟!!

- د جورج ډبليو بش ملګرو د امریکائي ولس د غولولو لپاره ويل: ظاهر خان په افغاني تولني کي محبوبیت لري، او هغه یوا Higgins غیرمتنازع فيه شخصیت دی چي د افغاني بېلې بېلې پرګنى ورباندي راغونه ډيدی شي!! حال دا چي دی تر تولو زيات متنازع فيه کس دی، افغانان شايد په بل هر شخصیت راغونه ډيدلی شي خو په ظاهرخان نه. افغانستان ته د ده د راستنولو همدا یوه لار وه چي بش غوره کړه: د افغانستان اشغال، په افغانستان کي د ۲۰۰۰۰ بهرنۍ فوچ استقرار، د پلازمینی په شمول تول مهم بنارونه، هوائی میدانونه، او ستراتیژیک نقاط نیول او بیا دی په نظامی طیاری کي د بهرنیو مسلح ټواکونو تر حمایې لاندي کابل ته انتقالول!! امریکایان په دې ونتوانېدل چي له هغې لوېي جرګې نه ده ته رأيه تراسه کړي چي د همدي مقصد لپاره جوره شوې وه، پداسي حال کي د دې قلابې لوېي جرګې غږي د افغان ولس له لوري نه بلکې د هغه کمیسیون له لوري غوره شوي وو او چي امریکائي چارواکو جوړ کړي وو!! مخلوع پاچا د ریاست لپاره کاندید وو او یوه ورڅ د مخه ئې رسمماً اعلان کړي وو چي هر

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

خدمت ته چمتو دی!! خود بش خاص استائی زلمی خلیلزاد د همدی فرمایشی لویی جرگی د غړو احساسات اوتمایلات داسی و موندل چې د ظاهر خان کاندیدیدل به د ده او امریکا لپاره د لوی خجالت باعث شي، نو حکه ئې د ده د کاندید بدرو مخه و نیوله او دا بیان ئې ورکړ چې پاچا هیڅکله د کاندید بدرو شوق ندي کړی!! په دې لویی جرگی کې ټولو هغه کسانو چې حامد کرزی ته ئې رأی ورکړي په حقیقت کې ئې د ظاهرخان خلاف رأی ورکړي.

امریکایی چارواکی د جګړو د روان وضعیت او پایلو په هکله هم داسی خبرونه ورکوي چې حقایق د امریکایی ولس او نپیوالو نه پت وساتي او هغوي وغولوي، دوى په خپلو مرکزونو او ګزمو باندي د ټولو راکتیي حملو او بریدونو په هکله په ورته الفاظو وايی: راکتونه له هدف نه خو سوه متنه لري و لګیدل، مالي او ئاني تلفات یې نه درلودل، برید د القاعدي او طالبانو د پاتي شونو له خوا شوي، یو کس دوه کسه سطحي زخميان شوي چې ځنۍ یې له معمولي معالجي وروسته خپلو دندو ته ګرځیدلي، او دې ته ورته خندونکي خبری!! خو افغانان پدغو خبرو تمسخر کوي او وايی دې ته ورته خبری مو خو کاله د مخه له روسانو اوریدلي او اوس یې له امریکایانو نه اورو. امریکایی چارواکی دومره دروغ وايی چې د روسانو مخ یې سپین کړ، د روسانو د مرګ ژوبلي شمبر هلتنه اعلان شو چې دوى له افغانستان نه ووتل او شايد د امریکایانو د مړو حقيقي شمبر به هم هلتنه اعلان شي چې د امریکایانو راتلونکي حکومت د بش د حریفانو په لاس کې پربوئي. افغانان وايی: شايد د امریکا د خاصو ځواکونو غږي هغه حراميان وي چې مور او پلارنلري او امریکایی چارواکی دې ته نه اړ کېږي چې د دوى مرګ ژوبله اعلان کړي که نه نو مور خو هره ورڅ د دوى تلي شوي ويني ګورو، د دوى تخرب شوي ګاډي ګورو، زخميان او مړي یې ګورو، پدوی د ګورو، د هر برید نه وروسته ګورو چې د پېښي ځاي محاصره شي، د ايف بریدونه کېږي، د هر برید نه وروسته ګورو چې د پېښي ځاي محاصره شي، د ايف ۱۲ طياري یې په سر دوري کوي، هلیکوپتری راورسېږي، مړي او زخميان پورته

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

کري، خو امریکایي چارواکي نه په برید اعتراض کوي او نه د مرو او زخميانو شمېر اعلانوي. خو زه تاسو ته وايم: دري مياشتني کېږي چې په امریکایي ټواکونو بريدونه پيل شوي، دا بريدونه نه د طالبانو د پاتي شونو له خوا دي او نه د القاعدي، دا د هغو افغانانو له خوا پيل شوي چې خپلوا نې د امریکایانو په لاس وژل شوي، کورونه يې وران شوي، په کليو او جماعتونو يې بمونه وریدلي، کورونه يې تلاشي شوي، دوى او کورني ته يې سپکاوي شوي، شخصي وسلني يې ورنه اخیستل شوي، دا هماګه افغانان دی چې له روسانو سره هم په همدې خاطر و جنګېدل. دا بريدونه په همدغودريو مياشتونه همه د هم شدت زيات دي، هم روسانو په ضد د لوړيو دريو مياشتونه همه د هم شدت زيات دي، هم پراخوالۍ او هم د دېمنن تلفات. دا اوس هره ورڅ د امریکایي فوځيانو د تلفاتو تخميني شمېر تر پنځو نه زيات دي او ورڅ په ورڅ د زياتېدو په حال کې دي. د کندهار، خوست او کنر په هر ولایت کې تر اوسه د امریکایانو د مرو شمېر کم له کمه د کويت په جګړي کې د امریکایي فوځيانو د مرګ د شمېر دوه برابره دي، په دې هر ولایت کې د خلوېښتو نه زيات امریکایان په قتل رسېدلې، همداراز په پکتیکا او پکتیا کې د امریکایانو د مرو شمېر مخ په زياتېدو دي، تر اوسه ستاسو د مرګ ژوبلې شمېر تر ۲۲۰ نه زيات دي، چې په دې کې ۱۹۰ مړي او پاتي زخميان دي. ډېر ژر به وګوري چې د دي مقاومت لمن نورو ولايato ته هم خوره شي. په نورو ولايato کې د مقاومت د کموالي وجه د امریکایي فوځونو د حضور کموالي دي نه دا چې د هغو سیمو خلکو کې د خپلواکي د غوبښني جذبه مړاوی شوي او یا يې د پرديو په مقابل کې حساسیت ختم شوي.

تاسو د بش له ادارې نه تپوس وکړي چې دا د خه لپاره او د کوم سیاسي مصلحت له مخي امریکایي فوځونه د افغانستان د پښتنو په ضد چې د ولس ۲۵% نفوس تشکيلوي په جګړي کې بشکېل شوي او ولې د پښتنو په ضد له اقلیتونو او هغو ډلو نه استفاده کوي چې له تاسونه د مخه د روسيي تر مشری لاندي سيمیز ایتلاف لدوى نه استفاده کوله؟ دا ولې ټولي جګړي په شرق او

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

جنوب کې او پښتون میشته سیمو کې دی؟ ولی ستاسو ټواکونه یوازې پدغۇ سیمو کې ئای په ئای او په جىڭرە بوقت دی؟ طالبانو خو په شمال ھم واکمنى کې، هلتە بې ھم ھېغى او خواخوبى درلودل، د ۋەلپارە هلتە نه ستاسو فوچونه ئای په ئای شوي، نه په جىڭرە بوقت دی، نه كورونه تلاشى كوي او نه وسلىي راتولوي؟ دا د ۋەلپارە تاسود شمالىي تلواлиي مسلح قطعات جنوب او شرق ته د پښتنو په خلاف د جىڭرە لپارە لە خان سره بىايى او د دوى كورونه ورباندى پلتىي او وسلىي ورنە غونه وي؟ دا ولې تاسو كمونىست جنرالان او د دوى په خدمت كې مصروف د مليشىو هغە ټواکونه استخدام كې چې لاسونه بې ترڅنګلۇ د مظلومو افغانانو په وينو سره دي؟ د روسانو په خدمت كې ايتلاف ولې نن ستاسو په خدمت كې دی او روسان چې لە چا سره جنگىپىلەن نن تاسو ورسە جنگبېرى؟ ھواب بې خرگىندى، خوک چې غلامى تە سر نه تېيتىو پە آزادى او خپلواكى باور لرى، ستاسو لە نظرە ھەمدۈرە بد دى لكە د روسي بىكېلەك گرو لە نظرە او د دوى معاملە به لە تاسو سره ھەممىسى وي لكە لە روسانو سره.

افغانان چې كله له امریكا غوراديو، آزادى يا بى بى سى نه دا تبلیغات اوري چې په افغانستان باندي د امریكا له حملې نه ورسە د دیموکراسىي په لوري لو مرپى گام اخىستىل شوي، د نجونو بنوونچىي پرانستىل شوي، موسىقىي آزادە شوي، د ویدیو كستونو دوكانونه پرانستىل شوي او د هندى فلمونو ننداري بىا پىل شوي، د چادرىي په سرکولو او د بېرىي پېښىدو جېرى احکام لغۇ شوي... نو افغانان خپلۇ منئۇنۇ كې وايى: مۇرخو د امریكا يى دیموکراسىي او روسي دیموکراسىي ترمنخ په فرق پوه نه شو، هغۇي ھم خپل نظامى تېرى د ارتجاع او امپرياليزم په خلاف د دیموکراتىكىو ټواکونو او دیموکراسىي پلۇھۇ د حمايى حرکت گىنلۇ او د واقعىي او ولسىي دیموکراسىي په لور بې لو مرپى گام شەپېلۇ او تاسود دوى پە پل گام بىدى، نظامى تجاوز تە د دیموکراسىي په لوري د لو مرپى گام نوم ورکوي، د هغۇي لو مرپى كار ھەمدا وو چې بىسچىي چادرىي لە سره لرى كېي او سپى خپلې پىكىرى، موسىقىي، د بنئۇ سىندرى، نخا، نايت كلپونه عام شى او بېرىه

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

پرپنسودل، تسبیح گرئول، او د سپینو جامو اغوشتل جرم و ګنلي شي او د حس او مرګ سزا ورباندي مرتبه شي، هر شیخ، ملا، حاجي پیر او صوفی او هر د بپیري خاوند، انقلاب ضد او مباح الدم و ګنلي شي، تاسو هم همدا کار کوي، ستاسو پوهونه چې په کوم کلې برید کوي نو لمري هدف یې د ملانیول وي، د هر مسلمان او مجاهد نوم د دوى په تورلست کې لیکل شوي!! که هغوي د کور، کالي او ډوډي شعارونه ورکول او په عمل کې یې کور ورته کور او کالي ورته کفن کړ، تاسو هم دېر کلې په هدیرو بدل کړل، دېر جماتونه مو له خاورو سره برابر کړل، د قلعه جنګي ډله ایز قتل او هلتہ د ۷۰۰ اسیرانو وژل، د کندز د اسیرانو بېر ځمانه وزنه او په زړگونو کسان په ډله ایزو قبرونو کې بسخول،... ستاسو په امر تر سره شوي او دا هغه خه دي چې روسي افسرانو په افغانستان کې وکړل، موږ افغانان په هغې دیموکراسۍ لعنت وايو چې: د نظامي تپري او اشغال زېښنده وي، د پردېو د خوبني واکمنان په ټولني تحميل کړي، قدرت وطن پلورونکو ته وسپاري، دروسانو په لاس روزل شوي د خاد جهنمي شبکه یو خل بیا واک ته ورسوي او د افغانانو د بیا نیولو، ټورولو او وژلو موقع ورکړي، جنګي جنایت کاران، غله او داره ماران په ولس مسلط کړي.

امریکا خو حتی د افغانستان هغه شتمني هم له منځه یوروپی چې په تپرو درویشت کلونو جګړو کې نه وي تخریب شوي. یو مثال یې د آریانا هوائي شرکت هغه طیاري وي، چې په ټولو تپرو جنګونو کې خوندی پاتي شوي، خو د افغانستان په ټولو نظامي او ملکي میدانونو باندي د امریکایي طیارو د بمباريو په نتیجه کې وسوځیدي. امریکایانو د دی خساری د جبران لپاره حتی د هند په اندازه هم مرسته ونه کړه، دهلي خو له پاکستان سره د رقابت په خاطر یوه زړه طیاره آریانا هوائي شرکت ته ورکړه، خو امریکا په داسي حال کې هیڅ مرسته ونکړه چې د افغانستان د ورانولو لپاره یې تر ننه ۱۷ مليارد دالر مصرف کړي او تر دينه زيات مصرف ته یې ملاتړلې!! موږ افغانانو او هیڅ باعقله انسان ته د امریکایي چارواکو دا تګلاره د فهم وړ نده، دوى ولې له بې وزلو افغانانو سره

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

خپل زور آزمویی! ولی د وران او جنگ خپلی افغانستان د مزید ور انولو لپاره خپلی آخرین مادل وزونکي او تخرييونکي وسلی استعمالوي؟ دا ولی د دوى اقتصادي او نظامي برلاسي او د بل فقر، لوبه، ضعف او ناتوانی د دي پر ئاي چې پدغۇ سخت زېو کې د ترحم او عاطفي احساس راپاروي، برعکس پدوی کې تکبر، غرور او مستي راولاپروی!! او د خپل رعب او هيبيت تر اغيزي لاندي د خلکو له راوستو او د دوى له خورولو نه لذت اخلي؟! دوى دي ووايي چې په دې او بىدى مودى کي له مرگ، ژوبلى، خوف، ويرى او بې امنيتى نه پرته ئې افغانانو ته شه راوري؟! تاسو به د طالبانو د اقتدار په لومړيو شپو ورخو کي ويل: د افغانستان په تبر تاريخ کې هيڅکله دومره امنيت نه وو تأمین شوي لکه د طالبانو په دورکې چې د دوى تراكمي لاندي سيمو کې تأمین شو!! دوى په دې وتوانېدل چې د یوه فرمان په صادرولو سره په ټولو دغۇ سيمو کې د کوکنارو د کر مخه ونيسي، خو تاسو او ستاسو ترحمائي لاندي انتقالي اداره نه د امنيت په تأمینولو موفق شوي او نه د کوکنارو د کر په مخنيوي کې، نن نه په لويو لارو کې امنيت شته، نه په لويو بشارونو کې او نه په انتقالي اداري کې د شاملو ھلو تر تسلط لاندي سيمو کې، عام افغانان خو پرېږدي، د دوى ډله ايزې وژني، په مال، ځان او ناموس باندي تېري خو پرېږدي، حتی د ملګرو ملتونو د اړوند ادارو مامورين هم خوندي نه دي. مګر د اخضر ابراهيمي هغه وينا ستاسو لپاره د شرم او پېغور خبره نه ده چې وايي: د دوى د اداري په یوه بسخينه ماموري خوش خله په ډله ايزه توګه جنسی تېري شوي، دا تېري ده په وينا د هغې ډلي له خوا شوي چې تاسو ته تر ټولو زياته نېډي ده او تاسو تر ټولو زيات په هغې اعتماد او حساب کوي او همه ډله چې د رونالد رمزفیلد په امربيي تاسوته دا شرایط برابر کېل چې ۷۰۰ کسان په قلعه جنگي کې ووژني او تر ۱۰۰۰ نه زيات يې پخپله ووژل او د شبرغان په ډله ايزو قبرونو کې يې بنخ کړل!!

د انتقالي اداري د جوړې دو نه وروسته په افغانستان کې هومره کوکنار کړل شوي چې د هېواد په او بىدې تاريخ کې سابقه نلري، تاسو چې د کوکنارو د فصلونو

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

د رنگولو لپاره کومي پيسې دی اداري ته ورکري هغه چارواکو په خپلو منځونو کې وويشلي او د نړۍ د غولولو لپاره بې هغه فصلونه وران کېل چې خلور څله ورنه اپيم ټول شوي وو.

بش زموږ ګاونډي هبودونه د افغانستان په ضد په خپلي ناروا جګري کې رابنكېل کېل او په دې سره بې د ټولې سيمې د هبودونو ترمنځ د بنمنې تخم وکړلو او دغه هبودونو ته بې په داخل کې نه حل کېدونکي ستونزې راولادري کې. خوک چې د نړۍ د مشرتابه اهليت ولري هغه په هبودونو کې فتنې نه راولادري، برعکس له خپل رسونه د فتنو په ختمولو کې استفاده کوي، خوک چې د فتنو اورونه بلوي، دا ګمان دي نه کوي چې د دي اور له بخړو نه به د ده لمن خوندي پاته شي، خوک چې بل په خپل کورکې آرامي ورځي ته نه پرېږدي دا ګمان دي نه کوي چې دي به د بل په کورکې آرامه شپه تېره کې. د امریکایانو خير په دې کې دی چې له قيد، شرط او خنډ نه پرته له افغانستان نه ووځي، د افغانانو د مزيد وژلو، کړولو په افغانستان کې له تل پاتي کېدلوا او په دې هبود کې د یوه لاس پوخي حکومت له تپلو نه لاس واخلي. په دې کې هیڅ شک مکوي چې په افغانستان کې به ستاسو د پاته کېدو همغه پایالي وي چې شوروی اتحاد ورسه مخامنځ شو. شاید مسکو د همدي لپاره په افغانستان باندي د امریکا د برید ملاتړ وکړ او شمالي ټلواي ته بې وظيفه ورکړه چې ستاسو خوا ته ودرېږي او ستاسو تر قومندي لاندي د خپل ولس په خلاف وجنګښي. دا یو داسي خطروناک دام وګني چې روسانو د غچ اخیستو لپاره ستاسو د پښو مخې ته غورولي.

جورج دبليو بش په عراق د نظامي برید په ګواښ سره له یوی خوا غواړي چې دا ثابتنه کې چې په افغانستان باندي د ده حمله یوه کاميابه تجربه وه چې باید په نورو هبودونو کې هم تکرار شي، له بلې خوا غواړي وښې چې په دې جنګ غونښتونکي سياست سره هغه د امریکا ګتني تأمينوي او له احتمالي خطر نه د امریکا د ژغورلو لپاره په عراق حمله کوي. خو حقیقت دا دئ چې په افغانستان د

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات ګوند ته

امریکایي څواکونو برید یوه ناکامه تجربه وه، په دې برید سره امریکایانو هیڅ ندي ترلاسه کړي، نه د طالبانو او القاعدي د مشرانو په نیولو او وژلو کې موفق شول، نه یې داسي حکومت جوړ کړي شو چې د امریکا ګټي تأمین کړي شي، نه یې جګړه پای ته ورسولي شوه او نه یې په دې هبواډ کې د خپلی خوبني سوله او امنیت تأمین کړي شو. د بش اداري په دې جګړو سره امریکایانو ته د خپلو ځامنو له مرګ ژوبلی او د امریکا په ضد د افغانانو او ټولی نړۍ له ژوري کړکي او نفرت نه پرته بل څه ندي ترلاسه کړي. له جناب بش سره که د امریکایانو د مستقبل اندیښنه وي نو هغوي ته به یې رښتیا ویلي وو او په دې به یې اعتراض کړي وو چې په عراق باندي د حملې مقصد یې دا دې چې د دې هبواډ د تیلو غني زيرمي تصرف کړي، نه دا چې وايې: له عراق نه امریکا ته خطر متوجه دې، که په دې هبواډ برید ونشي نو اتمي او کيمياوي وسائل به جوړ او د امریکا په ضد به یې استعمال کړي!! خونپیوال وايې: دا خنګه امریکا له هغو هبوادونو نه ویره نلري چې مخکي تللي اتمي، کيمياوي او بیولوژيکي وسائل لري، نه له روس نه ویره لري او نه له چین نه، او نه په اسرائیلوا اعتراض کوي چې کافي اتمي کيمياوي او بیولوژيکي وسلې جوړوي!! دا پداسي حال کې چې عراق د جنګ او اوږدي محاصري په وجه نه د داسې وسلو د جوړولو مالي توان لري او نه فني، هغه پرڅلې خاوری د امریکایي طيارو د پرله پسی بمباريو مخه هم نشي نیولي، اتمي بم به خنګه جوړ کړي شي!! موبګمان نه کوو چې هیڅ هوشیار او په حقایقو پوه انسان به دا جرأت وکړي چې په افغانستان د حملې تجربه یوه کاميابه تجربه وکنې او په بل ځای کې د هغې د تکرار توصیه وکړي.

په آخر کي باید تاسو ته ووايم: په کندهار کي په کانادائي څواکونو باندي د دوو امریکائي پیلوټانو له بمباری او د خپلو څلورو کانادائي ملګرو له وژلو باید حدس ووهی چې نورو امریکائي پیلوټانو به د خپلو بدمعاشیو په نتیجه کي

څومره یې دفاع افغانان په قتل رسولي وي؟

حکمتیار

۱۱ سپتامبر

پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

د افغان سوله غوبېتونکي ولس په استازیتوب

۱۱ سپتامبر

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

سوال: د امریکائی او نورو بهرنیو ټواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړو خود هغه حکومت په ضد دي جهاد اعلان نکړي چې د همدي امریکائی شته والي په ترڅ کې رامنځته شوی دئ، دا هغه خبره ده چې طالبان هم په تا انتقاد کوي ستا ټواب خهدی؟

ټواب: په دې هکله څو خبری ضروري ګنم:

الف: د افغانی حکومت په نامه داسې خه نشته چې خه اهمیت ولري او د دي وړوي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته داکار سم نه برښی چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدي تشن په نامه او بي ارزښته حکومت په ضد ضایع کړو.

ب: د دین حکم او د عقل تقاضي دا ده چې اصلې دشمن له فرعی نه او لوړۍ درجه خطرناک دشمن له دوهی او درېیمي درجې دشمنانو نه تفكیک کړو.

ج: په دې کې باید هیڅوک شک ونلري چې که د دې حکومت بهرنی حامیان له ماتې سره مخامنځ او له افغانستان نه وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنځر شوی تایير په خبر د کوم ګاډي په باډي کې اچوی او له خان سره به ئې وړي.

د: طالبانو ته زما توصیه دا ده چې انتقادونه پرېږدي، کار ته را وړاندې شي د ویلهیو کیستونو په دکانونو کې د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو په ئایي دي د امریکائی فوځونو په ضد عملیاتو ته ملا وټري. بمونه د هغه دشمن په

۱۱ سپتامبر

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

ضد استعمال کړه چې ستا او ستاد ولس په سر بمونه وروي. دا صحیح او معقول کار ندی چې د اصلې دشمن په ضد خه نشي کولی نو د زړه براسي د مکتبونو په سوزولو او د ويډيو کیستونو د دوکانو په ورانولو باسي. که کوم بم لري او د هغه د چیولو جرأت او همت لري نوراشه چې زه ئې مناسب ئای او وخت دروبنیم. دا حکومت د امریکایي فوئي شتون زېړنده ده او د همدي فوئي شتون په پاي ته رسپدو به را نسکورېږي. نو په کارخو دا ده چې د ستونزی اصلې عامل باندی ترکیز وکړو.

و: آیا طالبان دا ګمان کوي چې د هېواد واګي د دغه تشن په نامه حکومت د چارواکو په لاس کې دي؟! که داسي فکروکړي نو دا به د دوى لويه اشتباہ وي. دا چارواکي خو زموږ د عادي افغانانو نه لا زيات بي واکه او محکوم دي، پدوى باندی خو امریکا ئیان خپل په وینو سره لاسونه پاکوي او د خپل ولس په خلاف یې جنگکوي، رائحي داسي خه وکړو چې دا مظلومان هم لدی ذلت او سپکاوی نه وژغورو.

سوال: آیا د اسامه بن لادن له تنظيم، القاعدي سره اړیکې لري او آیا له تهران نه تر راتلو وروسته دي له هغه سره ليده کتنه شوي؟ او د هغو عملیاتو په هکله خه واياست چې په امریکا، یمن او نورو ځایونو کې ترسره شوي اوده ته منسوب کېږي او دي ئې هم تائیدوی؟

څواب: موږ له طالبانو او د القاعدي له تنظيم سره تنظيمي اړیکې نلرو، په دې عقیده یو چې په اسلامي نړۍ کې د امریکا په ضد روان مقاومت یواحې اسامه ته منسوبول او داسي انګارل چې د ده په وړلوا یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړي شي، دا د امریکایي چارواکو لويه غلطې ده. دوى په دې وینا سره هم ئان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کې یو داسي طبیعي رد العمل دې چې د امریکایي چارواکو د غلطو، جنګ غښتونکو او اسلام دې منه سیاستونو په ضد راولار شوي، چې دوى د مظلومو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلوا د وحشیانه تېري ملاتې کوي، په اسلامي هېوادونو کې په خپل نظامي

١١ سپتمبر

د الجزرېري له تلویزیون سره مرکه

حضور تینگار کوي، اسلام او اسلامي خوزبستونه د خپل استعماري ګټيو او لوبي غوبستنو په وړاندي ګواښ ګنۍ، په اسلامي نړۍ کي د مفسدو، بي دينه او ملحدو ډلو تېپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چې د دي هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلي خوبني نظامونه او حکومتونه ولري، او آزاد او خپلواک ژوند وکړي او ... په دې صورت کي که د اسمه په خبر په سلهاوو لوی لوی شخصيتونه ووژني، بل او بل به د هغوي په ځای را وړاندي کېږي، او همغه خه ته به ملا تړي چې نن ئې دوي کوي. امريکایان دي پدې پوه شي چې د شخصيتونو په ترور او وژلو سره دوي له اسلامي امت سره خپل مشکل نشي حل کولي

دا هم باید ووايم چې موربد هر هغه تحریک ملاتړکوو چې د اسلام د سرلوري او د اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ئې ملاتړلې وي، د آزادۍ او خپلواکۍ لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکې په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملګرتیا کوي.

سوال : آيا په اسلامي او عربي نړۍ کي د امريكا شته والي ته په همغه سترګه ګورئ چې اسامه ورته ګوري؟

څواب : په عربي او اسلامي نړۍ کي د امريكا د سیاسي او نظامي حضور په هکله ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چې امريکایي اډې دي ختمي شي، د دوي فوځونه دي ووځي، د دغه هېوادونو په کورنيو چاروکې دی لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دی خپلي مستعمرۍ، د وسلو د خرڅلوا بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکېت نه ګنې او د دې هېوادونو له ولسونو سره دي د غلامانو او اسيرانو په خېر چلنډ نه کوي.

سوال : آيا ستاسو، طالبانو او بن لادن ترمنځ د تعاون خبره صحيح ده او آيا د یوی متحدي جبهې د جوړې دو په هکله خه هڅه شوي؟

څواب : زه تل د دي خبرې جدي او کلک پلوې وم او یم چې د هېواد د ننه او د ټولې نړۍ د اسلامي څواکونو تر منځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکي مي هم د دي جبهې د جوړې د ضرورت احساسولو او اوس هم. اميد دي دا ستر او

١١ سپتمبر

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

مقدس هدف بلاخره تر لاسه کړو او په دې لاري کې چې کومي مخلسانه هڅي رواني دي هغه خپله نتيجه ورکړي، خودا باید ناچار او په تأسف سره ووايم چې د طالبانو سره په لوره کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور یم چې ډېر ژر به تول مخلص مجاهدين په یوه متحد صف کې راغونه ډېږي او په ګډه به له خپل دین، عزت، وطن او ولس نه دفاع کوي.

سوال : آیا له نورو افغانی ډلو مخصوصاً په انتقالی حکومت کې د شاملو ډلو سره تماس لري؟ او د امریکایانو په څنګ کې د هغو کسانو ودریدل څنګه تعییرو چې مخکي د روسانو په ضد جنګپدلي؟

ټواب : په انتقالی حکومت کې د شاملو ډلو سره په دې خاطر له تماس نه ځان ساتو چې له یوی خوا دا کار خه ګته نلري، د بلې خوا هغوي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، په خپل هېواد یې د پرديو د حملې ملاتې وکړ او په یوی داسي اداري کې شامل شول چې د امریکایانو په لاس جوړه شوي، د اړگ حفاظت او ساتنه یې د امریکایي څواکونو په لاس کې او د هېواد تول هوائي میدانونه د بهرنیو څواکونو په اختيار کې. موبته د امریکایانو ملګرتیا، د کفری څواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کې شاملیدل او د هغې تر سلطني لاندې ژوند کول، د دغو څواکونو برلاسي ته سربستکته کول، حرام او د دین منافي برښې، زموږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دي او د هېواد د آزادي او د یړغلګرو فوڅونو د ایستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دي، زموږ او د دغو ډلو ترمنځ نه تفاهم خه ګته لري او نه تر هغه توافق ممکن دي چې دوى له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سیاستونو کې تجدیدي نظر وکړي.

دا هغه ډلي دي چې یا یې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونوکي یې له روسانو نه وسلۍ او پیسيي تر لاسه کولي او یا هغه چې په سیاست کې هرڅه جائز ګنې، د مذهبی احکامو په نسبت تر التزام نه سیاسي مصلحتونو او وقتی ګتو ته ترجیح ورکوي او په دې کې خه حرج او اشکال نه ګوري چې دبمن ته د دوستي لاس او بد کړي او د داخلې حریف د پرزولو لپاره له بهرنی دشمن نه

۱۱ سپتامبر

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

مرسته وغواري، د "ولاء" او "براء" په هکله د دوى ناقص تصور دوى ته د داسي کار کولو اجازه ورکوي. خني نور بيا داسي دي چي دي کار ته د "تقيري" نوم ورکوي او هغه جايز ګنني.

سوال: د امريكا د کانګرس په نامه ستا خط خه تأثير او نتيجه درلوده؟

حواب: له هغه پرانستي ليک نه زموري هدف دا وو چي لدي لاري خني هغه حقایق نړۍ والو ته ورسوو چي امريکابي چارواکي بي له خپل ولس او نړۍ والو نه پټ ساتي، هفوئي ته ووايو چي د امريکايانو د ادعا برعکس، دوى په افغانستان باندي له خپل ناروا او وحشيانه تېري نه هیڅندی تر لاسه کړي، دوى د روسانو ناكامه تجربه تکراروي او د همغو پايلو سره به مخامنځ کېږي چي روسان ورسره مخامنځ شول. نړۍ وال باید پوه شي چي په افغانستان کي د امريکا جنګي ماشین په تېه ودریدلي، د دي هبواډ په دلدل کي نښتی، ټولي هخي بي ناكامه شوي، نه د مقاومت په ټکولو موفق کېدي شي او نه د خپلې خوبني امنیت راوستي شي او نه جګړه پاي ته رسوي شي. دا دي د یوه کال هڅو نه وروسته پدوی د مجاهدينو بریدونه روان دي، ورڅه په ورڅه تشدید کېږي، نه یې ګزمي خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: تراوشه ستاسو ډلي کوم عملیات تر سره کړي؟ او د دغه او هغه عملیاتو تر منځ خه مقایسه کولي شي چي د روسانو په خلاف مو ترسره کول؟

حواب: زما دعا دا ده چي د امريکائی فوټونو په خلاف مي په جهاد کي ونډه تر هغې ونډي دې زياته او خلانده وي چي د روسي فوټونو په ضد لوی الله جل شأنه زما په برخه کړه، اميد دي الله جل شأنه ما په ټولو هغه عملیاتو کي شريك محسوب کړي چي تراوشه ترسره شوي او یا په راتلونکي کي تر سره کېږي. که د تېرو خو میاشتو عملیات له هغه عملیاتو سره مقایسه کړو چي د روسي فوټونو په ضد د دوى د تېري په لومړيو خلورو میاشتو کي ترسره شوي نو په خرګند طور به وګورو چي او س هم د عملیاتو شمېر زيات دي او هم د دشمن تلفات، په اوسينيو عملیاتو کي د مجاهدينو جنګي مهارت او نظامي بصیرت او

۱۱ سپتامبر _____ د الجزرپري له تلویزیون سره مرکه

تجربه ډپره ځلانده لیدل کېږي، مګر نه گوري چي دشمن د زیاتو امنیتی تدابيرو سره سره په دې نشي توانېدي چي عملیات کونکي ونیسي او یا د دوى د راتلونکو عملیاتو مخنيوي وکړي.

سوال: آيا د داسې پراخ ولسي ملاتړ احساس کوي؟

څواب: الحمد لله زموږ ولس مسلمان دي، په اسلام غیرت کوي، له اسلام نه د دفاع په لار کي هري قرباني ته چمتو دي، اسلامي حکومت او د اسلام تر سیوري لاندي ژوند غواړي، له مجاهد سره مینه لري، له هغه چا نه متنفردي چي دشمن ته تسليم شي.

سوال: ستاسو په اړه د پاکستان سیاست خنګه خپري، آيا د امریکا په ضد ستاسو په جنګ کي د ګاونډیو هېټادونو د تعاون توقيع لري؟

څواب: افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېټادونو نه کلکه ګیله لري چي په افغانستان باندي د امریکا د وحشیانه تېږي ملاتړ کوي او هغوي ته یې تسهیلات ورکړي او خپلو پلوی افغانی ډلو ته یې ویلي چي د امریکایانو تر قومندی لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي. متأسفانه لدوی نه ځینو له امریکا نه د ویري په وجه دا دریئ غوره کړ او ځینو نورو په دې خاطر چي له امریکا سره د ملګرتیا له لاري امتیازات تر لاسه کړي، او ځینو نورو په دې خاطر چي دوى د طالبانو حکومت نه خوبنولو او د هغه په ځای یې داسې حکومت غوبښتو چي د دوى ملي او محلې ګتې تأمين کړي او د هغه په ترکیب کي د دوى پلوی ډلي په زړه پوري ونډه ولري.

تاسو پوهېږي چي روسيه او چين په خپلو هېټادونو او مرکزي آسيا کي له اسلامي خوبنښونو سره ستونزی لري، په افغانستان کي اسلامي حکومت د دي ستونزی د تشديد لامل ګنې، د امریکا د وسلو او پیسو په زور د دي خطر ختمول خوبنوي، ایران او روسيه د امریکا په لاس جوړ شوي افغانی اداري کي د خپلو پلوی ډلو برخه هومره په زړه پوري ګنې چي له نورو لارو یې دوى ته داسې برخه نشوی تر لاسه کولي. پاکستان له هند، روسي او ایران سره رقابتونه لري، په

۱۱ سپتامبر _____ د الجزرپري له تلویزیون سره مرکه

امریکا باندي اتكاء ته ئان ار گنېي، هومره چي که واشنگتن د هري ډلي د جورولو او ملاتړ امر ورکړي، که خه هم دا د شمال پلواهه وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوى په لاس د جورپي شوي ډلي د ختمولو قومنده ورکړي، نو همدي ته ئان مجبور گنېي.

افغانان له امریکا سره د جنګ په دوران کي نه له خپلو ګاوندېيو نه د مرستي او تعاعون هيله کولي شي او نه د نړۍ له کوم بل هبوا د نه. دوى به فقط د خپل رب په تائید او نصرت تکيه کوي او له خپلو ذاتي امكاناتو نه په استفادي سره به مقاومت ته دوام ورکړي.

شاید خه موده وروسته او پداسي مرحلې کي چي د امریکا د ماتي نبني نبني خرگندې شي او زموږ ګاوندېيان او د امریکا رقبیان وګوري چي امریکائي فوخونه په يوه ناکام جنګ کي داسي بنسکېل شوي چي يا به ډېر ژرد وتلو پريکړه کوي او يا به د قطعي ماتي خطرناکوعاقبو ته انتظار کوي، شاید په همداسي یوې مرحلې کي خنې هبوا دونه د مقاومت مرستي ته راواړاندي شي، دروسانو په ضد تېر مقاومت کي هم همداسي وشول.

سوال: په دې هکله خه فکر کوي چي امریکايان ستا په لته کي دي او د پاکستانی او امریکائی امنیتی خواکونو له خوا د مشمشتو کمپ تلاشي خنګه گنېي چي ستا پلویان پکي او سېږي؟

خواب: په دې هکله خو خبرې په پام کي ولري او بيا په خپله فيصله وکړي.
الف: امریکا د هر مسلمان شخصيت او هر اسلامي خواک دشمن ده، هغه مسلمان شخصيت چي امریکائی چارواکي یې دشمن ونه گنېي باید په خپل ايمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کي شک وکړي.

ب: امریکا خو زما په ضد هم د شمالی تلوالي مرسته کوله او هم د طالبانو.
ج: ایران ئې دې ته اړ کر چي له هغه هبوا د زما د وتلو فيصله وکړي او د ایران د چارواکو نه یې غښتي وو چي یواحې زما په وتلو اكتفاء ونکړي بلکې داسي خه وکړي چي زه امریکايانو ته په لاس ورشم!! خو چي زه په خپله او د

۱۱ سپتامبر _____ د الجزرپري له تلویزیون سره مرکه

ایرانی چارواکو له خبرولو نه پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبليو بش خاص استاخي زلمي خليل زاد، خو څله په مطبوعاتي کنفرانسونو کي وویل: د حکمتیار ایستل، د ایران د حسن نیت نښه نه بلکي موبه ته د مشکلاتو د راپیداکولو په مقصد وو.

د: چې کله زه هېواد ته راغلم نو د مخکني اعلان نه پرته یې په ما راکتيي حمله تر سره کړه، د سې آۍ اۍ مشر اعلان وکړ چې په حکمتیار زموږ د یوی بي پیلوته طیاري لخوا راکتيي حمله وشوه، دي پچ شو، خو څلور لوړ پورې ملګري یې په قتل ورسېدل. رامز فیله د امریکا د جنګ وزیر هم دا حمله تائید کړه او جورج ډبليو بش په دې هکله وویل: امریکا به په هر هغه چا د حملې نه ډډه ونکړي چې زموږ ټواکونه له ګوابن سره مخا منځ کړي.

۵: امریکایي چارواکي داسي ګمان کوي چې د دوى په ضد روان بریدونه پس له هغه پیل شول چې زه داخل ته راغلم او د بهرنیو فوځونو په ضد مي جهاد اعلان کړ، دوى فکر کوي چې نه په طالبانو کي د داراز مقاومت تجربه او کفایت شته او نه د القاعدي غږي، اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورې دو نه وروسته په هېواد کي داسي عملیات تر سره کولي شي.

و: ګن شمېر ولايتونه یې په ما پسي لټولي، کتر ته یې تر ۸۰۰ پوري خاص ټواکونه ولېبل، د کتر ټولي دري یې ولټولي، نورستان ته ولارل، وردګ، میدان او غزنی یې ولټيلو، د لوګر ځني سیمي یې تلاشي کړي، کاپیسا او مزار ته ئې جاسوسان ولېبل د دغو سیمو چارواکو ته یې ویل: موبه ته اطلاع رسېدلې چې حکمتیار دې سیمي ته راغلي، د ده تلفونی تماس مو کشف کړي ... د همدي لپاره دلته تلاشي ضروري ګنو.

سوال: د امریکایانو تلفات خومره دي.

ټواب: د امریکایانو د مړ او زخميانو مجموعي شمېر له ۲۷۰ نه زيات شوي. په دې ورځو کي د دوى تلفاتو تخمینې شمېر هره ورځ پنځه کسه دې، د دوى تلفات ورځ په ورځ زیاتېږي.

۱۱ سپتامبر _____ د الجزرپر له تلویزیون سره مرکه

سوال: په پاکستان کي د اسلامي احزابو بریاوی خنګه ګئي؟

حواب: دا یو نسه انکشاف دي، مورب په دې خوشحاله شوي یو چي پاکستانی ولس اسلامي گونډونو ته رأي ورکړي. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان مخصوصاً هغه افغانان چي په خپل هېواد کي اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالی اداري هغه رسمي موقف چي د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کي ويل شوي چي مورب د پاکستان په انتخاباتو کي د بنست پاله ډلو بریاوو مشوش کړي یو دا بیان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو نمایندګي نه کوي، د انتقالی اداري چارواکو د خپلو بهرنیو حامیانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړي.

دا هم باید ووایم چي د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولی نړۍ کي د اسلامي ټواکونو په ضد د فشار، ګواښ او تهدید مخکنی بهير، ټول مسلمان مايوسه کړي وو او د دوى روحيه یې سخته مراوي کړي وه خود امریکا په ضد د مقاومت له پیل نه وروسته او د هغو برایاوو په نتیجه کي چي د مجاهدینو په برخه شوي د مسلمانانو روحيه بیرته راژوندي شوه، که د الله ۷ په فضل سره امریکائي ټواکونه له ماتي سره مخامنځ شي نو په دې سره به په ټولی نړۍ کي د اسلامي تحریک روحيه هومره او چته شي چي د نړۍ په هیڅوک د دوى د بري مخه ونشي نیولي. امریکا له همدي ويرېږي او د همدي لپاره یې د روسي فوټونو له وتلو نه وروسته په افغانستان کي د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنيوی لپاره له مسکو سره لاس یو کړ، شمالی تلواله یې جوړه او د جګړو اور یې بل کړ.

سوال: په عراق باندي د حملی لپاره د امریکا د تیاري په هکله ستاسو دریئ خه دي؟

حواب: په عراق د امریکا برید داسي ګنو لکه په افغانستان باندي د دوى وحشیانه تپري. موربلا د مخه ویلی وو چي د اسلامي نړۍ برخليک د افغانستان په

١١ سپتمبر _____ د الجزرپري له تلویزیون سره مرکه

جنګ پوري ترلى دئ که امریکا په دې جګړي کې بریالي شي او خپل موخو ته ورسپړي نو بیا به په بل ئای کې د امریکا په وړاندی مقاومت ممکن نه وي، دوی به خپل تول مخالفین او د امریکایانو په اصطلاح "باغی حکومتونه" او د "شر محورونه" یو په بل پسي تکوي.

خوکه له ماتي سره مخامنځ شول نو بیا به نه یواحی په بل ئای کې لداسي برید نه ڏډه کوي بلکي توله اسلامي نړۍ به د امریکا له شر نه ژغورل کېږي. هرچاته بايد دا خبره جوته وي چې په افغانستان کې د مقاومت امکانات هومره پراخ او ئلانده دي چې د اسلامي نړۍ په بل هیڅ هېواد کې يې مثال نشو مندلې.

زه په دې هم یقین لرم چې که ترڅو راتلونکو میاشتو پوري امریکا په عراق باندي خپل برید وختنېولو نو خو میاشتي وروسته به دوی په افغانستان کې لداسي حالت سره مخامنځ شوي وي چې په بل هېواد کې بنسکېل کېدو ته به زړه نه بنه کوي.

سوال: آیا د مدنیتونو ترمنځ د جګړي احتمال ګوري او آیا دا جګړه عملاً پیل شوي؟

څواب: هو، دا جګړه عملاً پیل شوي او دا جګړه به د تل لپاره روانه وي. زه ګمان کوم خوک چې لدی جګړي نه انکار کوي او د مدنیتونو تر منځ د تفاهم شعارونه ورکوي، هغوي خان غولوي او غولونکي شعارونه زمزمه کوي. د تفاهم دا شعار په اصل کي غرب د دې لپاره عنوان کړي چې نور د دوی د تهذیب، تمدن او ټکنولوژۍ له بي خایه مقاومت نه لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسلیم شي.

غربی تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال کې دي، غواړي نور له دفاعي حالت نه لاس واخلي، له دفاعي حالت نه د نورو د ایستلو بنه اسلوب همدادي چې په هغوي کې د روغوي جوړي او تفاهم روحيه را ولاره شي او له مقاومت او دفاع نه غافل شي، په اسلامي نړۍ کې چې خوک دا شعارونه زمزمه

١١ سپتمبر

د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

کوي یا ګمارل شوي کسان دي او یا نابوه او د دي شعارونو له مضره اثراتو نه بي خبره. نه پوهېږم د توري لاندي او پداسي حال کي چي دشمن د خپلو توپونو خولي ستا په لوري توجيه کړي، د تفاهه معنې به خه وي؟ په دې حالت کي چي خوک له دشمن سره د تفاهه خبره کوي یا به جبون او بي همته وي یا غيرمتعهد او د داسي تفاهه له خطرناکو عواقبو نه بي خبره.

ماته ووايast: پداسي حال کي چي امريكا په اکثرو اسلامي هپوادونوکي نظامي اډي جوري کړي، د نړۍ قول ستراتېئيك ځایونه یې عملأ او د سلو په زور اشغال کړي، بش د بل صليبي جنګ اعلان کوي، د ايتاليا صدر اعظم وايي: موږ کمونيزم ته ماتي ورکړه اسلام ته به هم ماتي ورکړو!! د جرماني خارجه وزیر وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ نه منو... او پداسي حال کي چي په افغانستان کي جنګ روان دي، په عراق باندي د ح ملي لپاره تياري نيولي کېږي، ايران د شيطاني محور جزء ګنيل کېږي په دې جنګي حالت کي به د تفاهه معنې خه وي؟ او خوک چي دا شعارونه ورکوي مقصد یې خه دي؟

همداراز ماته ووايي: پداسي حال کي چي امريكا د افغانانو د ګمراه کولو لپاره د امريكا غړ او راهيو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه یواحې له بهرنه د لنډو څپو له قوي ترانسميټرو نه خورپوي بلکي په افغانستان کي د امريكا له نظامي ادو نه د FM په څپو هم مکر او منظم خپرپوي، هر افغان، پښتون وي که تاجلک، د دنيا په هر ګوت کي دا خپروني د شپي او ورځي په ۲۴ ساعتونوکي اوريدي شي، دوى چي لدغې لاري کوم زه خوروی هر پوه او باحساسه انسان ورباندي پوهېږي، لدې نه علاوه دوى په کابل کي ګن شمېر ورڅانې او مجلې تغذيه او اکمالوي، بریتانیا، فرانسه او جرماني هم دي ته ورته کارکوي، دوى خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفینو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبلیغات، اخلاقې فساد، او په الحاد او بي ديني ولاړ ګلتور ته بلنه، موسیقې، نخا، د بنځي او نارينه ترمنځ آزاد جنسی تعلق او د غربې فرهنګ او ګلتور د نورو ځانګړ تیاوو لوري ته خلک هڅول ... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پیمانه

۱۱ سپتامبر _____ د الجزرېږي له تلویزیون سره مرکه

کارکولي شي، د خلکو له فقراو ناداري نه اعظمي ګته اخيستي شي، دی ته ورته کار دوي په افغانستان او په نورو اسلامي هپوادنو کي کوي، خو ما ته ووايی چي د دي په مقابل کي د مدنیتونو ترمنځ د تفاهم پلویان خه کولي شي.

سوال : آيا تاسو هم د ابن لادن په خېر فکر کوي چي او سنی جنگ يو بل صليبي جنگ دئ؟

څواب : په دي کي هیڅ شک نشته چي دا يو بل صليبي جنگ دئ، د فلسطينانو په ضد جنگ، د افغانستان جنگ، د سودان جنگ او د عراق راتلونکي جنگ د هماګه صليبي جنگ بېلې بېلې برخې دی چي جورج هبليو بش اعلان کړي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library